

पूज्यश्रीजिनभद्रगणिक्षमाश्रमणविरचितं

जीतकल्पसूत्रम् ।

वक्तील नगरीनदास नं

उ०मधुः.

संवत् १९८८. ईश्वर.

नं.

स्वोपन्नभाष्येण भूषितम् ।

संशोधकः—

पूज्यपादप्रवर्तकश्रीकान्तिविजयशिष्य—

पूज्यवरश्रीचतुरविजयान्तिष्ठू

मुनिपुण्यविजयः

दूर्जा

प्रकाशितमिदम्—

अहम्मदावादवास्तव्य-श्रेष्ठिवर-श्रीदोलतचन्द्रात्मज-

श्रीप्रेमचन्द्रमोदीश्रेयोनिमित्तं तत्स्नेहि-पारेख-

उत्तमचन्द्रात्मज-बी. प. एल्. एल्. बी.

इत्युपाधिधारि-रा. ब. श्रीगीरधर-

लालसमर्पितद्रव्यसाहारये ।

प्रथमावृत्ति

५००

वीर संवत् २४६४.

विक्रम संवत् १९९४

श्री महादीर्घन आराधना कक्ष, कोवा
सा. क्ष.

प्रकाशकः—
भाईश्री बबलचंद्र केशवलाल मोदी
हाजापटेलनी पोळ,
अमदाबाद.

धी डायमंड ज्युबिली प्रिन्टिंग प्रेसमां
परीख देवीदास छगनलाले छाप्यु.
सलापोस रोड—अमदाबाद.

स्मरणाञ्जलि.

धर्मात्मा श्रीयुत वकील केशवलाल प्रेमचंद मोहोनी प्रेमभरी प्रेरणाने परिणामे प्रस्तुत ग्रन्थनुसं सम्पादन में तेमना तरफथी स्वीकार्य हतुं । आजे अत्यंत दीलगीरीनी बात छे के प्रस्तुत ग्रन्थने अवलोकवा पहेलां तेओ आ दुनिआमांथी अदृश्य थया छे । वकील केशवलाल भाई प बोजा वकीलोनी जेम असीलो साथे कूट गडमश्ल करी जाणनार वकील न हता पण प्रामाणिकपणे वर्तनार आदर्श वकील होवा उपरांत, तेओ धर्मात्मा, अपूर्व साहित्यप्रेमी अने साहित्यसेवक हता । भारतीय तेम ज पाश्चात्य साहित्यरसिक विद्वानोना तेओ मार्गदर्शक अने सहायक मित्र हता । ऐताना जीवनमां तेमणे जैन साहित्यनी तेम ज जैन धर्मनी अनेक रीते सेवा बजाई छे । तेमना अभावथी जैन समाजने एक विरल साहित्यसेवीनी खोट पडी छे । हुं सदृत वकील महाशयना आत्माने शान्ति इच्छी विरमुं हुं ।

मुनि पुण्यविजय.

॥ अहेम् ॥

प्रस्तावना

==००२००५==

हस्तलिखित प्रति—प्रस्तुत ग्रन्थना संशोधनमाटे पूज्यपाद प्रवर्तक श्री १००८ श्री कान्तिविजयजी महाराजना बडोदराना हस्तलिखित जैन ज्ञानभंडारनो नवी लखापल मात्र एक ज प्रतिनो आधार लेवामां आव्यो छे । आ प्रतिने, लीबडीना जैन ज्ञान-भंडारनो कोई विद्वाने सुधारेल प्राचीन प्रतिना आधारे में सुधारी हतो । आ उपरांत, प्रस्तुत ग्रन्थने सुधारवा माटे आवश्यकनिर्युक्ति, पिण्डनिर्युक्ति, ओघनिर्युक्ति, व्यष्टिभाष्य, बृहत्कल्पभाष्य, पंच-कल्पभाष्य बगेरे ग्रन्थोनो पण उपयोग करवामां आव्यो छे अने जेम बने तेम प्रस्तुत ग्रन्थने शुद्ध करवा माटे प्रयत्न करवामां आव्यो छे ।

प्रस्तुत ग्रन्थनी हस्तलिखित प्रतिमां अमे बे खास विशेषताओ जोई छे । एक परस्वर्णविषयक; अर्थात् अब्भिन्निय देन्तो होन्ति अणहियासेन्तेहि आ प्रमाणे घणे ठेकाणे प्राचीन समयथी करेला परस्वर्णो छे । अने बीजी विशेषता—ज्यां ज्यां प्रस्तुत ग्रन्थनी जे जे सूत्रगाथानुं भाष्य समाप्त थाय छे त्यां ते ते गाथाना अंकने ताढपत्रीय प्रतोमां आवता पत्रांकदर्शक अक्षरांको द्वारा दर्शाविवामां आव्यो छे । उपरोक्त परस्वर्ण अने गाथादर्शक अक्षरांको आखा ग्रन्थमां करवामां आव्या हशे परंतु लेखकादिनी अज्ञानताने लीधे केटलेक ठेकाणे आ वस्तु कायम रही छे अने केटलेक ठेकाणे पमां परिवर्तन पण थयुं छे । अमे, आ बन्नेय वस्तुओ अमारा पासेनी प्रतिमां जे प्रमाणे मळी छे ते रीते कायम ज राखी छे । आथी अमे पटलुं ज जणावधा इच्छीप छीप के—आ ग्रन्थमां परस्वर्ण बगेरे जे छे ते अमे हस्तलिखित प्रतिने आधारे ज करेला छे ।

जीतकल्पभाष्य—प्रस्तुत भाष्यग्रन्थ प कल्पभाष्य, व्यष्टिभाष्य, पंचकल्पभाष्य, पिण्डनिर्युक्ति बगेरे ग्रन्थोनी गाथाना

संग्रहरूप ग्रन्थ हो छे । कारण के आ ग्रन्थमां पवी ढगलाबंध गाथाओं हो जेने उपरोक्त ग्रन्थोमांनी गाथाओं साथे अक्षरशः सरखावी शकाय ।

ग्रन्थकार—आ पुस्तकमां जीतकल्पसूत्र अने तेना भाष्यनो समावेश करवामां आव्यो हो छे । जीतकल्पसूत्रना प्रणेता भगवान् जिनभद्रगणि क्षमाश्रमण हो प निर्विवाद हकीकत हो छे । आ संबंधमां तेम ज भगवान् जिनभद्रगणिना समय निर्णय विषे विद्वद्वर्य श्रोमान् जिनविजयज्ञोप पोते संपादन करेल चूर्णि सहित जीत-कल्पसूत्रनी प्रस्तावनामां सविस्तर आलोचना करी हो छे । पटले आ विषयना जिज्ञासुओने ते प्रस्तावना जोवा भलामण हो छे । अहीं मारे मात्र पटलुं ज कहेवानुं हो के जीतकल्पभाष्यना कर्ता कोण हो ? । प्रस्तुत भाष्यमां कोई पण ठेकाणे भाष्यकारे पोताना नामनो उल्लेख कर्यो नथी, नथी चूर्णिकारे प्रस्तुत भाष्यनो पोताना ग्रन्थमां क्यांय उल्लेख कर्यो, तेम तेवो बीजो कोई एवो स्पष्ट उल्लेख पण मळतो नथी जेना आधारे भाष्यकारना नामनो चोक्स निर्णय करी शकाय । तेम छतां प्रस्तुत जीतकल्पभाष्यनी

तिसमयहारादीण, गाहाणउद्गुणह बी सरूर्वं तु ।

वित्थरयो वण्णेऽज्ञा, जह हेद्गुड्डवस्सप भणियं ॥६१॥

आ गाथामांना “ जह हेद्गुड्डवस्सप भणियं ” ए पाठ तरफ ध्यान आपतां आपणने सहेजे पम थाय हो के-अहीं “ जह आव-स्सप भणियं ” पटलो ज पाठ बस छतां भाष्यकारे बधारानो “ हेद्गु ” शब्द शामाटे मूकयो ? । “ हेद्गु ” शब्द ए कोई पाद-पूरणार्थक शब्द नथी के आपणे तेम मानीने चलावी लईप । खर्ह जोतां ग्रन्थकारो “ हेद्गु ” अने “ उवरि ” ए बे शब्दोने अनुक्रमे “ पूर्व ” अने “ अग्रे ” अर्थमां ज वापरे हो । दा. त. “ हेद्गु भणियं ” अर्थात् पूर्व भणितम्; “ उवरि वोच्छं ” अर्थात् अग्रे वक्ष्ये । आ उपरथी ए फलित थाय हो के-“ प्रस्तुत जीत-कल्प ” ग्रन्थना भाष्यकारे “ तिसमयहार ” अर्थात् “ जावइया तिसमया-” (आध० निर्युक्ति गाथा ३०) इत्यादि आठ गाथा-ओनुं स्वरूप पूर्वे आवइयकमां विस्तारथी वर्णवयुं हो ” । आव-इयकनिर्युक्त्यन्तर्गत “ आवइया तिसमया० ” आदि गाथाओनुं

भाष्यग्रंथ द्वारा विस्तृत व्याख्यान करनार भगवान् जिनभद्रगणि क्षमाश्रमण सिधाय बीजुं कोई ज नथी । एटले मारी ए दृढ़ मान्यता छे के-प्रस्तुत जीतकल्पभाष्यना प्रणेता भगवान् श्रीजिनभद्रगणि क्षमाश्रमण छे ।

भाष्यकार तरीके बे आचार्यों जाणीता छे । एक भगवान् श्रीसंघदासगणि क्षमाश्रमण अने बीजा पूज्य श्रीजिनभद्रगणि क्षमाश्रमण । कल्पबृहद्भाष्य वगोरेना प्रणेता कोण छे ? ए निर्णीत नथी, पण ए आ बे करतां कोई श्रीजा ज आचार्य छे एम अमे मानीए छोए । अस्तु, ए गमे ते हो, तो पण पूज्य श्रीजिनभद्रगणि क्षमाश्रणनी महाभाष्यकार तरीकेनी ख्याति होई प्रस्तुत भाष्यमां तेमना पूर्वे थई गपल भगवान् श्रीसंघदासगणि कृत भाष्यग्रन्थादिनी गाथाओ होवामां कोई पण प्रकारनो विरोध नथी ।

विषय—प्रस्तुत ग्रन्थमां जैन निर्ग्रन्थ-निर्ग्रन्थीओना जुदा जुदा अपराधस्थानविषयक प्रायश्चित्तोनुं जीतव्यवहारने आश्री निरूपण करवामां आव्युं छे । जे विषयानुक्रमणिका जोवाथी स्पष्ट रीते जाणी शकाशे ।

अंतमां हुं एटलुं ज इच्छुं लुं के-प्रस्तुत ग्रन्थना संशोधनमां सावधानी राखवा छतां स्खलनाओ रहेवा पामी होय तेने विद्वानो क्षमापूर्वक सुधारीने वांचे ।

निवेदक—

पुण्यविजय ।

विषयानुक्रमणिका

विषय.	भाष्यगाथा.	पृष्ठ.
सूत्र गाथा १		?
मंगल अभिधेयादि		१
‘प्रबचन’ शब्दनो निरुक्तार्थ	१-३	१
‘प्रायश्चित्त’ शब्दनो निरुक्तार्थ	४-६	१
आगम, श्रुत, आङ्गा, धारणा अने जीत व्यवहार	७-८	२
आगमव्यवहार	९-५५९	२
‘आगम’ व्यवहारना भेद-प्रभेदो अने		
प्रत्यक्ष आगम परोक्ष आगम	९-१०	२
प्रत्यक्ष-परोक्ष आगमनुं स्वरूप	११	२
‘अक्ष’ शब्दनी व्युत्पत्ति	१२-१३	२
‘अक्ष’ना अर्थ संबंधे अन्य मतनो निर्देश		
अने प्रतिषेध	१४-२२	२
‘नोइन्द्रिय प्रत्यक्ष आगम’नी श्रिविधता:	२३-२४	३
अवधि मनःपर्याय-केवल		
अवधिज्ञान	२५-७३	३
अवधिज्ञाननी प्रकृतिओ	२५-३१	४
भवप्रत्ययिक अवधिज्ञान	३२-३३	४
गुणप्रत्ययिक अवधिज्ञान	३४	४
‘अवधि’ नुं स्वरूप	३५-३६	४
‘अवधिज्ञान’ना छ भेदो	३७	४
आनुगामिक अवधि	३८-४६	४
अनानुगामिक अवधि	४७-४९	५
बर्धमानक अवधि	५०-६१	५
हीयमानक अवधि	६२	५
प्रतिपाती अवधि	६३-६४	७
अप्रतिपाती अवधि	६५-६७	७
द्रव्यावधि क्षेत्रावधि	६८-६९	७

कालावधि	७०-७१	७
भावावधि	७२-७३	७
मनःपर्यव ज्ञान	७४-८९	७
मनपर्यव ज्ञानना वे भेदः	७४	७
ऋजुमति-विमलमति		
द्रव्यमनःपर्यव	७५	८
क्षेत्रमनःपर्यव	७६-८१	८
कालमनःपर्यव	८२-८३	८
भावमनःपर्यव	८४-८५	८
‘मनःपर्यव ज्ञान’नो विषय	८६-८८	८
ऋजुमति-विपुलमति	८९	९
केवलज्ञान	९०-१०९	९
केवलज्ञाननुं स्वरूप	१०-१०४	९
केवलज्ञानिमां मति बगेरे ज्ञाननो अभाव आदि	१०५-९	१०
परोक्षागमव्यवहारी	११०-१६	१०
‘प्रायश्चित्त’ नी न्यूनता-आधिकता संबंधी		
पृच्छा अने उत्तर	११७-२४	११
प्रायश्चित्तदानयोग्य	१२५-३१	१२
आलोचनाश्रवणनो क्रम	१३२-४८	१२
प्रायश्चित्त देनारनी योग्यता अयोग्यता		
संबंधी विचार	१४९-२४१	१४
प्रायश्चित्तनां अढार स्थानो	१४२-५४	१४
प्रायश्चित्तनां बन्रीश स्थानो	१५६-६०	१४
आठ संपदा	१६१-६२	१५
चार प्रकारनी आचारसंपदा	१६३-६६	१५
चार प्रकारनी श्रुतसंपदा	१६७-७०	१६
चार प्रकारनी शरीरसंपदा	१७१-७४	१६
चार प्रकारनी वचनसंपदा	१७६-७८	१६
चार प्रकारनी वाचनासंपदा	१७९-८४	१६
चार प्रकारनी मतिसंपदा	१८६-९१	१७

चार प्रकारनी प्रयोगमतिसंपदा	१९२-१७	१७
चार प्रकारनी संग्रहपरिज्ञासंपदा	१९८-२०६	१८
प्रायश्चित्तनां छत्रीश स्थानो	२०७-११	१९
चार विनयनी प्रतिपत्तिओ	२१२-१३	१९
चार प्रकारे आचारविनय	२१४-२२	१९
चार प्रकारे श्रुतविनय	२२३-२६	२०
चार प्रकारे विक्षेपणविनय	२२६-३३	२०
चार प्रकारे दोषनिर्घातविनय	२३४-४१	२१
आगमव्यवहारी	२४२-५४	२१
‘आलोचना’ ना दश गुणो	२४५	२२
प्रायश्चित्त आपनार योग्य ज्ञानिओनो		
अभाव थये प्रायश्चित्त केम संभवे ?	२५५-६२	२३
एवो शिष्यनो प्रश्न अने आचार्यनो उत्तर	२६३-७३	२३
दश प्रकारे प्रायश्चित्त	२७४	२४
प्रायश्चित्त देवानो विभाग	२७५-९०	२४
प्रायश्चित्तना करनाराओनुं अस्तित्व	२९१-९९	२६
सापेक्षपणे प्रायश्चित्त देवामां लाभ अने		
निरपेक्षपणे प्रायश्चित्त देवामां अलाभ	३००-११	२६
चारित्रना अस्तित्वनी सिद्धि	३१२-१८	२७
निर्यापकोनो अव्यवच्छेइ	३१९-२१	२८
भक्तपरिज्ञानो विधि	३२२-५११	२८
निर्व्याघात अने सव्याघात एवी		
सपराक्रमभक्तपरिज्ञानुं स्वरूप	३२७	२९
द्वारगाथाओ	३२७-३१	२९
गणनिस्सरणद्वार	३३२-३७	२९
श्रितिद्वार	३३८ ४०	३०
संलेखनाद्वार	३४१-५६	३०
अगीतद्वार	३५६-६९	३१
असंविग्नद्वार	३७०-७७	३२
एकद्वार	३७८-८०	३३

आधोगद्वार	३८१-८६	३३
अन्यद्वार	३८७-८८	३४
अनापृच्छाद्वार	३८९-९१	३५
परीक्षाद्वार	३९२-४०७	३६
आलोचनाद्वार	४०८-२३	३६
स्थान-वस्तिद्वा०	४२४-३२	३७
निर्यापिकद्वार	४३३-३७	३८
द्रव्यदापनाद्वार	४३८-४७	३८
हानिद्वार	४४८-५०	३९
अपरितान्तद्वार	४५१-५२	३९
निर्जराद्वार	४५३-५७	४०
संस्तारकद्वार	४५८-६०	४०
उद्धर्तनाद्वार	४६१-६३	४०
स्मारणाद्वार	४६४-७६	४०
कवचद्वार	४७६-९०	४१
चिह्नकरणद्वार	४९१-९२	४२
यतनाद्वार	४९३-१७	४२
निव्याघात अने सव्याघात एवी		
अपराक्रमभक्तपरिज्ञानुं स्वरूप	४९८-५११	४३
इंगिनीमरण	५१२-१६	४५
पादपोपगमन	५१६-५९	४५
श्रुतव्यवहार	५६०-६४	४९
आज्ञाव्यवहार	५६५-६५४	४९
अपरिणत, अतिपरिणत अने परिणत		
शिष्योन्नी परीक्षा अथवा तेमनुं स्वरूप	६६६-८८	४९
दर्पना दश प्रकार	६८९-९९	५१
कल्पना चोबीश भेद	६००-१६	५२
दर्प कल्प आदि पदोना भांगाओ	६१७-५४	५४
धारणाव्यवहार	६५५-७४	५७

जीतव्यवहार	६७५-९४	६९
सावध अने असावध जीतव्यवहार	६८७-९४	६०
व्यवहारना स्वरूपनो उपसंहार	६९६-७०६	६०
सूत्र गाथा २-३		
प्रायश्चित्तनुं माहात्म्य	७०६-१७	६१
सूत्र गाथा ४		
प्रायश्चित्तना दश भेदो		६२
आलोचना	७१८	६३
प्रतिक्रमण	७१९	६३
मिथ-आलोचना अने प्रतिक्रमण बन्ने	७२०-२१	६३
विवेक	७२२	६३
व्युत्सर्ग	७२३	६३
तप	७२४	६३
छेद	७२५	६३
मूल	७२६	६३
अनवस्थाप्य	७२७-२८	६३
पारांचिक	७२९-३०	६३
सूत्र गाथा ५-८		
आलोचनाप्रायश्चित्तने योग्य अपराधस्थानो	७३१-८३	६४
‘छङ्ग’ नो अर्थ	७३६	६४
सूत्र गाथा ९-१२		
प्रतिक्रमणप्रायश्चित्तने योग्य अपराधस्थानो		६८
गुमिओनुं स्वरूप	७८४-८६	६८
मनोगुमि विशे जिनदासनुं उदाहरण	७८७-९०	६९
बचनगुमि विशे कोई साधुनुं उदाहरण	७९१-९६	६९
कायगुमि विशे कोई साधुनुं उदाहरण	७९७-९९	७०
कायगुमि विशे बीजुं उदाहरण	८००-३	७०
समितिओनुं स्वरूप	८०४-१७	७०
ईर्यासिमिति विशे अर्हनकनुं उदाहरण	८१८-१९	७१
भाषासमिति विशे कोई साधुनुं उदाहरण	८२०-२६	७१

पर्षणासमिति विशेषसुदेशना जीव नंदिवर्धननुं उदाहरण	८२६-४७	७२
आदाननिक्षेपणासमिति अने तेना विशेषउदाहरण	८४८-५३	७४
पारिष्ठापनिकासमिति अने तेना विशेषधर्मरूचिनुं उदाहरण	८५४-६०	७४
गुरुनी आशातनानुं स्वरूप गुरु अने शिष्यनां वचनो	८६१-७१	७५
गुरुना विनयना भंगनुं स्वरूप प्रकारान्तरे विनयभंगना सात प्रकारा	८६९-७१	७५
इच्छाद्यकरणनी व्याख्या लघुस्वमृषावादनुं स्वरूप	८७२-७७	७५
प्रतिकमणप्रायश्चित्तने योग्य अपराधस्थान- सूचक अविधिकास जूम्भा क्षुत धात असंक्लिष्टकर्म कन्दपी हास्य विकथा कषाय विषयानुषंग सखलना सहसा अनाभोग आभोग स्नेह भय शोक बाकुशिक आदि पदोनी व्याख्या	८७८	७६
	८७९-८१	७६
	८८२-९०५	७६
सूत्रगाथा १३-१५	९०६-३२	७८
आलोचना अने प्रतिकमण ए बन्ने प्रायश्चित्तने योग्य अपराधस्थानो	८१	
संभ्रम भय आपत् अनात्मवशता दुश्चिन्तत आदि पदोनी व्याख्या	९३३-५४	८१
सूत्रगाथा १६-१७		
विवेक प्रायश्चित्तने योग्य अपराधस्थानो पिंड उपधि शट्या कृतयोगी कालातीत अध्वातीत शठ अशठ उद्भ्रत अनुद्भ्रत कारणगृहीत आदि पदोनी व्याख्या	९५५ ७२	८४
सूत्रगाथा १८-२२		
व्युत्सर्ग प्रायश्चित्तने योग्य अपराधस्थानो	८४	

जग्मन आगमन विहार श्रुत साथस्वप्न नावा-

नदीसन्तार अर्हत् आदिपदोनी व्याख्या १७२ ९० ८४
 'उच्छ्वास' नुं प्रमाण बगेरे १९१-१७ ८६

सूत्र गाथा २३-७९

तपःप्रायश्चित्तने योग्य अपराधस्थानो ८७

सूत्रगाथा २३-३४

'ज्ञान' ना आठ अतिचारो	९९८-१०३०	८७
'दर्शन' ना आठ अतिचारो	१०३१-६८	९०
छ व्रतरूप चारित्रना अतिचारो	१०६९-८६	९३

सूत्र गाथा ३६

चारित्रोद्भवनु स्वरूप	१०८७-९४	९५
उद्भवना सोल दोषो	१०९५-९७	९५
आधाकर्मनो विचार	१०९८-१११४	९६
संयमश्रेणि	११०६-१०	९६
ओहेशिकनो विचार	११९६-१२०२	१०३
पूतिकर्मनो विचार	१२०३-१६	१०४
मिश्रजातनो विचार	१२१६-१८	१०६
स्थापना दोषनो विचार	१२१९-२३	१०६
प्राभूतिका दोषनो विचार	१२२४-३७	१०६
प्रादुषकरण दोषनो विचार	१२३८-४०	१०७
क्रीत दोषनो विचार	१२४१-४४	१०७
प्रामित्य दोषनो विचार	१२४५-४६	१०८
परावर्तित दोषनो विचार	१२४७-४८	१०८
अभ्याहृत दोषनो विचार	१२४९-५६	१०८
उद्धिन्न दोषनो विचार	१२५६ ह८	१०८
मालाहृत दोषनो विचार	१२६९-७३	१०९
आच्छेद दोषनो विचार	१२७४	११०
अनिसृष्ट दोषनो विचार	१२७६-८२	११०
अध्यवपूरक दोषनो विचार	१२८३-८६	१११
कोटि शब्दनो अर्थ अने तेनुं स्वरूप	१२८७-१३१२	१११

उत्पादनानुं स्वरूप	१३१३-१८	११३
उत्पादनाना निक्षेपो	१३१४	११३
उत्पादनाना सोल दोषा	१३१९-२०	११४
धात्रीदोष	१३२१-२४	११४
धात्रीना (धात्रमाताना) पांच प्रकार	१३२२	११४
दूतीदोष	१३२६-४०	११४
निमित्तदोष	१३४१-४९	११५
आजीवदोष	१३६०-६२	११६
वनीपकदोष	१३६२-८३	११७
चिकित्सापिण्ड	१३८४-९२	११९
क्रोध वगेरे दोषो	१३९३-९४	११९
क्रोधपिण्ड विशे क्षपकनुं उदाहरण	१३९६	१२०
मानपिण्ड विशे क्षुल्कनुं उदाहरण	१३९६-९७	१२०
मायापिण्ड विशे आषाढभूतिनुं उदाहरण	१३९८-१४१	१२०
होमपिण्ड विशे 'सिहकेसर' नामना		
मोदकने इच्छनार क्षपकनुं उदाहरण	१४१२-२०	१२१
संस्तवदोष	१४२१-३६	१२२
विद्या अने मन्त्रदोष	१४३७	१२३
विद्या अने मंत्रनो तफावत	१४३८	१२३
विद्या विशे भिक्षुपासकनुं-बौद्धउपासकनुं		
उदाहरण	१४३९-४४	१२३
मन्त्र विशे पादलिपि अने मुरुंडराजनुं		
उदाहरण	१४४६-४७	१२३
चूर्णदोष, योगदोष अने मूलकर्म दोष	१४४८	१२४
चूर्णदोष बाबत बे क्षुल्कनुं उदाहरण	१४४९-५७	१२४
योगदोष	१४५८-६०	१२५
योगविशे ब्रह्मद्वैपिक तापसोनुं उदाहरण	१४६१-६७	१२६
मूलकर्म	१४६८-७२	१२६
ग्रहणैषणानुं स्वरूप	१४७३-७६	१२६
ग्रहणैषणाना दश प्रकार	१४७६	१२६
शंकित दोष	१४७७-९०	१२६

शंका विषयक चतुर्भङ्गी	१४७८	१२६
अक्षित दोष	१४९१-१५११	१२७
निक्षिप्त दोष	१५१२-४६	१२९
पिहित दोष	१५४६-५७	१३१
संहृत दोष	१५५८-६७	१३२
दायक दोष	१५६८-८२	१३३
उन्निमित्त दोष	१५८३-८६	१३४
अपरिणत दोष	१५८७-९३	१३५
लिप्त दोष	१५९४-९९	१३६
छदित दोष	१६००-४	१३७
ग्रासैषणानुं स्वरूप	१६०५-१०	१३८
संयोजना दोष	१६११-२१	१३९
प्रमाण दोष	१६२२-४२	१३७
अंगार दोष	१६४३-४८	१३९
धूम दोष	१६४९-५५	१३९
कारण दोष	१६५६-७०	१४०
उपसंहारादि	१६७१-७९	१४१

सूत्र गाथा ३६-४४

पिण्डविशुद्धि विषयक अतिचारोने		
आश्री प्रायश्चित्त	१६८०-१७१९	१४२

सूत्र गाथा ४५-५९

तपःप्रायश्चित्तने योग्य धावन डेपन संघर्ष		
गमन क्रीडा उत्कृष्टि गीत सेण्टिका		
जीवहतादि पदोनुं स्वरूप	१७२०-२४	१४६
तपःप्रायश्चित्तने योग्य जघन्य मध्यम उत्कृष्ट		
उपधिने आश्री विच्युत विस्मृत अप्रेक्षित		
अनिवेदन आदि पदोनुं स्वरूप	१७२५-४१	१४७
तपःप्रायश्चित्तने योग्य कालातीतकरण		
अध्वातीतकरण तत्परिभोग पाना-		
संवरण भूमित्रिकाप्रेक्षण आदि पदो	१७४२-५२	१४८

तपःप्रायश्चित्तने योग्य कायोत्सर्गभंग कायो-		
त्सर्गअकरण वेगवन्दनादि रात्रिव्यु-		
त्सर्गादि दिवसशयनादि पदो	१७५३-६०	१५०
तपःप्रायश्चित्तने योग्य चिरकषाय आसव		
लशुनादि तणादिवन्धनादि पुस्तकपञ्चक-		
तृणपञ्चक-दूष्यपञ्चकाप्रतिलेखनादि		
स्थापनाकुलप्रवेशादि पदो	१७६१-७७	१५०
तपःप्रायश्चित्तने योग्य दर्प पञ्चनिष्ठय-		
परोपण संक्षिष्टकर्म दीर्घाध्वकल्प		
ग्लानकल्प आदि पदो	१७७८-८७	१५२
तपःप्रायश्चित्तने योग्य छेदादि		
अश्रद्धानादि पदो	१७८८-९४	१५३
सूत्र गाथा ६०-७९		
सामान्य अने विशेषपणे आपत्ति अने		
दानविषयक तपनो द्रव्य क्षेत्र काल		
भाव पुरुष प्रतिसेवना आदिने आश्री		
विभाग	१७९५-२२७९	१५४
सूत्र गाथा ८०-८३		
तपप्रायश्चित्तने आश्री सामान्य अने		
विशेष आपत्ति अने दाननुं स्वरूप	१७९५-१८११	१५४
सूत्र गाथा ८४-८५		
द्रव्यनुं स्वरूप अने तेने आश्री		
तपोदाननो विचार	१८१२-१९	१५५
सूत्र गाथा ८६		
क्षेत्रनुं स्वरूप अने तेने आश्री		
तपोदाननो विचार	१८२०-२३	१५६
सूत्र गाथा ८७		
कालनुं स्वरूप अने तेने आश्री		
तपोदाननुं विस्तृत वर्णन	१८२४-१९३३	१५७

सूत्र गाथा ६८

भावनुं स्वरूप अने तेने आश्री
तपोदाननुं स्वरूप १९३४-३७ १६६

सूत्र गाथा ६९-७३
पुरुषना प्रकारो अने तेने आश्री
तपोदाननुं स्वरूप १९३८-२२६२ १६६

सूत्र गाथा ६९

गीतार्थ, अगीतार्थ, सहनशील, असहन-
शील, शठ, अशठ, परिणामी, अपरि-
णामी, अतिपरिणामी पुरुषोनुं स्वरूप १९३८-५७ १६६

सूत्र गाथा ७०
धृतिसंहननोपेत अने हीन, आन्मतर,
परतर, उभयतर, नोभयतर अने
अन्यतर पुरुषो १९५८-६४ १६८

सूत्र गाथा ७१

कल्पस्थित अने अकल्पस्थित आदि
पुरुषोनुं वर्णन १९६५-२१९५ १६९

स्थितशब्दना प्रकार्थिको १९६५-६६ १६९

छ प्रकारनी कल्पस्थिति १९६७ १६९

दशप्रकारनो कल्प अने तेनो अवस्थित
अनवस्थित तरीकेनो विभाग १२६८-७४ १६९

आचेलक्यकल्पनुं स्वरूप १९७६-८९ १६९

ओहेशिककल्पनुं स्वरूप १९९०-९१ १७१

शश्यातरकल्पनुं स्वरूप १९९२-९६ १७१

राजपिण्डकल्पनुं स्वरूप १९९६-२०१२ १७१

कृतिकर्मकल्पनुं स्वरूप २०१३-१६ १७२

व्रतकल्पनुं स्वरूप २०१७-२२ १७२

पुरुषज्येष्ठकल्पनुं स्वरूप २०२२-४८ १७२

प्रतिकर्मणकल्पनुं स्वरूप २०४९-५६ १७२

मासकल्पनुं स्वरूप	२०५६-९३	१७६
पर्युषणाकल्पनुं स्वरूप आदि	२०९४-२१०९	१७९
परिहारकल्पनुं स्वरूप	२११०-६६	१८०
जिनकल्पनुं स्वरूप	२१५७-७८	१८४
स्थविरकल्पनुं स्वरूप	२१६९-८४	१८६
परिणत, अपरिणत, कृतयोगी, अकृतयोगी, तरमाण, अतरमाण पुरुषोनुं स्वरूपादि	२१८५-९२	१८६
सूत्र गाथा ७२		
कल्पस्थितादि पुरुषोने आश्री तपोदान विभाग	२१९३-९६	१८७
सूत्र गाथा ७३		
जीतयन्त्रविधि आदि	२१९६-२२६२	१८८
सूत्र गाथा ७४-७९		
प्रतिसेवनानु स्वरूप अने तेने आश्री तपोदाननो विभाग आदि	२२६३-७९	१९३
सूत्र गाथा ८०-८२		
छेदप्रायश्चित्तने योग्य अपराधस्थानो	२२८०-८७	१९६
सूत्र गाथा ८३-८६		
मूलप्रायश्चित्तने योग्य अपराधस्थानो	२२८८-२३००	१९६
सूत्र गाथा ८७-९३		
अनवस्थापयप्रायश्चित्तने योग्य अपराधस्थानो	२३०१-२४६२	१९८
हस्ततालनुं स्वरूप	२३७१-८९	२०३
हस्तालंबनुं स्वरूप	२३९०-९२	२०५
हस्तादाननुं स्वरूप अने अवस्त्राचार्यनुं दृष्टान्त	२३९३-२४१०	२०५
सूत्र गाथा ९४-१०१		
पारांचिकप्रायश्चित्तने योग्य अपराधस्थानो	२४६३-२५८६	२११

सूत्र गाथा ९४

तीर्थकर प्रवचन श्रुत आचार्य आदिविषयक

आशातना पारांचिकनुं स्वरूप

२४६३-७६

२११

सूत्र गाथा ९५

कषायदुष्ट अने विषयदुष्ट पारांचिकनुं

स्वरूप

२४७७-२६२२

२१३

सूत्र गाथा ९६

स्त्यानद्विप्रमत्तपारांचिक, अन्योन्यकुर्वण-

पारांचिकनुं स्वरूप

२६२३-३९

२१६

सूत्र गाथा ९७-१०१

लिंगपारांचिक, क्षेत्रपारांचिक, काळ-

पारांचिक आदिनुं स्वरूप

२५४०-८५

२१८

सूत्र गाथा १०२

अनवस्थाप्य अने पारांचिकनो सद्वाच

भद्रबाहु सुधो

२५८६-८७

२२२

सूत्र गाथा १०३

जीतकल्पनो उपसंहार

२५८८-२६०६

२२३

जीतशब्दनो अर्थ

२५८८-८९

२२३

कल्पशब्दनो अर्थ

२५९०-९३

२२३

जीतकल्पशब्दना अध्ययनना अधिकारी

२५९४-२६०६

२२३

॥ ॐ नमो जिनाय ॥

आचार्यश्रीजिनभद्रगणिक्षमाश्रमणविरचितं

जीतकल्पसूत्रम् ।

स्वीष्टज्ञभाष्येण भूषितम् ।

सुन्तं—कयपवयणप्पणामो, बुच्छुं पच्छित्त-दाणसंखेवं ।

जीयव्ववहारगयं, जीवस्स विसोहणं परमं ॥३॥

पवयण दुवालसंगं, सामाइयभाइ बिंदुसारंतं ।

प्रवचनम्

अहव चउच्चिह संघो, जत्थेव पइड्हियं नाणं ॥१॥

अहवा पगयपसत्थं, पहाणवयणं व पवयणं तेण ।

अहव पवत्तयतीई, नाणाई पवयणं तेण ॥२॥

जीवाइपयत्था वा, उवदंसिज्जंति जत्थ संपुण्णा ।

सो उवएसो पवयण, तम्मि करेत्ता णमोकारं ॥३॥

बोच्छुं वकखामि त्ती, पच्छित्तं दसह एय उवरिं तु ।

प्रायश्चित्तम्

वणेहामि सवित्थर, किं भणियं होति पच्छित्तं ? ॥४॥

पावं छिंदति जम्हा, पायच्छित्तं ति भण्णते तेण ।

प्रायश्चित्तस्य
निरुक्तम्

पायेण वा वि चित्तं, सोहयई तेण पच्छित्तं ॥५॥

पणगादी आवत्ती, णिविगइअमादि एत्थ दाणं तु ।

संखेव समासो त्ति व, ओहो त्ति व होति एगद्वा ॥६॥

१ दुवालसंगं-द्वादशाङ्गं आचाराङ्गादि दृष्टिवादान्तम् । सामायिक-
सूत्रं “करेमि भंते !” इत्यादिकम् । बिन्दुसार इति चतुर्दशं पूर्वम् ॥
२ पगयपसत्थं प्रकृते प्रशस्तम् ॥

आगमादिव्य-
वहारपञ्चकम्

आगमव्यव-
हारमेदप्रभेदः

प्रत्यक्षपरो-
क्षयोर्लक्षणम्

‘अक्ष’पदस्य
निरुक्तम्

दर्शनान्तरी-
याभिमतस्य
प्रत्यक्षलक्षण-
स्य खण्डनम्

किं अत्थी अणो वी, ववहारा जेण जीतगहणं तु ? ।
भण्णति चउरङ्गत्थङ्णे, आगममादी इमे सुपासु ॥७॥
पंचविहो ववहारो, दुग्गइ-भवमूरपहिं पण्णत्तो ।
आगम सुय आणा धारणा य जीए य पंचमए ॥८॥
आगमओ ववहारो, सुणह जहा धीरपुरिसपण्णत्तो ।
पञ्चकखो य परोक्खो, सो विह दुविहो मुणेयवो ॥९॥
पञ्चकखो वि य दुविहो, इंदियजो चेव नोयइंदियजो ।
इंदियपञ्चकखो वि य, पंचमु विसएसु णायवो ॥१०॥
जीवो अकखो तं पति, जं वट्टइ तं तु होति पञ्चकखं ।
परओ पुण अकखस्सा, वट्टं होइ पारोक्खं ॥११॥
‘असु वावण’धाऊओ, अकखो जीवो उ भण्णए णियमा ।
जं वावयए भावे, णाणेणं तेण अकखो त्ति ॥१२॥
‘अस भोयणमिम’ अहवा, सव्वहव्वाणि भोगमैतस्स ।
आगच्छंती जम्हा, पालेइ य तेण अकखो त्ति ॥१३॥
केसिंचि इंदियाइं, अकखाइं तदुबलद्धि पञ्चकखं ।
तं तु ण जुज्जति जम्हा, अग्गाहगमिदियं विसए ॥१४॥
खवादीविसयाणं, जीवो खलु इंदिएहिं उबलभगो ।
जम्हा मतमिम जीवे, ण इंदिया उबलभे विसयं ॥१५॥

७ अत्थी सन्ति इत्यर्थः, “ अतिथस्त्यादिना ” (सि० ८-४-१४८)
इति स्वत्रेण सर्वेष्वपि वचनेषु ‘ अतिथ ’रूपभवनात् । दीर्घत्वं तु-
“नीया लोबमभूया, य आणिया दीह-बिंदु-दुबभावा । अत्थं गमेति तं
चिय, जो तेसि पुरवमेवाऽसि ॥” इति वचनात् । एवमग्रेऽपि “ वी,
पासती, अकखस्सा, आगच्छंती, अणणत्था, सुणस्स, बोच्छामी, सुत्तमी,
कज्जस्सा ” इत्यादिषु यत्र दीर्घत्वं “ परवाइण, गोणसाइण ” इत्यादिषु
च यत्र हस्तत्वं दृश्येत तत्रायमेव नियमो इत्यः । चउरङ्गत्थङ्णे चत्वारः
सन्ति अन्ये इत्यर्थः ॥ ८ दुग्गइ-भवमूरपहिं दुर्गति-संसारभञ्जकैः
तीर्थकरैः पूर्वसिंभिर्वैत्यर्थः ॥ १५ मतमिम मृते ॥

तम्हा विसयाणं खलु, अग्नाहगर्मिदियं भवेत् सिद्धं ।
जं इंदिएहि॑ नज्जइ, तं नाणं लिंगियं होइ ॥१६॥
लिंगं चिंध निभित्तं, कारणमेगद्वियाइँ एयाइँ ।
जाणाइ इंदिएहि॑, जीवो धूमेण अग्निं व्व ॥१७॥
एवं खु इंदिएहि॑, जं नज्जइ लिंगियं तयं नाणं ।
तम्हा सिद्धं अकखो, न इंदिया पंच सोयाई ॥१८॥
एत पसंगाभिहितं, जहकणहुइ इंदियाइँ पञ्चकर्वं ।
अहुणा उ इंदिएहि॑, णातूणं ववहरे इणमो ॥१९॥
सोइंदिएण सोउं, तस्स व अण्णस्स वा वि पडिसेवं ।
चक्रिखदिएण दडुं, पडिसेविज्जंतमणयारं ॥२०॥
धूवादिगंधवासे, मूर्तिगलियादियं व उहवियं ।
कंदाइ व खज्जंतं, गंधो वि रसो वि तत्थेव ॥२१॥
फासेण॒बभङ्ग्यमादि, फासतो अप्पगासे णाऊणं ।
इंदियपञ्चकर्वेण, इय णाऊणं ववहरंति ॥२२॥ दारं ॥
णोइंदियपञ्चकर्वो, ववहारो सो समासतो तिविहो ।
ओहि मणपज्जवे या, केवलणाणे य पञ्चकर्वो ॥२३॥
अच्छउ ता ववहारो, ओहीमादीण लकखणं तिष्ठं ।
संखेवओ उ एयं, अस्सुन्नत्थं इमं वोच्छं ॥२४॥
तत्थोहिणाण पढेमं, सामित्ता कम-विसुद्धिओ होइ ।
तो तं वोच्छ बहुविहं, केत्तिय भैया भवे तस्स ? ॥२५॥

नोइन्दियप्रत्य-
क्षागमव्यव
हारस्य
त्रैविध्यम्

अवधिज्ञानम्

१६ नज्जइ ज्ञायते ॥ १७ चिंध इति लुप्तविभक्त्यन्तं पदम् । ग्रन्थे-
इस्मिन् स्थानस्थानेषु एताहंशि लुप्तविभक्त्यन्तानि पदानि समेष्यन्ति ॥
१९ जहकणहुइ यथाकथश्चित् ॥ २१ मूर्तिगलिया पिणीलिका । अधुनातन-
ग्राकृते यथा ‘य’कारः श्रुत्यर्थमुपन्यस्यते तथा प्राचीनप्राकृते ‘त’कारः
श्रुत्यर्थमुपायुज्यत इति ज्ञेयम् ॥ २४ ओहीमादीण अवध्यादीनाम् । अत्र
नकार आगमिकः, न तु लाक्षणिकः । अग्रेऽप्येवमेव बोध्यम् ॥

अवधिज्ञान-
स्य प्रकृतयः

भवप्रत्ययि-
कोऽवधिः

गुणप्रत्ययि-
कोऽवधिः

अवधेः
स्वरूपम्

अवधेः षड्
भेदा

तुग्गमि-
ऽवधिः

संखादीआओ खलु ओहीनाणस्स सब्बपयडीओ ।
काई भवपच्चइया, खओवसमिया य कायो वि ॥२६॥
किह संखातीयाओ, पगडी ओहिस्स ? भण्णए जम्हा ।
अंगुलअसंखभागा, आरब्भ पएसवट्टीए ॥२७॥
उक्कोसेणमसंखा, जा लोगा होंति खेत्तमाणेण ।
काले वाऽऽवलियाए, असंखभागाउ आरब्भ ॥२८॥
समउत्तरवट्टीए, उक्कोसेण असंख जाव भवे ।
ओसप्पिणि-उस्सप्पिणिस मयपमाणा भवे पगडी ॥२९॥
इय होंति असंखाओ, ओहिणाणस्स सब्बपगडीओ ।
संखातीतग्नहणा, ण केवलं होंतिऽसंखेज्जा ॥३०॥
ता होंति अण्णताओ, पोग्गलकायत्थकायमाहकिच्च ।
संखातीतं ति ततो, असंख अण्णता य गहिया हु ॥३१॥
सो पुण ओही दुविहो, भवपच्चइयो खओवसमिओ य ।
देवाण णारयाण य, णियमा भवपच्चयो ओही ॥३२॥
उपज्जमाणओ खलु, भवपच्चइओहि जत्तियो विसओ ।
सब्बं तं ओभासति, ण उ वट्टी णेव हाणी यु ॥३३॥
गुणपच्चइयो ओही, गब्भजमणु-तिरिय-ऽसंखमाऊणं ।
कम्माण खयोवसमे, तयवरणिज्जाण उपज्जे ॥३४॥
अवही मज्जायत्थो, परिमितदब्बं तु जाणते जेणं ।
मुक्तिमदब्बे विसयो, ण खलु अरूपीसु दब्बेसु ॥३५॥
अच्चंतमणुवलद्धा, ओहीणाणस्स होंति पच्चकखा ।
ओहीणाणपरिणया, दब्बा असम्मथपज्जाया ॥३६॥
तं पुण ओहीणाणं, समासतो छच्विहं इमं होइ ।
अणुगामि अणणुगामी, वट्टंत य हायमाणं च ॥३७॥
पडिवाति अपडिवाती, छच्विहमेवं तु होति विनेयं ।
अणुगामिओ उ दुविहो, अंतगतो चैव मज्जगतो ॥३८॥

अंतगतो वि य तिविहो, पुरतो तह मग्गतो य पासगओ ।
 पुरतो पुण अंतगतं, इमं तु बोच्छं समासेण ॥३९॥

जह कोई तु मणुस्सो, उक्खं चुडुलिं व दीव मणि वाऽऽदी ।
 काउं पुरओ गच्छइ, पणुलयंतो व्व जह पुरिसो ॥४०॥

मग्गतो अंतगतो ऊ, तह चेव य णवरि मग्गतो काउं ।
 अणुकडुमाणु गच्छति, अंतगतो मग्गतो एस ॥४१॥

पासगतंऽतगतो ऊ, चुडुलादि तहेव जाव तु मणि तु ।
 परिकडुमाणौ गच्छति, अंतगतं एत तिह भणितं ॥४२॥

जो से किं मज्जगतो ?, तं जह पुरिसो कोइ चुडुलिमादीणि ।
 कारुं सिरम्मि गच्छति, मज्जगतो एस ओही उ ॥४३॥

मज्जगतंऽतगयस्स य, ओहिणाणस्स को पइविसेसो ? ।
 पुरतो अंतगएण, जोयण संखेज्जऽसंखा वा ॥४४॥

पुरतो जाणति पासति, एस विसेसो उ मज्जऽअंतगओ ।
 एवं तु मग्गतो ई, पासगतो चेव बोधब्बो ॥४५॥

अणुगामिओ उ ओही, एमेसो वणितो समासेण ।
 एत्तो उ अणुगामी, ओहिणाणं इमाऽऽहंसु ॥४६॥

जह णाम कोइ पुरिसो, एग महं अगणिठाण काउं जे ।
 तस्सेव य पेरंते, परिघोलणहिंडमाणो तु ॥४७॥

तं चेव अगणिठाणं, तत्थगतो पासति ण अणत्थ ।
 एवं जत्थुपज्जइ, तत्थ ठितो जाण पासइ वि ॥४८॥

ण वि जाणइ अणत्था, संखमसंखे उ जोयणे जो उ ।
 ओही तु अणुगामी, समासतो एसमक्खांतो ॥४९॥

अज्जवसाणेहि पसत्थएहि सुहवद्माणचारिते ।
 उवरुवरि सुज्जंते, समंततो वहुए ओही ॥५०॥

अनुगामि-
कोऽवधिः

वर्धमानको-
ऽवधिः

४५ ई पादपूरणे । ई जे रणि रुथ मो ण इत्यादीनि अव्ययानि
 प्राकृते पादपूरणे प्रयुज्यन्ते ॥ ४६ इमाऽऽहंसु इदं आह ॥

तत्थ जहणादी तू, जाव उ उक्कोस ओहिणाणं तु ।
 वडूंते परिणामे, गाहाहि इमं तु वोच्छामि ॥५१॥
 जावतिया तिसमयाहारगस्स सुहुमस्स पणगजीवस्स ।
 ओगाहणा जहणा, ओहीखेतं जहणं तु ॥५२॥
 सब्बवहुअगणिजीवा, णिरंतरं जत्तियं भरेजंसु ।
 खेत्तं सब्बदिसागं, परमोहीखेत्त णिहिटो ॥५३॥
 अंगुलमावलियाणं, भागमसंखेज्ज दोसु संखेजा ।
 अंगुलमावलियंतो, आवलिया अंगुलपुहत्तं ॥५४॥
 हत्थमिम मुहुत्तंतो, दिवसंतो गाउयमिम बोद्धव्वो ।
 जोयण दिवसपुहत्तं, पक्खंतो पणवीसाए ॥५५॥
 भरहमिम अद्धमासो, जंबुहीवे य साहिओ मासो ।
 वासं तु मणुयलोए, वासपुहत्तं च रुयगमिम ॥५६॥
 संखेज्जमिम उ काले, दीव-समुद्दा उ होंति संखेज्जा ।
 कालमिम असंखेज्जे, दीव-समुद्दा वि भइयव्वा ॥५७॥
 काले चउण्ह बुढी, कालो भइयव्वो खेत्तबुढीए ।
 बुढीए दव्व-पज्जव, भजितव्वा खेत्त-काला उ ॥५८॥
 सुहुमो य होति कालो, तत्तो सुहुमयरयं हवति खेत्तं ।
 अंगुलसेढीमेत्ते, ओसप्पिणीओ असंखेज्जा ॥५९॥
 तिसमयहारादीणं, गाहाणऽट्टण वी सरूवं तु ।
 वित्थरयो वणेज्जा, जह हेट्टाऽवस्सए भणियं ॥६०॥
 एवं तु बडूमाणो, ओही उ समासओ समक्खाओ ।
 एत्तो परिहायंतं, ओहीणाणं इमं होति ॥६१॥
 अज्जवसाठाणेहिं, अपसत्थेहिं बडूमाणचारिते ।
 संकिस्समाणचित्ते, समंततो हायते ओही ॥६२॥

हीयमान-
कोऽवधिः

६२ अज्जवसाठाणेहिं अध्यवसायस्थानैः । ‘अज्जवसा’ इत्यन्न
 यकारलोपेऽवशिष्टो ‘अ’कारः ‘सा’मध्ये प्रविष्टः ॥

पटिवयमाणो ओही, अंगुलभागं तु [संखड]संखं वा ।
 अंगुलमेव पुहत्तं, हत्थ धणू जोअणे तह य ॥६३॥
 जोयणसयं सहस्रं संखमसंखा व जाव लोगं तु ।
 पासित्ताण पटेज्जा, ओहीणाणेद पटिवाती ॥६४॥
 से किं अपटिवाति, ओहिणाणं तु ? जो अलोगस्स ।
 आगासपएसं तू एगमकी पासती जाव ॥६५॥
 असंखेज्जाइँ अलोए, पमाणमेत्ताइँ लोगखंडाइँ ।
 जाणइ पासति य तहा, खेत्तोही एसमकखातो ॥६६॥
 एसो अपटिवादी, ओही तु समासओ समकखातो ।
 सब्बं पेतं चउहा, दव्वादि समासतो बोच्छं ॥६७॥
 रुवीदव्वे विसतो, दव्वोही खेत्ततो इमाऽहंसु ।
 अंगुलअसंखभागं, उक्कोसेण इमं बोच्छं ॥६८॥
 असंखेज्जाइँ अलोगे, पमाणमेत्ताइँ लोगखंडाइँ ।
 जाणइ पासति य तहा, खेत्तोही एसमकखातो ॥६९॥
 कालतो ओहिणाणी, असंखभागं तु आवलीए उ ।
 सब्बजहणं जाणति, पासति या सो उ णियमेणं ॥७०॥
 उस्सपिणि-ओसपिणिकालमतीतं अणागतं चैव ।
 उक्कोसेण वि जाणति, पासइ या एस कालोही ॥७१॥
 भावतो ओहिणाणी, अणंतभावे अणंतभागं च ।
 जाणति पासति य तहा, भावोही एसमकखातो ॥७२॥
 ओही भवपच्चतियो, खयोवसमियो य वणिओ दुविहो ।
 तस्स उ बहू विगप्पा, दव्वे खेत्ते य कालादी ॥७३॥
 तं मणपज्जवणाणं, दुविहं तु समासतो समकखातं ।
 उज्जुमती विमलमती, दव्वादि चउच्चिवहेकेकं ॥७४॥

प्रतिपाती
अवधिः

अप्रतिपाती
अवधिः

दव्व्यतः क्षेत्र-
तश्चावधिः

कालतोऽवधिः

भावतोऽवधिः

मनःपर्यव-
शानम्

६४ आहीणाणेद् अवधिज्ञानमिदम् ॥ ६७ सब्बं पेतं सर्वमर्येतत् ॥

द्रव्यतो मनः-
पर्यवम्

क्षेत्रतो मनः-
पर्यवम्

कालतो मनः-
पर्यवम्

भावतो मनः-
पर्यवम्

मनःपर्यवस्थ
विषयः

दब्बओ उज्जुमती तू, अण्ठतपएसे अण्ठतखंधा ऊ ।
जाणइ पासति ते च्चिय, वितिमिरसुद्धे तु विडलमती ॥७५॥
खेत्ततो उज्जुमती तू, झेलोगे जाव रथणपुढवीए ।
जाणइ पासति उवरिमहेढ्लेखुडुपयरे तु ॥७६॥
एते च्चिय अब्भहिते, विडलतराए उ मुणइ पासति य ।
सुद्धवितिमिरतराए, विडलमती उज्जुमतिणो उ ॥७७॥
उज्जुमती उड्हे ऊ, जोतिसियाणं तु जाव सब्बुवर्दि ।
जाणइ पासइ ते च्चिय, वितिमिरसुद्धे तु विडलमती ॥७८॥
तिरितं उज्जुमती तू, उदहिदुए तह य दीव अद्धहिए ।
पंचिदियजीवाणं, सण्णीपज्जत्याणं तु ॥७९॥
भावे मणोगिहगए, सब्बे जाणइ मणिज्जमाणे तु ।
ते चेव य विमलयरे, वितिमिरसुद्ध तु विडलमती ॥८०॥
णवर विसेसो तु इमो, अहुआइयअंगुलेहि खेत्तं तु ।
तिरिउड्हमहे अहितं, वितिमिरसुद्धं तु विडलमती ॥८१॥
कालतो उज्जुमती तू, जहण उक्कोसए वि पलियस्स ।
भागमसंखेज्जइमं, अतीत एस्से व कालदुए ॥८२॥
जाणइ पासइ ते तू, मणिज्जमाणे उ सण्णिजीवाणं ।
ते चेव य विडलमती, वितिमिरसुद्धे तु जाणइ यु ॥८३॥
भावतो उज्जुमती ऊ, अण्ठतभावे उ मुणति पासति य ।
सब्बेसिं भावाणं, ते णवरमण्ठतभागे उ ॥८४॥
ते सब्बे विडलमती, विसुद्धतर वितिमिरे तु भावतया ।
जाणति पासति य तहा, मणपज्जवणाणं चउभैयं ॥८५॥
तं मणपज्जवणाणं, जैण विजाणाति सण्णिजीवाणं ।
दहुं मणिज्जमाणे, मणदब्बे माणसं भावं ॥८६॥
जाणति पिहुज्जणो वि हु, फुडमागारेहि माणसं भावं ।
एसुवमा तस्स भवे, मणदब्बपगासिए अत्थे ॥८७॥

मणपञ्जवणाणं पुण, जणमणपरिचितत्थपागडणं ।
 माणुसखेत्तणिबद्धं, गुणपञ्चतिं चरित्तवतो ॥८८॥
 उज्जुमती विउलमती, जे वट्टी सुतंगवी धीरा ।
 मणपञ्जवणाणत्थे, जाणमु ववहारसोहिकरे ॥८९॥
 पंकसलिले पसाओ, जह होति कमैण तह इमो जीवो ।
 आवरणे झिजंते, विसुज्ज्ञति केवलं जाव ॥९०॥
 केवल संभिष्णं तू, लोगमलोगं तु पासती णियमा ।
 तं णत्थि जं ण पासति, भूतं भव्वं भविस्सं च ॥९१॥
 सब्बेहि जियपदेसेहि, जुगवं जाणति पासई ।
 दंसणेण य णाणेण, पईवो अब्भमस्स वा ॥९२॥
 अंबरे व कतो संतो, तं सब्बं तु पगासती ।
 एवं तु उवणतो होति, संभिष्णं तु जं वयं ॥९३॥
 तं च लोगमलोगं च, सब्बतो पुब्वमादिसु ।
 सब्बं सब्बे तु जे भावा, दब्बतो खेत्त-कालतो ॥९४॥
 भावतो चेव जे भावा, णत्थि जे तु ण पासती ।
 अभावा णत्थि ताए तु, जाणती पासती वि य ॥९५॥
 अह सब्बदब्बपरिणामभावविणन्तिकारणमणंतं ।
 सासयमब्बावाहं, एगविहं केवलणाणं ॥९६॥
 सब्बं णेयं चतुहा, एतस्स परुवणद्याए तु ।
 गाहासुत्तं बुत्तं, अह त्ति जं वणितं हेडा ॥९७॥
 भिणगहणं खलु कालतो तु सो घेष्पती तु एतेसि ।
 दब्बादीण चउणं, परिणामो पञ्जया जाणे ॥९८॥
 जीवाण अजीवाण य, उप्पाय-व्वय-धुवत्तपञ्जाया ।
 परपञ्चएण तिणं, धम्मादीयाण परिणामो ॥९९॥

उज्जुमति:
 विपुलमति
 केवलज्ञानम्

८८ गाथेयमावश्यकनिर्युक्तौ ७६ तमा ॥

९६ गाथेयमावश्यकनिर्युक्तौ ७७ तमा ॥

गति-ठिति-अवगाहेहि, संजोग-वियोगओ य सो होइ ।
 ओदइयादीयाणं, परिणामो होइ भावाणं ॥१००॥

एतेसि चिय दब्बादियाण कालो तु होति परिणामो ।
 कालं पति पतिसुहुमादिएसु वण्णादिपरिणामो ॥१०१॥

दब्बादीपरिणामं, सब्बं जाणाति केवली अखिलं ।
 किं भवती परिणामो ?, एयस्स उ कारणं इणमो ॥१०२॥

बीससपयोगे अब्भातियाण खंधाण बीससुप्पायो ।
 पण्णरसहा पयोगो, तिविहे कालम्मि परिणामो ॥१०३॥

जो केवली मणूसो, ण सो तु बाहं करेऽण्णसत्ताणं ।
 णियमेण अणावाहं, पावइ मोक्खं खविय सेसं ॥१०४॥

जं छउमत्थियणाणं, केवलिणो ण खलु विज्ञए तं तु ।
 जम्हा खयोवसमिए, वहुंते छाउमत्था उ ॥१०५॥

भावे केवलणाणं, वहुति णियमेण खाइए णिच्चं ।
 ण उ अक्खीणे मीसे, खाइयभावस्स उपत्ती ॥१०६॥

तम्हा एगविहं खलु, केवलणाणं तु होति उववणं ।
 जेणाऽऽह केवलम्मि, छपुणाऽणामोहता (?) तेसि ॥१०७॥

आदिगरा धम्माणं, चरित्त-वरणाण-दंसणसमग्गा ।
 सब्बत्तगणाणेण, ववहारं ववहरंति जिणा ॥१०८॥

पञ्चक्खववहारी, इंदिय-णोइंदिएसु वक्खातो ।
 आगमजो ववहारी, पारोक्खं तू इमं वोच्छे ॥१०९॥

पञ्चक्खागमसरिसो, होति परोक्खो वि आगमो जस्स ।
 चंदमुहीव तु सो वि हु, आगमववहारं होति ॥११०॥

१०४ करेऽण्णसत्ताण करोत्यन्यसत्त्वानाम् ॥

१०८ गाथेयं व्य० उ० १० भा० गा० २०६ ॥

११० इत आरभ्य पञ्चदश गाथाः व्य० उ० १० भा० गा० १०७-२२१ ॥

केवलिनि
मत्यादि-
ज्ञानाना-
मभावः

परोक्षागम-
व्यवहारी

णातं आगमियं ति य, एगदुं जस्स सो परायत्तो ।
 सो पारोक्खो वुच्चति, तस्स पदेसा इमे होंति ॥१११॥
 पारोक्खं ववहारं, आगमतो सुतधरा ववहरंति ।
 चोहस-दसपुच्चधरा, णवपुच्चिय गंधहत्थीय ॥११२॥
 किह आगमववहारी ?, जम्हा जीवादयो णव पयत्था ।
 उवलङ्घा तेहिं तू, सब्बेहिं णयवियप्पेहिं ॥११३॥
 जह केवली वियाणति, दब्बं खेतं च काल भावं च ।
 तह चउलक्खणमेतं, सुतणाणी वी वियाणाति ॥११४॥
 पणगं मासविवड्डि, मासिगहाणीय पणगहाणीय ।
 एगाहे पंचाहं, पंचाहे चेव एगाहं ॥११५॥
 राग-होसविवड्डि, हाणि वा णातु देति पञ्चक्खी ।
 चोहसपुच्चादी वि हु, तह णाउं देति हीणऽहियं ॥११६॥
 चोअगपुच्छा पञ्चक्खणाणिणो थेवे वि कह बहुं देति ? ।
 भण्णति सुणसू एत्थं, दिहुंतं वाणिएण इमं ॥११७॥
 जं जह मोलुं रयणं, तं जाणति रयणवाणियो णिउणो ।
 थोवं तु महल्लस्स वि, कासति अप्पस्स वि बहुं तु ॥११८॥
 अहवा वि कायमणिणो सुमहल्लस्सावि कागिणी मोलुं ।
 वइरस्स तु अप्पस्स वि, मोलुं होती सतसहस्रं ॥११९॥
 इय मासाण बहूण वि, राग-होसऽप्पयाए थोवं तु ।
 राग-होसोवच्या, पणगे वि जिणा बहुं देति ॥१२०॥
 पञ्चक्खी पञ्चक्खं, पासति पडिसेवगस्स सो भावं ।
 किह जाणति पारोक्खी ?, णातमिणं तत्थ धमएणं ॥१२१॥
 णालीधमएण जिणा, उवसंघारं करेति पारोक्खे ।
 जह सो कालं जाणति, सुएण सोहिं तहा सो तु ॥१२२॥

११८ कालति कस्यचित् ॥ १२२ उवसंघारं उपसंहारं तुलनामित्यर्थः॥

प्रायश्चित्त-
 न्यूनाधिकये
 चोहकस्य
 पृच्छा
 आचार्यस्यो-
 तरं च

जेणं जीवा-उजीवा, उवलद्वा सब्बभावपरिणामा ।
 तो पुञ्चधरा सोहिं, कुञ्चंति सुओवदेसेण ॥१२३॥
 तं पुण केण कतं तू, सुतणाणं जेण जीवमादीया ।
 णज्जंति सब्बभावा ?, केवलणाणीण तं तु कतं ॥१२४॥
 संते वि आगमम्मी, जाहे आलोतियं तु तेण भवे ।
 सम्मणाऽलोएती, पडिवज्जति सारियो जइया ॥१२५॥
 तो तस्स उ पच्छत्तं, जेण विसुज्ज्ञति तगं पयच्छंति ।
 आगमववहारी छविवहो वि पलिउंचिएँ ण देति ॥१२६॥
 आलोतिय-पडिकंते, होती आलोयणा तु णियमेण ।
 अणालोइयम्मि भयणा, किह पुण भयणा भवति तस्स? ॥१२७॥
 आलोयणापरिणतो, अंतर कालं करे अभियुहो वा ।
 अहवा वी आयरिओ, एमेव य होति संपत्तो ॥१२८॥
 आराहओ तु तह वी, जं सम्मालोयणापरिणतो तु ।
 णाराहेति अपरिणयो, एवं भयणा भवति एसा ॥१२९॥
 अवराहं वियाणंति, तस्स सोहिं व जहवी ।
 तहाऽवाऽलोयणा बुत्ता, आलोअंते बहू गुणा ॥१३०॥
 दच्वेहिं पज्जवेहि य, कम खेत्ते काल-भावपरिसुद्धं ।
 आलोयणं सुणित्ता, तो ववहारं पउज्जंति ॥१३१॥
 दच्वे सच्चित्तादी, पज्जव दच्वा बहूविगप्पेहिं ।
 पुवाणुपुच्चिवमादी, कमओ एवं तु आलोए ॥१३२॥
 अद्वाण जणवए वा, खेत्ते काले सुभिकख दुष्प्रभकर्वे ।
 भावे हट्ट गिलाणे, सेविय जह तं तहाऽलोए ॥१३३॥
 अहवा सहस्रणाणा, भीएण व पेल्लिएण व परेहिं ।

आलोचना-
वणक्रमः

१२५ सारियो स्मारितः ॥१२७ गथेयं व्य० उ० १० भा० गा० २२४ ॥
 १३० गाथाद्विकं व्य० उ० १० भा० गा० २२६-२२७ । नहवी यद्यपि ।
 तहाऽवाऽलोयणा तथाऽप्यालोचना ॥

वसणेण पमाएण व, मूढेण व राग-दोसेहिं ॥१३४॥
 पुञ्चं अपासिञ्चणं, छूडे पायम्मि जं पुणो पासे ।
 ण य तरति णियत्तेउं, पायं सहसाकरणमेयं ॥१३५॥
 अण्णतरपमाएणं, असंपउत्तस्सऽणोवउत्तस्स ।
 इरियाइसु भूतत्थे, अवहृतो एतदण्णाणं ॥१३६॥
 भीओ पलायमाणो, अभियोगभएण वा वि जं कुञ्जा ।
 पडितो व अपडितो वा, पेल्लिज्जा पेल्लिओ पाणे ॥१३७॥
 गीतादि होति वसणं, पंचविहो खलु भवे पमादो उ ।
 मिल्लित्तभावणा तू, मोहो तह राग-दोसा ऊ ॥१३८॥
 एतेसिं ठाणाणं, अण्णयरे कारणे समुप्पणे ।
 तो आगमवीर्मंसं, करेति अत्ता-तदुभएणं ॥१३९॥
 जदि आगमो य आलोयणा य दोणि वि समं तु निवयंति ।
 एसा खलु वीर्मंसा, जो असहू जेण वा सुज्ज्ञे ॥१४०॥
 नाणमाईणि अण्णाणि, जेण अत्थे उ सो भवे ।
 राग-दोसप्पहीणे वा, जे व इट्टा विसोहिए ॥१४१॥
 सुत्तं अत्थे उभयं, आलोयण आगमो इती उभयं ।
 जं तदुभयं ति बुत्तं, तत्थेसा होति परिभासा ॥१४२॥
 पडिसेवणातियारे, जदि णाऽउहृति जहकमं सब्बे ।
 ण हु देन्ती पच्छित्तं, आगमववहारिणो तस्स ॥१४३॥
 पडिसेवणातियारे, जदि आउहृइ जहकमं सब्बे ।
 देन्ति तओ पच्छित्तं, आगमववहारिणो तस्स ॥१४४॥
 कहेहि सब्बं जो बुत्तो, जाणमाणो वि गृहति ।

१३४ इत आरभ्य गाथादशकं व्य० उ० १० भा० गा० २२८-२३७॥
 १३५ तरति शकनोति ॥ १३८ “पंचविहो पमादो-कसाय-विगहा-वियड-
 इन्दिय-जिहा यमाया” इति जीतकल्पचूणौ पत्र २९ ॥ १४१ “नाण-
 मादीणि अत्ताणि जेण अत्तो उ सो भवे ।” इति व्य० भाष्ये, अय-
 मेव पाठः साधुः ॥

ण तस्स देंति पच्छित्तं, बेन्ति अण्णत्थ सोहय ॥१४५॥
 ण संभरति जो दोसे, सब्भावा ण य मायया ।
 पच्चकखी साहए ते उ, माइणो उ ण साहई ॥१४६॥
 जति आगमो य आलोयणा य दोण्हि वि समं ण णिवइयाई ।
 ण हु देंति उ पच्छित्तं, आगमववहारिणो तस्स ॥१४७॥
 जति आगमो य आलोयणा य दोण्हि वि समं णिवइताई ।
 दिंति ततो पच्छित्तं, आगमववहारिणो तस्स ॥१४८॥
 को पुण पायच्छत्ते, दायव्वे अणरिहो व अरिहो वा ? ।
 भण्णइ इणमो सुणसू, अरिहो जो वा अणरिहो उ ॥१४९॥
 अद्वारसहिं ठाणेहिं, जो होति परिणिद्वितो ।
 नङ्गलमत्थो तारिसो होति, ववहारं ववहरित्तए ॥१५०॥
 अद्वारसहिं ठाणेहिं, जो होति सुपरिद्वितो ।
 अलमत्थो तारिसो होति, ववहारं ववहरित्तए ॥१५१॥
 अद्वारसहिं ठाणेहिं, जो होइ अपतिद्वितो ।
 नङ्गलमत्थो तारिसो होति, ववहारं ववहरित्तए ॥१५२॥
 अद्वारसहिं ठाणेहिं, जो होति सुपतिद्वितो ।
 अलमत्थो तारिसो होइ, ववहारं ववहरित्तए ॥१५३॥
 वयछक्क कायछक्कं, अकप्पो गिहिभायणं ।
 पलियंक गोयर णिसिज्ज एहाणे भूसा अद्वार ठाणेते ॥१५४॥
 परिणिद्वियोऽपरिणाया, पतिद्वितो जो ठिओ उ तेसु हवे ।
 अविदू सोहि ण याणति, अठितो पुण अण्णहा कुज्जा ॥१५५॥
 वत्तीसाए तु ठाणेहिं, जो होइ परिणिद्वितो ।
 नङ्गलमत्थो तारिसो होइ, ववहारं ववहरित्तए ॥१५६॥
 वत्तीसाए तु ठाणेहिं, जो होति परिणिद्वितो ।

प्रायश्चित्त-
रातुर्योग्या-
प्रयत्नविचार

अष्टादश
स्थानानि

१४५ गाथाचतुर्थक व्य० उ० १० भा० गा० २३८-२४१ ॥ १५० इत
 आरभ्य सप्तविंशतिगथा व्य० उ० १० भा० गा० २४२-२६८ ॥

अलमत्थो तारिसो होति, ववहारं ववहरित्तए ॥१८७॥
 बत्तीसाए उ ठाणेहिं, जो होति अपइट्टितो ।
 णङ्गलमत्थो तारिसो होति, ववहारं ववहरित्तए ॥१८८॥
 बत्तीसाए तु ठाणेहिं, जो होति सुपतिट्टितो ।
 अलमत्थो तारिसो होति, ववहारं ववहरित्तए ॥१८९॥
 अट्टविहा गणिसंपय, एकेका चउविहा उ बोद्धच्चा ।
 एसा खलु बत्तीसा, ते खलु ठाणा इमे होंति ॥१९०॥
 आयार सुय सरीरे, वयणे वायण मती पतोगमतो ।
 एतेसु संपया खलु, अट्टमिया संगहपरिणा ॥१९१॥
 एसा अट्टविहा खलु, एकेकाए चउविहो भेदो ।
 इणमो उ समासेण, वोच्छामी आणुपुव्वीए ॥१९२॥
 आयारसंपयाए, संजमधुवजोगजुत्तया पढमा ।
 वितिय असंपग्गहिया, अणिययवित्ती भवे ततिया ॥१९३॥
 तत्तो य बुड्डसीले, आयारे संपया चउद्देसा ।
 चरणमिह संजमो तु, तहियं णिच्चं तु उवउत्तो ॥१९४॥
 आयरिथो अ बहुसुय-तवस्सि-जच्छाइएहि व मदेहिं ।
 जो होति अणुस्सित्तो, सो तु असंपग्गहीउ त्ति ॥१९५॥
 अणिययचारी अणियतवित्ती अगिहो य होति जो अणिसो ।
 णिहुयसहाव अचंचल, णायच्चो बुड्डसीलो त्ति ॥१९६॥
 बहुसुत परिजितसुते, विचित्तसुते य होति बोद्धच्चे ।
 घोसविसुद्धिकरे या, चउहा सुतसंपदा होति ॥१९७॥
 बहुसुत जुगप्पहाणे, अब्धंतर बाहिरं च बहु जाणे ।
 होति चसहग्गहणा, चारित्तं पी सुबहुयं तु ॥१९८॥
 सगणामं व परिजितं, उक्कम-कमयो बहूहि व कमेहिं ।
 ससभय-परसमष्टिं, उस्सग-उववातयो वि वितू ॥१९९॥

द्वात्रिंशत्
स्थानानि

अष्टै सम्पदः

चतुर्धाउचार-
सम्पदःशुतसम्प-
चतुष्कम्

१९९ उस्सग-उववातयो वि वितू उत्सग-उपवादयोरपि विद्वान् ॥

शरीरसम्प-
चतुष्कम्

बचनसम्प-
चतुष्कम्

शाचनासम्प-
चतुष्कम्

घोसा उदात्तमादी, तेहि विसुद्धं तु घोसपरिसुद्धं ।
एसा सुतोवसंपय, दारं, सरीरसंपयमतो वोच्छं ॥१७०॥
आरोह-परीणाहो, तह य अणोक्तपया सरीरस्स ।
परिपुण्णिदियमाऽऽइय, संघतणथिरे य बोद्धवो ॥१७१॥
आरोहो दिग्बत्तं, विकर्खंभो होति तित्तियो चेव ।
आरोह-परिणाहो, य संपया एस पादव्वा ॥१७२॥
तपु लज्जाए धातू, अलज्जणिज्जो अहीणसच्चंगो ।
होति अणोक्तप्पो खलु, दारं, अविकलङ्गी तु परिपुण्णो ॥१७३॥
पठमादीसंघयणो, बलियसरीरो थिरो मुणेयव्वो ।
एसा सरीरसंपय, दारं, एत्तो वयणम्मि वोच्छामि ॥१७४॥
आएज्ज महुरवयणे, अणिसियवयणे तहा असंदिद्धे ।
आदिज्ज गज्जवक्को, दारं, अत्थवगाढं भवे महुरं ॥१७५॥
अहवा अफरुसवयणो, खीरासवलद्धिमादिजुत्तो वा ।
अहवा सूसर-सूहग-गंभीरजुओ महुरवक्को ॥१७६॥
णिस्सओ कोहादीहि, राग-होसेहि वा वि जं वयइ ।
होति अणिसिसयवयणो, जो वयती एयवइरित्तं ॥१७७॥
अच्चत्तं अफुडत्तं, अत्थवहुत्ता व होति संदिद्धं ।
विवरीयमसंदिद्धं, वयणेसा संपदा चतुहा ॥१७८॥
वायणभेदा चतुरो, विधिउहिसणा समुहिसणओ य ।
परिणिव्वविया वाए, णिज्जवणा चेव अत्थस्स ॥१७९॥
तेणेव गुणेण तू, वाएयव्वा परिकिखतुं सीसा ।
उहिसई विजिणेउं, जं जस्स तु जोग तं तस्स ॥१८०॥
अपरीणामगमादी, वियाणितुमभायणे ण वाएति ।
जह आममहियवडे, अंवे व ण छुब्बए खीरं ॥१८१॥

१७२ णादव्वा ज्ञातव्या ॥ १७८ इत आरभ्यैकोनविश्लिगथा वय
उ० ३० भा० गा० २६९-२८७ ॥

जदि छुब्भर्दि विणस्सति, णस्सति वा एवमपरिणामादी ।
 णोहिस्से छेदसुतं, दारं, समुहिसे याऽवि तं चेव ॥१८२॥
 परिणिव्वविया वाए, जन्तियमेत्तं तु तरति तु घेत्तुं ।
 जाहगदिङ्गतेण, परिजिएँ ताहऽणु उहिसति ॥१८३॥

णिजजवयो अत्थस्सा, जो उवजाणेति अत्थो सुत्तस्स ।
 अत्थेण वि णिव्वहति इ, अत्थं पि कहेति जं भणितं ॥१८४॥

मझसंपय चउभेदा, उग्रह ईहा अवाय धारणया ।
 उग्रहमति छब्भेता, तत्थ इमे होंति छब्भेया ॥१८५॥

खिष्प बहु बहुविर्हं वा, धुव णिस्सित तह य होयऽसंदिङ्गं ।
 ओगिण्हति एवीहा, अवायमिति धारणा चेव ॥१८६॥

परवाइण सिस्सेण व, उच्चारितमेत्तमेव ओगिण्हे ।
 तं खिष्पं बहुगं पुण, पंच व छ व सत्त गंथसता ॥१८७॥

बहुविहऽणोगपयारं, जह लिहति पहारए गणेइ वि य ।
 अक्खाणगं कहेति इ, सहस्रमूहं वऽणोगविहं ॥१८८॥

ण वि विस्सरइ धुवं तं, अनिस्सियं जं ण पोत्थए लिहितं ।
 अणुभासिय व्व गेण्हति, निस्संकित होअसंदिङ्गं ॥१८९॥

उग्रहियस्स तु ईहा, ईहिएँ पच्छा अंगतर अवायो ।
 अवगते पच्छा धारण, तीय विसेसो इमो णवरं ॥१९०॥

बहु बहुविह पोराणं, दुद्धर णितयं तहेव असंदिङ्गं ।
 पोराण पुरा व जितं, दुद्धर णय-भंगगुविलता ॥१९१॥

एत्तो उ पओगमती, चउविवहा होति आणुपुञ्चीए ।
 आय पुरिसं च खेत्तं, वत्थुं वि पउंजए वातं ॥१९२॥

मतिसम्प-
चतुष्कम्प्रयोगमति-
सम्पदः
चतुष्कम्

१८३ जाहगदिङ्गतेण जाहकस्तिर्यग्विशेषः, तदूष्टान्त यथा—“पातुं
 थोवं थोवं, खीरं पासाणि जाहओ लिइ। एमेव जितं काउं, पुच्छति
 मतिमं न खेदेति ॥१॥” आवश्यक हारिभद्री टीका प्रत्र १०३ ।
 ताहऽणु तद्वाऽन्यत ॥ १८७ परवाइण परवादिना ॥

चतुर्धी संग्रह-
परिज्ञासंपत्

जाणति पयोग भिसजो, वाही जेणाऽउरस्स छिज्जति उ
इय वाओ व कहा वा, णियसत्ती णाउ कातवा ॥१९३॥
पुरिसं उवासगाई, अहवा वी जाणगाइयं पुरिसं ।
पुवं तु गमेऊणं, ताहे वाओ पउत्तवो ॥१९४॥
खेत्तं मालवमाई, अहवा वी साहुभावियं जं तु ।
णाऊण तहा विहिणा, वाओ हु तहि पउत्तवो ॥१९५॥
वत्थुं पुण परवाई, बहुआगमिओ न वा वि नाऊणं ।
राया व रायमत्तो, दारुण-भहस्सभावो वा ॥१९६॥
एसा उ पओगमई, एत्तो वोच्छामि संगहपरिणं ।
सा वि य चउविवगप्या, तीय विभागो इमो होइ ॥१९७॥
बहुजणजोग्यं पेहे, खेत्तं तह पीढफलहमोगिणहे ।
वासासु एते दोणिण वि, काले य समाणए काले ॥१९८॥
पूए अहागुरुं पि य, चउत्थ एसा उ संगहपरिणा ।
एत्तो एकेकीय य, इमा विभासा मुणेयवा ॥१९९॥
वासे बहुजणजोग्यं, वित्थिणं जं तु गच्छपायीग्यं ।
पडिलेह बाल-दुब्बल-गिलाण-मादेसमादीणं ॥२००॥
खेत्त असइ अगहित्ता, ताहे गच्छेति ते उ अणत्थ ।
पीढफलगग्हणे, ण उ मइलंती णिसिज्जादी ॥२०१॥
वासासु विसेसेणं, अणं कालं तु गमय अणत्थ ।
पाणा सीयल-कुंथादिआ य तो गहण वासासु ॥२०२॥
जं जम्मि होति काले, कायवं तं समाणए तम्मि ।
सज्जाय पेह उवही, उप्पायण भिक्खमादी तु ॥२०३॥
अहगुरु जेणं पवाविओ तु जस्स व अहीत प्रासम्मि ।
अहवा अहागुरु खलु, हवंति रातिणियतरया उ ॥२०४॥

१९३ णियसत्ती णाउ कातवा निजशक्ति ज्ञातवा कर्त्तव्या ॥ १९६
रायमत्तो राजामात्यः ॥ १९८ इतोऽष्टवत्वारिंशद्वाथाः वय० उ० १० गा०
२८८-३३२ ॥ २०४ रातिणियतरया रातिमकतराः ब्रतपर्यायस्त्रयेष्टुतराः ॥

तेसिं अब्दुद्वाणं, उण्डग्गह तह य होति आयारे ।
 उवहीवहणं विस्सामणं च संपूयणा एसा ॥२०५॥
 एसा खलु बत्तीसा, जाणाति जो पतिद्वितो एत्थं ।
 ववहारे अलमत्थो, अहवा वि भवे इमेहिं तु ॥२०६॥
 छत्तीसाए तु ठाणेहिं, जो होयऽपरिणिद्विओ ।
 णऽलमत्थो तारिसो होति, ववहारं ववहरित्तए ॥२०७॥
 छत्तीसाए उ ठाणेहिं, जो होति अपतिद्विता ॥
 णऽलमत्थो तारिसो होति, ववहारं ववहरित्तए ॥२०८॥
 छत्तीसाए उ ठाणेहिं, जो होइ परिणिद्वितो ।
 अलमत्थो तारिसो होति, ववहारं ववहरित्तए ॥२०९॥
 छत्तीसाए उ ठाणेहिं, जो होइ सुपइद्विओ ।
 अलमत्थो तारिसो होति, ववहारं ववहरित्तए ॥२१०॥
 जा होती बत्तीसा, तम्मी छोद्वण विणयपडिवत्ती ।
 चतुभेदं तो होती, छत्तीसा एस ठाणाणं ॥२११॥
 बत्तीस वण्णिय च्चिय, वोच्छं चउभेय विणतपडिवत्ति ।
 आयरियंतेवासी, जह विणएत्ता भवे णिरिणो ॥२१२॥
 आयारे सुत विणए, विकिखवणे चेव होति बोधवो ।
 दोसस्सं य णिघाओ, विणए चउहेस पडिवत्ती ॥२१३॥
 आयारे विणयो खलु, चउविहो होति आणुपुव्वीए ।
 संजमसामायारी, तवे य गणिविहरणा चेव ॥२१४॥
 एगल्लविहारे या, सामायारी य एस चउहा तु ।
 एतेसिं तु विभागं, वोच्छामि अहाणुपुव्वीए ॥२१५॥
 संयममायरइ सतं, परं च गाहेइ संजमं णियमा ।
 सीयंतथिरीकरणं, उज्जुतचरणं च उवबूहे ॥२१६॥
 सो सत्तरसो पुढवातियाण घट-परियावणो-हवणं ।
 परिहरियव्वं णियमा, संजमयो एस बोद्धवो ॥२१७॥

षट्क्रिंशत्
स्थानानि

विनय
प्रतिपत्तयः

चतुर्थोऽस-
चारविनयः

पक्खे य पोसहेसुं, कारेति तवं सतं करेति चिय ।
 भिक्खायरियाय तहा, णियुंजति परं सयं वा वि ॥२१८॥
 सब्बम्मि बारसविहे, णिउंजति परं सतं च उज्जमति ।
 गणसामायारीए, गणं विसीयंतु चोएति ॥२१९॥
 पडिलेहण-पक्खोडण-बाल-गिलाणाइवेयवच्चेसुं ।
 सीदंतं गोहती, सतं च जुत्तो तु एएसु ॥२२०॥
 एगल्लविहारादी, पडिमा पडिवज्जाए सतं वडणं ।
 पडिवज्जावे एवं, अप्पाण परं च विणएति ॥२२१॥
 आयारविणय एसो, जहकमं वण्णओ समासेण ।
 एत्तो ऊ सुतविणयं, जहाणुपुञ्चिं वक्खामि ॥२२२॥
 सुतं अत्थं च तहा, हितकर णिस्सेसयं च वाएइ ।
 एसो चउविहो खलु, सुतविणता होति णायव्वो ॥२२३॥
 सुतं गाहेति जुत्तो, दारं, अत्थं च सुणावए पयत्तेण ।
 जं जस्स होति जोगं, परिणामगमादितं तु हियं ॥२२४॥
 णिस्सेसमपरिसेसं, जाव समत्तं तु ताव वाएति ।
 एसो सुतविणयो खलु, वोच्छं विक्खेवणाविणयं ॥२२५॥
 अहिङ्कं दिङ्कं खलु, दिङ्कं साहम्मियत्तविणएण ।
 चुतधम्म ठावे धम्मे, तस्सेव हितटु अब्मु ॥२२६॥
 विणाणाभावम्मि वि, ‘खिव पेरणे’ विक्खवित्तु परसमया ।
 ससमते णमभिच्छुभे, अदिङ्कधम्मं तु दिङ्क वा ॥२२७॥
 धम्मसहावो सम्महंसण जं जेण पुञ्चिं ण उ लङ्कं ।
 सो होयडिङ्कपुव्वो, तं गाहे दिङ्कपुव्वमिव ॥२२८॥
 जह भायरं व पियरं, व मिच्छदिङ्किं पि गाहे समत्तं ।
 दिङ्कपुव्वं सावग, साहम्मि करेइ पव्वावे ॥२२९॥
 चुतधम्मो णट्टधम्मो, चरित्तधम्माओं दंसणाओ वा ।
 तं ठावेति तहिं चिय, पुणो वि धम्मे जहुदिङ्के ॥२३०॥

चतुर्धा
श्रुतविनयः

चतुर्धा
विक्षेपणविनयः

तस्स ती तस्से व उ, चरित्तधम्मस्स बुद्धिहेतुं तु ।
 वारेतङ्गेसणादी, ण य गिण्हे सयं हितद्वाए ॥२३१॥
 जं इह-परलोए या, हितं सुहं तं खमं मुणेतव्वं ।
 णिस्सेयस मोक्खो तु, अणुगामङ्गच्छए जं तु ॥२३२॥
 विक्खेवणविणएसो, जहक्कमं वण्णितो समासेण ।
 एत्तो तु पवक्खामी, विणयं दोसाण णिग्धाते ॥२३३॥
 दोसा कसायमाई, बंधो अहवा वि अट्टपयडीओ ।
 णिययं व णिच्छयं वा, वाय विणासो य एगद्वा २३४॥
 रुद्धस्स कोहविणयण, दुद्धस्स य दोसविणयणं जं तु ।
 कंखिय कंखुच्छेए, आयप्पणिहाण चउहेसा ॥२३५॥
 सीयघरम्मिं व डाहं, वंजुलरुक्खो व जह व उरगविसं ।
 रुद्धस्स तहा कोहं, पविणेती उवसमेति त्ति ॥२३६॥
 दुद्धो कसाय-विसयाइएहि माणपयभावदुद्धो व्व ।
 तस्स पविणेइ दोसं, णासयए धंसए व त्ति ॥२३७॥
 कंखा उ भत्त-पाणे, परसमए अहव कंख एमाई ।
 तस्स पविणेइ कंखं, संखडि अण्णं व देसेणं ॥२३८॥
 चरगाइमाइएसु तु, अहिंसमक्खो व्व अत्थि जा कंखा ।
 तं हेउ-कारणेहिं, विणयउ जह होइ णिकंखो ॥२३९॥
 जो एएसु ण वट्टइ, कोहे दोसे तहेव कंखाए ।
 सो होति सुप्पणिहिओ, सोभणपरिणामजुक्तो वा ॥२४०॥
 छत्तीसेयाणि ठाणाणि, भणिताणि अणुपुव्वसो ।
 जो कुसलो एतेहिं, सो ववहारी समक्खातो ॥२४१॥
 अट्टहि अट्टारसहि य, दसहि य ठाणेहिं जे अपारोक्खा ।
 आलोयणदोसेहिं, छहि य अपारोक्ख विणेया ॥२४२॥

चतुर्धा दोष-
निर्वातविनयः

२३३ विक्खेवणविणएसो विक्षेपणविनय पषः ॥ २३४ अट्टपयडीओ
 अष्टकमंप्रकृतिजः ।

इश आलोचना
गुणः

आलोयणागुणेहि, छहिं य ठाणेहिं जे अपारोक्खा ।
पंचहि य णियंठेहिं, पंचहि य चरित्तमंतेहिं ॥२४३॥
अद्वायारवमादी, वयछकादी हवंति यऽद्वरसं ।
दसविहपायच्छत्ते, आलोयणमादिए चेव ॥२४४॥
आलोयणदोसेहिं, आकंपणमादिएहिं दसहिं तु ।
छहिं काएहिं वएहि व, दसहिं चाऽलोयणगुणेहि ॥२४५॥
इमेहिं—आयार विणयगुण कण्ठदीवणा अत्तसोहि उजुभावो ।
अज्जव महव लाघव, तुट्टी पलहायकरणं च ॥२४६॥
मिच्छत्ततवाऽयारे, पढमं आलोयणा तहि पढम ।
विणयो विणासं ति य, मायाए विणयणगुणेसो ॥२४७॥
चारित्त कण्ठौ णियमा, णिरतियारित्त विगडिये सो य ।
दीविय पभासिड ति य, पगासितो चेव एगद्वा ॥२४८॥
अतियारपंकपंकितो य आया विसोहिओ होति ।
आलोइए य आया, उजुभावे ठाविओ होइ ॥२४९॥
अज्जवभावे अज्जव, सर्य चियाऽलोइए कओ होइ ।
महवभावेण पुण, अमाणि होऊण आलोइ ॥२५०॥
अतियारगुरुभएण, अकंतालोतिए लहू होति ।
सुद्धो हं ती य तुट्टी, दारं, अतियारुण्हो य पलहाणो ॥२५१॥
आलोयणागुणेसू, जे ऊ एवं हवतऽपारोक्खा ।
छद्वाणयपडिएहिं, छहिं चेव य जे अपारोक्खा ॥२५२॥
संखादीया ठाणा, छहिं ठाणेहिं पडियाण ठाणां ।
जे संजया सरागा, एगे द्वाणे विगयरागा ॥२५३॥
एआऽगमववहारी, पण्णता राग-दोसणीहूया ।
आणाएँ जिणिदाणं, जे ववहारं ववहरंति ॥२५४॥

२४६ गाथेयं व्य० उ० १० गा० ४७३ ॥ २५३ इतो द्वाविश्वतिगथाः
व्य० उ० १० गा० ३३३-३५२ ॥

इय भणिए चोएती, ते वोच्छिणा हु संपदं इहइं ।
 तेसु य वोच्छिणेसू, णत्थि विसुद्धी चरित्तस्स ॥२५५॥
 चोहसपुव्वधराणं, वोच्छेदो केवलीण वोच्छेदे ।
 केसिंचि य आदेसो, पायच्छत्तं पि वोच्छिणं ॥२५६॥
 जं जत्तिएण सुज्ञति, पावं तस्स तह देंति पच्छत्तं ।
 जिण-चोहसपुव्वधरा, तविवरीता जहिच्छाए ॥२५७॥
 पारगमपारगं वा, जाणंते जस्स जं च करणिज्जं ।
 देति तहा पच्चकखी, घुणकखरसमो तु पारोवखी ॥२५८॥
 जा य ऊणाहिए बुत्ता, सुत्ते मग्गविराहणा ।
 ण सुज्ञे तीइ देंतो उ, असुद्धो कं च सोहए ॥२५९॥
 देता वि ण दीसंती, मास-चउम्मासियाओँ सोहीओ ।
 कुणमाणा विय सोहिं, ण पासिमोजो व सिं देज्जा ॥२६०॥
 सोहीए य अभावे, देताण करेतगाण य अभावे ।
 बहुति संपतिकाले, तित्थं सम्मत्त-णाणेहिं ॥२६१॥
 णिज्जवणा य ण संती, महपुरिसाणं तु तेसि वोच्छेते ।
 तम्हा संपयकाले, णत्थि विसुद्धी सुविहियाणं ॥२६२॥
 एवं तु चोतियम्मी, आयरिओ भणति ण हु तुमे पातं ।
 पच्छत्तं कहितं तू, किं धरती किं च वोच्छिणं ? ॥२६३॥
 अत्थं पहुच्च सुत्तं, अणागतं तं तु किंचि आमस्ति ।
 अत्थो वि को वि सुत्तं, अणागतं चेव आमस्ति ॥२६४॥
 सच्चं चिय पच्छत्तं, पच्चकखाणस्स ततियवत्थुम्मि ।
 तत्तो चिय णिज्जूदं, कप्प्य पक्प्यो य ववहारो ॥२६५॥
 ताणि धरंती अज्ज वि, तेसु धरंतेसु कह तुमं भणसि ।
 वोच्छिणं पच्छत्तं ?, तत्थ इमा तु परुवणया ॥२६६॥

प्रायश्चित्ता-
भावविषयं
चोदकस्य
वचनम्

आचार्यस्य
प्रतिवत्तः

२६४ आमस्ति आमृष्टति-विचारयति ॥ २६५ पक्प्यो निशीथ
सूत्रम् ॥

सपदपर्लवण अणुसज्जणा य दस चोहसऽद्व दुप्पसहे ।
 अतिथि ण दीसति धणिएण विणा तित्थं च णिज्जवए॥२६७॥
 पण्णवगस्स तु सपदं, पच्छित्तं चोयगस्स तमणि ।
 तं संपर्यं पि विज्ञति, जहा तहा मे णिसामेहिं ॥२६८॥
 भुंजति चकी भोए, पासाए सिप्पिरयणणिम्मविए ।
 तं दुडं रायीणं, अण्णेसिच्छा समुप्पणा ॥२६९॥
 अम्हे कारावेमो, पासाए एरिसे त्ति इति तेहिं ।
 चित्तकरा पेसविया, णिउणं लिहिऊण आणेह ॥२७०॥
 पासाद स्सयणे मणहारितं तेहिं चित्तकारेहिं ।
 लीलविहूणं णवरि, आगारो होति सो चेव ॥२७१॥
 जह रूपादिविसेसा, परिहीणा होंति पागतजणस्स ।
 ण य ते ण होंति गेहा, भुंजंति य तेसु ते भोगे ॥२७२॥
 एमेव य पारोक्खी, तदाऽणुरूपं तु सो व्व ववहरति ।
 किं पुण ववहरितव्वं, पायच्छित्तं इमं दसहा ॥२७३॥
 आलोयण पडिकमणे, मीस विवेगे तहा वियोसगे ।
 तव छेद मूल अणवट्टया य पारंचिए चेव ॥२७४॥
 एतुवरि भणिणहिती, सवित्थरेणं तु आणुपुब्बीए ।
 एयं पुण जह धरती, जं जत्था तं चिमाऽऽहंसु ॥२७५॥
 दसहा अणुसज्जंती, जा चोहसपुविष पढमसंघरणे ।
 तेणाऽरेणऽद्विहं, तित्थंतिम जाव दुप्पसहो ॥२७६॥
 तम्मि कालगए तित्थं चरित्तं च वोच्छिज्जिहीति ॥
 दोसु तु वोच्छिणेसू, चोहसपुव्वाऽतिमे य संघयणे ।
 तव(तो)पारंच-अणवट्टा, णव-दस पच्छित्तवोच्छिणा॥२७७॥

२७४ पागतजणस्स प्राकृतजनस्य ॥ २७५ एतुवरि एतद् उपरि-
 अग्रे । जत्था तं चिमाऽऽहंसु यत्र तत् चैदमाह ॥ २७६ गाथेयं व्य०
 च० १० गा० ३५३ ॥

सेस अद्वहऽणुसज्जति, जा तित्थं णव दसे य लिंगादी ।
 चोदे तं पि ण दीसदि, एवभर्णंतं गुरु भणति ॥२७८॥
 दोसु तु वोच्छिष्णेस्म, अद्विहं देंतया करेता य ।
 ण य केयी दीसंती, एवभर्णतस्स चतुगुरुगा ॥२७९॥
 दोसु तु वोच्छिष्णेस्म, अद्विहं दतया करेता य ।
 पच्चकर्वं दीसंती, जहा तहा मे णिसामेहिं ॥२८०॥
 पंच णियंडा भणिया, पुलाग बउसा कुसील निगंडा ।
 तह य सिणाओ तेसि, पच्छित्त जहकमं वोच्छं ॥२८१॥
 आलोयण पडिकमणे, मीस विवेगे तहा विओसग्गे ।
 ततो य तवे छेदे, पच्छित्त पुलागे छडप्पेते ॥२८२॥
 बगुस-पडिसेवगाणं, पायच्छित्ता हवंति सब्बे वि ।
 थेराण भवे कप्पे, जिणकप्पे अद्वहा होति ॥२८३॥
 आलोयणा विवेगो वा, णियंडस्स दुवे भवे ।
 विवेगो य सिणायस्स, एमेया पडिवत्तीओ ॥२८४॥
 पंचेव संजया खल्ल, णायसुएण कहिता जिणवरेण ।
 सामाइसंजयादी, पच्छित्तं तेसि बुच्छामि ॥२८५॥
 सामाइसंजताणं, पच्छित्ता छेय-मूलरहियऽद्वु ।
 थेराण जिणाणं पुण, तवगंतं छविहं होति ॥२८६॥
 छेदोवट्टावणिए, पायच्छित्ता हवंति सब्बे वि ।
 थेराण जिणाणं पुण, मूलंतं अद्वहा होति ॥२८७॥
 परिहारविसुद्धीए, मूलंता अद्व होंति पच्छित्ता ।
 थेराण जिणाणं पुण, छविहमेतं चिय तवंतं ॥२८८॥
 आलोयणा विवेगे य, ततियं तु ण विज्जइ
 सुहमग्मि संपराए, अहकखाए तहेव य ॥२८९॥

२७९ इतस्योदश गाथा: ड्य० उ० १० गा० ३६४-३६६ ॥

२८२ छ प्पेते षडप्पेतानि ॥

४

म. श्री लैलात्मक राजा द्वयवान
 ● महाराज और लालामल राजा,
 राजा लालामल, निम-३८२०००,

प्रायश्चित्तविधा-
तृणमस्तित्वम्

सापेक्ष-निर-
पेक्षतया प्राय-
श्चित्तदाने ला-
भाऽलाभौ

बउस-पडिसेवया खलु, इत्तिरि-छेदा य संज्ञता दोषिण ।
जा तित्थं अणुसज्जंति, अतिथि हु तेण तु पञ्चित्तं ॥२९०॥
जदि अतिथि ण दीसंती, केह करेता उ भण्णती सुणसु ।
दीसंतु उवाषणं, कुब्बंता तत्थिमं णातं ॥२९१॥
जह धणियो सावेकर्खो, णिरवेकर्खो चेव होइ [दुविहो] तु ।
धारणग संतविभवो, असंतविभवो य सो दुविहो ॥२९२॥
संतविभवो तु जाहेव मणितो ताहे देति तं सब्बं ।
जो पुण असंतविभवो, तस्स विसेसो इमो होति ॥२९३॥
णिरवेकर्खो तिणिण चयती, अज्ञाण धणं च तह य धारणयं ।
सावेकर्खो पुण रक्खति, अप्पाण धणं च धारणगं ॥२९४॥
जो तु असंतविभवो, दब्भं घेत्तण पड़इ पाडेण ।
सो अप्पाण धणं पि य, धारणगं चेव णासेति ॥२९५॥
जो पुण सहती कालं, सो अत्थं लहति रक्खति य तं च ।
ण किलिस्साइ य सतं पी एव उवाओ तु सब्बत्थ ॥२९६॥
जो तु धरैज्ज अबूँ, असंतविभवो सतं ।
कुणमाणो य कम्मं तु, णिच्छिसे करिसावणं ॥२९७॥
अणमणेण कालेण, सो तगं तु विमोयए ।
दिढ्ठेसो भणितो, अत्थोवणयो इमो तस्स ॥२९८॥
संतविभवेहि तुल्ला, धिति-संघयणेहि जे उ संपणा ।
ते आवणा सब्बं, वहंति णिरणुग्गहं धीरा ॥२९९॥
संघयण-धितीहीणा, असंतविभवेहि होंति तुल्ला तु ।
णिरवेकर्खो जदि तेसि, देति तयो ते ण सुज्ञंति ॥३००॥
ते तेण परिच्छता, लिंगविवेगं तु काउ वच्चति ।
तित्थुच्छेदो एवं, अप्पा वि य चत्ता इणमो उ ॥३०१॥

२९३ इत आरभ्य नव गाथा: व्य० ऊ० १० भा० गा० ३६७-३७६ ॥

ते उड्डेतु पलाणा, पच्छा एकाणियो तयो होति ।
 ताहे किं तु करेतू ?, एवं अप्पा परिच्छत्तो ॥३०२॥
 साविकखो पवयणम्मी, अणवत्थपसंगवारणाङ्गुसलो ।
 चारित्तरखण्डा, अब्बोच्छत्तीय तु विसुज्ज्ञे ॥३०३ ॥
 कल्लाणगमावणे, अतरंते जहकमेण कार्ड जे ।
 दस कारेंति चतुर्थे, तब्बिउणाऽयं विलतवे य ॥३०४
 एकासण पुरिमडू, णिच्छिगती चेव विशुणविशुणाओ ।
 पत्तेयाऽसहुदाणं, कारेंति व सणिगासंति ॥३०५॥
 चउ-तिग-दुगकल्लाणा, एगं कल्लाणगं च कारिंति ।
 जं जो उ तरति तं तस्स देंति असहुस्स झोसेंति ॥३०६॥
 एवं सदयं दिज्जति, जैणं सो संजमे थिरो होति ।
 ण य सञ्चहा ण दिज्जइ, अणवत्थपसंगदोसाओ ॥३०७॥
 तिलहारगदिङ्गुंतो, पसंगदोसेण जह वहं पत्तो ।
 जणणी य थणङ्गेयं, पत्ता अणिवारयन्ती तु ॥३०८॥
 णिभृत्थणाइ वितियाएँ वारिओ जीविआदिआभागी ।
 णेव य थणङ्गेदादी, पत्ता जणणी य अवराह ॥३०९॥
 इय अणिवारियदोसा, संसारं दुक्खसागरमुर्वेति ।
 विणियत्तपसंगा पुण, करेंति संसारबोच्छेइ ॥३१०॥
 एवं धरती सोही, देन्तु करता वि एत्र दीसंति । दार ।
 जं पि य दंसण-णाणेहि भाति तिर्थं ति तं सुणसु ॥३११॥
 एवं ते भण्टतेण, सेणियमादी वि थाविया समणा ।
 समणस्स उ सुत्तम्मी, णत्थी णरएसु उव्वतातो ॥३१२॥

चरणस्थ
अस्तित्वा

३०२ पलाणा पलायिताः । एकाणियो एकाक्षी ॥

३०३ इत आरभ्यैकादशा गाथा व्य० उ० १० भा० गा० ३७६-३८६ ॥

३०८ तिलहारगदिङ्गुंतो तिलहारकदण्डान्तः गुहत्तविनिश्चयवृत्तौ
 उ० १ गाथा २०० मध्ये, व्य० उ० १० भा० गाथा ३८० टीकायां च
 द्रष्टव्यः ॥

जं पि य हु एकवीसं, वाससहस्राँ होइती तित्थं ।
 तं मिच्छा सिद्धी वा, सब्बगतीसुं पि होज्जाहि ॥३१३॥
 अणं च इमो दोसो, पच्छित्ताभावतो तु पावइ हु ।
 जह न वि चिट्ठति चरणं, तत्थ इमं गाहमाहंसु ॥३१४॥
 पायच्छ्वते असंतम्मि, चरित्तं पि ण चिट्ठति ।
 चरित्तम्मि असंतम्मि, तित्थे णो सचरित्तया ॥३१५॥
 अचरित्तयाए तित्थे, ऐव्वाणं पि ण गच्छती ।
 ऐव्वाणम्मि असंतम्मि, सब्बा दिकखा णिरत्थिया ॥३१६॥
 ण विणा तित्थं णियंठेहि, णियंठा व अतित्थगा ।
 छकायसंजमो जाव, ताव दुण्हाऽणुसज्जणा ॥३१७॥
 सब्बन्नूहि परुविय, छकाय महव्वया य समितीओ ।
 स चेव य पणवणा, संपयकालम्मि साहूणं ॥३१८॥
 तं णो वच्चइ तित्थं, दंसण-णाणेहि एव सिद्धं तु ।
 णिज्जवगा बोच्छिणा, जं पि य भणियं तु तं ण तहा ॥३१९॥
 सुण जह णिज्जवगऽत्थी, दीसंति जहा य णिज्जविज्जंता ।
 इह दुविहा णिज्जवगा, अत्ताण परे य बोधव्वा ॥३२०॥
 पाओवगमे इंगिणि, दुविहा खलु होंति आयणिज्जवगा ।
 णिज्जवणा य परेण व, भत्तपरिणाएँ बोद्धव्वा ॥३२१॥
 पाओवगमे इंगिणि, दोणिण वि चिद्धंतु ताव मरणाँ ।
 भत्तपरिणाएँ विहि, वाच्छामि अहाणुपुव्वीए ॥३२२॥
 पावज्जादी काउं, ऐयव्वं ताव जाव बोच्छित्ती ।
 पंच तुलेतूण य सो, भत्तपरिणं परिणयो य ॥३२३॥
 सपरवकमे य अपरवकमे य वावाय आणुपुव्वी य ।
 सुत्तऽत्थजाणएणं, समाहिमरणं तु कातव्वं ॥३२४॥

निर्यापकाना-
मव्यवच्छेदः

भक्तपरिज्ञा-
विधिः

३१५ इतो द्वादश गोथाः व्य० उ० १० भा० गा० ३८७-३९८ ॥

भिक्ख-वियारसमत्था, जो अणगणं तु गंतु चाएति ।
 एस सपरक्कमो खलु, तच्चिवरीओ भवे इयरो ॥३२६॥
 एककेक्कं तं दुविहं, णिव्वाघायं तहेव वाघायं ।
 वाघाती वि य दुविहो, कालाइधरो व्व इयरो व्व ॥३२७॥
 सपरक्कमं तु तहियं, णिव्वाघायं तहेव वाघातं ।
 वोच्छामि समासेणं, ठप्पं अपरक्कमं दुविहं ॥३२८॥
 तं पुण अणुगंतव्वं, दारेहि इमेहि आणुपुव्वीए ।
 गणणिसिरणाइएहिं, तेसि विभागं तु वोच्छामि ॥३२९॥
 गणणिसिरणा परगणा, सिति संलेहा अगोयऽसंविग्गे ।
 एगाऽभोगण अणे, अगपुच्छ परिच्छ आलोए ॥३३०॥
 ठाण वसही पसत्थे, णिज्जवगा दव्वदायणा चरिमे ।
 हाणि परितत णिज्जर, संथारुव्वत्तणादीणि ॥३३१॥
 सारेज्जन य कवयं, णिव्वाघाएण चिंधकरणं च ।
 वाघाए जयणा या, भत्तपरिणाय कायव्वा ॥३३२॥
 गणणिसिरणम्मि उ विही, जो कष्टे वणितो उ सत्तविहो ।
 सो चैव णिरवसेसो, भत्तपरिणाएँ इहई पि ॥३३३॥
 णिसिरित्तु गणं वीरो, गंतूण य परगणं तु सो ताहे ।
 कुणति दढव्ववसायो, भत्तपरिणं परिणयो य ॥३३४॥
 किं कारण अवक्कमणं, थेराण इहं तवोकिलंताणं ? ।
 अब्मुज्जयम्मि मरणे, कालुणिया ज्ञाणवाघातो ॥३३५॥
 सगणे आणाहाणी, अप्पत्तिय होति एवमादीहिं ।
 परगणे गुरुकुलवासो, अप्पत्तियवज्जितो होति ॥३३६॥
 उवगरणगणणिमित्तं, तु वुगहो दिस्स वा वि गणभैदो ।
 बालादी थेराण व, उचियाकरणम्मि वाघातो ॥३३७॥

निव्वाघाताया
 सव्वाघाताया-
 श्च सपराक्कमः
 भत्तपरिणायाः
 स्वरूपम्

गणनिःसरण-
 द्वारम्

३२८ इतः पञ्च गाथाः व्य० उ० १० भा० गा० ३९९ ४०३ ॥

३३४ इतः षड् गाथाः व्य० उ० १० भा० गा० ४०४-४०९ ॥

सिणेहो पेलवी हौती, णिंगए उभयस्स वि ।
 आहच्च वा वि वाघाए, णो स होइ विडब्भभो ॥३३७॥
 दब्बसिती भावसिती, दब्बसिती होइ दारुणिस्सेणी ।
 भावसिती संजमो जा, तीय वि भंगा इमे होंति ॥३३८॥
 संजमठाणाणं कंडगाण लेसाठितीविसेसाणं ।
 उवरिल्ला परकमणं, भावसिती केवलं जाव ॥३३९॥
 भावसिती अहिगारो, विसुद्धभावेण तत्थ ठातव्रं ।
 ण हु उडूगमणकज्जे, हेढिल्लपदं पसंसंति ॥३४०॥

सिति त्ति दारं ॥

संलेहणा उ तिविहा, जहण मज्जा तहेव उकोसा ।
 छम्मासा वरिसं वा, बारस वरिसा जहाकमसा ॥३४१॥
 चिङ्गु जहण मज्जा, उकोसं तत्थ ताव वोच्छामि ।
 जं संलिहिज्जण मुणी, साहंती अप्पणा अहं ॥३४२॥
 चत्तारि विचित्ताँ, विगतीणिज्जूहियाँ चत्तारि ।
 दीमु चउत्थाऽऽयामं, अविगिड्व विगिड्व कोडेकं ॥३४३॥
 संवच्छराँ चउरो, तवं विचित्तं चउत्थमादीयं ।
 काऊण सब्बगुणितं, पारेती उग्मविसुद्धं ॥३४४॥
 पुणरवि चउरणा तु, विचित्त काऊग विगतिवज्जं तु ।
 पारेति सो महप्या, णिद्रं पणियं च वज्जेइ ॥३४५॥
 अणा दौणिण समाओ, चउत्थ काऊग पारे आयाम ।
 कंजीएण तु तयो, अणोकसमं दुहा काडँ ॥३४६॥
 तत्थैकं छम्मासं, चतुर्थ छड्वं च काउ पारेति ।
 आयामेण णियमा, वितिए छम्मासिएं विगिड्वं ॥३४७॥

३४२ इतौ नव गाथा: व्य० उ० १० भा० गा० ४११-४१८ ॥

३४४ सब्बगुणित सर्वगुणिक प्रतिबन्धरद्वितम्, यथेष्टमिति यावत् ।

अद्वम दसम दुवालम, काउं पारे तमेव आयामं ।
 अणोकहायणं तू, कोडीसहितं तु काऊणं ॥३४८॥
 आयाम-चउत्थादी, काऊण अपारिए पुणो अणं ।
 जं कुणयाऽयामादी, तं भण्णति कोडिसहितं तु ॥३४९॥
 आयंबिल उसिणोएण पारें हावंतो आणुपुव्वीए ।
 जह दीव-तेल्ल-वत्तीखओ समं तह सरीरायुं ॥३५०॥
 बारसमम्मि य वरिसे, जे मासा उवरिमा उ चत्तारि ।
 पारणए तेसिं तू, एकंतरतं इमं धारे ॥३५१॥
 तेल्लसस उ गंद्दूसं, णीसद्दं जाव खेलसंबुत्तो ।
 तो णिसिरे खेलमत्ते, किं कारण ? गल्धरणं तु ॥३५२॥
 लुकखत्ता मुहजंतं, मा हु खुहेज्ज त्ति तैण धारेइ ।
 माऽह णमाकारस्सा, अपच्चलो सौ हु होज्जाहि ॥३५३॥
 उक्कोसिया तु एसा, संलेहा मज्जिमा जहण्णा य ।
 संवच्छर छम्मासा, एभेव य मास-पकखेहि ॥३५४॥
 एत्तो एगतरेणं, संलेहेणं खवेत्तु अप्पाणं ।
 कुज्जा भत्तपरिणं, ईगिणि पाओवगमणं च ॥३५५॥
 अगीयसगासम्मी, भत्तपरिणं तु जो करेज्जाहि ।
 चउगुरुगा तस्स भवे, किं कारण ? जेणिमे दोसा ॥३५६॥
 णासेइ अगीयत्थो, चउरंगं सब्बलोगसारंगं ।
 णद्वम्मि य चउरंगे, ण हु सुलभं होति चउरंगं ॥३५७॥
 किं पुण तं चउरंगं, जं णद्दं दुल्लहं पुणो होति ? ।
 माणुससं धम्मसुती, सद्धा तह संजमे विरियं ॥३५८॥
 किह णासेति अगीतो, पढम-बित्रिएहि अहिओ सौ उ ।
 ओभासे कालिमाए, तो निष्टम्मो त्ति छहुज्जा ॥३५९॥

अगीत-
द्वारम्

अंतो वा बाहिं वा, दिया व रातो व सो विचित्रो तु ।
 अद्वृहद्वृवसद्वो, पडिगमणादीणि कुज्जाहि ॥३६०॥
 मरिञ्जन अद्वृज्ज्ञाणा, गच्छेज्ज व तिरिय वणसुरेसुं वा ।
 संभरिञ्जन य वेरं, पडिणीयत्तं करेज्जाहि ॥३६१॥
 अहवा वि सब्वरीए, मोयं देज्जाहि जायमाणस्स ।
 सो डंडियादि होज्जा, रुद्धो साहे णिवाईंण ॥३६२॥
 कुज्जा कुलादिपत्थारं, सो वा रुद्धो तु गच्छे मिच्छत्तं ।
 तप्पच्चयं तु दीहं, भमेज्ज संसारकंतारं ॥३६३॥
 सो दिद्धो य विगिंचितो, संविग्गेहिं तु अण्णसाहूहिं ।
 आसासियमणुसद्वो, मरणज्जढ पुणो वि पडिवणो ॥३६४॥
 एए अण्णे य बहू, तहियं दोसा सपञ्चवाया य ।
 एएहि॑ कारणेहि॑, अग्नीये ण कप्पति परिणा ॥३६५॥
 तम्हा पंच व छ स्सत्त वा वि जोयणसते समहिए वा ।
 गीयत्थपायमूलं, परिमग्गेज्जा अपरितंतो ॥३६६॥
 एकं व दो व तिनि व, उक्कासं बारसेव वासाइ ।
 गीयत्थपायमूलं, परिमग्गेज्जा अपरितंतो ॥३६७॥
 गीतथदुल्लभं खल्ल, पहुच्च कालं तु मग्गणा एसा ।
 ते खल्ल गवेसमाणे, खेत्ते काले य परिमाणं ॥३६८॥
 तेण य गीयत्थेण, पवयणगहियत्थसब्वसारेण ।
 णिज्जवएण समाही, कायब्बा उत्तिमट्टमि ॥३६९॥

अग्नीय त्ति दारं ॥

असंविग्न-
द्वारम्

एवमसंविग्ने वी, पडिवज्जंतस्स हेँति चउगुरुगा ।
 किं कारणं तु ? तहियं, जम्हा दोसा हवंति इमे ॥३७०॥
 णासेति असंविग्नो, चउरंगं सब्वलोयसारंगं ।
 णट्टमि य चउरंगे, ण हु सुलहं होति चउरंगं ॥३७१॥

आहाकम्मय पाण्य, पुण्फा सीया य बहुजणे णायं ।
 सेज्जा संथारो वि य, उवही विय होति अविसुद्धो॥३७२॥
 एते अण्णे य तहि, बहवे दोसा सपच्चवाया य ।
 एतेण कारणेण, असंविग्ने ण काप्ति परिणा ॥३७३॥
 तम्हा पंच व छ स्सत्त वा वि जोयणसते समहिष वा ।
 संविग्गपादमूलं, परिमग्नेज्जा अपरितंतो ॥३७४॥
 एकं व दो व तिणि व, उकोसं बारसेव वासाइ ।
 संविग्गपादमूलं, परिमग्नेज्जा अपरितंतो ॥३७५॥
 संविग्गदुल्लहं खलु, कालं तु पडुच्च मग्णा एसा ।
 ते खलु गवेसमाणे, खेते काले य परिमाणं ॥३७६॥
 तेण य संविग्गेण, पवयणगहियत्थसच्चसारेण ।
 णिज्जवगेण समाही, कातच्चा उत्तिमट्टमिम ॥३७७॥

संविग्गेति दारं ॥

एगम्मिप उ णिज्जवए, विराहणा होति कज्जहाणी य ।
 सो सेहा वि य चत्ता, पावयणं चैव उड्हाहो ॥३७८॥

एकद्वारम्

तस्सद्गतोभासण, सेहादिअदाणे सो य परिचत्तो ।
 दातुं व अदाउं वा, हवंति सेहा वि णिद्धम्मा ॥३७९॥

कूवइ अदिज्जमाणे, मारेति बल त्ति पवयणं चत्तं ।
 सेहा य जं पडिगया, जणे अवण्णं पयार्सति ॥३८०॥ दारं॥

सयमेवाऽभोएतुं, अतिसेसि णिमित्तियो व आयरिओ ।

आभोग-
द्वारम्

देवयणिवेयणेण व, जह णगरे कंचणपुरम्मि ॥३८१॥

कंचणपुर गुरुसण्णा, देवयहयणा य पुच्छ कहणा य ।
 पारणग खीर रुहिरं, आमंतण संघणासणया ॥३८२॥

अहवा वि सो व परतो, पारण मिच्छत्त पारए गुरुगा ।
 असती खेमसुभिकखे, णिव्वाघाते ण पडिवत्ती ॥३८३॥

सतं चेव विरावासो, वासावासे तवस्सिणं ।
 तेणं तस्स विसेसेणं, वासासु पडिवज्जणं ॥३८४॥
 असिवोमादीएसु तु, पडिवज्जंते इमे भवे दोसा ।
 संजम-आयविराहण, आणाईया य दोसा उ ॥३८५॥
 असिवादीहि वहंता, तं उवगरणं व संजता चक्षा ।
 उवहिं विणा य छहुणैँ, चक्षो सो पवयणं चैव ॥३८६॥ दारं ।
 एगो संथारगतो, वितियो संलेहे ततिय पडिसेहो ।
 अपहुचंतङ्समाही, तस्स व तेसिं व असमाही ॥३८७॥
 हविज्ज जदि वाघातो, वितियं तत्थ ठावए ।
 चिलिमिलिं अन्तरे काउं, बहिं बंदावए जणं ॥३८८॥ दारं ।
 अणपुच्छाएँ गणस्सा, पडिच्छए तं जती गुरु गुरुगा ।
 चक्षारि तु विणेया, गच्छमणिच्छंते जं पावे ॥३८९॥
 पाणगादीणि जोगगाणि, जाणि तस्स समाहिए ।
 अलंभे तस्स जाणाही, परिकेसो य जायणे ॥३९०॥
 असंथरं अजोग्गो वा, जोगवाही व जइ भवे ।
 एसणादिपरिकेसो, जा य तस्स विराहणा ॥३९१॥ दारं ॥
 अपरिच्छणमिम गुरुगा, दोण्ह वि अणोण्णगं जहाकमसो ।
 होति विराहण दुविहा, एको एको व जं पावे ॥३९२॥
 तम्हा परिच्छणा खलु, दब्बे भावे य होति दोण्हं पि ।
 तहियं तु जो परिच्छति, दब्बयरिच्छाएँ ते इणमो ॥३९३॥
 मादणपयकढियादी, दब्बे आणेह मे त्ति तो उदिते ।
 यदि उवहसंति ते तू, अहो इमो विगयगेहि त्ति ॥३९४॥
 किह मोच्छिइ त्ति भक्तं ?, तेसेवं दब्बयो परिच्छा उ ।
 भावे कसाइजंती, तेसि सगासे ण पडिवज्जे ॥३९५॥

३८५ इतो गाथाद्वादशकं व्य० १० गा० ४४९-४६० ॥ ३९५ मोच्छिइ
 मोक्षयति । तेसेवं तेषामेवम् ॥

अह पुण विरुद्धरुवे, आणीरुँ दुगुंछए भण्ठतङ्ण ।
 आणेमो त्ति ववसिए, पडिवज्जति तेसि सो पासे ॥३९६॥

एवंभासी ते तू, परिच्छए द्व-भावयो विहिणा ।
 ते वि य तं तु परिच्छे, दुविहपरिच्छारुँ इणमो तु ॥३९७॥

कलमोयणो य पयसा, अण्ठं व सभावअणुमतं तस्स ।
 उवणीयं जो कुंछइ, द्वपरिच्छारुँ सो सुद्धो ॥३९८॥

भावे पुण पुच्छज्जइ, किं संलेहो कतो त्ति णकयो त्ति ?
 इति उदिए सो ताहे, हंतूणं अंगुलिं दाए ॥३९९॥

पेच्छह ता मे एयं, किं कतो ण कतो त्ति एव उदितम्मि ।
 भणति गुरु तो ण तयो, एयं चिय ते ण संलीढं ॥४००॥

ण हु ते दब्बसंलेहं, पुच्छे पासामि ते किसं ।
 कीस ते अंगुली भगा ?, भावं संलिहमाऽउर ! ॥४०१॥

भावो चिय एत्थं तू, संलिहियव्वो सदा पयत्तेण ।
 तेणाऽयहुं साहे, दिङ्गंतोऽमच्च-कोंकणए ॥४०२॥

रणा कोंकणगाऽमच्चा, दो वि णिव्विसया कता ।
 दोद्धिए कंजियं छोहुं, कोंकणो तकखणा गतो ॥४०३॥

भण्डीओ बझ्लए काए, अमच्चो जा भरेइ तु ।
 ताव पुण्णं तु पंचाहं, णलिए णिहणं गतो ॥४०४॥

एवं जेहिं संलीढो, भावो ते तु साहगा ।
 असंलीढे ण साहेन्ति, अमच्चो इव ते खलु ॥४०५॥

इंदियाणि कसाए य, गारवे य किसे कुण ।
 ण वैयं ते पसंसामो, किसं साहु ! सरीरगं ॥४०६॥

३९८ व्य० १० गा० ४६१ ॥ ३९९ हंतूणं उत्पलुत्य । दाए दर्शयेत् ॥
 ४०१ व्य० १० गा० ४६३ ॥ ४०३ गाथाद्विकं व्य० १० गा० ४६४-६५ ॥
 ४०६ व्य० १० गा० ४६६ ॥

आलोचना-
द्वारम्

एवं परिच्छिङ्गणं, जदि सुद्धो ताहे तं पडिच्छेति । दारं ॥
 ताहे य अत्तसोहिं, करेति विहिणा इमेणं तु ॥४०७॥
 आयरियषादमूलं, गंतूं सति परिकक्षे ताहे ।
 सब्बेण अत्तसोही, परसकखीयं तु कायव्वा ॥४०८॥
 जह सुकुसलो वि वेज्जो, अण्णस्स कहेति अप्पणो वाही ।
 वेज्जस्स य सो सोतुं, तो परिकम्मं समारभइ ॥४०९॥
 जाणंतेण वि एवं, पायच्छित्तविहमप्पणा णिउणं ।
 तह वि य पागडतरयं, आलोएतव्वर्यं होति ॥४१०॥
 छत्तीसगुणसमणागण तेण वि अवस्स कायव्वा ।
 आलोयण निंदण गरहणा य ण युणो य बितियं ति ॥४११॥
 किं कारणमालोयण, एवपयत्तेण होति दायव्वा ? ।
 भण्णइ सुणसू इणमौ, आलोयंतस्स जे उ गुणा ॥४१२॥
 आयार विणयगुण कण्ठदीवणा अत्तसोहि उजुभावो ।
 अज्जव महव लाघव, तुट्टी पलहायजणणं च ॥४१३॥
 पावज्जादी आलोयणा तु तिणहं चतुक्किय विसोही ।
 जह अप्पणो तह परे, कायव्वा उत्तिमट्टमि ॥४१४॥
 तिणहं ती णाणादी, दव्वादि चउक्कगं मुणेयव्वं ।
 जो अतियारो तेसू, कयो आलोएति तं सव्वं ॥४१५॥
 णाणे वितहपरुवण, जं वा आसेविर्त तदहाए ।
 चैयणमचैयणं वा, दव्वे खेत्तादिसु इमं तु ॥४१६॥
 णाणणिमित्तं अद्धाणमेति ओमे व अच्छति तदहा ।
 णाणं च आगमेस्सइ, कुणती परिकम्मणं देहे ॥४१७॥
 पडिसेवति विगईओ, मेहादव्वे व एसती पियति ।
 वायंतस्स व किरिया, कया तु पणगादिहाणीए ॥४१८॥

४०८ गाथाचतुर्थं व्य० १० गा० ४६७-७० ॥ ४१० पागडतरयं
 प्रकटतरं-स्पष्टम् ॥ ४१३ गाथाख्योविश्वतिः व्य० १० गा० ४७३-९४ ॥

एमेव दंसणमिमि वि, सहहणा णवरि तथ्य णाणत्तं ।

एसण-इत्थीदोसे, वर्यंति चरणे सिया सेवा ॥४१९॥

अहवा तिगसालंबेण दब्बमादी चउक्कभाहच्च ।

आसेवियं णिरालंबओ व आलोयए तं तु ॥४२०॥

पडिसेवणातियारा, जदि वीसरिया कहिंचि होज्जाहि ।

तेसु कह उद्दियव्वं, सल्लुद्धरणमिमि समणेणं ? ॥४२१॥

जे भे जाणंति जिणा, अवराहे जेसु जेसु ठाणेसु ।

ते हं आलोएउं, उवडितो सब्बभावेणं ॥४२२॥

एवं आलोईंतो, विसुद्धभावपरिणामसंजुत्तो ।

आराहओ तह वि सो, गारवपलिउंचणारहितो ॥४२३॥दारं॥

ठाणं पुण केरिसयं, होति पसत्थं तु तस्स जं जोग्गं ? ।

भण्णति जत्थण होज्जा, झाणस्स उ तस्स वाघाओ ॥४२४॥

गंधव्व-नट्ट-जट्ट-उस्स-चक्क-जंत-उग्गिकम्म-पुरुसे य ।

णन्तिकक-रयग-देवड-डोम्बिल-पाडहिय-रायपहे ॥४२५॥

चोरग-कोट्टग-कललाल-करकए पुण्क-दगसामीवे य ।

आरामओहे वियडे, णागघरे पुव्वभणिए य ॥४२६॥

पढम-वितिएसु कप्पे, उहेसेसू उवस्सया जे तु ।

विहिसुत्ते य णिसिद्धा, तत्त्विवरीए भवे सिज्जा ॥४२७॥

उज्जाणे तहमूले, सुण्णघर अणिसट्ट हरिय मग्गे य ।

एवंविहे ण ठायइ, होज्ज समाहीय वाघाओ ॥४२८॥

इंदियपडिसंचारो, मणसंखोभकरणं जहिं णत्थि ।

चाउस्सालाई दुवे, अणुण्णवेऊण ठायंति ॥४२९॥

स्थान-वसति-

द्वारम्

४२१ सल्लुद्धरणमिमि शल्योद्धरणे अपराधालोचनायामित्यर्थः ॥

४२३ पलिउंचणा प्रतिकुञ्ज्यतेऽन्यथासेवितं अन्यथा कथयते यथा सा प्रतिकुञ्चना । व्यवहारपीठिका गाथा १५० पत्रं ५० ॥

पाणगजोग्माहारे, उवेति से तत्थ जत्थ ण उवेन्ति ।
 अप्परिणया व सौ वा, अप्पच्चय-गेहिरकखट्टा ॥४३०॥
 भुत्तभोगी पुरा जो तु, गीयत्थी वि य भावितो ।
 संतेसाऽऽहारधम्मेसु, सो वि खिष्टं तु खुब्भती ॥४३१॥
 पडिलोम अणुलोमा वा, विसया जत्थ दूरतो ।
 आवित्ता तत्थ से णिच्चं, कहणा जाणगस्स वि ॥४३२॥दारं ॥
 पासत्थोसण्णकुसीलठाणपरिवज्जिया उ णिज्जवगा ।
 पियधम्मऽवज्जभीरु, गुणसंपण्णा अपरितंता ॥४३३॥
 जो जारिसतो कालो, भरहेरवएसु होति वासेसु ।
 ते तारिसया तइया, अडयालीसा तु णिज्जवगा ॥४३४॥
 उब्बत्त दार संथार कहग वादी य अगदारम्मि ।
 भत्ते पाण वियारे, कहग दिसा जे समत्था य ॥४३५॥
 दुवालससु एतेसु, एककेकके चउरौ भवे ।
 दिसि चउसु पुब्बे एककेकके, अडयालीसं भवंती तु ॥४३६॥
 एवं खलु उक्कोसा, परिहायंती हवंति दो च्चेव ।
 दा गीय किं णिमित्त ?, असुण्णकरणं जहण्णेण ॥४३७॥दारं ॥
 तस्स य चरिमाहारो, इझो दायवो तण्हछेयट्टा ।
 सच्चवस्स चरिमकाले, अतीव तण्हा समुज्जलइ ॥४३८॥
 णव विगइ सत्त ओदण, अट्टारस वंजणुच्चपाणं च ।
 अणुपुविविहारीणं, समाहिकामाण उवहरइ ॥४३९॥
 काल-सभावाणुमतो, पुब्बज्ञुसिओ सुओवइझो वा ।
 ज्ञोसिज्जति सौ वि तहा, जयणाय चउच्चिहाहारो ॥४४०॥
 तण्हाछेदम्मि कते, ण तस्स तहितं पवत्तए भावो ।
 अहव कहिंचुप्पज्जति, तहवि णियत्तेइ एवं तु ॥४४१॥

निर्यापकद्वारम्

श्वयदापना-
द्वारम्

४३१ संतेसाऽऽहारधम्मेसु सत्सु आहारधम्मेषु ॥ ४३७ गाथाषट्कं
 ४४० १० गा० ४९५-५०० ॥ ४४२ कहिंचुप्पज्जति कथञ्चिदुत्पद्धते ॥

किं व तं णोवभुत्तं मे, परिणामासुर्यि सुर्यि ? ।
दिङ्गसारो सुहं ज्ञाइ, चोयणेसेव सीययो ॥४४२॥
चरिमं च एस भुंजति, सद्भाजणणं च होति उभए वि ।
संजय-गिहियाणं वा, तो देंति इमीय तु विहीय ॥४४३॥
तिविहं तु वोसिरिहीइ, सो ता उकोसगाइँ दब्बाइँ ।
मग्नेत्ता जयणाए, चरिमाहारं पद्दर्शेति ॥४४४॥
पासित्त ताणि कोयी, तीरप्पत्तस्स किं ममेतेहिं ?।
वेरगमणुष्पत्तो, संवेगपरायणो होति ॥४४५॥
सब्बं भोच्चा कोई, धिङ्गीकारं इमेण किं मे ? त्ति ।
वेरगमणुष्पत्तो, संवेगपरायणो होति ॥४४६॥
सब्बं भोच्चा कोई, मणुष्णरसपरिणतो हवेज्जाहि ।
तं चेवऽणुबंधतो, देसं सब्बं च रोहीया ॥४४७॥ दारं ॥
विगयीक्याणुबंधे, आहारऽणुबंधणाएँ वोच्छेदो ।
परिहायमाणदब्बे, गुणबड़ि समाहि अणुकंपा ॥४४८॥
दवियपरीणामं ता, हावेति दिणे दिणे तु जा तिणि ।
बिन्ति ण लभंति दुलभे, सुलभम्मि वि होतिमा जयणा ॥४४९॥
आहारे ताव छिंदाहि, गेहिं तो णं चइस्ससि ।
जं भुत्तं ण हु पुब्बं ते, तीरपत्तो तमिच्छसि ॥४५०॥ दारं ॥
वहन्ति अपरितंता, दिया व रायो व सब्बपरिकम्मं ।
पडियरगा मुणिवरगा, कम्मरयं णिज्जरेमाणा ॥४५१॥ अपरितान्त-
जो जत्थ होति कुसलो, सो तु ण हावैइ तं सइ बलम्मि।
उज्जुत्ता सति जोगे, तस्स वि दीवेति तं सहूं ॥४५२॥ दारं ॥ द्वारम्

४४२ ज्ञाइ चोयणेसेव सीययो ध्यायति चोदना एषैव सीदतः ॥
४४४ गाथाद्विकं व्य० १० गा० ५०१-२ ॥ ४४५ ममेतेहिं मम एतैः ॥
४४७ इतः ४७२ गाथान्ता गाथा व्य० १० गा० ५०३-२८ ॥ ४४९ होतिमा
भवति इयम् ॥

निर्जराद्वारम्

देहविअोगो खिष्पं, व होज्ज अहवा वि कालकरणेण ।
 दोषं पि णिज्जरा बहुमाणो गच्छो उ एवद्वा ॥४५३॥
 कम्ममसंखेज्जभवं, खवेइ अणुसमयमेव आउत्तो ।
 अण्णयरम्मि वि जोगे, सज्जायमी विसेसेण ॥४५४॥
 कम्ममसंखेज्जभवं, खवेइ अणुसमयमेव आउत्तो ।
 अण्णयरम्मि वि जोगे, काउस्सगे विसेसेण ॥४५५॥
 कम्ममसंखेज्जभवं, खवेइ अणुसमयमेव आउत्तो ।
 अण्णयरम्मि वि जोगे, वैयावच्चे विसेसेण ॥४५६॥
 कम्ममसंखेज्जभवं, खवेति अणुसमयमेव आउत्तो ।
 अण्णयरम्मि वि जोगे, विसेसतो उत्तिमद्वम्मि ॥४५७॥ दारं॥

संस्तारद्वारम्

संथारो उत्तिमद्वे, भूमि-सिला-फलगमादि णायवा ।
 संथारपद्मादी, दुगचीराज बहु वा वि ॥४५८॥
 तह वि असंथरमाणे, कुसमादी तिणि अज्ञुसिरतणाति ।
 तेसऽसति असंथरणे, व होज्ज सुसिरा वि तो पच्छा ॥४५९॥
 तह वि असंथर कोतव, पावारग णवय तूलि भूमीए ।
 एमेव अणहियासे, संथारगमादि पछुंके ॥४६०॥ दारं ॥

उद्धर्त्तनाद्वारम्

पडिलेहण संथारं, पाणग उव्वत्तणादि णिग्गमणं ।
 सयमेव करेति सहू, असहुस्स करेति अणे उ ॥४६१॥
 कायोवचितो बलवं, णिकखमण पवेसणं च सो कुणति ।
 तह वि य अविसहमाणं, संथारगतं तु संधारे ॥४६२॥

संथारो तस्स मउतो, समाहिहेउ तु होति कायवो ।

तह वि य अविसहमाणे, समाहिहेउ उदाहरणं ॥४६३॥ दारं ॥

स्मारणाद्वारम्

धीरपुरिसपणत्ते, सपुरिसणिसेविए परमरम्मै ।
 धण्णा सिलातलतले, णिरावयकखा णिवजंति ॥४६४॥

४५८ उत्तिमद्वे उत्तमार्थे चरिमाराधनावसरे ॥ ४६३ मउतो मृदुकः ॥

जदि ताव सावया कुलगिरिकंदरविसमकडगदुण्डेसु ।
 साहेंति उत्तिमद्वं, धितिधणियसहायगा धीरा ॥४६५॥
 किं पुण अणगारसहायगेण अण्णोण्णसंगहबलेण ।
 परलोतिए ण सका, साहेउं अप्पणो अद्वं ? ॥४६६॥
 जिणवयणमप्पमेयं, णिउणं कण्णाहुइं सुणेंतेण ।
 सका हु साहुमज्जे, संसारमहोदहिं तरितु ॥४६७॥
 सव्वे सव्वद्वाए, सव्वणू सव्वकम्मभूमीसु ।
 सव्वगुरु सव्वमहिया, सव्वे मेरुम्म अहिसित्ता ॥४६८॥
 सव्वाहिं वि लङ्घीहिं, सव्वे वि परीसहे पराइत्ता ।
 सव्वे वि य तित्थगरा, पायोवगमेण सिद्धि गया ॥४६९॥
 अवसेसा अणगारा, तीय-पदुप्पण-उणागया सव्वे ।
 केई पायोवगया, पच्चकखार्णिगिणी केयी ॥४७०॥
 सव्वाओ अज्जाओ, सव्वे वि य पढमसंघयणवज्जा ।
 सव्वे य देसविरया, पच्चकखाणेण तु मरंति ॥४७१॥
 सव्वसुहप्पभवाओ, जीवियसाराओ सव्वजनयायो ।
 आहाराओ रतणं, ण विज्जए उत्तिमं अणणं ॥४७२॥
 सेलेसि सिद्ध विगह, केवलिओघायए य मोत्तूणं ।
 सव्वे सव्वावत्थं, आहारे हेंति आयत्ता ॥४७३॥
 तं तारिसयं रयणं, सारं जं सव्वलोगरयणार्ण ।
 सव्वं परिच्छइत्ता, पाओवगया पविहरंति ॥४७४॥
 एवं पाओवगमं, णिप्पडिकम्मं जिणौहि पणतं ।
 जं सोज्जन परिणी, ववसायपरिकमं कुणति ॥४७५॥ दारं ॥
 कोर्यि परीसहेहिं, वाउलिओ वेयणद्विओ वा वि ।
 ओभासेज्ज कयाई, पढमं वितियं च आसज्ज ॥४७६॥

कवचद्वारम्

४६९ पराइत्ता पराजित्य ॥ ४७४ इतः ४८७ गाथान्ता गाथा दय०
 १० गा० ५३०-५३ ॥ ४७६ वेयणद्विओ वेदनार्तः ॥

गीयत्थमगीयत्थं, सारेऽ तह विबोहणं काँडं ।
 तो पडिबोहय छट्टे, पढमे पगए सिया बितिए ॥४७७॥

हन्दि दु परीसहचमू, जोहेतवा मणेण काएण ।
 तो मरणदेसयाले, कवयब्मूओ तु आहारो ॥४७८॥

णायं संगामदुगं, महसिल-रहमुसलवणणा तेसिं ।
 असुर-सुरिन्दावरणं, चेडग एगो गह सरस्स ॥४७९॥

महसिलकंटे तहियं, बट्टे कूणिओ तु रहिएण ।
 हक्खगदलगणं, पहतो पट्टमिम कणएण ॥४८०॥

उपिफडितुं सो कणओ, कवयावरणमिम तो ततो पडितो ।
 तो तस्स कोणिएण, छिणं सीसं खुरप्पेण ॥४८१॥

दिढ्ठंतसोवणओ, कवयत्थाणी इहं तहाऽहारो ।
 सत्तू परीसहा खलु, आराहण रज्जथाणीया ॥४८२॥

जह वाऽउंटियपाए, पायं काऊण हत्थिणो पुरिसो ।
 आरुहति तह परिणी, आहारेण तु ज्ञाणवरं ॥४८३॥

उवगरणेहि विहूणो, जह वा पुरिसो ण साहए कज्जं ।
 एवाऽहारपरिणी, दिढ्ठंता तत्थिमे होंति ॥४८४॥

लवए पवए जोहे, संगामे पत्थिए इय ।
 आतुरे सिक्खए चेव, दिढ्ठंत समाहिकामेतो ॥४८५॥

दत्तेणं णावाए, आउह तहोवाहणोसहेहिं च ।
 उवगरणेहिं च विणा, जहसंखमसाहगा सव्वे ॥४८६॥

एवाऽहारेण विणा, समाहिकामो ण साहएँ समाहिं ।
 तम्हा समाहिहेउं, दायवो तस्स आहारो ॥४८७॥

४७९-४८१ एतद्वाथागतश्चेटक-कोणिकसम्बन्धः महाशिला रथ-
 मुशालवणना च भगवतीसूत्रसप्तमशतकनवमोहेशकादवसेया । पत्र ३१९ ॥
 ४८६ दत्तेण दान्नेण ॥

धिति-संघयणविजुत्तो, असमत्थो परीसहेऽहियासेउँ ।
 फिहति चंदगविज्ञा, तेण विणा कवयभूएण ॥४८८॥
 सरीरमुज्जियं जेण, को संगो तस्स भोयणे ? ।
 समाहिसंधणाहेउँ, दिज्जए सो सि अंतिए ॥४८९॥
 सुदं एसिन्तु ठार्वति, हाणिओ वा दिणे दिणे ।
 पुब्बुत्ताए उ जयणाए, तं तु गोवेन्ति अण्णहिं ॥४९०॥दारं॥
 णिव्वाघाएणैवं, कालगयविर्गिचणा विहीपुव्वं ।
 कातव्व चिंधकरणं, अचिंधकरणे भवे गुरुगा ॥४९१॥
 उवगरण सरीरम्मिय, अचिंधकरणम्मिय मंडिओ तहियं ।
 मग्गणगवेसणाए, गामाणं घायणं कुणति ॥४९२॥ दारं ॥
 ण पगासेज्ज लहुत्तं, परीसहुदण्ण होज्ज वाघाओ ।
 उप्पणे वाघाए, जो गीयत्थाण तु उवाओ ॥४९३॥
 को गीयाण उवाओ ?, संलेहग उट्टविज्जए अण्णो ।
 उच्छहए जो वडणो, इयरे उ गिलाणपरिकम्म ॥४९४॥
 वसभो वा डाविज्जति, अण्णस्सउस्तीअ तम्मि संथारे ।
 कालगतो त्ति य काउं, संज्ञाकालम्मि जीणंति ॥४९५॥
 एव तू णायम्मी, डंडियमादीहि होति जयणेसा ।
 सत गमण पेसणं वा, खिसण चउरो अणुग्घाता ॥४९६॥
 सपरकमे य भणियं, णिव्वाघाइं तहेव वाघायं ।
 णिव्वाघाइम इयरं, एत्तो अपरकमं बोच्छ ॥४९७॥
 अपरकमो बलहीणो, अण्णगण ण जाति कुणइ गच्छम्मि ।
 सपरकमो च्च सेसं, णिव्वाघाती गतो एसो ॥४९८॥
 वाघाति आणुपुव्वी, रोगाऽस्यकेहि णवुरि अभिभूओ ।
 बालमरणं पि य सिया, मरेज्ज उ इमेहि हेऊहि ॥४९९॥

निहकरण-
द्वारम्

यतनाद्वारम्

निव्वाघात-
सव्याघाता-
पराक्रमभक्त-
परिज्ञायाः
स्वरूपम

४८८ चंदगविज्ञा चन्द्रकवेधः पुत्तलिकाक्षिचन्द्रकस्य वेधः ॥
 ४९० इतः ४९७ गाथान्ता गाथा व्य० १० गा० ५४४-५२ ॥ ४९१ इतः
 ५०५ गाथान्ता गाथा व्य० १० गा० ५५३-५९ ॥

वाल-उच्छ्वभल्ल-विसगय-विसूयिगाऽऽयंक सणिकोसलए ।
 ऊसास गद्ध रज्जू, ओमा-ऽसिव-ऽहिवाय-संबद्धे ॥५००॥
 वालेण गोणसाइण, खइओ होज्जाहि सडिउमारद्धो ।
 कण्णोद्धणासिगादी, विभंगिया अच्छ्वभल्लेण ॥५०१॥
 लद्धो व विसेण तु, विसूयिया वा सै उढिता होज्जा ।
 आयंको वा कोयी, खयमादी उढिओ होज्जा ॥५०२॥
 तिणिण तु वारा किरिया, तस्स कया ण वि य उवसमो जातो ।
 जह ओमे कोसलेण, सण्णीणं पंच उ सयाई ॥५०३॥
 सण्णीणं रुद्धाई, अहयं भत्तं तु तुब्ब दाहामि ।
 लाभंतरं च णाउं, लुद्धेणं विकिकयं धण्णं ॥५०४॥
 तो णाउ वित्तिछेदं, ऊसासणिरोहमादिणि कताणि ।
 अणहीयासेन्तेहिं, खुहवेदण ओमे साहूहिं ॥५०५॥
 एवं ता कोसलए, अणम्मि वि ओमो होज्ज एमेव ।
 सहसा छिणद्धाणो, असिवगहिया व कुज्जाहिं ॥५०६॥
 अभिघाओ वा विज्जू, गिरिभित्ती कोणगादि वा होज्जा ।
 संबद्ध हत्थ-पादादयो व वादेण होज्जाहि ॥५०७॥
 एतेहिं कारणेहिं, वाघाइम मरण होति णायव्रं ।
 परिकम्ममकाउणं, पच्चकखाई ततो भत्तं ॥५०८॥
 अह पुण जदि होज्जाही, पंडियमरणं तु काउ असमत्थो ।
 ऊसास गद्धपट्टं, रज्जुगहणं व कुज्जाहि ॥५०९॥
 अणुपुच्चिविहारेण, उस्सगणिवाइयाण जा सोही ।
 विहरंतएण सोही, भणिता आयारलोवा या ॥५१०॥
 एसा पच्चकखाणे, आय परे भणिय णिज्जवाण विही ।
 इंगिणि-पायोवगमे, वोच्छामी आयणिज्जवणं ॥५११॥

५०७ गाथाद्विकं व्य० १० शा० ५६०-६१ ॥ ५१० व्य० १० शा० ५६२ ॥

पव्वज्जादी काउं, णेतव्वं जाव होयऽबोच्छत्ती ।
 पंच तुलेतूण य सो, इंगिणिमरणं ब्रवसिओ यु ॥५१२॥

आय-परपरिकम्पं, भत्तपरिणाएँ दो अणुण्णाता ।
 परिवज्जिथा य इंगिणि, चउचिवहाहारविरती य ॥५१३॥

ठाण णिसीय तुयदृण, इत्तिरियाइं जहासमाहीए ।
 सयमेव य सो कुणती, उवसग्ग परीसहऽहियासे ॥५१४॥

संघयण-धितीजुत्तो, णव-दसंपुव्वा सुतेण अंगा वा ।
 इंगिणिमरणं णियमा, पडिवज्जइ एरिसो साहू ॥५१५॥

पव्वज्जादी काउं, णेयव्वं जाव होयऽबोच्छत्ती ।
 पंच तुलेतूण य सो, पायोवगमं परिणतो य ॥५१६॥

तं दुविहं णायव्वं, णीहारिं चैव तह अणीहारिं ।
 बहिता गामादीणं, गिरिकंदरमादि णीहारिं ॥५१७॥

बइयादिसु जं अंतो, उट्टेउमणा य ठाय अणीहारिं ।
 कम्हा पादवगमणं ?, जं उवमा पादवेषेत्थं ॥५१८॥

सम विसमम्मि व पडिओ, अच्छति जह पादवो व णिकंपो ।
 णिच्चल णिष्पडिकम्मो, णिकिखवती जं जहिं अंगं ॥५१९॥

तं ढित होति तह च्चिय, णवरं चलणं परप्पयोगातो ।
 वायादीहिं तरुस्स व, पडिणीयादीहिं तह तस्स ॥५२०॥

तसपाण-बीयरहिते, विच्छिणवियार थंडिल विसुद्धे ।
 णिहोसा णिहोसे, उवेंति अब्भुज्जयं मरणं ॥५२१॥

पुव्वभवियवेरेणं, देवो साहरइ कोति पाताले ।
 मा सो चरिमसरीरो, ण वेदणं किंचि पाविहिती ॥५२२॥

उप्पणे उवसग्गे, दिव्वे माणुस्सए तिरिक्खवे य ।
 सच्चे पराजिणित्ता, पायोवगया पविहरंति ॥५२३॥

इङ्गिनीमरणम्

पादपोप-
गमनम्

५१२ गाथाचतुष्कं व्य० १० गा० ५६३-६६ ॥ ५१८ बह्या ब्रजिका
 गोकुलम् ॥ ५२१ गाथात्रिकं व्य० १० गा० ५६८-७० ॥ ५२२ साहरइ
 कोति संहरति कोऽपि ।

देव-णर दुग्तिगत्से, केयी पकखेवं सिया कुज्जा ।
 वोसटु-चत्तदेहो, अहाउर्यं कोइ पालिज्जा ॥५२४॥

अणुलोमा पडिलोमं, दुर्गं तु उभयसहिया तिर्गं होति ।
 अहवा चित्तमचित्तं, दुर्गं तिगी मीसग समर्म ॥५२५॥

पुढवि-दग-अगणि-मारुय-वणस्सति-तसेसु कोइ साहरइ ।
 वोसटु-चत्तदेहा, अहाउर्यं कोइ पालेज्जा ॥५२६॥

धिति-बलजुत्तेहिं तहिं, उवसग्गा जह सढा उ धीरेहिं ।
 णिदरिसणा केइ तहिं, वोच्छाभि इसे समासेण ॥५२७॥

मुणिसुव्वर्यंतेवासी, खंदगमणगार कुंभकारकडं ।
 देवी पुरंदरजसा, डंडगि पालक मरुगे य ॥५२८॥

पंचसया जंतेणं, रुट्टेण पुरोहिएण मलिया उ ।
 रांग-होसतुलग्गं, समकरणं चित्तयंतेहिं ॥५२९॥

जंतेहिं करकएहि व, सत्थेहि व सावएहिं विविहेहिं ।
 देहे विद्धंसन्ते, ण य ते ज्ञाणातो फिर्द्दंति ॥५३०॥

पडिणीययाएँ कोई, अग्नि सि पदेज्ज असुभपरिणामो ।
 पादोवगते संते, जह चाणकस्स वा करिसे ॥५३१॥

पडिणीययाएँ कोई, चम्मं से खीलएहिं विहणिता ।
 महु-घयमकिखयदेहं, पिवीलियाणं तु दिज्जाहिं ॥५३२॥

जह सो चिलायपुत्रो, वोसटु-णिसटु-चत्तदेहाओ ।
 सोणियगंधैण पिवीलियाहिं जह चालणि व कतो ॥५३३॥

५२४ गाथात्रिकं व्य० १० गा० ५७४-७६ ॥ ५२७ सढा सौढाः ॥

५२८-३० स्कन्दकदृष्टान्त उत्तराध्ययनस्त्रे द्वितीयाध्यययननिर्युक्ते १११-११३ गाथासु तद्वीकायां च वर्तते । पत्र ११४ ॥ ५२८ गाथाद्वादशक व्य० १० गा० ५८९-६०० ॥ ५३३ चिलातिपुत्रोदाहरणमाष्टश्यकचूर्णी-तोऽवसेयम् गाथा ८७२ पत्र ४९७ ॥

मोगल्लसेलसिहरे, जह सो कालासवेसिओ भगवं ।
 खइओ विजिज्ञणं, देवेण सियालख्वेण ॥५३४॥
 जह से वंसिपदेसी, वोसटु-णिसटु-चत्तदेहाओ ।
 वंसीपत्तेहि विणिगणहि आगासमुज्जित्तो ॥५३५॥
 जहऽवंतीसुकुमालो, वोसटु-णिसटु-चत्तदेहाओ ।
 धीरो सपेल्लियाए, सिवाएँ खइओ तिरत्तेण ॥५३६॥
 जह ते गोद्वाणे, वोसटु-णिसटु-चत्तदेहागा ।
 उदगेषुबुभमाणा, वियरम्मी संकरे लगा ॥५३७॥
 जह सा वत्तीसधडा, वासटु-णिसटु-चत्तदेहागा ।
 धीरावाएण उ दीविएण डिलयम्मि औलइया ॥५३८॥
 बाबीस आणुपुव्वी, तिरिक्ख मणुया व भंसणत्थाए ।
 विसयाणुकंपरकखण, करेज्ज देवा व मणुया वा ॥५३९॥
 जह णाम असी कोसी, अणो कोसी असी वि खलु अणो।
 इय मे अणो देहो, अणो जीवो त्ति मण्णन्ति ॥५४०॥
 एगंतणिज्जरा से, दुविहा आराहणा धुका तस्स ।
 अंतकिरियं च साहू, करेज्ज देवोववर्ति वा ॥५४१॥
 एवं धिति-बलजुत्तो, अहियासेति पडिलोम उवसग्ने ।
 एत्तो पुण अणुलोमे, जह सहती ते तहा वोच्छं ॥५४२॥
 सकारं सम्माणं, एहाणादीयाणि तथ्य कुज्जाहि ।
 वोसटु-चत्तदेहो, अहाउयं कोइ पालेज्जा ॥५४३॥
 पुव्वभवियपेमेण, देवो देवकुरु-उत्तरकुरासु ।
 कोई हु साहरेज्जा, सव्वमुहा जथ्य अणुभावा ॥५४४॥

५३४ कालासवेसिकोदन्तं उत्तराध्ययनसूत्रद्वितीयाध्ययननिर्युक्ति-
 ११५ गाथातस्तद्वृत्तितश्चावसेयम् पत्र १२० ॥ ५३५ अवन्तीसुकुमाल-
 वृत्तान्तं आवश्यकच्छृणीद्वितीयभाग पत्र १२७ गाथा १३८० च्छृणितोऽ-
 वधेयः ॥ ५४० व्य० १० गा० ५७१ ॥ ५४१ व्य० १० गा० ५७७ ॥
 ५४३ गाथैकादशकं व्य० १० गा० ५७८-५८८ ॥

पुञ्चभवियपेषेणं, देवो साहरति णागभवणम्मि ।
जहियं इड्डा कंता, सद्बुद्धुहा होंति अणुभावा ॥५४५॥
बत्तीसलकखणधरो, पायोवगयो य पागडसरीरो ।
पुरिसब्बेसिणि कण्णा, रायविदिणा तु गिण्हेड्जा ॥५४६॥
मज्जण-गंधं पुण्फोवकार-परियारणं च कुज्जाहिं ।
सा पवर रायकण्णा, इमेहिं जुत्ता गुणगणेहिं ॥५४७॥
णवयंगसोयबोहिय, अट्ठारसरतिविसेसकुसला तु ।
चोयझीमहिलगुणा, णिउणा य विसत्तरिकलाहिं ॥५४८॥
दो सोय-णेत्तमादिग, णवंगसोया हवन्ति एतेसु ।
देसीभास अठारस, रतीविसेसा उ उगुवीसं ॥५४९॥
कोसल्लगे व वीसइविहं तु एमादिएहिं तु गुणेहिं ।
जुत्ताए रूद-जोञ्च्वण-विलास-लायणकलियाए ॥५५०॥
चउकण्णम्मि रहस्से, राएणं रायदिणपसराए ।
तिमि-मगरेहि व उदही, ण खोभितो जो मणो मुणिणो
॥५५१॥

जाहे पराइया सा, ण समत्था सीलखंडणं काउं ।
णेऊण सेलसिहरं, तो सिलमुवर्ि मुयति तस्स ॥५५२॥
एगंतणिज्जरा से, दुविहा आराहणा धुवा तस्स ।
अंतकिरिया व साहू, करेज्ज देवोववत्ति वा ॥५५३॥
एमादीहिं वहुविहं, दुविहं तिविहैहिं ते महाभागा ।
वोरेहि उवसग्गेहिं, चालिज्जंता वि णिहयया ॥५५४॥
युवा-उवर-दाहिण-उत्तरेहिं वाएहिं आवयंतेहिं ।
जह ण वि कंपइ मेरु, तह ते झाणाओँ न चलिति ॥५५५॥
पठमम्मि य संघयणे, वहृता सेलकुहुसामाणा ।
तेसि पि य वोच्छेदो, चउदसपुञ्चीण वोच्छेदे ॥५५६॥

एयं पाओवगमं, णिष्पदिकम्मं जिणेहि॑ पण्णत्तं ।
 तित्थयर-गणहरेहि॒ य, साहूहि॒ य सेवियमुदारं ॥५५७॥
 एवं जहाणुरुवा, संपतिकालम्मि अतिथि जह सोही ।
 विजजंति॒ य सोहिकरा, तं॒ सब्बेयं॒ समक्खायं ॥५५८॥
 एसाऽऽगमववहारो, जहोवएसं॒ जहकमं कहिओ ।
 एत्तो॒ सुतववहारं, सुण वच्छ ! जहाणुपुवीए ॥५५९॥
 णिजजूहं॒ चोहसपुविए॒ जं॒ भहवाहुणा॒ सुत्तं ।
 पंचविहो॒ ववहारो, दुवालसंगस्स॒ णवणीयं ॥५६०॥
 जो॒ सुतमहिज्जति॒ बहुं, सुत्तत्थं॒ च॒ णिउणं॒ ण॒ याणाति॒ ।
 कप्पे॒ ववहारम्मि॒ य, ण॒ सो॒ पमाणं॒ सुयधराणं ॥५६१॥
 जो॒ सुतमहिज्जति॒ बहुं, सुत्तत्थं॒ च॒ णिउणं॒ वियाणाति॒ ।
 कप्पे॒ ववहारम्मि॒ य, सो॒ उ॒ पमाणं॒ सुतधराणं ॥५६२॥
 कप्पस्स॒ य॒ णिजजुत्ति॒, ववहारस्सेव॒ परमणिउणस्स॒ ।
 जो॒ अत्थओ॒ न॒ जाणति॒, सो॒ ववहारी॒ णऽणुण्णातो ॥५६३॥
 कप्पस्स॒ य॒ णिजजुत्ति॒, ववहारस्सेव॒ परमणिउणस्स॒ ।
 जो॒ अत्थतो॒ विजाणति॒, ववहारी॒ सो॒ अणुण्णातो ॥५६४॥
 एसो॒ सुतववहारो, जहोवएसं॒ जहकमं कहितो ।
 आणाए॒ ववहारं, सुण वच्छ ! जहकमं॒ वोच्छ ॥५६५॥
 समणस्स॒ उत्तिमट्टे, सल्लुद्धरणकरणे॒ अभिमुहस्स॒ ।
 दूरत्था॒ जत्थ॒ भवे, छत्तीसगुणा॒ उ॒ आयरिया ॥५६६॥
 अपरकमो॒ मि॒ जातो, गंतुं॒ जे॒ कारणं॒ तु॒ उप्पणं॒ ।
 अद्वारसमण्णयरे, वसणगते॒ इच्छिमो॒ आणं ॥५६७॥
 अपरकमो॒ तवस्सी, गंतुं॒ ण॒ चतेइ॒ सोहिकरमूलं॒ ।
 सीसं॒ पेसेति॒ तहिं, जहिच्छ॒ साहिं॒ तुमसमीवे॒ ॥५६८॥

श्रुतव्यवहारः

आज्ञाव्यवहारः

५५८ सब्बेयं॒ सर्वमेतत् ॥ ५५९ इतः॒ ५६० गाथान्ता॒ गाथाः॒ डय०
 १० गा० ६०२-३४ ॥ ५६८ चतेइ॒ शकनोति॒ । जहिच्छ॒ सोहिं॒ तुमसमीवे॒
 यथा॒ इच्छामि॒ शोधि॒ युष्मत्समीपे॒ ॥

अपरिणत-अ-
तिपरिणत-परि-
णतानां शिष्या-
णां परीक्षणम्

सो वि अपरक्मगती, सीसं पेसेति धारणाकुसलं ।
 णातु तहि जो जोगो, इमेण विहिणा परिच्छित्ता ॥५६९॥
 अपरक्मो य सीसं, आणापरिणामगं परिच्छेज्जा ।
 रुक्खे व बीयकाए, सुत्ते वाऽमोहणाऽधारिं ॥५७०॥
 दुङ्ग महल्ल महीरुह, भणितो रुक्खे विलगितुं डेवे ।
 अपरिणतो बेति तयो, णो वहति रुक्खे आरोहुं ॥५७१॥
 किं वा मारेतब्बो, अहतं ? तो बेह डेव रुक्खातो ।
 अतिपरिणामो भणती, इय होतु अम्ह वेसिच्छा ॥५७२॥
 बेति गुरु अह तं तू, अपरिगय अत्थे अ भाससे एवं ।
 किं व मए तं भणितो, आरुह रुक्खे तु सच्चित्ते ? ॥५७३॥
 तद-णियम-णाणरुक्खं, आरुहिउं भवमहणवावत्तं ।
 संसारागडमूलं, डेवेहि मए तुमं भणितो ॥५७४॥
 जो पुण परिणामो खलु, 'आरुह'भणितो तु सो विचिंतेति।
 णिच्छंति पावमेते, जीवाणं थावराणं पि ॥५७५॥
 किं पुण पंचिंदीणं ?, तं भवियव्वेत्थ कारणेणं तु ।
 आरुहणववसियं तू, वारेति गुरुऽहवा थंभे ॥५७६॥
 एवाऽणध बीयाइं, भणिते पडिसेह अपरिणामो तु ।
 अतिपरिणामो पोहूल, बंधूणं आगतो तत्थ ॥५७७॥
 पच्चाह गुरु ते तू, जहोदियाऽणेह अंविलीबीये ।
 ण विरोहसमत्थाइं, सच्चित्ताइं विभणियाइं ॥५७८॥
 परिणामगो हु तत्थ वि, भणती आणेमि केरिसाइं तु ? ।
 कित्तियमित्ताइं वा ?, विरोहमविरोहजोग्गाइं ? ॥५७९॥

५७० आणापरिणामगं आज्ञापरिणामिनं अवश्यमाज्ञाधारिण-
 मित्यर्थः । वाऽमोहणाऽधारिं वाऽमोहनाऽधारिणम् ॥ ५७१ डेवे
 प्रतिक्षिप-पत इत्यर्थः ॥ ५७२ अम्ह वेसिच्छा अस्माकमप्येषा इच्छा ॥
 ५७६ भवियव्वेत्थ भवितव्यमत्र ॥ ५७७ एवाऽणध एवमानयत ॥

सो वि गुरुहिं भणिआ, ण ताव कज्जं पुणो भणीहामी ।
 हसिओ व मए वाऽसी, बीमंसत्थं व भणितो सि ॥५८०॥
 पदमकरवरमुहेसं, संधी मुत्तत्थं तदुभयं पुढो ।
 अकर्खर-वंजणसुद्धं, कहेति सब्वं जहाभणितं ॥५८१॥
 एवं परिच्छिऊणं, जोग्यं णाऊण पेसवे तं तु ।
 वच्चाहि तस्सगासं, सोहिं सोऊण आगच्छ ॥५८२॥
 अह सो गतो उ तहियं, तस्स सगासम्मि सो करे सोहिं ।
 दुग-तिग-चऊविसुद्धं, तिविहे काले विगडभावो ॥५८३॥
 दुविहं तु दप्प कप्पे, तिविहं णाणाइणं तु अद्वाए ।
 दब्वे खेते काले, भावे य चउविहं एयं ॥५८४॥
 तिविहं अतीयकाले, पच्चुप्पणे व सेवियं जं तु ।
 सेविस्सं वा एस्से, पागडभावो विगडभावो ॥ ५८५॥
 किं पुण आलोएती ?, अतियारं सो इमो य अतियारो ।
 वत्त्वकार्दोओ खलु, णातब्बो आणुपुव्वीए ॥५८६॥
 वयछक कायछकं, अकप्पो गिहिभायणं ।
 पलियंक णिसेज्जा य, सिणाणं सोहवज्जणं ॥५८७॥
 तं पुण होज्जाऽसेविय, दप्पेण अहव होज्ज कप्पेण ।
 दप्पेण दसविहं तू, इणमो वोच्छं समासेण ॥५८८॥
 दप्प अकप्प णिरालंब चियते अप्पसत्थ बीसत्थे ।
 अपरिच्छ अकडजोगी, अणाणुतावी य णीसंको ॥५८९॥
 वायाम-वग्गणादी, णिकारण धावणं तु दप्पो उ । दारं॥
 कायापरिणतगहणं, अकप्पो जं वा अगीतेण ॥५९०॥ दारं॥
 संसारखडुपडितो, णाणादवलंबितुं समुत्तरइ ।
 मोकखतडं जह पुरिसो, वल्लिवियाणेण विसमाओ ॥५९१॥
 णाणादीपरिवट्टी, ण भविस्सति मे असेवयो वितियं ।
 तेस्सि पसंधणद्व व, सालंबणिसेवणा होति ॥५९२॥

दर्पत्य दश
भेदाः

जा पुण णिकारणयो, अपसत्थालंबणा य सेवा उ ।
 अमुण वि आयरियं, को दोसो वा णिरालंबं ॥५९३॥दारं॥
 जं सेवितं तु वितियं, गेलणादी असंथरंतेण ।
 हटो वि पुणो तं चिय, चियत्तकिच्चो णिसेवंतो ॥५९४॥दारं॥
 बल-वण्ण-खवहेतुं, फासुयभोई वि होति अपसत्थो ।
 किं पुण जो अविसुद्धं, णिसेवए वण्णमादद्वा ? ॥५९५॥दारं॥
 सेवंतो तु अकिञ्चं, लोए लोउत्तरमिम्य य विरुद्धं ।
 परपवख सपकखे वा, वीसत्थासेवणमलज्जे ॥५९६॥ दारं॥
 अपरिच्छितुमाय-वए, णिसेवमाणो उ होइ अपरिच्छो ।दारं॥
 तिगुणं जोगमकाउं, वितियासेवी अकडजोगी ॥५९७॥दारं॥
 वितियपदे जो तु परं, तावेत्ता णाणुतप्ती पच्छा ।
 सो होति अणणुतावी, किं पुण दप्पेण सेवित्ता? ॥५९८॥दारं॥
 करण-भएसु तु संका, करणे कुच्चं ण संकइ कयाइ ।
 इहलोयस्स ण भायइ, घरलोए वा भया एसा ॥५९९॥दारं॥
 एसा दप्पियसेवा, दसभेय समासतो समवखाया ।दारं॥
 एत्तो कपियसेवं, चउवीसविहा इमाऽऽहंसु ॥६००॥
 दंसण-णाण-चरिते, तव-पवयण-समिति-गुत्तिहेउं वा ।
 साहमिमयवच्छललेण वा वि कुलयो गणस्सेव ॥६०१॥
 संघस्साऽयरियस्स य, असहुस्स गिलाण-बाल-बुद्धस्स ।
 उद्यऽग्नि चोर सावय, भय कंताराऽवती वसणे ॥६०२॥
 दंसणपभावगाणं, सत्थाणऽद्वाए सेवए जं तु ।
 णाणे सुन्त-त्थाणं, असंथरासेवणे सुद्धो ॥६०३॥
 चरणे एसणदोसा, इत्थीदोसा य जत्थ खेत्तमिम ।
 तत्तो विणिकवयमंतो, जं सेवाऽसंथरे सुद्धो ॥६०४॥

गेहादि तर्वं काहं, कए विगिहे वि लागतरणाती ।
 अभिवायणा पवयणे, विष्णुस्स विउव्वणा चेव ॥६०५॥
 इरियं ण सोहइस्सं, चकखुणिमित्तकिरिया उ रीयाए ।
 खित्तादि बीय तइया, अहवा वि इमं तु तइयाए ॥६०६॥
 अद्धाणकप्पणेसी, अण्ण वडसिवादिकारणेहिं तु ।
 संकियमाई गिण्हे, जयणाए तथ सुद्धो तु ॥६०७॥
 आयाणे चलहत्थो, पमज्जमाणेहिं अण्णहिं जाइ ।
 अहवा वि तस्स अट्ठा, ओसह किंची करेज्जाहि ॥६०८॥
 पचमिएँ काइभूमादिबंधमाणे उ आरभे किंचि ।
 विगडादि मणअगुत्ते, वइ-काए खित्त-दित्तादी ॥६०९॥
 वच्छल्लेऽसिहमुंडो, णित्थारिओ जह तु अज्जवइरेहिं ।
 कुल-गण-संघे अभिचारुगादि रायाइणं कुज्जा ॥६१०॥
 आयरिय-असहु-अतरा, बाले बुहूे य जेण तु समाही ।
 तं जायितूण देन्ती, पणगादीहिं तु जयणाए ॥६११॥
 णिवदिविख्यादि असहू, बालो वइरो व्व दिविखतो कज्जे ।
 बुहूे वी कज्जम्मी, जह दिविखतो रकिखयज्जेहिं ॥६१२॥
 उद्य-उग्गि-चोर-सावय-भएसु थंभणि पलाण रुख्वे वा ।
 कंतारे पलंबादी, दब्बादी आवई चउहा ॥६१३॥

६०५ लागतरणाती लाजातरणादि, तीर्यत इवाऽस्यामतिस्वच्छ-
 तया इत्यधिकरणेऽनटि तरणम्, लाजा आष्टा ब्रीहयस्तैर्निर्वृत्तं तरणं
 लाजातरणम्, उपचारात् पेयाऽभिधीयते । गुरुतत्वविनिश्चयवृत्तौ
 ७० २ गोथा २०-२१ पत्र ५९ । विष्णुकुमारविकूर्वणाविष-
 यकं कथानकं वसुदेवहिण्ड प्रथमखण्ड १२८ पत्रादवसेयम् ॥
 ६१० आर्यवज्रासम्बन्धः आवश्यकचूर्णी प्रथमखण्ड पत्र ३९६ मध्या-
 दवसातव्यः ॥ ६११ जायितूण याचित्वा ॥ ६१२ वज्रदीक्षासम्बन्धं
 आवश्यकचूर्णी प्रथमखण्डपत्र ३९१ मध्यादवलोकनीयः । आर्यरक्षित-
 वृद्धपितृदीक्षासम्बन्धः आवश्यकचूर्णी ४०६ पत्राद् ज्ञातव्यः ॥

कोई तु वियडवसणी, गोज्जादी वा वि होज्ज णिकर्खेतो ।
 जयणाएँ वियडगहण, गाएज्ज व गीतवसणी उ ॥६१४॥
 एयअण्णयरागाहेस दंसणे णाण चरण सालंबो ।
 पडिसेविउं कयादी, होति पसत्थो पसत्थेसु ॥६१५॥
 एसा कण्णियसेवा, चउवीसविहा समासतो कहिता ।
 अहुणा उ चारणा तू, इणमो वोच्छं समासेण ॥६१६॥
 ठावेतु दप्प कप्पे, हेड्डा दप्पसस दस पदे ठावे ।
 कप्पाहो चउवीसइ, तेसिमह अट्टारस पदा उ ॥६१७॥
 पढमसस य कज्जस्सा, पढमेण पदेण सेवितं होज्जा ।
 पढमे छके अबिभतरं तु पढमं भवे द्वाणं ॥६१८॥
 पढमसस य कज्जस्सा, पढमेण पदेण सेवितं होज्जा ।
 पढमे छके अबिभतरं तु इय जाव णिसिभत्तं ॥६१९॥
 पढमसस य कज्जस्सा, पढमेण पदेण सेवियं होज्जा ।
 बितिए छके अबिभतरं तु पढमं भवे द्वाणं ॥६२०॥
 पढमसस य कज्जस्सा, पढमेण पदेण सेवितं होज्जा ।
 बितिए छके अबिभतरं तु इय जाव तसकायं ॥६२१॥
 पढमसस य कज्जस्सा, पढमेण पदेण सेवियं होज्जा ।
 तइए छके अबिभतरं तु पढमं भवे द्वाणं ॥६२२॥
 पढमसस य कज्जस्सा, पढमेण पदेण सेवियं होज्जा ।
 ततिए छके अबिभतरं तु इय जाव तु विभूसा ॥६२३॥
 पढममुंचतेण, बितियादीए तु जाव दसमं तु ।
 पढमच्छकाईसु उ, पुणो पुणो चारणिज्जाई ॥६२४॥
 दण्णियसेवाए तू, दप्पेण चारियाणि अट्टरस ।
 दस अट्टारसगुणिता, आसीयसतं तु गाहाणं ॥६२५॥

६१५ गाथेयं व्य० उ० १० गा० ६३८॥ ६१७ गाथायुगलं व्य० उ०
 १० गा० ६३९-४० ॥ ६२० गाथाचतुर्थकं व्य० उ० १० गा० ६४३-४६॥

एवं वीतिजस्सा वि, कज्जस्सा गाह होंति छ चेव ।
 सब्बाओ गाहाओ, चत्तारि सता तु बत्तीसा ॥६२६॥
 वितियस्सा य कज्जस्सा, पढमेण पदेण सेवियं होज्जा ।
 पढमे छक्के अभिभतरं तु पढमं भवे द्वाणं ॥६२७॥
 एवं वितियस्सा वि हु, कज्जस्सा एय चेव गाहाओ ।
 वितिअगअभिलावेण, सब्बाओ भाणियव्वाओ ॥६२८॥
 पढमं ठाणं दप्पो, दप्पो च्चिय तस्स वी भवे पढमं ।
 पढमं छक्क वयाइ, पाणतिवाओ तहिं पढमं ॥६२९॥
 एवं तु मुसावायो, अदत्त मेहुण परिगमहे चेव ।
 वितिछक्के पुढवादी, ततिछक्के होयङ्कप्पादी ॥६३०॥
 एवं दप्पपयम्मी, दप्पेण चारिया उ अट्टरस ।
 एवमकप्पादीसु वि, एककेक्के होंतिमट्टरस ॥६३१॥
 वितियं कज्जं कप्पो, पढमपदं तत्थ दंसणणिमित्तं ।
 पढमं छक्क वयाइ, तत्थ वि पढमं तु पाणवहो ॥६३२॥
 दंसण अणुम्मुयन्तो, पुच्चकमेण तु चारणीयाइ ।
 अट्टारस ठाणाइ, एवं णाणादिएककेक्के ॥६३३॥
 चउवीस अट्टारसगा, एवं एते हवंति कप्पम्मि ।
 दस होंति अकप्पम्मी, सब्बसमासेण मुण संखं ॥६३४॥
 दप्पेणाऽसीयसतं, गाहाणं कप्पे होंति नत्तारि ।
 बत्तीसाऽयातेते, छस्सय होंती तु बारस य ॥६३५॥
 सौतूण तस्स पडिसेवणं तु आलोयणं कमविहिं तु ।
 आगम पुरिसज्जायं, परियाग बलं च खेत्तं च ॥६३६॥
 अह सो गतो सदेसं, संतस्साऽलोइयलयं सब्बं ।
 आयरियाण कहेती, परियाग बलं च खेत्तं च ॥६३७॥

६३२ गाथात्रिकं व्य० उ० १० गा० ६५६-५८ ॥ ६३३ गाथेयं व्य०
 उ० १० गा० ६५९ ॥

सो ववहारविहिणू, अणुसज्जित्ता सुतोवदेसेर्ण ।
 सीसस्स देइ आणं, तस्स इमं देह पच्छित्तं ॥६३८॥
 पढमस्स य कज्जस्सा, दसविहमालोयणं णिसामित्ता ।
 णकखत्ते पीला भे, सुके पणगं तवं कुणह ॥६३९॥
 पढमस्स य कज्जस्सा, दसविहमालोयणं णिसामित्ता ।
 णकखत्ते पीला भे, सुके दसमं तवं कुणह ॥६४०॥
 पढमस्स य कज्जस्सा, दसविहमालोयणं णिसामेत्ता ।
 णकखत्ते पीला भे, सुके पकखं तवं कुणह ॥६४१॥
 पढमस्स य कज्जस्सा, दसविहमालोयणं णिसामित्ता ।
 णकखत्ते पीला भे, सुके वीसं तवं कुणह ॥६४२॥
 पढमस्स य कज्जस्सा, दसविहमालोयणं णिसामेत्ता ।
 णकखत्ते पीला भे, पणुवीसतवं कुणह सुके ॥६४३॥
 एवं ता उवधाए, अणुघाए एत चेव गाहाओ ।
 णवरं तू अभिलावो, किण्हे पणगादि वत्तव्वो ॥६४४॥
 पढमस्स य कज्जस्सा, दसविहमालोयणं णिसामेत्ता ।
 णकखत्ते पीला भे, चाउम्मासं तवं कुणह सुके ॥६४५॥
 पढमस्स य कज्जस्सा, दसविहमालोयणं णिसामेत्ता ।
 णकखत्ते पीला भे, चाउम्मासं कुणह किण्हे ॥६४६॥
 पढमस्स य कज्जस्सा, दसविहमालोयणं णिसामेत्ता ।
 णकखत्ते पीला भे, छम्मासतवं कुणह सुके ॥६४७॥
 पढमस्स य कज्जस्सा, दसविहमालोयणं णिसामेत्ता ।
 णकखत्ते पीला भे, छम्मासतवं कुणह किण्हे ॥६४८॥
 छिदंतु वतं भाणं, गच्छंतु तवस्स साहुणो मूलं ।
 अव्वावारा गच्छे, अब्बितिया वा परिहरंतु ॥६४९॥

६३८ गाथेयं व्य० उ० १० गा० ६३९ ॥ ६४४ इतो गाथाषट्कं व्य०
 उ० १० गा० ६३८-६९ ॥

पणगादिभाणछेदं, साहूमूले भवे पुणकरणं ।
 पुब्वमवहाय सच्च, पंचाऽभवणाउ उवरि तु ॥६५०॥
 लिंगादीजोगत्थे, जहण्ण उक्कोसओ व बोधव्वो ।
 उक्कोस जहण्णो वा, विहरउ सो अब्बितीओ उ ॥६५१॥
 वित्तियस्स य कज्जस्सा, तहियं चउवीसगं वियाणित्ता ।
 णवकारेणाउत्ता, हवन्तु एवं भणेज्जासि ॥६५२॥
 एवं गंतूण तहिं, जहोवएसेण देहि पच्छित्तं ।
 आणावए वहारो, भणिएसो धीरपुरिसेहिं ॥६५३॥
 एसाऽणाववहारो, जहोवएसं जहकमं भणितो ।
 धारणववहारं पुण, सुण वच्छ ! जहकमं वोच्छं ॥६५४॥
 उद्धारणा विहारण, संधारण संपहारणा चेव ।
 धारणववहारस्स उ, णामा एगद्विता एते ॥६५५॥
 पावल्लेण उवेच्च व, उद्धियपयधारणा उ उद्धारो ।
 विविहेहिं पगारेहिं, धारेयऽत्थं विधारो तु ॥६५६॥
 सं एगीभावम्मी, 'धी धरणे' ताणि एव भावेण ।
 धारेयऽत्थपयाणि तु, तम्हा संधारणा होति ॥६५७॥
 जम्हा संपहारेउं, ववहारं पजुंजती ।
 तम्हा कारणे तेण, णातच्चा संपहारणा ॥६५८॥
 धारणववहारेसो, पडंजियव्वो तु केरिसे पुरिसे ? ।
 भण्णइ गुणसंपण्णे, जारिसए तं सुणेह त्ति ॥६५९॥
 पवयणजसंसि पुरिसे, अणुग्गहविसारए तवस्सम्मि ।
 मुस्सुय बहुस्सुयम्मि य, विवक्षपरियागबुद्धिम्मि ॥६६०॥
 एतेसु धीरपुरिसा, पुरिसज्जाएसु किंचि खलिएसु ।
 रहिए विहारइत्ता, जहारिहं देन्ति पच्छित्तं ॥६६१॥

धारणा-
व्यवहारः

रहिए णाम असन्ते, आतिललम्मि ववहारतियगम्मि ।
ताहे विहारइत्ता, वीमंसेतूण जं भणियं ॥६६२॥

पुरिसस्स उ अवराहं, विधारइत्ताण जस्स जं भणितं ।
तं देन्ती पच्छित्तं, केण देन्ती उ ? तं सुणसु ॥६६३॥
जो धारिओ सुतत्थो, अणुओगविहीय धीरपुरिसेहिं ।
अल्लीणपलीणेहिं, जतणाजुत्तेहिं दंतेहिं ॥६६४॥

अल्लीणा णाणादिसु, पइ पइलीणा उ होन्ति तु पलीणा ।
कोहादी वा पल्यं, जेसि गया ते पलीणा तु ॥६६५॥
जतणाजुत्तो पयत्तवं, दंतो जो उवरतो तु पावेहिं ।
अहवा दन्तो इंदियदमेण नोइंदिएणं च ॥६६६॥

एरिसया जे पुरिसा, अत्थधरा ते भवंति जोगा उ ।
धारणववहारन्नू, ववहरिउं धारणाकुसला ॥६६७॥
अहवा जेणं ईयाऽऽदिट्ठा, सोही परस्स कीरंती ।
तारिसयं चेव पुणो, उप्पणं कारणं तस्स ॥६६८॥

सो तम्मि चेव दब्बे, खित्ते काले य कारणे पुरिसे ।
तारिसयं अकरेन्तो, ण हु सो आराहओ होति ॥६६९॥
सो तम्मि चेव दब्बे, खित्ते काले य कारणे पुरिसे ।
तारिसयं चिय भूतो, कुव्वंतो राहओ होति ॥६७०॥

अहवा वि इमे अणो, धारणववहारजोग्यमुवैति ।
धारणववहारेण, जे ववहारं ववहरंति ॥६७१॥

वेयावच्चकरो वा, सीसो वा देसहिंडओ वा वि ।
दुम्मेहत्ता ण तरइ, अवधारेउं बहू जो तु ॥६७२॥
जस्स उ उद्धरिऊणं, अत्थपयाइं तु देंति आयरिया ।
जेहिं करेहि कज्जं, आहारेन्तो तु सो देसं ॥६७३॥

धारणववहारो खलु, जहकर्म वणितो समासेण ।
जीतेण ववहारं, सुण वच्छ ! जहकर्म वोच्छं ॥६७४॥

वत्तणुवत्तपवत्तो, बहुसो आसेवितो महाणेण ।
एसो उ जीतकण्पो, पंचमयो होति ववहारो ॥६७५॥

वत्तो णार्म एकसि, अणुवत्तो जो सुणो वितियवारे ।
ततियव्वारपवत्तो, परिग्गिहीओ महाणेण ॥६७६॥

बहुसो बहुसुएहिं, जो वत्तो ण य णिवारितो होति ।
वत्तणुपवत्तमाणं, जीएण कंतं हवति एयं ॥६७७॥

जो आगमे य सुत्ते, य सुणतो आण-धारणाए य ।
सो ववहार जीएणं, कुणती वत्ताणुवत्तेण ॥६७८॥

असुतो असुयत्थकतो, जह असुयस्स असुएण ववहारो ।
असुअत्थविय तह कओ, असुतो असुएण ववहारो ॥६७९॥

तं चेवङ्गुकज्जंतो, ववहारविहिं पयुंजति जहुत्तं ।
जीतेण एस भणितो, ववहारो धीरपुरिसेहिं ॥६८०॥

धीरपुरिसपण्णत्तो, पंचमयो आगमो विदुपसत्थो ।
पियधम्मङ्गजभीरुपुरिसज्जाताणुचिण्णो य ॥६८१॥

सो जह कालादीणं, अपडिकंतस्स णिविगइयं तु ।
मुहणंतफिडिय पाणग, असंवरे एवमादीसु ॥६८२॥

एगिन्दिङन्तवज्जे, घट्टण तावेङगाढ गाढे य ।
णिविगतियमादीयं, जा आयामन्तमुहवणे ॥६८३॥

विगलिंदिङ्णंतघट्टण, परियावङ्गगाढ गाढ उहवणे ।
पुरिमट्टादिकमेण उ, णेतव्वं जाव खमणं तु ॥६८४॥

पंचिंदि घट्ट तावणङ्गगाढ गाढे तहेव उहवणे ।
एगासणमायार्म, खमणं तह पंचकल्पाणं ॥६८५॥

जीतव्य-
वहारः

सावद्यासावद्ये
जीते

एमादीओ एसो, णायवो होति जीयववहारो ।
अणवज्जविसोहिकरो, संविग्नगणगारचिणो त्ति ॥६८६॥

जं जीतं सावज्जं, ण तेण जीएण होति ववहारो ।
जं जीयमसावज्जं, तेण उ जीएण ववहारो ॥६८७॥

केरिस सावज्जं तू ?, केरिसयं वा भवे असावज्जं ? ।
केरिसयस्स व दिज्जति, सावज्जं वा वि ? इयरं वा ? ॥६८८॥

खार धडि हरमाला, पोट्टेण व रिंगणं तु सावज्जं ।
दसविह पायच्छित्तं, होइ असावज्जं जीयं तु ॥६८९॥

ओसणे बहुदोसे, णिढँधसे पवयणे य णिरवेकर्वे ।
एयारिसम्मि पुरिसे, दिज्जति सावज्जं जीयं तु ॥६९०॥

संविग्ने पियधम्मे, य अप्पमत्ते यऽवज्जभीरुम्मि ।
कम्ही पमायखलिए, देयमसावज्जं जीयं तु ॥६९१॥

जं जीयमसोहिकरं, ण तेण जीएण होति ववहारो ।
जं जीयं सोहिकरं, तेण उ जीएण ववहारो ॥६९२॥

जं जीयमसोहिकरं, पास्त्थ-पमत्तसंजयाचिणं ।
जइ वि महाणाचिणं, ण तेण जीएण ववहारो ॥६९३॥

जं जीयं सोहिकरं, संविग्नपरायणे दंतेण ।
एककेण वि आइणं, तेण उ जीएण ववहारो ॥६९४॥

एवं जहोवइद्वस्स धीर-विदुदेसित-प्पस्त्थस्स ।
णिसंदो ववहारस्स एस कहितो समासेण ॥६९५॥

को वित्थरेण वोक्तूण समत्थो णिरवसेसए अत्थे ।
ववहारो जस्स ठिता, जीहाण मुहे सतसहस्रं ? ॥६९६॥

किं पुण गुणोवदेसो, ववहारस्स तु विदुप्पस्त्थस्स ।
एवं भे परिकहियं, दुवालसंगस्स णवणीयं ॥६९७॥

ववहारे पंचसु वी, विज्ञते केण तू ववहरेज्जा ? ।
 आगमववहारेण, तस्स अभावा सुतेण तु ॥६९८॥
 सुतववहारअभावे, ववहारं ववहरेज्ज आणाए ।
 जेणं सो उ सुतस्सा, अणुसरिसो एगदेसेण ॥६९९॥
 आणाएँ अभावाओ, ववहारं ववहरेज्ज धरणाए ।
 जेणेसा वि सुयस्सा, वद्वृश्च तू एगदेसम्म ॥७००॥
 धारणऽण्टरं जीयं, एत्थं पुण जीयकप्पे पगयं तु ।
 जेणेसो सावेकखो, अणुसज्जइ जाव तित्थं ति ॥७०१॥

अण्णं च—

दब्वं खेत्तं कालं, भावं पुरिस पडिसेवणाओ य ।
 धिति बलं संघयणं वा, आवेकखति जीयकप्पो उ ॥७०२॥
 एस पसंगाभिहितो, चोयगवयणाओ अहुण जीवस्स ।
 वोच्छामि सोहणं तू, परमं सुसमाहितो एण्हि ॥७०३॥
 ‘जीव त्ति पाणधारणे,’ पाणा पुण आउमादि णिहिड्वा ।
 अहवा जीवइ जीविससई य जिवं ति होइ जिअओ ॥७०४॥
 होइ विसोहणा सोहण, जह तू वत्थस्स तोयमादीहिं ।
 तह कम्ममलकखउरल्लियस्स जीवस्स पच्छित्तं ॥७०५॥

सौधनं ॥

एयं पुण पच्छित्तं, परमं पहाणं ति होति एगदुँ ।
 कस्सेयं परमं ? ती, जीवस्स उ होइ पच्छित्तं ॥७०६॥

संवर-विणिज्जराओ, मोकखस्स पहो तवो पहो तासिं । प्रायश्चित्तस्य
माहात्म्यम्
 तवसो य पहाणंगं, पच्छित्तं जं च णाणस्स ॥७॥

संवर घट्टण पिहणं, एगदुँ सो य संवरो दुविहो ।
 देसे सञ्चे य तहा, एमेव य णिज्जरा दुविहा ॥७०७॥

संवरियासवदारो, णवकम्मोवज्जणं ण कुब्बइ उ ।
पुव्वज्जितस्स खवणं, विणज्जरा सा उ णायव्वा ॥७०८॥
सेलेसिं पडिवणे, दुचरिमसमयम्मि वहृमाणे य ।

तहिं सव्वसंवरा णिज्जरा य अवसेस देसम्मि ॥७०९॥
संवर-विणज्जराओ, उभयमवी मोक्खकारणं होति ।
मोक्खपहो हेतू कारणं ति एते उ एगद्वा ॥७१०॥
एतेसिं दोण्ह वि तू, तवो पहो हेउ कारणं होति ।
एतस्स वि पच्छित्तं, पहाणमंगं मुणेतव्वं ॥७११॥
जेण तवो वारसहा, पच्छित्ते णिवतती तु दसभेदे ।
तेण पहाणं अंगं, तवस्स तू होति पच्छित्तं ॥७१२॥
गाहापच्छद्देण, तस्स वि जं भणिय जं च णाणस्स ।
णंतर ततिगाहाए, सारं तू तं चिमं आह ॥७१३॥

सारो चरणं तस्सा, णिवाणं चरणसाहणत्थं च ।
पच्छित्तं तेण तयं, णेयं मोक्खत्थिणाऽवस्सं ॥३॥

सामाइयमादीयं, सुतणाणं बिंदुसारपञ्जनं ।
तस्स वि सारो चरणं, चरणस्स वि होति णेव्वाणं ॥७१४॥
णेव्वाणस्स अणंतर, चरणं चरणा अणंतरं णाणं ।
णाणविसुद्धीए पुण, चारित्तविसुद्धया होति ॥७१५॥
चारित्तविसुद्धीए, णेव्वाणफलं तु पावती अचिरा ।
सा पुण चरित्तसुद्धी, पच्छित्ताहीण णातव्वा ॥७१६॥
जम्हा एतेऽत्थ गुणा, पच्छित्ते वणिया तु सुत्तम्मि ।
तम्हा खलु णायव्वं, दसहा मोक्खत्थिणा जहिमं ॥७१७॥

प्रायश्चित्तस्य तं दसविहमालोयण-पडिकमणो-भय-विवेग-वोसग्गा।
मेदाः तव-छेद-मूल-अणवट्टया य पारंचियं चेव ॥४॥

आलोयणअरिहं ती, आ मज्जाभाऽलोयणा गुरुसमासे ।	आलोचना
जं पाव विगडिएण, सुज्ञति पच्छित्त पढमेयं ॥७१८॥	
मिच्छादुक्टमेत्तेण, चेव जं सुज्ञती तु पावं तु ।	प्रतिक्रमणम्
ण य विगडिज्जति गुरुणो, पटिकमणरिहं हवति एयं ॥७१९॥	
जह तु अणाभोगेण, खेलादी णिसिरितं तु होज्जाहिं ।	तदुभयम्
हिंसाइए य दोसे, ण य आवण्णो तु किंचिदवि ॥७२०॥	
जं पाव मेवितूणं, गुरुणो विगडिज्जती उ सम्मं तु ।	
गुरुसंदिष्ट पटिकम, तदुभयमेतं मुणेतव्वं ॥७२१॥	
जं किंचि दब्व गहितं, अहिकमण्पं व अहव ऊणं तु ।	विवेकः
विहिणा तु विगिंचन्ते, पच्छित्त विवेगअरिहेदं ॥७२२॥	
जं कायचेद्वमेत्तेण णिरोहेणं तु सुज्ञती पावं ।	व्युत्सर्गः
जह दुस्समिणादीयं, पच्छित्तेयं वियोसग्गं ॥७२३॥	
णिव्वीतियमादीओ, छम्मासंतो उ जत्थ दिज्जइ तु ।	तपः
एय तवारिह भणितं, इदाणि छेदारिहं वोच्छं ॥७२४॥	
जेण पडिसेविएण, दूसिज्जइ जस्स पुब्वपरियाओ ।	छेदः
तत्त्वियमेत्तं छिज्जइ, सेसगपरियायरकखट्टा ॥७२५॥	
जम्मि पडिसेवियम्मी, सब्वं छेत्तूण पुब्वपरियायं ।	मूलम्
पुणरवि महव्वयाईं, आरोविज्जंति मूलरिहे ॥७२६॥	
जम्मि पडिसेवियम्मी, अणवट्टो कंचि काल कीरइ तु ।	अनवस्थाप्यम्
मूलवरेसुं पंचसु, चिण्णतवो पच्छ होतूणं ॥७२७॥	
तहोसोवरयस्स उ, महव्वयारुवण कीरती तस्स ।	
अणवट्टप्पो एसो, एत्तो पारंचियं वोच्छं ॥७२८॥	
अंचु गती-पूजणयो, पारंचइ गच्छती तु पारं तु ।	
तवमादीणं कमसो, सो लिंगादीहिं चतुधा तु ॥७२९॥	पाराश्रिकम्

आलोयणमादीणं, दसण्ह वी एस होति पिंडत्थो ।

सद्वाणे सद्वाणे, विभागतो इणमोँ वोच्छामि ॥७३०॥

आलोचना-
प्रायश्चित्तम्

करणिज्ञा जे जोगा, तेसुवयुक्तस्स णिरतियारस्स ।
छउमत्थस्स विसोही, जइणो आलोयणा भणिया॥५

के पुण करणिज्ञा ? जे, तित्थंकर-गणहरोविड्वा उ ।

सुत्ताणुसारओ तू, संजम-दुकखकखया होज ॥७३१॥

जेत्तिय जे णिद्विड्वा, जुजि जोगे कातमादिआ तिणि ।

जं जीवे जुंजयती, पेरयती वा ततो जोगा ॥७३२॥

संखेवयो उ एते, मुहुपुत्तियमादि जाव उस्सग्नो ।

दियरायोसमायारी, जा जहियं बुत्त सुत्तम्मि ॥७३३॥

ते तु जया उवउत्तो, असवत्त करेइ णिरतियारा य ।

तद आलोयणमेत्तेण चैव सुद्धी तु छदुमस्स ॥७३४॥

छउमं कम्मं भण्णइ, णाणावरणं च दंसणावरणं ।

मोहणिय अंतरायं, चउच्चिवहं होति णायब्बं ॥७३५॥

जे तु जया करणिज्ञे, उवयुक्तों करेति णिरतियारो य ।

णणु तत्थ का व सुद्धी ?, का व असुद्धी उ ? चोएति ॥

गुरुराह तत्थ चेड्वा, जा किरिया सुहुम आसवेसुं वा ।

अहव पमाया सुहुमा, अतियार ण जाणती छतुमो ॥७३७॥

ते अइयारा सुहुमा, आलोइयमेत्तया विसुज्ज्ञंति ।

सा आलोयण चोयग !, करणिज्ञा तीसु जोगेसु ॥७३८॥

को कारयो ? जती तू, जइ साहु पयत्तियो विणिद्विड्वो ।

पंचम गाह समत्ता, गाहं छट्ठं इमं वोच्छं ॥७३९॥

आहाराईगहणे, तह बहियाणिगमेसु षेमेसु ।

उच्चार-विहारावणि-चेइय-जइवंदणादीसुं ॥६॥

आहारो जेसि आदी, सो चउहा होइमो उ आहारो ।
 भत्तं पाणं खाइम, सादिम होती चउत्थं तु ॥७४०॥
 आदिगगहणेण पुण, सेज्जा-संथार-वत्थ-पायद्वा ।
 पाउच्छणअद्वा वा, ओहोवहुवग्गहद्वा वा ॥७४१॥
 अहव गिलाणससद्वा, आयरिए वाल बुडु खमए वा ।

दुब्बल सेहे व महोदरे व आदेसअद्वा वा ॥७४२॥
 एतेसिं पाउग्गं, आहारो अहव होज्ज सेज्जादी ।
 ओसह-भेसज्जाणि य, एमादी होज्ज अद्वो उ ॥७४३॥
 एतेसिं अद्वाए, गुरु पुच्छत्ता गुरुणऽणुण्णाओ ।
 सुत्ताणुसारओ तू, उवयुक्तो विहीय घेत्तूणं ॥७४४॥
 आलोएती गुरुणो, जं जह गहियं तु भत्तमादीयं ।
 सुत्ताणुसारतो तू, आलोयणभेत्तयो सुद्धो ॥७४५॥
 सीसाऽह जई एवं, विहिगहणं होति एवऽसुद्धं तु ।
 ती गहणमेव सच्चे, आहारादीण मा कुणउ ॥७४६॥
 चोअग ! जदि एवं तु, संजमजोगा उ होंति संपुण्णा ।
 आहारमाइयाणं, को णाम परिग्गहं कुज्जा ? ॥७४७॥
 अणं च इमो दौसो, अग्गहणा पावती महंतो उ ।
 आयारियादी चत्ता, णाणादीणं च बोच्छेदो ॥७४८॥
 तम्हा अवस्स गहणं, आहारादीण होति विहिणा उ ।
 आहाराईगहणे, एगो पादो समत्तेसो ॥७४९॥
 णिगम गुरुमूलाओ, सेज्जाओ वा हवेज्ज णिगमणं ।
 ते य अणेगा णिगम, कुलादिया इणमु बोच्छामि ॥७५०॥
 कुल गण रंधे चेइय, तहब्बविणासणे दुविहभेदे ।
 एतेसि णिवारणया, गुरुमूल करेज्ज णिगमणं ॥७५१॥
 संथारादीण अहवा, अणिगणत्था उ पाडिहारीणं ।

निगमो गुरुमूलाओ, वसहीओ वा करेज्जाहि ॥७५२॥

गाहापच्छद्देण, जं भणितुचार अवणिसहो तु ।

अवणी भूमी भण्णति, तेण उ उच्चारभूमी उ ॥७५३॥

सज्जाय विहारो तु, अवणीसहिओ विहारभूमी उ ।

चेइयवंदणहेउं, गच्छे आसण दूरं वा ॥७५४॥

आयरिया तु अपुव्वा, अहवा साहू अतीव संविग्गा ।

वंदण-संसयहेउं, गच्छे आसन्न दूरं वा ॥७५५॥

आदीगहणेण पुण, सडा सण्णाय अहव ओसण्णा ।

दंसणगाहण निकखमणं च ओसणउच्छहणा ॥७५६॥

एतेहि व कज्जेहिं, गुरुमूला णिगमो उ साहूणं ।

गाहा छटु समत्ता, अहुणा पुण सत्तमं वोच्छं ॥७५७॥

जं चउणं करणिज्जं, जतिणो हत्थसयबाहिरायरियं ।

अवियडियम्मि असुद्धो, आलोएंतो तयं सुद्धो ॥७॥

जं चउणमवुत्तं ती, करणिज्जं तं इमं तु खेत्तादी ।

हत्थसया आरेण, परयो व इमं पवकखामि ॥७५८॥

खित्तपडिलेह थंडिल, णिकखमणं अहव होज्ज सेहस्स ।

संलेहणं व कोई, आयरियादी व कुज्जा तु ॥७५९॥

हत्थसयाओ परेण, जं आयरियं तु होज्ज खेत्तादी ।

समितिविसुद्धिणिमित्तं, अवस्स आलोयणं कुज्जा ॥७६०॥

जं पुण हत्थसयाओ, अंतो आसेवियं हवेज्जाहिं ।

तं विगडिज्जइ किंचि, अहव ण विगडिज्जती किंचि ॥७६१॥

जह—

पासवण-खेल-सिंघाणगादिउवयुते णत्थ आलोया ।

आलोएइ पमत्तोऽणालोइए होतऽसुद्धो तु ॥७६२॥

सत्तम गाह समता, एतो वच्छामि अद्वृमं गाहं ।
कारण निगमे जत्थ उ, स-परगणाओ व आगमणं ॥७६३॥

**कारणविणिग्गयस्स य, सगणाओ परगणागतस्स वि य।
उवसंपया विहारे, आलोयणमणइयारस्स ॥८॥**

दुविहो उ णिगमो खलु, कारण निकारणो व गच्छाओ ।
असिवादी कारणिओ, णिकारण चक्र-थूभादी ॥७६४॥
असिवे ओमोयरिए, रायहुट्ट भए व गेलणे ।
अहवा वि उत्तमहे, समाहिकामो तु गच्छेज्जा ॥७६५॥
आयरियपेसणादी, विणिगमो गच्छयो व होज्जाहि ।

कारण णिगमो एसो, णिकारणयो इमं वोच्छं ॥७६६॥
चक्रे थूभे पडिमा, जम्मण णिकखमण णाण णिव्वाणे ।
महिम समोसरणे वा, सण्णायग-वइयमादिसु वा ॥७६७॥
असमत्तकपियाणं, णिकारण णिगमा भवे एते ।
एते चिय कारणयो, जयणाजुत्तस्स गीतस्स ॥७६८॥
कारणविणिग्गएणं, णिरतीयाराण वी अवसं तु ।
आलोयण दातव्वा, समितिविसुद्धीणिमित्तं तु ॥७६९॥
सा आलोयण दुविहा, ओहेण विभागतो य णायव्वा ।
ओहो संखेवो ऊ, विभागो पुण वित्थरो भणिओ ॥७७०॥

ओहो तत्थ इमो खलु, अब्भंतरअद्धमासआयस्स ।
पडिकंतस्स य इरियं, साहुसमुहिसणवेला तु ॥७७१॥
णिरईयारो य जती, भत्तझी वि य हवेज्ज जदि सो तु ।
ओहेण तत्थ आलोइतूण तो मंडलिं पविसे ॥७७२॥
अप्पा मूलगुणेसुं, विराहणा अप्प उत्तरगुणेसुं ।
अप्पं पासत्थाइसु, दाणगहणं तु ओहेसा ॥७७३॥

अण्णाय उ वेलाए, विभागआलोयणा तु दायव्वा ।
 समितिविसुद्धिणिमित्तं, एमेव य पक्खपरयो वि ॥७७४॥
 एवं ता कारणिए, असिवादीणिगग्यस्स सगणाओ ।
 अतियारविरहियस्स वि, आलोयणमेत्तयो सुद्धी ॥७७५॥
 जे बहियाऽगत साहू, ते दुविहा होन्ति तू मुणेतव्वा ।
 समणुण्णमणुण्णा वा, समणुण्णा सगच्छतो चेव ॥७७६॥
 परगणे जे अमणुण्णा, ते दुविहा होति तू मुणेयव्वा ।
 संविग्गमसंविग्गा, पासत्थादी असंविग्गा ॥७७७॥
 परगणसंविग्गाओ, जो साहू आगतो उ अण्णगणं ।
 तेण अवस्साऽलोयण, विभागतो होति दायव्वा ॥७७८॥
 उवसंपद् पंचविहा, सुत सुह दुक्खे य खेत्त मग्ने य ।
 विणयोवसंपया वि य, पंचमिया होति नायव्वा ॥७७९॥
 पंचविहाए नियमा, एगविहाए व जत्थ उवसंपे ।
 निरतीयारेण वि या, विभागतोऽवस्स दातव्वा ॥७८०॥
 विहरेन्ति एगसंभोइया उ फड्डावती उ गीयत्था ।
 तत्थऽण्णत्थ व खेत्ते, समणुण्णा एस गच्छम्मि ॥७८१॥
 एगाह पणग पक्खे, चउमासे वि जत्थ वि मिलंति ।
 तत्थ विभागालोयण, अवरोप्पर तेहि दायव्वा ॥७८२॥
 आलोयणारिहं ति इ, पठम दारमेयं समक्खातं । दारं ।
 पटिकमणारिहमेत्तो, वितियं दारं इमं वोच्छं ॥७८३॥

गुत्ती-समितिपमत्तो, गुरुणो आसायणा विणयभंगे ।
 इच्छाईणमकरणे, लहुस मुसादिणमुच्छासु ॥९॥

गुरुक्खणम्मि (?) गुत्ती, ताणि मणादीणि होन्ति तिणेव ।
 तेहि कहिंचि पमायं, साहू करेज्जा इमं तं च ॥७८४॥

प्रतिक्रमण—
प्रायश्चित्तम्

श्रृङ्खः

दुर्वितिय दुर्भासिय, दुर्जेष्ठिय एसऽगुत्तिया होति ।
 मणमादीर्णं कमसो, एस पमाओ उ साहुस्स ॥७८५॥
 गुत्तो होइ कह णू, मणमादीहिं तु साहुणा निच्चं ।
 तत्थोदाहरणे तू, जिणदासादी इमे वोच्छं ॥७८६॥

मनोगुप्तौ
जिनदासो-
दाहरणम्

मणगुत्तीए तहियं, जिणदासो सावओ उ सेष्टिसुतो ।
 सो सब्बराइपडिमं, पडिवणो जाणसालाए ॥७८७॥
 भज्जुब्भामिग पल्लंक घेत्त खीलजुयमागया तत्थ ।
 तस्सेव पायगुवरि, मंचगपादं ठवेऊणं ॥७८८॥
 अणयारमायर्ती, पादो विद्धो य मंचखीलेण ।
 तो तं महंति वियणं, अहियासेती तहिं सम्मं ॥७८९॥
 मणदुक्कडमुप्पणं, ण तस्स झाणमिम णिच्चलमइस्स ।
 दहूण तोय विलियं, इय मणगुत्ती करेतव्वा ॥७९०॥

वइगुत्तीए साहू, सण्णायगपलिल गच्छए दहुं ।
 चोरग्गह सेणावइ, विमोइतो भणिउ मा साह ॥७९१॥
 चलिया य जण्णजत्ता, सण्णायग मिलिय अंतरा चेव ।
 माइ-पिति-भातिमादी, सौ वि णियत्तो समं तेहिं ॥७९२॥
 तेणेहि गहित मुसिया, दिडो तो बिन्त सो इमो समणो ।
 अम्हेहिं गहिय मुको, तो बेती अम्मया तस्स ॥७९३॥
 तुम्हेहिं गहिय मुको ?, आमं आणोह बेति तच्छुरियं ।
 जा छिंदामि थणं ति इ, किं ? ती सेणावती भणइ ॥७९४॥
 दुज्जायजस्म एसो, दिडं अम्हं तहा वि ण वि सिडं ।
 कह पुत्तो ? ती आमं, कहण वि सिडं ? ति धम्मकहा ॥७९५॥
 आउद्वो उवसंतो, मुको मञ्जं पि तं सि माय त्ति ।
 सब्बं समप्पियं ती, वइगुत्ती एव कातव्वा ॥७९६॥

वचनगुप्तौ
कस्यचिद्
साधोहदा-
हरणम्

कायगुत्तौ
कस्यचित्
साधोराह-
रणम्

कायगुत्तौ
द्वितीयमु-
दाहरणम्

समितीनां
स्वरूपम्

काइगगुत्ताहरणं, अद्वाणपवणगो जहा साहू ।
आवासियम्मि सत्थे, ण लभति तहि थंडिलं किंचि ॥७९७॥

लज्जं च जेण किह वी, एगो पाओ जहिं पइट्टाइ ।
तहियं ठिएगपादो, सब्बं राई तहा थद्दो ॥७९८॥

ण य ठवितो तेणाथंडिलम्मि होतव्वमेव गुत्तेण ।
सुमहब्भए वि अहवा, साहू ण भिंदे गई एगो ॥७९९॥

सक पसंसा अस्सहहाण देवागमो विउच्चणया ।
मंडुकलि सुहुम बहू, जतणा सो संकमे सणियं ॥८००॥

हत्थी विगुच्चिओ या, आगच्छति मग्गतो गुलगुलेतो ।
ण य कुणत गतीभेदं, गण्ण हत्थेण उच्छृङ्खो ॥८०१॥

बेझ पडंतो मिच्छामिदुकडं जिय विराहियं मे त्ति ।
ण वि अप्पाणे चिंता, देवो तुझो णमंसति य ॥८०२॥

गुत्तीदारं भणियं, अगुत्तगुत्ती वि हू पसंगेण ।
समिईदारं वोच्छं, समिति समति वि माताओ ॥८०३॥

गमणकिरिया हु समिती, सामणे परिणयस्स वा गमणं ।
सम्ममयति त्ति समिति, सा पंचह इरियमादीया ॥८०४॥

कह समितीसु पमादं, साहु करेज्जा तु ? भण्णए सुणसु ।
उहुमुहो कहरत्तो, वच्चइ साहू पमाएसो ॥८०५॥

सावज्ज भास भासति, गारत्थिय ढूर व्व भासेज्जा ।
एमादी तु पमाओ, भासाए होति णातव्वो ॥८०६॥

हिंडंतो गोयरम्मि, संकितमादीसु जो तु नाऽस्युत्तो ।
भिकखाए गहणकाले, एसण एसो पमाओ तु ॥८०७॥

आदाण-भंडणिकखेवणम्मि जो होइ एत्थङ्णाउत्तो ।
एसो होति पमायो, एत्थ पमायम्मि छ बमंगा ॥८०८॥

गहणं आदाणं ती, होति णिसहो तहाऽहियत्थमिम ।
 खिव पेरणे व भणितो, अहिउकखेवो तु णिकखेवो ॥८०९॥

ण वि पेहे ण पमज्जे, ण वि पेहे पमज्जती तु बितिभंगो ।
 पेहे ण पमज्ज ततिओ, पेह पमज्जे चउत्थो तु ॥८१०॥

जो सो चउत्थ भंगो, पेहेति पमज्जती य तस्स पुणो ।
 भंगा भवंति चउरो, दुपेहदुपमज्जणे पढमो ॥८११॥

बितियो दुपेहसुपमज्जणमिम तइओ सुपेहदुपमज्जे ।
 सुपडिल्लेहियसुपमज्जयमिम भंगो चउत्थेसो ॥८१२॥

आदिमभंगा तिणि इ, अपेहअपमज्जणे य पढमादी ।
 तिणि दुपेहादी वि य, छ बभंगा होंति एते उ ॥८१३॥

उच्चारे पासवणे, खेले सिंघाणमादियाणं च ।
 परिठवणे एत्थं पि हु, पमाइणो होन्ति छ बभंगा ॥८१४॥

परिठवणुच्चारादी, उच्चरती तेण होति उच्चारो ॥

पस्सवइ त्ति य तेण, पासवणं भण्णए काई ॥८१५॥

अहवुच्चरई काइय, पायं सवई य पासवणसणा ।
 खेललणाओ खेलो, णासिगलाणाओ सिंघाणो ॥८१६॥

एस पमाओ भणितो, पंचसु समिईसु इरियमादीसु ।
 अहुण पसंगेण चिय, वोच्छामि इ अप्पमायं तु ॥८१७॥

जुगमेत्तंतरदिढी, पदं पदं नसति चकखुपूयं च ।
 अब्बकिखत्तायुत्तो, अरहणणगो एत्थुदाहरणं ॥८१८॥

अह अरहणणगसाहू, समितीअ समीय गहु डेवन्तो ।
 छलिओ पादो छिणो, अण्णाए संधिओ यावि ॥८१९॥

भासासमितो साहू, भिकखट्टा णगररोहए कोयी ।
 णिगंतु बाहिकडए, हिंडंतो केणयी पुहो ॥८२०॥

केवइय आस हत्थी ?, धणणिचयो दास-धण्णमादीणि ।
 णिचिवणभणिचिवणं, णगरं तो बेइमं समितो ॥८२१॥

ईर्यासमिता-
वहन्नकः

भाषासमितौ
कश्चित् साधु

बेद् ण याणामो ती, सज्जाय-ज्ञाण-जोगविवता ।
 हिंडंता ण वि पिल्लह, ण वि सुणहा किह हु ? तो बेति ॥८२२॥
 बहुं सुणेति कणेहिं, बहुं अच्छीहिं पेच्छति ।
 ण य दिंडुं सुयं सव्वं, भिकखु अकर्वाउमरहति ॥८२३॥
 अहव य भासति कज्जे, णिरवज्जमकारणे ण भासति य ।
 विकह-विसोन्तियपरिवज्जितो जती भासणासमितो ॥८२४॥
 वायालमेसणाओ, भौयणदोसे य जो विसोहेति ।
 सो एसणाए समिओ, दिंडंतो इत्थ वसुदेवो ॥८२५॥
 वसुदेव अण्णजम्मे, आहरणं एसणाए समिएणं ।
 मगहा णंदिगगमे, गोयम धेज्जाइ वकायरो ॥८२६॥
 तस्स य वारुणि भज्जा, गब्भो तीए कयाइ संभूओ ।
 धेज्जाइ मतो छम्मासि गब्भ धेज्जाअणि ज्जाए ॥८२७॥
 मातुलसंवटूण कम्मकरण वेयारणा अ लौएणं ।
 णत्थि तुह एत्थ किंचि इ, तो बेती माउलो तं च ॥८२८॥
 मा सुण लोयस्स तुमं, धूयाओ तिणिण तासि जेट्टयरी ।
 दाहामि करे कम्म, पकयो पत्ते य वीवाहे ॥८२९॥
 सा णेच्छई विसण्णो, माउलओ भणति अण्ण दाहामि ।
 सा वि तहेव य णेच्छइ, तइयं ती णेच्छइ य सा वि ॥८३०॥
 णिविण नंदिवद्धण, आयरियाणं सगासे णेकर्खतो ।
 जाओ छट्टवखमओ, गिण्हइ य अभिग्महमिमं तु ॥८३१॥
 बाल-गिलाणादीणं, वेयावच्चं मए तु क्रायव्वं ।
 तं कुणइ तिव्वसद्दो, खायजसो सकक गुणकित्ती ॥८३२॥
 अस्सद्दहाण देवस्स आगमो कुणइ दो समणरुवे ।
 अतिसारगहियमेगो, अडवीय ठियो गओ वितिओ ॥८३३॥
 बेति य गिलाणों पडितो, वेयावच्चं तु सहहे जो उ ।
 सो सिग्धं उद्देतू, युतं च तं नंदिसेणेण ॥८३४॥

एषणासमितो
 वसुदेवजीवो
 नन्दिवर्धनः

छट्ठोबवासपारणगमाणितो कवल वेत्तुकामेण ।
 तं सुत मोत्तुं रभसुद्धिओ य भण केण कज्जं ? ति ॥८३५॥
 पाणगदव्वं च तर्हि, जं णत्थी तेण वेति कज्जं ति ।
 णिग्नय आहिंडंते, अणेसणं कुणति ण य पेले ॥८३६॥
 इत एकवार वितियं, च हिंडिओ लङ्घ तइयवाराए ।
 अणुकंपा तूरंतो, गयो य तो तस्सगासं तु ॥८३७॥
 खर-फरस-णिहुरेहि, अक्कोसइ सो गिलाणतो रुट्टो ।
 दे भंदभग ! घुक्किय, तूससि तं णाममेत्तेण ॥८३८॥
 साहुवयारि च्चित्तुम्, णामहु अहं तु उहिसिउ आयो ।
 एयाएँ अवत्थाए, तं अच्छसि भत्तलोहिलो ॥८३९॥
 अभयमिव मण्णमाणो, तं फरसगिरं तु सो ससंभंतो ।
 चलणगतो खामेती, धुवति य तं समललित्तं तु ॥८४०॥
 उड्हेह वयामो त्ती, तह काहामो जहा उ अचिरेण ।
 होहिह णिरुया तुब्मे, वेती ण तरामि गंतुं जे ॥८४१॥
 आरुभहा पट्टीए, आरुट्टो ताहे तो पयारं तु ।
 परमासुइ दुगंधं, मुंचति सो तस्स पट्टीए ॥८४२॥
 फरसं वेति दुमुण्डय !, वेगविधाओ कतो च्चिदुकखविओ ।
 इय बहुविहमकोसति, पदे पदे सो वि भगवं तु ॥८४३॥
 ण गणेती फरसगिरं, न वि अ हु दुव्विसहमसुइगंधं च ।
 चंदणमिव मण्णंतो, मिच्छामी दुक्कडं भणति ॥८४४॥
 चिन्तेइ किं करेमी, कह णु समाही हवेज्ज साहुस्स ? ।
 इय बहुविहप्पगारं, ण वि तिणो जाहे खोमेऊ ॥८४५॥
 ताहे अभितथुणित्ता, गतो तयो आगयो य इयरो वि ।
 आलोएइ गुरुहिय, धण्णो च्चित्तो तयो समणुसट्टो ॥८४६॥
 जह तेणं ण वि पेल्लिय, एसण इय एव साहुणा णिंचं ।
 जइअव्वं एमैसा, एसणसमिती समक्खाया ॥८४७॥

आदान-
निक्षेपणा-
समितिः
तत्रोदाह-
रणं च

पारिष्ठापनिका
समितिः
तत्रार्थे
धर्मसूचे-
राहरणम्

पुनिं चक्रवृ परिक्रिय, पमज्जिउं जो उवेति गिणहइ वा ।
आयाणभंडनिकर्वेदणाएँ सो होइ इह समितो ॥८४८॥
एत्थ वि ते चिय भंगा, कायव्वा जाव होति अंतिमतो ।
सुप्पटिलेहिय-सुप्पमज्जियं च भंगो चउत्थो उ ॥८४९॥
एसो गज्जो एत्थं, तम्मुवयुक्तो स होति खलु समितो ।
आहरण गुरुण भणितो, साहू बच्चामो गामं ति ॥८५०॥
ओगाहिए पडिगगहे, ताहें डिया कारणेण केणावि ।
तत्थेगो पेहेउं, णिकिखवती विझओ पुण आह ॥८५१॥
पेहियमेतं किं पेहणा, पुणो ? होज्ज एत्थ किं सप्पो ? ।
सण्णिहितदेवयाए, विउवितो तत्थ तो सप्पो ॥८५२॥
उग्घाडिए य दिट्ठो, आउट्ठो बेति मिच्छकारं च ।
समिताऽसमिता एते, उकोस-जहण्णया होन्ति ॥८५३॥
उच्चारं पासवणं, खेलादि व अण्णपाणमहियं वा ।
सुविवेइए पदेसे, णिसिरंतो होइ इह समिओ ॥८५४॥
इत्थ वि ते चिय भंगा, तहेव समियो तु अंतिमे होति ।
आहरणं धम्मरूपी, परिठावणसमितिसुज्जुत्तो ॥८५५॥
काइयऽसमाहि परिठावणे य गहितो अभिग्गहो तेणं ।
सक पसंसा अस्सहहाण देवागम विउव्वे ॥८५६॥
सुबहू पिपीलियाओ, बाहाडा यावि काइयऽसमाही ।
अण्णो य काइयाए, उवढितो बेयऽहं असहू ॥८५७॥
अहयं तु काइयाडो, बेइ परिढुव समाहि मा अच्छ ।
णिगगय णिसिरे जहि जहि, पिपीलियाऊ सरे तत्थ ॥८५८॥
अह साहु किलामिज्जइ, ताहे पीतो य धरितो देवेणं ।
मा मा य णिसिद्दो ती, मा पिय देवो य आउट्ठो ॥८५९॥
वंदित्त गतो देवो, समितीसू एव होति जतितव्वं ।
एत पसंगाभिहितं, आसातण इणमु बोच्छामि ॥८६०॥

गुरुवो आयरिया तू, णाणादीओ उ होइ आयारो ।
 आयरण पर्लवण्या, वहुइ सो तेसिमाऽसाणा ॥८६१॥

तीय विभासा इणमो, आसातण दुपद वयणमेव त्ति ।
 आयाय सातयाणा, आयस्स उ साडणा जा उ ॥८६२॥

सा होती आसातण, आओ लाभो त्ति आगमो यावि ।
 णाणादीणं साया, सायण धंसो विणासो त्ति ॥८६३॥

आतस्स साडणं ती, यकारलोवमिम होइ आसयणा ।
 आयरियाणं इणमो, आसयणा होइमेहिं तु ॥८६४॥

डहरो अकुलीणो त्ति य, दुम्मेहो दमग मंदबुद्धि त्ति ।
 अवि अप्पलाभलद्धी, सीसो परिभवह आयरियं ॥८६५॥

अहवा वि वदे एवं, उवएस परस्स देन्ति एवं तु ।
 दसविह वैयावच्चं, कायच्च सयं ण कुव्वंति ॥८६६॥

अहव तिहा आसायण, मण—वह—काएण मणपदोसादी ।
 वायाए आसायण, अंतरभासादि कुव्विज्ञा ॥८६७॥

काएणं संघट्टण, जमलित पुरतो व वच्चती पंथे ।
 अहवा आसायणमो, तुसिणीमादी मुणेयव्वा ॥८६८॥

आलत्ते वाहित्ते, वावारिय पुच्छिए णिसहे या ।
 गुरुवयणा पंचैते, सीसस्स तु छा इमेककेकके ॥८६९॥

तुसिणीए हुँकारे, किं ? ति व किं चडगरं करेसि ? त्ति ।
 कि णिव्वुइं ण हेसी ?, केवइयं वा विरडसि ? त्ति ॥८७०॥

एवं छा आलत्ते, तुसिणीमादी उ होंति णातव्वा ।
 वाहित्तादि य छ च्चिय, एककेकपयमिम बोद्धव्वा ॥८७१॥

गुरुआसायण भणिया, एतो वोच्छामि विणयभंगं तु ।
 णेगविह अब्मुठाणे, अभिग्गहे आसणे चेव ॥८७२॥

आसणदाणं सक्कारणा य सम्माणणा य कितिकम्भे ।
 अंजलिपग्गह अणुगती य ठितपज्जुवासणता ॥८७३॥

आशातना

गुरु-शिष्ययो-
र्वचनानिविनयस्य
भज्जः

जंते पडिसंसाहण, आसणमादीहि होति सकारो ।
 सम्माणो उवहीए, जोगं जं जस्स तं कुज्जा ॥८७४॥
 कप्पो संथारो वा, जहिं चेट्ठो अच्छई तु आयरिओ ।
 णायागमस्स कालं, पडिलेहिय वेतु तं अच्छे ॥८७५॥
 कितिकम्मं वंदणयं, हत्थुस्सेहो णिडाल्लदेसम्म ।
 अंजलिपग्गहमेतं, सेसा उ पया हु कंठोत्ता ॥८७६॥
 एमादी विणयं तु, जो ण वि कुणती उ सूरिमादीण ।
 विणयब्भंगो एसो, सत्तविहो अहव णाणादी ॥८७७॥
 णाणे दंसण चरणे, मण वइ कायोवयार सत्तविहो ।
 एतेमु अवहुंते, समासओ एस भंगो तु ॥८७८॥
 विणयब्भंगो एसो, ओहेण समासओ समकखायो ।
 इच्छादी दसहा तू, अकरणेणमो तू वोच्छामि ॥८७९॥
 इच्छा-मिच्छा-तहकारो, आवसिया य णिसीहिया ।
 आपुच्छणा य पडिपुच्छा, छंदणा य निमंतणा ॥८८०॥
 उवसंपया य काले, इच्छादिअकरणया उ दसहेसा ।
 लहुसमुसावादि त्ती, एत्तो उ समासतो वोच्छं ॥८८१॥
 पयलाउल्ले मरुए, पच्चकखाणे य गमणपरियाए ।
 समुहेससंखडीओ, खुड्हयपरिहारियसुहीओ ॥८८२॥
 अवस गमणं दिसासू, एगकुले चेव एगदव्वे य ।
 एमादी तु पदेहि, मुसं तु लहुसं वए साहू ॥८८३॥
 पयलासि किं दिवा ? ण पयलामि लहु वितिय णिष्हवे गुरुतो ।
 अण्णहाविय णिष्हावे, बहुगा गुरुगा बहुतराण ॥८८४॥
 णिष्हवणे णिष्हवणे, पच्छित्तं वढृई ऊ जा सपयं ।
 लहु-गुरुमासो सुहुमो, लहुमादी बायरो होति ॥८८५॥
 कि वच्चसि वासंते ?, ण गच्छे णणु वासविंदवो एते । दारं ।
 शुंजति णीह मरुया, कहं ? ति णणु सच्चगेहेसु ॥८८६॥

सप्तधा
विनयभङ्गः

शुंजसु पच्चक्खाणं, महं ति तक्खण पञ्चियो पुट्ठो ।
 किं व ण मे पंचविहा, पच्चक्खाता अविरतीओ ? ॥८८७॥
 वच्छसि ? णाहं वच्चे, तक्खण वच्चंत पुच्छिओ भणति ।
 सिञ्जतं ण वि जाणह, णणु गम्मति गम्ममाणं तु ? ॥८८८॥
 दस एयस्स य मज्ज य, पुच्छतौ परियाग बेइ तु छलेण ।
 मज्ज णवत्ति य वंदिष्ट, भणाइ बे पंचगा दसउ ॥८८९ दारं॥
 वहइ तु समुहेसो, किं अच्छह कत्थ एस गयणंमि । दारं ।
 वहन्ति संखडीओ, घरेसु णणु याउखंडणया ॥८९०॥ दारं॥
 खुडुगजणणी उ मुया, परुणो जियइ त्ति एव भणियंमि ।
 माइत्ता सच्चजिया, भविंसु ते जे समायाते ॥८९१॥ दारं ।
 ओसणे दहूण, दिढ्ठा परिहारिय त्ति लहुकहणे ।
 कत्थुज्जाणे गुरुओ, अदिढ्ठ दिढ्ठे य लहुगुरुगा ॥८९२॥
 छलहुगा उ नियते, आलोएंतम्मि छगुरु होन्ति ।
 परिहरमाणा विकहं, अप्परिहारी भवे छेदो ॥८९३॥
 खाणुगमाई मूलं, सब्बे तुब्बेगो हं ति अणवट्ठो ।
 सब्बे उ बाहिरा पवयणस्स तुब्बे त्ति पारंची ॥८९४॥
 भण वय दिढ्ठणियट्ठे, आलोयामंति घोडगमुहीउ ।
 किमणुस्सा सब्बेगो, सब्बे वाहिं पवयणस्स ॥८९५॥
 मासो लहुओ गुरुओ, चउरो मासा हवंति लहुगुरुगा ।
 छम्मासा लहुगुरुगा, छेदो मूलं तह दुर्गं च ॥८९६॥ दारं ।
 गच्छसि ण ताव गच्छं, तक्खण वच्चंत पुच्छतौ भणइ ।
 वेला ताव ण जायइ, परलोगं वा वि मोक्खं वा ॥८९७॥
 कतरि दिसि गमिस्सर्सास ?, पुच्चं अवरं गतो भणति पुट्ठो ।
 किं वा ण होति पुच्चा, इमा दिसा अवरगामस्स ? ॥८९८॥
 अहमेगकुलं गच्छं, वच्चह बहुकुलपवेसणे पुट्ठो ।
 भणति कहं दोण्ण कुले, एगसरीरेण पविसिस्सं ॥८९९॥

वच्चह एगं दच्चं, घेच्छं गोगगह पुर्वित्तओ धणति ।
 गहणं तु लकखणं पोगलाण णऽण्णेसि तेणेगं ॥९००॥ दारं॥
 पयलादी तु पदा खलु, एमेते वण्णिया समासेण ।
 लहुगुरुया जाव मुसं, लहुसगमेयं मुणेतव्वं ॥९०१॥ दारं ॥
 तण डगल छार मल्लग, उग्गहमणणुणवेतु जो गिण्हे ।
 लहुसग अदत्तमेयं अहवा रुक्खादिस्त्रु लहुसं ॥९०२॥
 मुहणंत पायकेसरि, पत्तट्टवणं च गोच्छओ चैव ।
 लहुसपरिग्गहमेसो, मुच्छ करंतस्स साहुस्स ॥९०३॥
 अहवा वि इयो अणो, सेज्जातर-गोण-साण-कामादी ।
 धारण कण्ठटस्स व, रक्ख-ममत्तादि कुज्जा तु ॥९०४॥
 वितियवय-ततिय-पंचमलहुस्सगा एते होंति णातव्वा ।
 गाहेसा तु समत्ता, णवमा दसमं अतो बोच्छं ॥९०५॥

**अविहीय कासजंभियखुयवायाऽसंकिलिङ्कंमेसु ।
 कंदप्पहासविकहाकसायविसयाणुसंगैसु॥९०॥**

अविधि:

कास-जम्भा-
दीनां व्या-
ख्यानम्

अविही हत्थमदातुं, अहवा मुहणंतयं अदातूणं ।
 जंभाइए वि एवं, खुइए वी एव वत्तव्वं ॥९०६॥

खु त्ति कतं तं खुइतं, छीयं वा होति इह उ खुइतं तु ।
 वायणिसग्गो दुविहो, उड्हे य अहे य णायव्वो ॥९०७॥

उड्हे उड्होयादी, वायणिसग्गो अहे मुणेतव्वो ।
 मुहणंतय हत्थं वा, उड्होए तत्थ जयणाए ॥९०८॥

पुयकट्टणा उ हेड्हे वायणिसग्गस्स होइ जयणेसा ।
 इयवयिरित्तो जो खलु, अविहीए सो णिसग्गो तु ॥९०९॥

छेयण-भेयणमादी, असंकिलिङ्क य होइ कंपं तु ।
 कंदप्पो वायाए, काण्ण व होति णातव्वो ॥९१०॥

हासं तु हासमेव तु, विकहा पुण इत्थिमाइया चउहा ।
कोहादी उ कसाया, विसया सहाइया णेया ॥९११॥
जा तेसि तु पसज्जण, सहसाऽणाभोगयो व साहूण ।
सा होति विसयसंगो, अविहीगाहा समता उ ॥९१२॥

खलितस्स य सब्बत्थ वि, हिंसमणावज्जओ जयन्तस्स।
सहसाऽणाभोगेण व, मिच्छकारो पडिकमण ॥९३॥

खलणा दुविहा भणिया, सहसाऽणाभोगतो व होज्जाहि । खलना

सा कत्थ पुणो दुविहा, सब्बत्थ इमं पवकखामि ॥९१४॥

सब्बवएसुं गुच्छिसु, सभिती णाणादिएसु व हवेज्जा ।

सब्बत्थ वि एतेसुं, खलणेसा होति णायव्वा ॥९१५॥

सहसाऽणाभोगेण व, हिंसमणावज्जओ जयन्तस्स ।

सहसाऽणाभोगाणं, को णु विसेसो ? त्ति चोएइ ॥९१६॥

आउत्तो वि य होतुं, कारेन्तो वि ण याणतीयारं ।

जह हं करेयि एयं, कए य नाऽयं अणाभोगो ॥९१७॥

आउत्त पुब्बभासा, पडिसेवण सहस एव जा तु भवे ।

ण य तरति णियत्तेउं, सहसकारो भवे एसो ॥९१८॥

सहसाऽणाभोगा ऊ, सब्बत्थ उ वणिया समासेण ।

एस विसोहिडाणं, मिच्छकारो पडिकमण ॥९१९॥

॥ गाहा सम्मता ॥

आभोगेण वि तणुएसु णैहभयसोगवाउसादीसु ।

कंदप्पसोगविगहादिएसु णेयं पडिकमण ॥९२०॥

आभोगे जाणेतो, तणुओ थोवे तु होति णातव्वो ।

आभोगः

तं पुण करेज्ज कप्पट्ट-सेज्जतर-सण्णिमाइसु वा ॥९२१॥

स्नेहः

एमादीणेहाऊ, जं कय कप्पट्टगादि आभोगा ।

तस्स त पायच्छत्तं, मिच्छकारो पडिकमण ॥९२०॥

मथम्

तणुओ णेहो भणितो, भइ सत्तविं ह इमं तु बोच्छामि ।
 इह परलोगाऽऽयाजे, अकम्ह आजीवियऽसिलोए ॥९२१॥

मरणभयं सत्तमयं, एतेसि समासतो विभागो इमो ।
 मणुओ मणुयस्सेव तु, देवो देवस्स तिरि तिरिए ॥९२२॥

बीभेइ सजाईए, इहलोगभए य होति बोद्धवं ।
 परलोगभयं विसरिस, जह मणुओ बीभे तिरिदेवे ॥९२३॥

धणमायाणं भण्णति, तब्भय चोरादियाण जं बीभे ।
 तस्सेव य रकखट्टा, वइ-पागाराइ जं कुणति ॥९२४॥

अणिमित्त अकम्हभयं, ण वि किंची पासती तह वि बीभे ।
 अडबीए रातीय व, आजीवभयं जहा अहणो ॥९२५॥

दुक्कालो आएसो, कह जीवीहं ति एस चितेति ।
 मरणभयं सिद्धं चिय, मरणमिति महब्भयं जह तु ॥९२६॥

असिलोगो त्ति इ अयसो, जइ एव करिस्स होहिई अयसो ।
 असिलोगभयं एयं, वेयणभय होइ सीयादी ॥९२७॥

सत्तविं भयमेयं, एएसु यु वहियं तु जं तणुए ।
 तस्स विसोहिट्टाणं, मिच्छक्कारो पडिकमणं ॥९२८॥

सोगं आभोएण वि, चिन्तादि कर्ते विष्पयोगम्मि ।
 तस्स तु पायच्छत्तं, मिच्छक्कारो पडिकमणं ॥९२९॥

आभोगमणाभोगे, संबुद्धमसंबुद्धे य अहसुहुमे ।
 पंचविहो बाउसिओ, मुहुमाभोगेण पगयेत्थं ॥९३०॥

कंदपादी तु पदा, पुञ्चुत्तकमा तु दसमगाहाए ।
 एव जहुहिडेस्त्र, तणुए सोही पडिकमणं ॥९३१॥

बितिय हार समत्तं, पडिकमणारिहमहुण ततियं तु ।
 तदुभयदारं बोच्छं, तत्थ इमा होइ गाहा तु ॥९३२॥

शोकः

बाकुशिङः

संभमभयातुरावतिसहसाणाभोगऽणप्पवसओ वा ।

तदुभयाहं-
प्रायश्चित्तम्

सञ्चवयातीयारे, तदुभयमासंकिते चेव ॥१३॥

सम्भमभयौ

संभमोऽणेगविहो खलु, हत्थी अगणी व उदगमादीओ ।

आपत्

भय दसुग मिलकखू वा, मालवतेणाइओ बहुहा ॥९३३॥

पठमवितीयातिएहिं, परीसहेहाऽतुरो तु बहुहा तु ।

आवइ चउहा इणमो, समासतोऽहं पवकखामि ॥९३४॥

दञ्चावति खेत्तावइ, कालावइ भावआवई चेव ।

दञ्चावती तु दञ्चं, जं दुलभं होति साहुस्स ॥९३५॥

वित्थिणमडम्बादी, खेत्तावति एस होइ णातञ्चा ।

कालावती तु ओमे, भावे तु गुरु-गिलाणादी ॥९३६॥

सहसाऽणाभोगा तू, पुञ्चुत्ता अहुण बोच्छऽणप्पवसो ।

अनात्मवशः

णप्पवसो उ परवसो, सो होति इमेहिं कज्जेहिं ॥९३७॥

वाइय पित्तिय सिंभिय, अहवा वी होज्ज सणिणवाएणं ।

एतेहि अणप्पवसो, अहवा होज्जा इमेहिं तु ॥९३८॥

जकखाइट्टसरीरो, मोहणिए अहव होज्ज कम्मुदए ।

एतेहि अणप्पवसो, होज्जाही कारणेहिं तु ॥९३९॥

एव जहुद्दिट्टेसुं, संभममादीसु कारणेसुं तु ।

सञ्चवयायियारं, णासं तु करेज्जऽणप्पवसो ॥९४०॥

पुढवि जल अगणि मारुय, बणस्सती कुज्ज रुखरुहणं वा ।

बिय तिय चउरो पंचिंदियं व साहू विराहेज्जा ॥९४१॥

एव मुसावादादी, अणपज्जो आयरेज्ज साहू तु ।

पिंडविसोहादीणि व, सेवेज्ज व उत्तरगुणाणि ॥९४२॥

एमादी आवणे, अतियारविसोहि तदुभयं होति ।

तदुभय गुरुमालोइय, मिच्छामी दुकडं वेति ॥९४३॥

आसंकिए तदुभयं, मूलगुणे उत्तरे य णातञ्चं ।

परिच्छिंदितु ण वि सक्के, कतमक्यं एस आसंका ॥९४४॥

दुच्चितिय दुब्भासिय, दुच्चेद्विय एवमादियं बहुहा ।
उवउत्तो वि ण याणति, जं देवसियातियाराति ॥१४॥

‘दु च्चि दुगुङ्डा’ धातू, संजमउवरोहि कुच्छियं होति ।
तं मणसा जइ चितिय, दुच्चितिय एव णातव्वं ॥१४५॥
एवं तू दुब्भासिय, दुच्चेद्विय एवमेव णातव्वं ।
दुप्पडिलेहियमादी, आदीसहेण बोद्धव्वं ॥१४६॥
एमादियं तु बहुसो, अणेगसो होइ हू मुणेतव्वं ।
उवउत्तो वि ण जाणति, ण वि संभरती उ जं भणियं ॥१४७॥
आदिग्गहणेण पुण, राइय पकिखय तहेव चउमासे ।
संवच्छरिए य तहा, अतियारा होंति बोद्धव्वा ॥१४८॥

सव्वेसु य बितियपए, दंसणणाणचरणावराहेसु ।
आउत्तस्स तदुभयं, सहसकाराइणा चेव ॥१५॥

पठमं उस्सगपदं, अववादपयं तु बितिययं होति ।
सव्वग्गहणेण पुण, सव्व अवराहा मुणेयव्वा ॥१४९॥
दंसण णाण चरित्ते, जे अवराहा तु होन्ति गीतत्थे ।
कारणजयणाजुत्ते, एव जयंतस्स जे उ भवे ॥१५०॥
जह तिकखउदगवेगे, विसमम्मि व विजलस्मि वज्जंतो ।
कुणमाणो वि पयत्तं, अवसो जह पावए पडणं ॥१५१॥
तह समणसुविहियाणं, सव्वपयत्तेण वी जयंताणं ।
कम्मोदयपञ्चइया, विराहणा कस्सइ हवेज्जा ॥१५२॥
प(पु ?)रिसज्जतणाजुत्ते, तस्स विसोहीय तदुभयं होति ।
सहसा वि होइ तदुभय, आवणे दंसणाईसु ॥१५३॥
तदुभयदार समत्तं, विवेगदारं अयो पवकखामि ।
कस्स पुण विवेगो ऊ, तत्थ इमा होति गाहा तु ॥१५४॥

पिंडोवहिसेज्जादी, गहियं कडजोगिणोवयुत्तेण ।
पच्छा णायमसुद्धं, सुद्धो विहिणा विग्निचंता ॥१६॥

‘पिंडि संघाए’ धातू, पिंडो संघाओ भण्णए तम्हा ।

पिंडः

सो इह सच्चित्ताई, णवणवभेदो पुणेककेको ॥१६५॥

पुढवी आउकाए, तेज वाञ्छ वणस्सती चैव ।

बेइंदिय तेइंदिय, चउरो पंचिंदिया चैव ॥१६६॥

एककेको पुण तिविहो, पुढवीमादी सच्चित्तमादीओ ।

सत्तावीसपभेदो, पिंडेस समासतो होति ॥१६७॥

ओहिय ओवग्गहिओ, उवही दुविहो समासतो होति ।

उपधिः

होइ विभागेण पुण, जह भणिओ ओहजुत्तीए ॥१६८॥

शाश्वा

भण्णति सिज्जा वसही, आदीसहेण होति डगलादी ।

ओसहभेसज्जाणि य, आदीसहेण लहियाणि ॥१६९॥

कृतयोगी

कडजोगी गीयत्थो, जं बुत्तं होति जो उ गहियत्थो ।

पिंडेसण-पाणेसण-वत्थेसण-सेज्जमादीणं ॥१६०॥

अहवा छेदसुयादीसुत्तत्थाहिज्जितो तु गीयत्थो ।

गहितुं तेणुवयुत्तेण णात पच्छा असुद्धं तु ॥१६१॥

केण असुद्धं ? भण्णति, उग्गमउप्पायणेसणादीहिं ।

अहवा वि संकियादी, सो सुज्ज्वति विहिविग्निचंतो ॥१६२॥

कालद्धाणाऽतिच्छ्यमणुग्गयत्थमियगहियमसढो उ
कारणगहिउव्वरिए, भत्तादिविग्निचणे सुद्धो ॥१७॥

पढमाए पोरिसीए, पडिगाहेत्ताण असणपाणादी ।

कालातीतम्

जो तइयमझ्कामे, कालातीतं इमं होति ॥१६३॥

अद्धोयणा परेण, आणियःणीयं व असणपाणादी ।

अध्वातीतम्

एयऽद्धाणातीतं, सो सढ असढो वझ्कामो ॥१६४॥

शठाशठौ

विगहा-किछुदीहिं, होति सढो एस होति असढो तु ।
 गेलण्णवावडत्ता, होज्ज व सागारिया तत्थ ॥९६५॥
 थंडिललअभावा वा, तेणाहिभयं व तत्थ होज्जाहि ।
 एमादीकज्जेहिं, असढो तु होइ णायब्बो ॥९६६॥
 एमादी असढो जं, विही विर्गिचंतो होति सुद्धो उ ।
 अणुदित अत्थमिओ वा, गहियं असहेणिमं वोच्छं ॥९६७॥

अनुद्रता-
स्तमने

गिरि-राहु-मेह-महिया-पंसु-रयावरिओ होज्ज वा सविया ।
 उग्गयबुद्धी साहू, एमेव य होयऽणत्थमिए ॥९६८॥
 पच्छा णायमणुगग्य, अहव अत्थमिओ एस इण्ह तु ।
 एथणायंमि सढो, सुद्धो तु विही विर्गिचंतो ॥९६९॥
 आयरिए य गिलाणे, पाहुणए खमग बाल बुढे य ।
 एतेसऽद्वा गहितं, तं होती कारणगग्हियं ॥९७०॥
 विहिपरिभुचुव्वरियं, विही विर्गिचन्त होति सुद्धं तु ।
 एयं विवेगदारं, एत्तो वोच्छामि वोसग्गं ॥९७१॥

कारणगृहीतम्

गमणागमणविहारे, सुयंमि सावज्जसुविणयादिसु य ।
 णावाणदिसंतारे, पायच्छित्तं वियोसग्गो ॥१८॥

गमनागमन-
विहारः

बसही गुरुमूला वा, गमणं अण्णत्थ पुणरवागमणं ।
 एयं गमणागमणं, विहार सज्जायभूमी तु ॥९७२॥
 तो सज्जायणिमित्तं, गमणं अन्नत्थ होज्ज साहुस्स ।
 गमणागमणविहारं, णातव्वं होति एतं तु ॥९७३॥
 समितिविसुद्धिणिमित्तं, एत्थं पच्छित्त होति उस्सग्गो ।
 होति सुतं सुतणाणं, उद्देसगमादि णातव्वं ॥९७४॥
 पट्टवणुहिसणे या, समुदिसणे तह य होतऽणुण्णाए ।
 कालपडिकमणम्मि य, सुयस्स एत्थं तु उस्सग्गो ॥९७५॥
 पाणतिवायादीयो, सावज्जो सुमिणतो तु णातव्वो ।
 आदिगहणेणं पुण, अणवज्जपसत्थएसुं पि ॥९७६॥

श्रुतम्

सावज्जपसत्थम्

चस्सहगहणाओ, दुर्सउणा दुष्णिमित्त गहिया उ ।
 पढमवयादीएसु य, सब्वेसु विसौहि उस्सगो ॥१७७॥

णावा चउविहा तू, समुहणाविक्त तिष्ण उ णदीए ।
 उज्जाणी ओयाणी, तिरिच्छगामी भवे तइया ॥१७८॥

जंघद्वा संघट्टो, णाभीलेवोवरि तु लेबुवरि ।
 बाहोडुपाइओ खलु, णदिसंतारेवमादीओ ॥१७९॥

णावादीहि पएहि, जाव तु उडुपादिसंतरंतो तु ।
 सब्वत्थ तु पच्छित्तं, जतणाजुत्तस्स उस्सगो ॥१८०॥

भत्ते पाणे सयणासणे य, अरहंतसमणसेज्जासु ।
 उच्चारे पासवणे, पणवीसं होन्ति उस्सासा ॥१९॥

भत्तं पाणं [सय]णं, सयणं सेज्जा उ होति णातव्वा ।
 ‘आस उवेसण’ धातू, उवेसणं आसणं होति ॥१८१॥

‘अरह पूयाए’ धातू, पूयामरिहंति तेण अरिहंता ।
 अरिहंति वंदण एमंसणं च तम्हा तु अरिहंता ॥१८२॥

कोहाई उ अरी ऊ, अहव रयं कम्म होइ अट्टविहं ।
 अरिणो व रयं हैता, तम्हा उ हवंति अरिहंता ॥१८३॥

सयणं सेज्ज पडिस्सय-भत्तादी जाव होति सेज्जा ऊ ।
 हत्थसयाउ परेण, गमणागमणमिमि सब्वत्थ ॥१८४॥

समितिविसुद्धिणिमित्तं, जयणाजुत्तस्स होति उस्सगो ।
 पणुवीसं उस्सासा, उच्चारमयो तु वोच्छामि ॥१८५॥

उच्चरती उच्चारं, पस्सवती तेण होति पस्सवणं ।
 सण्णा काइय कमसो, अहव इमो होइ सहत्थो ॥१८६॥

उच्चरति काइयं तू, जम्हा तेणं तु होति उच्चारो ।
 पायं सवती जम्हा, तम्हा तू होति पासवणं ॥१८७॥

परिठविएसेएसुं, हत्थसया आरतो व परतो वा ।
 सोही काउस्सगो, पणुवीसं होंति ऊसासा ॥१८८॥

नावा नदीस-
न्तारः

अर्हन्

हत्थसतवाहिरातो, गमणागमणाइएसु पणवीसं ।
 पाणिवहादिसुमिणए, सतमद्वसतं चउत्थमिमि ॥२०॥

गाहद्व पढम कंठं, पाणवहे सुमिणदंसणे रातो ।
 कतकारियादिएसु, विसोहि ऊसास सतमेगं ॥२८॥

एव मुसावादादिसु, उस्सग्गो जाव होति णिसिभत्तं ।
 सतमुस्सासाण भवे, अद्वसतं पुण चउत्थमिमि ॥२९॥

देसिय राइय पवित्रय, चाउम्मासे तहेव वरिसे य ।
 सतमद्वं तिणिं सता, पंच सतऽद्वत्तर सहस्रं ॥२३॥

देसियमादिपदाणं, कमसो ऊसासमाणमेयं तु ।
 ते पुण कह विण्णोया, उस्सासा ? तमिह बोच्छामि ॥२१॥

लोयसुज्जोयगरा, चउरो एगं सतं मुणेयब्बं ।
 पंचासा दोहिं भवे, तिणिं सया होंति बारसहिं ॥२२॥

पंच सया वीसाए, अद्वसहस्रं च होति चत्ताए ।
 देसियमाउस्सग्गे, होई एयं तु परिमाणं ॥२३॥

अहवा-पणवीस अद्वतेरस, सिलोग पण्णत्तरि च बोधवा ।
 सतमेगं पणवीसं, दो बावणा य वरिसेणं ॥२४॥

उहेस समुहेसे, सत्तावीसं तहेवऽणुण्णाए ।
 अद्वेव य ऊसासा, पट्टवण-पडिक्कमणमादी ॥२५॥

उहेसय अज्ञायणे, सुतखंधे चेव होति अंगे य ।
 उहिसणादिपयाणं, सत्तावीसं तु उस्सासा ॥२६॥

पट्टवणपडिक्कमणे, अहुस्सासा उ होति उस्सग्गो ।
 आदिग्गहणेणं पुण, पट्टवयंते वि अणुओगं ॥२७॥

कालपडिक्कमणे वि य, अवसउणे चेव होति सब्बत्थ ।
 उस्सासा अहु भवे, काउस्सग्गो मुणेतव्वो ॥२८॥

उच्छ्वासस्य
मानम्

उहेसय अज्ञायणे, सुतखंधंगे सु कमसो पमादिस्स ।

कालाइकमणादिसु, णाणायाराइयारेसु ॥२३॥

णाणायारो दुविहो, ओहेण विभागयो य णातव्वो ।

उहेसय अज्ञायणे, सुयखंधंगे विभागो तु ॥९९८॥

उहेसादिचउण्ह वि, अतियारो अद्वहा मुणेतव्वो ।

पत्तेयं पत्तेयं, कालादि इहं पवयणम्मि ॥९९९॥

काले विणए बहुमाणे उवहाणे तहा अणिणहवणे ।

वंजण अत्थ तदुभए, अद्विहो णाणमायारो ॥१०००॥

जो तु करेति अकाले, सज्जायं कुणइ वा असज्जाए ।

सज्जाए वा ण कुणति, कालतियारो भवे एस ॥१००१॥

जच्चादिमदुम्मत्तो, थद्वो विणयं ण कुव्वति गुरुणं ।

हीलयइ व जो तु गुरुं, विणयइयारो भवे एस ॥१००२॥

सुतणाणम्मि गुरुम्मि व, भत्ती बहुमाण जो तु ण करेति ।

भत्ती होयुवयारो, बहुमाणो गोरवसिणेहो ॥१००३॥

बहुमाणे अइयारो, एमेसो वणिअो समासेणं ।

उवहाणं होति तवो, आयंबिलमादिअो सो य ॥१००४॥

जो तं ण कुणति साहू, अहवा वि ण सदहेयमुवहाणं ।

सो उवहाणतियारो, णेणहवणेत्तो पवकखामि ॥१००५॥

णिणहवणं अवलवणं, अमुगसगासे अहं णऽहिज्जामि ।

अणं जुगप्पहाणं, आयरियं सो उ उद्दिसति ॥१००६॥

णिणहवणे अतियारो, एमेसो वणितो समासेणं ।

वंजणमादिपदाणं, अतियारमत्तो पवकखामि ॥१००७॥

भणितं वंजणमव्वर, तणिणप्फणं सुतं मुणेतव्वं ।

पागतणिबद्धमैयं, सक्यमादी करेज्जाहिं ॥१००८॥

धम्मो मंगलमुक्टुं, दया संवर णिज्जरा ।

तस्सेव य अत्थस्सा, अणाणि य वंजणाणि करे ॥१००९॥

अष्ट
ज्ञानातिचारा:

अहवा मत्ता बिंदू, अणभिहाणेण बाधितं अत्थं ।
 वंजिङ्गति जेण अत्थो, वंजणमिति भण्णते सुत्तं ॥१०१०॥
 वंजणभेदेण इहं, अत्थविणासो हवेज्ज तु कयाई ।
 अत्थविणासा चरणं, चरणविणासे अमोकखो तु ॥१०११॥
 मोकखाभावातो पुण, पयत्तदिकखा णिरत्थिया होति ।
 जम्हा एते दोसा, तम्हा सुत्तं ण भिंदिङ्गा ॥१०१२॥
 वंजणभेदो भणिओ, अत्थे भैदं अतो पवकखामि ।
 अत्थं तु वियप्पंती, तेहिं चिय वंजणेहङ्गणं ॥१०१३॥
 आयारे सुत्तमिणं, आवंती पंचमम्मि अज्ञयणे ।
 आवंती केआवंती, लोगंसी विपरिमुसंति चि ॥१०१४॥
 अट्टाएँ अणट्टाए, एतेसुं विप्परामुसंती तु ।
 एयं सुत्तं आरिस, अत्थ विकप्पेतिमं अण्णं ॥१०१५॥
 आवंती होति देसो, तत्थ तु अरहृकूबजा केया ।
 सा पडिया हेडे तू, तं लोगो विप्परामुसइ ॥१०१६॥
 अत्थविसंवाएवं, तदुभयदारं इमं पवकखामि ।
 जत्थ तु सुत्तत्था खलु, दो वि विणसंति तं च इमं ॥१०१७॥
 धम्मो मंगलमुक्तथो, अहिंसा पव्वतमत्थए ।
 देवा वि तस्स णस्संति, जस्स धम्मे सया मती ॥१०१८॥
 अहाकरेसु रंधंति, कट्टेसु रहकारी उ ।
 रणो भत्तम्मि णो जत्थ, गहभो जत्थ दीसति ॥१०१९॥
 एसो तदुभयभेदो, दोणिं वि णासंति एत्थ सुत्तत्था ।
 एवं तु ण कातव्वं, दोसा ते चेव पुब्बुत्ता ॥१०२०॥
 णाणायारो एसो, अट्टविगप्पो जिणेहिं पण्णत्तो ।
 उद्देसगमादीणं, पच्छित्तुदितं इमं कमसो ॥१०२१॥
णिविगतिय पुरिमट्टेगभत्त आयंविलं चउणागाढे ।
पुरिमादी खमणंतं, आगाढे एवमत्थे वि ॥२४॥

उहेसे णिविगति, पुरिमद्दुं सोहि होति अज्ञयणे ।
 सुतखंधे एगमत्तं, अंगम्मि य होति आयामं ॥१०२२॥
 एवं ताऽणागाहे, आगाढजोगम्मि होति पुरिमादी ।
 अंतम्मि होति खमणं, एमेव य होति अत्थे वि ॥१०२३॥

सामणं पुण सुत्ते, मतमायामं चउत्थमत्थम्मि ।
 अप्पत्तोपत्तावत्तवायणुहेसणादीसु ॥२५॥

ओहो सामणं तू . सब्बम्मी चेव होति सुत्तम्मि ।
 अविसेसिय सुत्तत्थे, आयाम चउत्थ कमसो तु ॥१०२४॥
 अप्पत्तो दुविहो तू, सुतेण अत्थेण चेव बोद्धव्वो ।
 पुविल्ल सुत्त अत्थे, वितिय अपत्तो मुणेतव्वो ॥१०२५॥
 अप्पत्ते त्ति गतम् ॥

तिन्तिणिआदि अपत्तो, अब्बत्तो वए सुए त णातव्वो ।
 वायंतस्स तु एते, चउगुरुया उहिसादिसु य ॥१०२६॥
 पत्तमवाएंतस्स वि, उहिसणादीसु चेव य पदेसु ।
 चउगुरुया बोद्धव्वा, अववाए कारणा सुद्दो ॥१०२७॥

कालऽविसज्जणादिसु, मंडलिभुहापमज्जणादिसु य।
 णिवीतियं अकरणे, अकखणिसेज्जा अभत्तटो ॥२६॥

कालाविसज्जणाती, ण पडिकंतं तु जमिह कालस्स ।
 तिविहा य होति मण्डली, वसुहा भूमी मुणेतव्वा ॥१०२८॥
 भोयण सुत्ते अत्थे, तिविहेसा मंडली मुणेयव्वा ।
 कालऽविसज्जणे मंडलिभूमीअपमज्जणे विगती ॥१०२९॥
 सुत्ते वा अत्थे वा, ण करि णिसेज्जं च अकखण रएति ।
 चस्सहेण वंदण, उस्सगण कुव्वति चउत्थं ॥१०३०॥

आगाढाऽणागाढमि सब्बभंगे य देसभंगे य ।
 जोगे छटु चउत्थं, चउत्थमायंबिलं कमसा ॥२७॥
 जोगो तु होति दुविहो, आगाढो चेव तह अणागाढो ।
 दुविहे वि होति भंगो, सब्बे देसे य णातव्वो ॥१०३१॥
 सब्बब्भंगे छटुं, होति चउत्थं तु देसे आगाढे ।
 णागाढे तु चउत्थं, सब्बे देसे य आयामं ॥१०३२॥
 कह भंगो सब्बम्मी, कह वा देसम्मि एव चोएति ।
 भण्णति फुडविगडाहिं, गाहाहिं इमं पवकखामि ॥१०३३॥
 विगति अणद्वा भुंजति, न कुणइ आयंबिलं ण सहहति ।
 एसो उ सब्बभंगो, देसे भंगो इमो होति ॥१०३४॥
 काउससगमकाउं, भुंजइ भोत्तूण वा कुणति पच्छा ।
 संदिसह त्ति व भणती, एवं देसे भवे भंगो ॥१०३५॥
 णाणाचारो भणिओ, अट्टविहो एस तू समासेण ।
 अहुणा अट्टविहो च्चिय, आयारो दंसणे होति ॥१०३६॥
 णिस्संकित णिकंखित, णिवितिगिच्छा अमूढदिढी य ।
 उववृह थिरीकरणे, वच्छल्ल पभावणे अट्ट ॥१०३७॥
 दंसणयारो अट्टहा, एमेसो होइ तू समासेण ।
 एतेसि विवक्खो ऊ, अइयारो होति सो य इमो ॥१०३८॥
 संसयकरणं संका, कंखा अणोणदंसणगाहो ।
 वितिगिच्छा अप्पणो ऊ, सोगति होज्जा ण वा वि त्ति ॥१०३९॥
 अहवा वि दुगुङ्छा ऊ, विउ त्ति साहू हवंति णातव्वा ।
 ते उ दुगुङ्छति णिच्चं, मंडलि मोए य जल्लादी ॥१०४०॥
 णेगविहा इडीओ, पूर्यं परतित्थियाण दट्टूण ।
 सोतूण वा जस्स उ, मझोहो होति मूढेसा ॥१०४१॥
 उववृह होति दुविहा, पसत्थ अपसत्थिया य णातव्वा ।
 साहूण तु पसत्था, चरगाढीणऽप्पसत्था तु ॥१०४२॥

अष्टधा
 दर्शनाचारः

दंसणाणचरिते, तवसंजमविणयवेयवचादी ।
 अब्सुज्जयस्स उच्छाहवद्धणं होति तु पसत्था ॥१०४३॥
 अपसत्था उववृहा, अणाणे अविरतीय मिच्छते ।
 चरगादी वद्धते, उववृहति दुविह एस गता ॥१०४४॥
 थिरकरणा वि य दुविहा, पसत्थ इयरा य होति णातव्वा ।
 साहृण पसत्था तू, णाणादीएहि सीर्यंति ॥१०४५॥
 बहुदोसे माणुस्से, मा सीद थिरीकरेति एवं तु ।
 एस पसत्था भणिया, अपसत्थेत्तो पवकखामि ॥१०४६॥
 मिच्छादिष्ठीए तू, चरगादी थिरिकरेत अपसत्था ।
 पासत्थादी अहवा, थिरीकरेन्तम्मि अपसत्था ॥१०४७॥
 वच्छल्ला वि य दुविहा, पसत्थ इयरा य होति णातव्वा ।
 आयरियादि पसत्था, पासत्थादीण इयरा तु ॥१०४८॥
 आयरिय गिलाणे या, पाहुणए असहु-बाल-बुडृदी ।
 आहारोवहिमादीण, समाहिकरणं पसत्थं तु ॥१०४९॥
 पासत्थोसणाणं, कुसील-संसत्त-णीयवासीणं ।
 अहव गिहत्थादीणं, एमादी अप्पसत्था तु ॥१०५०॥
 दुविहा पहावणा वि य, पसत्थ इयरा य होति णायव्वा ।
 तित्थगरादि पसत्था, मिच्छत्तडणाणो अपसत्था ॥१०५१॥
 तित्थयर घवयणे वा, णाणादीणं च तिणिं वी लोए ।
 मग्गं णेव्वाणस्स उ, पभावयंते पसत्थेसा ॥१०५२॥
 मिच्छत्तडणाणादी, पभावयंते स होति अपसत्था ।
 एसो दंसणयारो, पच्छत्तं तेसि वोच्छामि ॥१०५३॥
 संकादिएसु देसे, खमणं मिच्छोववृहणादिसु य ।
 पुरिमादी खमणंतं, मिक्खुपमितीण य चतुण्हं॥२८॥

संकादी अद्व पदा, देसे सब्बे य होति णायवा ।
 संकादीण चउण्ह, देसे खमण तु णायवं ॥१०५४॥
 उववूहादिचउण्ह वि, अपसत्ये देसे होयभत्तद्वं ।
 सब्बम्म होति मूलं. एवं संकाइएसुं पि ॥१०५५॥
 एवं ता ओहेण, अविसेसो होति एस पच्छित्ते ।
 पुरिसविभागेणऽहुणा, देसे सोही इमा होति ॥१०५६॥
 संकादोअद्वसु वी, देसे भिक्खुस्स होति पुरिमदं ।
 वसभे एकासणयं, आयामं होति उवज्ञाए ॥१०५७॥
 आयरिय अभत्तद्वो, एस विभागेण होइ सोही तु ।
 अहुणा उववूहादीण, अकरणे सोही इमा जयिणो ॥१०५८॥
एवं चिय पत्तेयं, उववूहादीण अकरणे जतीणं ।
आयान्तं णिव्वीतिआदि पासत्थसुैसु ॥२९॥
 एवं चिय पुरिम अणांतरुहिडपुरिसभेण ।
 पिह पिह जति ण करेती, उववूह पसत्थ साहूणं ॥१०५९॥
 एव थिरीकरणं तू, वच्छल्ल पभावणा पसत्थेसु ।
 पवयण-जइमादीणं, अकरिते तत्थिमा सोही ॥१०६०॥
 भिक्खुस्स तु पुरिमद्वं, वसभा भत्तेक होति सोही तु ।
 अभिसेगे आयामं, आयरिए होयऽभत्तद्वं ॥१०६१॥
 गाहापच्छद्दस्साऽणन्तरगाहाए होति संबंधो ।
 एयस्स वियत्तपए, संबंधो तं चिमं वोच्छं ॥१०६२॥
परिवारादिणिमित्तं, ममत्परिपालणादि वच्छले ।
साहमिउ त्ति संजमहेउं वा सब्बहिं सुद्धो ॥३०॥
 पासत्थोसणाणं कुसील-संसत्त णीयवासीणं ।
 जो कुणति ममत्तादी परिवारणिमित्तहेउं च ॥१०६३॥

तस्स इमं पच्छत्तं, निव्वीयादी तु अंते आयामं ।
 भिक्खूमादीयाणं, चउण्ह वी होति जहकमसो ॥१०६४॥
 आदिगगहणेण पुण, सहृ सण्णायगा व सेज्जतरा ।

दाहंताऽऽहारादी, तेण ममतादि कुज्जा तु ॥१०६५॥
 अह पुण साहमिम ती, संजमहेउ च उज्जमिस्सति वा ।
 कुलगणसंघगिलाणे, तप्पिस्सति एवबुद्धी तु ॥१०६६॥
 एव ममत्त करेते, परिवालण अहव तस्स वच्छल्लु ।
 दद्धआलंबणचित्तो, सुज्जति सववत्थ साहु तु ॥१०६७॥
 एसो अद्वियप्पो, अतियारो दंसणे समक्खातो ।
 चारिते अतियारं, इणमो उ समासतो वोच्छं ॥१०६८॥

एगिंदियाण घट्टणमगाढगाढपरितावणोद्वणे ।
णिठ्वीयं पुरिमङ्गु, आसणमायामगं कमसो ॥३१॥

एगिदिय पुढवादी, जा पत्तेया वणस्सती होति ।
 एतेसि पंचण्ह वि, पिह पिह संघट्टणे विगती ॥१०६९॥
 परियाव्रियऽणागाढे, पुरिमङ्गु गाढे होति भत्तेककं ।
 उद्वणे आयामं, एत्तो अणंताईणं वोच्छं ॥१०७०॥३१॥

पुरिमादी खमणंतं, अणंतविगलिंदियाण पत्तेयं ।
पंचिंदियमिम एकासणादि कल्लाणगमहेगं ॥३२॥

साहारणवणकाए, विय तिय चउरिदिए य विगलमिम ।
 एतेसि चउण्ह पी, पिह पिह संघट्टणे पुरिमं ॥१०७१॥
 परिआवित अणागाढे, भत्तेककं गाढे होति आयामं ।
 उद्वणे॒भत्तडुं पंचिंदिविसोहिमं वोच्छं ॥२०७२॥

पंचेंदियसंघट्टे, एकासणयं तु होति णातव्वं ।
 अणगाढे आयामं, परिताव्रिए गाढे भत्तडुं ॥१०७३॥

उहवणे कल्पाणं, एगं चिय होति तत्थ णायब्वं ।
 पढमवए सोहेसा, पमायसहियस्स णायब्वा ॥१०७४॥३२॥

मोसादिसु मेहुणवज्जिजएसु दव्वादिवत्थुभिण्णेसु ।
हीणे मज्जुकोसे, आसणआयामखमणाइं ॥३३॥

मोसाऽदत्तादाणं, परिगहो चेव होति णातब्बो ।
 एते मोसादिवया, मेहुणवज्जा मुणेतब्बा ॥१०७५॥

तत्थ मुसं चउभेदं, दव्वे खेत्ते य काल भावे य ।
 तत्थ तिहा दव्वमुसं, जहण्ण मज्जे तहुकोसं ॥१०७६॥

एवं खेत्तमुसं पी, कालमुसा तह य होति भावमुसं ।
 हीणं मज्जुकोसं, सभेदभिण्णं मुणेतब्बं ॥१०७७॥

एवमदत्तपरिगह, दव्वादी चउह होनित णायब्बा ।
 हीणा मज्जुकोसा, तिविहं पत्तेय पत्तेयं ॥१०७८॥

मोसम्मि चउभेदे, दव्वादी हीण मज्जे उकोसे ।
 दव्वादीणं कमसो, इं तु सोहिं पवकखामि ॥१०७९॥

दव्वमुसे तु जहणे, भत्तेकं मज्जे होति आयामं ।
 उकोसेसु चउत्थं, एवं खेत्तादिएसुं पि ॥१०८०॥

एवमदत्तपरिगह, दव्वादीसुं तु एस चेव गमो ।
 हीणे मज्जुकोसे, आसण-आयाम-खमणाइं ॥१०८१॥

एव मुसावायादिसु, सोही भणिया समासतो एसा ।
 एत्तो तु राइभत्ते, सोहिं वोच्छं समासेण ॥१०८२॥३३॥

लेवाडयपरिवासे, अभत्तडो मुक्सणिहीए य ।
इतराय छट्टभत्तं, अट्टमगं सेस पिसिभत्ते ॥३४॥

लेवाडय कंठोत्तं, सुंठिबहेडादि अगयमादी वा ।
 परिवासेन्ते एसिं, सोही साहुस्स भत्तड ॥१०८३॥

इतरा य गिलुसण्णिहि, गुलघततेल्लादिया मुणेतच्चा ।
 परिवासंते तेसि, सोही छटुं तु साहुस्स ॥१०८४॥
 णिसिभत्ते सेस तिविहं, दियगहियं राओभुत्त पढमं तु ।
 राओगह दिवभुत्तं, गहभुंजणमुभययो रातो ॥१०८५॥
 तिविहेवं णिसिभत्तं, सोही एत्थं तु अद्वमं होति ।
 तिविहम्मि वि पत्तेयं, एय समत्तं तु णिसिभत्तं ॥१०८६॥३४॥
 उद्सियचरिमितिए, कम्मे पासंडसघरमीसे य ।
 बादरपाहुडियाए, सपच्चवायाहडे लोभे ॥३५॥
 अच्छउ ता गाहत्थो, एतेसिं उग्गमादिअद्वण्डं ।
 लकखण आवत्ती दाणमेव वोच्छं सवित्थरतो ॥१०८७॥
 सोलस उग्गमदोसा, सोलस उप्पायणाएँ दोसा उ ।
 दस एसणाएँ दोसा, संजोयणमादि पंचेव ॥१०८८॥
 सो उग्गमो चतुर्द्धा, णामादी तत्थ दच्चिमो होति ।
 जोतिसतणोसहीणं, मेहरिणकरेवमादीणं ॥१०८९॥
 अहवा वि लडुगादी, भावे तिविहुग्गमो मुणेतच्चो ।
 दंसण णाण चरित्ते, चरित्तुग्गमेण एत्थं अहीगारो ॥१०९०॥
 कि कारणं चरित्ते, अहिगारो एत्थं होति भणितो तु ?।
 चोदग ! सुण चारित्ते, जे तु गुणा ते तु होन्ति इमे ॥१०९१॥
 दंसणणाणप्पभवं, चरणं सुद्धे तु तम्मि तसुद्धी ।
 चरणेण कम्मसुद्धी, उग्गमसुद्धी चरणसुद्धी ॥१०९२॥
 पिंडोवहिसेज्जासू, जेण असुद्धासु चरण ण विसुज्ज्ञे ।
 पिंडोवहिसेज्जासू, सुद्धासू चरणसुद्धी उ ॥१०९३॥
 तो चरणसुद्धिहेतुं, पिंडस्स उ उग्गमेण अहिगारो ।
 तस्स पुण उग्गमस्सा, सोलस दारा इमे होन्ति ॥१०९४॥
 आहाकम्मुद्देसिय, पूतीकम्मे य मीसजाये य ।
 उवणा पाहुडियाए, पायोयर कीत पामिच्चे ॥१०९५॥

षोडश
 उद्गमदोषाः

परियद्विए अभिहडे उविभणे मालोहडे इय ।

अच्छेज्जे अणिसट्टे, अज्ञोयरए य सोलसमे ॥१०९६॥

एते सोलस दारा, उहिट्टमियाणि विवरणं वोच्छ ।

आधाकर्म

एतेसि पढम आहा, तस्स इमे होति णव दारा ॥१०९७॥

आहाकम्मयणामा, एगद्वा कस्स वा वि किं वा वि ।

परपकवे य सपकवे, चउरो गहणे त आणादी ॥१०९८॥

तत्थ इमे पामा खलु, आहाकम्मस्स होन्ति चत्तारि ।

आह—अहेकम्मे या, अहयम्मे अत्तकम्मे य ॥१०९९॥

ओरालसरीराणं, उहवणऽइवायणं तु जस्सद्वा ।

मणमाहित्ता कुच्चति, आहाकम्मं तयं बेन्ति ॥११००॥

ओरालग्गहणेणं, तिरिक्खमणुयाऽहवा सुहुमवज्जा ।

उहवणं उत्तासण, अतिवातविवज्जिया पीला ॥११०१॥

काय-बइ-मणा तिणि उ, अहवा देहायु-ईंद्रिय-प्पाणा ।

सामित्त अवायाणे, होइतिवाओ उ करणम्मि ॥११०२॥

हिययम्मि समाहेऊं, एगमणेगे व गाहगे जो तु ।

वहणं करेति दाता, कायाण तमाहकम्मं तु ॥११०३॥

जस्सद्वा तं तु कतं, तं जो झुंजति सनं तु कायवहं ।

अणुमण्णइ आहेइ य, स कम्मबन्धं तमायाए ॥११०४॥

अवि य हु विवाहमङ्गे, भणितं झुंजतौ आहकम्मं तु ।

पसिद्धिलबन्धादीया, पगडीओ करेति धणियादी ॥११०५॥

आहेति गतम् ॥

संजमठाणाणं कंडगाण लेस्साडितीविसेसाणं ।

भावं अहे करेती, तम्हा तु भवे अहेकम्मं ॥११०६॥

सं एगीभावम्मि, जम उवरम एगीभावउवरमणं ।

संयमश्रेणि:

सम्म जमो वा संजसो, मण-बइ-कायाण जमणं तु ॥११०७॥

चिछइ संजमौ जहियं, तं होइ हु संजमस्स ठाणं तु ।
 तं पुण चरित्तपञ्जव, होन्ति अण्टेकठाणं तु ॥११०८॥
 संजमठाणमसंखा, उ कंडगं कंडगा असंखा उ ।
 हवति उ लेसाठाणं, ते तु असंखेज्ज जबमञ्जं ॥११०९॥
 तत्तो परिहायंता, लेसा कंडा य संजमद्वाणा ।
 एरिसयाणमसंखा, लोगा उ हवंति ठाणाणं ॥१११०॥
 एसा संजमसेढी, तथ विसुद्धीसु ठाणमादीसु ।
 वहंतुकोसाऊसुरठितिजोगेसु होतूणं ॥११११॥
 तं शुंजमहेकम्मं, हेड्विल्लेऽहिद्वेति अप्पाणं ।
 मुत्ते उदियमहे तू, करपकरचिणोवचिणमादी (?) ॥१११२॥
 बंधति अहेभवाउं, पकरेति अहोमुहाइँ कम्माई ।
 घणकरणं तिव्वेण उ, भावेण चयो उवचयो तु ॥१११३॥
 तेसि गुरुण उदएण अप्पयं दुग्मतीऐ पवडंतं ।
 ण चएति विहारेउं, अहकम्मं भण्णए तम्हा ॥१११४॥

अहेकम्मे त्ति गतम् ॥

अद्वाएँ अणद्वाए, छकायपमहणं तु जो कुणति ।
 अणियाए य णियाए, बेन्ति तु दब्बाऽयहम्मं ती ॥१११५॥
 जाणंतमजाणंतो, वहेति णिद्विसिय ओहओ वा वि ।
 जाणगमजाणए या, भणिता णिय अणिय होतेसा ॥१११६॥
 दब्बायहम्ममेयं, भावाया तिणिण णाणमाईणि ।
 परपाणपाडणरयो, भावायं अप्पणो हणति ॥१११७॥
 णिच्छयणयस्स चरणा-ऽयविधाये णाण-दंसणवहो वि ।
 ववहारस्स उ चरणे, हयस्मि भयणा उ सेसाणं ॥१११८॥
 आयाहम्मग एयं, एत्तो वोच्छामि अत्तकम्मं तु ।
 जो परकम्मं अत्तीकरेति तं अत्तकम्मं तु ॥१११९॥

आहाकम्मपरिणयो, फासुयमवि संकिलिद्वपरिणामो ।
 आतियमाणो बज्ज्ञति, तं जाणसु अत्तकम्मं तु ॥११२०॥
 परकम्ममत्तकम्मीकरेति तं जो उ गिण्हिं भुंजे ।
 चोएति परकिरिया, कहणु अण्णत्थ संकमति ? ॥११२१॥
 भण्णइ परपउत्तं, जह विसमइयं तु मारगं होति ।
 तह परकडे वि बंधो, परिणामवसेण जीयस्स ॥११२२॥
 बेती परकडभोयिण, तो तुब्य वि एव होति बंधो उ ।
 जह अण्णत्थ पउत्ते, कूडे जो पडति सो बज्ज्ञे ॥११२३॥
 गुरुराह जो पमत्तो, जो य अदकखो स बज्ज्ञए तथ ।
 अपमत्तो ण वि बज्ज्ञति, तहेव दकखे य जो होति ॥११२४॥
 इय जो यु अप्पमत्तो, मणवायाकायजोगकरणेहिं ।
 सो तु ण बज्ज्ञति णियमा, बज्ज्ञति इयरो परकडे वि ॥११२५॥
 कामं सयं न कुव्वति, जाणंतो पुण तहावि तग्गाही ।
 वहृति तप्पसंगं, अगिण्हमाणो उ वारेति ॥११२६॥
 तम्हा उ परकडम्मि वि, अत्तीकरणं तु होयऽसुद्धेहिं ।
 मणमादीहिं कहं पुण, अत्तिकरे ? भण्णति इमेहिं ॥११२७॥
 पडिसेवण पडिसुणणा, संवासऽणुमोयणा चउण्हं पि ।
 एषहिं पगारेहिं, अत्तिकरे तत्थिमे णाया ॥११२८॥
 पडिसेवणाएँ तेणा, पडिसुणणाएँ य रायपुत्तो तु ।
 संवासम्मि य पल्ली, अणुमोयणे रायदुडो उ ॥११२९॥
 आहाकम्मयणामा, एते चउरो समासतो भणिया ।
 एगद्विताणि अहुणा, वोच्छामि समासतो चेव ॥११३०॥
 एगद्व एगवंजण, एगद्वं णाणवंजणं चेव ।
 णाणद्व एगवंजण, णाणद्वा णाणवंजणया ॥११३१॥
 जह खीरं खीरं चिय, एगद्वं एगवंजणं दिहुं ।
 एगद्व णाणवंजण, दुद्ध पयो वालु खीरं च ॥११३२॥

णाणदृग्मेगवंजण, गोमहिसअजाइयाण खीरं ति ।
 णाणदृ णाणवंजण, घडपडकडसगडरहमादी ॥११३३॥
 एवमिहमाहकम्म, आहाकम्म ति पढमओ भंगो ।
 आहा अहेकम्मादी, वितिओ सकिन्द इव भंगो ॥११३४॥
 ततितो भंगो तू आतकम्ममहकम्म पणगमादी य ।
 आहाकम्म पडुच्चा, णियमा सुणो चउत्थो उ ॥११३५॥
 इंदत्थं जह सहा, पुरंदरादी तु णातिवत्तंति ।
 अह-आह-अत्तकम्मा, तहा अहे णातिवत्तंति ॥११३६॥
 आहाकम्मेण अहे, करेति जं हणति पाणभूयाइ ।
 जं तं आतियमाणो, परकम्म अत्तणो कुणइ ॥११३७॥
 एगद्वितदारमिण, अहुणा कस्स कडमाहकम्म भवे ? ।
 भण्णति साहम्मिकडं, सो बारसहा इमो होति ॥११३८॥
 णामं ठवणा दविए, खेते काले य पवयणे लिंगे ।
 दंसण णाण चरित्ते, अभिग्गहे भावणाहिं च ॥११३९॥
 णामेण साहम्मी, जाव उ कालेण सब्ब बोधव्वा ।
 पवयण लिंगेण वा, साहम्मिय एत्थ चउभंगो ॥११४०॥
 पवयणमणुम्मुयंते, दंसणमादी उ भावणा जाव ।
 सब्बत्थ तु चउभंगा, जोएयव्वा जहाकमसो ॥११४१॥
 एवं लिंगणं पी, तह दंसणमादिएहिं चउभंगा ।
 भइएसु उवरिमेसू, हेड्डिलपर्यं तु छहेज्जा ॥११४२॥
 एवं बुद्धीए तू, सब्बे वि जहकमेण जोएज्जा ।
 चउभंग जाव चरिमो, अभिग्गहे भावणाहिं च ॥११४३॥
 पत्तेयबुद्धि णिण्हय, उवासए केवली य आसज्ज ।
 खइयाइए य भावे, पडुच्च भंगे तु जोएज्जा ॥११४४॥
 जत्थ तु ततिओ भंगो, ण तथ कप्पति तु सेसए भयणा ।
 तित्थगरिणिण्हओवासगादि कप्पे ण सेसाणं ॥११४५॥

कस्स त्ति जहुद्धिं, एरिस साहमियाण ण वि कप्पे ।
 किं ती आहाकम्म, असणाईयं इमं तं च ॥११४६॥
 सालीमाई अगडे, फले य सुंठी य साइमं होति ।
 तस्स कडणिद्वियमिंग, सुद्धासुद्धे य चत्तारि ॥११४७॥ भंगा ।
 कोहवरालगगामे, वसही रमणिज्ज भिकख सज्जाए ।
 खेत्तपडिलेह संजय, सावयपुच्छुज्जुए कहणा ॥११४८॥
 जुज्जति गणस्स खेत्त, णवर गुरुणं ति णत्थि पायोगं ।
 सालि त्ति कए रुप्पण, परिभायण णियगगेहेसु ॥११४९॥
 बोलेंता ते व अणो वा, जाव तु किमियं ? ति कहिय सब्भावे ।
 वज्जेन्ति एव णाए, अहवा अणं वयंती तु ॥११५०॥
 एसऽसणे कम्मं तू, हवेज्ज कह पाणगे हवेज्जाहि ? ।
 तह वि य साहु ण ठन्ती, सावगपुच्छा दगं लोणं ॥११५१॥
 अह ताव सावयो तू, खणेज्ज महुरोदगं तहिं अगडे ।
 अच्छति य ढकिएणं, जावाऽगय साहुणो तत्थ ॥११५२॥
 एत्थ वि तहेव जाणण, वज्जण तह चेव होति णातव्वा ।
 एवं खाइम सातिम, णेयव्व जहकमेणं तु ॥११५३॥
 कक्कडिग अंबगा वा, दाडिम दकखा व बीयपूरा वा ।
 एमाइ खाइमं तू, साइम तह तिगडुआदीयं ॥११५४॥
 किं आहायम्मं ती, एतं तं वणियं समासेण ।
 परपकख सपकखे त्ती, अहुणा दारं अणुप्पत्तं ॥११५५॥
 परपकखो तु गिहत्थो, समणा समणी य होइ तु सपकखो ।
 एत्थ कडनिद्विषहिं, चउभंगो होइ तं वोच्छं ॥११५६॥
 तस्स कड तस्स निद्विय, तस्स कडऽणस्स निद्वियं चेव ।
 अणकड तस्स निद्विय, अण कडं निद्वियऽणस्स ॥११५७॥
 वाविता लूया मलिया, कंडित एगच्छड कडा जे तु ।
 तिच्छड निद्विय होन्ती, ते रद्धा दुरुणमहकम्मं ॥११५८॥

कडनिद्वियाण लकखणमिणभो तु समासतो मुणेतव्वं ।
 फासुकडं रखं वा, णिद्वियमितरं कडं होति ॥११५९॥
 समणटु वावियादी, जा दुछडा एय होति तस्स कडं ।
 तस्सटु तिछडरखं, णिद्वितमेसो पढमधंगो ॥११६०॥
 समणटु जाव दुछडा, णवरि य तुरियऽण कारणुप्पणं ।
 तेसऽटु तिछडरखा, बितिखंगो एस णातव्वो ॥११६१॥
 जा दुछडा अत्तटा, णवरि य साहू तु पाहुणा आया ।
 तेसऽटु कया तिछडा, ततिखंगो एस णातव्वो ॥११६२॥
 आयट्टा जा दुछडा, आयट्टा चैव तिछडरखा य ।
 एस चउत्थो खंगो, कतरे कप्पे ण कप्पइ वा ? ॥११६३॥
 पढमततिए ण कप्पे, बितियचउत्था उ दोणिण वी कप्पे ।
 एमेव पाणगे वी, खातिम तह साइमे चैव ॥११६४॥
 साहुणिमित्ता रखं, जाव ण फासुं कडं तु ताव कडं ।
 फासुकड णिद्वियं तू, चाउलधुवणादि पाणम्मि ॥११६५॥
 फलमादि छिणछोडिय, फासुकडं णिद्वितं मुणेतव्वं ।
 एमेव साइमे वी, अल्लगमादी मुणेतव्वा ॥११६६॥
 सच्वत्थ तु चतुर्भंगो, जोएअव्वो जहकर्म होति ।
 एत्थं तू परिहरणा, विहि अविही सच्व बोद्धव्वा ॥११६७॥
 छायं पि विवज्जेन्ती, केयी फलहेतुगादिबुत्तस्स ।
 तं तु ण जुज्जति जम्हा, फलं पि कप्पं बितियभंगे ॥११६८॥
 परपच्चइया छाया, ण वि सा रुक्खो व्व वड्डिता कत्ता ।
 णटुच्छाए य दुमे, कप्पइ एवं भण्ठतस्स ॥११६९॥
 वड्डिति हायति छाया, तच्छकर्म पूइयं पिव ण कप्पे ।
 ण य आहाय सुविहिए, णिव्वत्तयती रवीछाया ॥११७०॥
 अघणवणचारिगणे, छाया णट्टा दिया पुणो होति ।
 कप्पति णिरायवे णाम, आयवे तं विवज्जंतु ॥११७१॥

तम्हा ण एस दोसो, तु संभवे कम्मलकखणविहूणो ।
 तं पि य हु अतिधिणिल्ला, बज्जेमाणा अदोसिल्ला ॥११७२॥
 परपकख सपकखे त्ती, एमेयं वण्णियं समासेण ।
 चउरो त्ति दारमहुणा, बोच्छामि समासतो चेव ॥११७३॥
 चउरो अतिकमे वतिकमे य अतियार तह अणायारा ।
 आहाकमे एते, चउरो वि जहकमं जोए ॥११७४॥
 तस्स पुण संभवो ऊ, आहाकमस्स कह उ होज्जाहि ? ।
 णिदरिसणं जह भरए, सङ्गा दहूण मरुपूर्ण ॥११७५॥
 महसङ्गादीएसुं, तेसु वि सङ्गा ततो समुप्पणा ।
 अम्हे वि य साहूणं, करेमि भत्तं तु सविसेसं ॥११७६॥
 साळीघयगुलगोरस, नवेसु वल्लीफलेसु जाएसु ।
 दाणा अभिगमसङ्गी, आहाकमे निमंतणया ॥११७७॥
 आमंतियपडिसुणणा, सब्बासु सुभो अतिकमो होति ।
 पदभेयाइ वतिकमो, गहिए होई अईयारो ॥११७८॥
 मुहळ्हे अणायारो, केयी गिलियम्मि बेन्ति अणायारं ।
 किं कारण ? छूटे वी, पुणरावत्ती क्याइ भवे ॥११७९॥
 तो खेलमल्लयम्मी, णिग्गलइ ण एव पत्तोऽणायारं ।
 गिलियम्मि अणायारो, तस्स णियत्ती तओ णत्थि ॥११८०॥
 सेसेहि णियत्तेज्जा, एग दुग तिगे व एत्थ दिङ्गतो ।
 जह तिहि आगास डितो, पदेहि विणियत्तिओ हत्थी ॥११८१॥
 चउरो गहणे एवं, अतिकमादी तु वण्णिया एते ।
 आणादी चउरो वि य, दारं एत्तो पवकखामि ॥११८२॥
 आणं सब्बजिणाणं, गेण्हंतो तं अतिकमति लुद्धो ।
 आणं च अतिकमंतो, कस्साऽऽएसा कुणति सेसं ? ॥११८३॥

एगेण कयमकज्जं, करेति तप्पच्चया पुणो अण्णो ।
 सायावहुलपरंपर, वोच्छेऽमो संजमतवाणं ॥११८४॥
 जो जहवायं ण कुणति, मिच्छादिङ्गी तओ हु को अण्णो ? ।
 वडेति य मिच्छत्तं, परस्स संकं जणेमाणो ॥११८५॥
 दुविहा विराहणा खलु, संजमतो चेव तह य आयाए ।
 आहाकम्मगहणे, तत्थ इमा संजमे होति ॥११८६॥
 वडेति तप्पसंगं, गेही य परस्स अप्पणो चेव ।
 सजियं पि भिण्णदाढो, ग मुयति णिञ्चंधसो पच्छा ॥११८७॥
 खद्दे णिञ्चे य रुया, सुत्ते हाणी तिगिच्छणे काया ।
 पडियरगाण य हाणी, कुणति किलेसं च किससंतो ॥११८८॥
 पाएण पकिच्चेण य, आहाकम्मं तु भारियं होति ।
 एसा आतविराहणया, तम्हा तू तं ण भोत्तव्वं ॥११८९॥

पडिदारगाहा सम्मता ॥

अब्भोज्जे गमणादी, पुच्छा दब्ब काल देस भावे य ।
 एव जयंते छलणा, दिङ्गता तत्थिमे दोणिण ॥११९०॥
 जह वंतादि अभोज्जं, जाव य चंदो य सूरउदयं च ।
 उज्जाणा दोणिण भवे, सवित्थरं सब्ब बोद्धव्वं ॥११९१॥
 जह ते दंसणकंखी, अपूरितिच्छा विणासिया रणा ।
 दिट्ठे वितरे मुक्का, एमेव इहं समोआरो ॥११९२॥
 आहाकम्मं भुंजति, ण पडिक्कमए य तस्स ढाणस्स ।
 एमेव अडति बोडो, लुकणिलुको जह कबोडो ॥११९३॥
 आहाकम्महारं, एवमिणं मे समासतो कहितं ।
 आवत्ती दाणं वा, विसोहिमेतेसिमं वोच्छं ॥११९४॥
 आहाकम्मे चतुरुरु, आवत्ती दाण होयऽभत्तद्वं ।
 उद्देसियं पि दुविहं, ओहे य विभागओ चेव ॥११९५॥

औदेशिकम्

ओहे मासलहुं तू, आवत्ती दाण होति पुरिमहुं ।
 होनित विभागुहेसे, मूलवत्थू इमे तिणि ॥११९६॥
 उहेसकडे कम्मे, एककेक चउच्चिहो भवे भेदो ।
 कह होति चउब्भेदो ?, इमाहिं गाहाहिं वोच्छामि ॥११९७॥
 उहेसियं समुद्देसियं च आदेसियं समाएसं ।
 एमेव कडे चउरो, कम्ममिम वि होंति चत्तारि ॥११९८॥
 जावंतिगमुहेसो, पासंडीण भवे समुद्देसो ।
 समणाणं आएसो, णिगंथाणं समाएसो ॥११९९॥
 उहेसियम्म लहुओ, पत्तेयं होति चतुसु ठाणेसु ।
 एमेव कडे गुरुओ, कम्मादिम लहुग तिसु गुरुगा ॥१२००॥
 थी (?) लहुमासा गुरुगा, चउगुरुगा तिणि तु मुणेतव्वा ।
 तवकालेहिं विसिड्वा, दाणं तु अतो पवकखामि ॥१२०१॥
 लहुमासे पुरिमहुं, गुरुमासे होति एगभत्तं तु ।
 चउलहुए आयाम, चउगुरुए होयऽभत्तं ॥१२०२॥

उहेसिए च्चि गयं ।

पूतिकर्म

पूतीकम्मं दुविहं, दव्वे भावे य होइ णायव्वं ।
 दव्वमिम छगणधम्मी, भावे दुविहं इमं होति ॥१२०३॥
 सुहुमं व बादरं वा, दुविहेयं होति हू मुणेतव्वं ।
 बादर पुणरवि दुविहं, उवगरणे भत्त-पाणे य ॥१२०४॥
 इंधण गंधे धूमे, सुहुमेयं एत्थ णत्थि पूझत्तं ।
 चुल्लुकखलियादीणं, उवगरणे पूतियं होति ॥१२०५॥
 एवं मासलहुं तू, आवत्ती दाण होति पुरिमहुं ।
 ढोए लोणे हिंगू, संकामण भत्तपूतीयं ॥१२०६॥
 एत्थं मासगुरुं तू, आवत्ती दाणमेगभत्तं तु ।
 उवगरण भत्तपाणे, पूतिस्स उ लवखणं वोच्छं ॥१२०७॥

सिज्जंतस्सुवगारं, सिद्धस्स करेति वा वि जं दब्वं ।
 तं उवगरणं भण्णति, चुल्लुकखलिदचिन्दोयादी ॥१२०८॥
 संघटकया चुल्ली, उक्खलि लोए तहेय दब्वी य ।
 सो होति आहकम्मी, पूतीकम्मं इमं होति ॥१२०९॥
 संधियचिकखल्लेण, सयचुल्लीखंडियाइ संठवणं ।
 एमेव उक्खलीय वि, फड्गमादी तु जं लोए ॥१२१०॥
 एवं सतडोतीए, दब्वीए वा वि संघदारूणं ।
 अग्निलियं जदि लाए, गंडफलं वा वि एगतरं ॥१२११॥
 उवगरणपूति भणितं, एत्तो वोच्छामि भत्तपूतिं तु ।
 डाए लोणे हिंगू, संकामण फोडणं धूमे ॥१२१२॥
 अत्तष्ट्रिय आयाणे, डागं लोणं व कम्म हिंगुं वा ।
 तं भत्तपाणपूतिं, फोडणमण्णं व जं छुभइ ॥१२१३॥
 संकामेउं कम्मं, तेणेव य भायणेण संकामे ।
 जं सुहुं तं पूतिं, अहवा रङ्घं तर्हि होजा ॥१२१४॥
 अंगारभूइ थाली, वेसण हेढामुहीए जं धूमे ।
 संघटकडे तम्मि उ, अत्तटु करेन्ते पूतीयं ॥१२१५॥

पूति च्च गयं ॥

मीसज्जायं तिविहं, जावंतिगमीस वितिय पासंडे ।
 मिश्रजातम्
 साहमीसं ततियं, पच्छित्तं तेसि वोच्छामि ॥१२१६॥
 पढमे चउलहुया तू, विति ततिते चउगुरु मुणेतव्वा ।
 तवकालेहि विसिंद्वा, चउगुरुगा होन्ति णायव्वा ॥१२१७॥
 चउलहुए आयामं, चउगुरुए होति तु चउत्थं तु ।
 मीसज्जातं भणितं, डवणाभत्तं अतो वोच्छं ॥१२१८॥
 डवणाभत्तं दुविहं, इत्तरडवियं तहेव चिरडवियं ।
 स्थापना
 इत्तरडविए पणगं, चिरडविए होति मासलहुं ॥१२१९॥

पणगे णिविगई तू , लहुमासे दाण होति पुरिमहुं ।
 इत्तर चिरठविए या, समासतो लक्खणं वोच्छे ॥१२२०॥
 संघाढग हिंडते, परिवाडिठिएसु तु गेहेसु ।
 एकको दोसुवयोगं, करेति भिक्खाएँ गेहेसु ॥१२२१॥
 वितिओ साणादीणं, देयुवओगं परे तहेकम्मि ।
 तेण परेण चउत्थे, उक्खिखत्ता इत्तरट्टविया ॥१२२२॥
 चतुथघरा तु परेण, चिरठविया जाव पुव्वकोडी उ ।
 एयं ठवियाऽभिहितं, एत्तो वोच्छामि पाहुडियं ॥१२२३॥
 सा पाहुडिया दुविहा, सुहुमा तह बादरा य बोद्धवा ।
 ओसक्षण उस्सक्के, एककेका सा भवे दुविहा ॥१२२४॥
 सुहुमाए लहुपणगं, आवत्ती दाण होति णिविगतिं ।
 चउगुरुग बायराए, आवत्ती दाणऽभत्तहुं ॥१२२५॥
 एत्थं सुहुमा तु इमा, जह काइ अगारि कन्तमाणी उ ।
 भणिया तु चेडरुवेण देहि अम्मो ! महं भत्तं ॥१२२६॥
 भणितोड्हितो त्ति होही, जाया ! कन्तामि ता इमं पेलुं ।
 जइ तं सुणेति साहू, ण गच्छए तत्थ आरंभो ॥१२२७॥
 अस्सुड्हिया भणंती, तुज्ज्व मि देमि त्ति किं ति परिहरति ।
 किह दाणि ण उड्हिस्से ?, साहुपभावेण लब्धामो ॥१२२८॥
 एवं णाऊण ततो, परिहरती एस होति ओसक्का ।
 उस्सक्षण कन्तंती, भणिता चेडेण दे भत्तं ॥१२२९॥
 कन्तामि भणति पेलुं, तो ते दाहामि पुत्त ! मा रोव ।
 साय समत्ता पेलू, देही एत्ताहें सो भणति ॥१२३०॥
 मा ताव झंख पुत्तय !, परिवाडीए इहेहिही साहू ।
 एयद्व्वसुड्हिता ते, दाहं सोञ्च विवज्जेति ॥१२३१॥
 अंगुलिए चालेउं, कहुति कप्पट्टतो घरं जत्तो ।
 किन्ति ? कहिए ण वच्चति, पाहुडिया एअ सुहुमा उ ॥१२३२॥

बायरपाहुडिया वि य, ओसकङ्गहिसकणे य दुविहा उ ।

कप्पद्वगसंघाडय, ओसरणेण च णिहेसो ॥१२३३॥

जह पुत्रविवाहदिणो, ओसरणातिच्छए सुणिय सट्टो ।

ओसकके ओसरण, संखडिपाहेणदव्वद्वी ॥१२३४॥

अप्पत्तम्मी ठवियं, ओसरणे होहिइ च्छि उस्सकके ।

संपागडमितरं वा, करेति उज्जूमणुज्जू वा ॥१२३५॥

मंगलहेतुं पुण्णद्वया व ओसकके तं च उस्सकके ।

किं कारणं ? ति पुट्टो, सिट्टे ताहे विवज्जेन्ति ॥१२३६॥

पाहुडिभत्तं भुंजति, ण पडिकमए य तस्स ठाणस्स ।

एमेव अडति बोडो लुक्कणिलुक्को जह कमेडो ॥१२३७॥

पाहुडिया भणितेसा, एत्तो पायोवगरण वोच्छामि ।

पादू पयासणम्मी, अपगासपगासणं जं तु ॥१२३८॥

पायोकरणं दुविहं, पागडयरणं पगासकरणं च ।

पागडे मासलहुं तू, पगासकरणे उ चतुलहुगा ॥१२३९॥

लहुमासे पुरिमट्टुं, चतुलहुए दाण होति आयामं ।

पायोकरणं भणियं, कीतकडमयो तु वोच्छामि ॥१२४०॥

कीतकडं पि य दुविहं, दव्वे भावे य दुविहमेवकेकके ।

आयपरकीययेवं, पच्छत्तं तेसि वोच्छामि ॥१२४१॥

दव्वाय-परकीए, दुविहे वि चउलहू मुणेयव्वं ।

दाणं आयामं तू, भावम्मि अतो परं वोच्छं ॥१२४२॥

भावे तु आयकीयं, चउलहुगा एत्थ वी मुणेयव्वा ।

दाणं आयामं तू, भावे परकीय वोच्छामि ॥१२४३॥

मासलहुमिहावत्ती, दाणं पुण एत्थ होति पुरिमट्टु ।

कीयकडेयं भणियं, पामिच्चमतो उ वोच्छामि ॥१२४४॥

प्रादुष्करणम्

कीतकृतम्

प्रामित्यम्

पामिच्चं पि य दुविहं, लोऽय लोउत्तरं समासेण ।
 लोऽएँ चतुलहुगा तू, आवत्ती दाणमायाम् ॥१२४६॥
 लोउत्तरे मासलहुं, दाणं पुण एत्थ होति पुरिमहुं ।
 पामिच्चेयं भणियं, परियद्वियमिणमौ वोच्छामि ॥१२४७॥

परावर्तितम्

परियद्वियं पि दुविहं, लोऽय लोउत्तरं समासेण ।
 लोऽएँ चउलहुगा तू, आवत्ती दाणमायाम् ॥१२४८॥
 लोउत्तरे मासलहुं, आवत्ती दाण होति पुरिमहुं ।
 परियद्विय भणिएयं, अभिहडदारं अयो वोच्छं ॥१२४९॥
 तं होति दुहाऽभिहडं, आतिणं चेव तह अणाइणं ।
 आइणं णोणिसीहं, होति णिसीहं च दुविहं तु ॥१२५०॥

अभ्याहृतम्

छण णिसीहं भण्णति, पगडं पुण होति णोणिसीहं ति ।
 एककेकं परगामे, सग्गामे चेव वोद्धवं ॥१२५१॥
 सग्गामाहड दुविहं, आइणं चेव होयऽणाइणं ।
 अणाइणे मासलहुं, दाणेत्थं होति पुरिमहुं ॥१२५२॥
 परगामाहड दुविहं, सदेस परदेसओ व णायवं ।
 एककेकं पुण दुविहं, जलेण तह थलपहेणं च ॥१२५३॥
 सप्पच्चवाय णिप्पच्चवाय पुण होति दुविहमेककेकं ।
 संजमआयविराहण, सपच्चवायम्मि जोएज्जा ॥१२५४॥
 परदेसआहडम्मी, सपच्चवायम्मि होन्ति चउगुरुगा ।
 णिप्पच्चवाएँ लहुगा, दाणं एतेसि वोच्छामि ॥१२५५॥
 चउगुरुगे अभत्तहुं, दाणमिहं होति तू मुणेयवं ।
 चउलहुए आयामं, एमेव य होति सहेसे ॥१२५६॥
 उबिभण होति तिविहं, पिहितुबिभणं कवाहउबिभणं ।
 जं तं पिहितुबिभणं, तं दुविहं फासुगमफासुं ॥१२५७॥
 फासुग छगणेणं तू, दहरएणं च एत्थ मासलहुं ।
 तहियं पवहणदोसा, दाणं पुण एत्थ पुरिमहुं ॥१२५८॥

उद्धिज्ञम्

अप्फासुपुढविमादी, सच्चित्तेण तु जं भवे लित्तं ।
 तहियं उबिभज्जंते, कायाण विराहणा इणमो ॥१२५८॥
 सच्चित्तपुढविलित्तं, लेलु सिलं वा वि दाउमोलित्तं ।
 सच्चित्तपुढविलेवो, चिरं पि उदगं अचिरलित्ते ॥१२५९॥
 चिरलित्तपुढविकायो, तिम्मेतुं लिप्पमाणे आउवहो ।
 जउमुहतावणम्मी, तेऊ वाऊ वि तत्थेव ॥१२६०॥
 पणगबियाइ वणस्सति, तस कुंथुपिपीलिएवमादीहिं ।
 एते ऊ लिप्पंते, इमे तु दोसा तु उल्लित्ते ॥१२६१॥
 परस्स तं देति सए व गेहे, तेलुं व लोणं व घयं शुलं वा ।
 उग्घाडितं तं तु करेयऽवस्सं, स विक्यं तेण किणाति वडण्णं॥
 ॥१२६२॥

दाणकयविक्यादी, अहिगरणं होति अजयभावस्स ।
 णिवडंति जे य तहियं, जीवा मूइयंगमूसादी ॥१२६३॥
 जेहेव कुंभादिसु पुच्छलित्ते, उबिभज्जमाणम्मि वि कायघाओ ।
 ओलिप्पमाणे वि तहेव घाओ, उबिभण्णमेयं पिहियं पि बुत्तं
 ॥१२६४॥

आवत्ति दाणमेत्थं, ओहेणं चउलहू मुण्यव्वा ।
 दाणं आयामं तू, विभागओ कायणिप्पण्णं ॥१२६५॥
 एमेव कवाडम्मि वि, कायवहो होइ ऊ मुण्यव्वो ।
 उप्पिहिय पिहिज्जंते, सविसेसा जंतमाईसु ॥१२६६॥
 घरकोइलसंचारा, आवत्तण पेढियाए हिटुवरि ।
 णिन्ते ढिते य अन्तो, ढिभादीपेल्लणे दोसा ॥१२६७॥
 एत्थ वि चउलहुगा तू, ओहेणं दाणमेत्थमायामं ।
 होति विभागेणं पुण, पुढवादीकायणिप्पण्णं ॥१२६८॥
 उबिभण्णेयं भणियं, अहुणा मालोहडं पवकखामि ।
 तं तिविहं उट्टमहे, तिरियं मालोहडं चेव ॥१२६९॥

मालाहृतम्

उहु दुभूमादीयं, अह उड्डियकोद्वयाइयं होति ।

तिरि अद्भुमालगादी, इत्थपसाराड जं गिणहे ॥१२७०॥

सव्वं पि य तं दुविहं, जहण्ण उक्कोसयं च बोद्धव्वं ।

अगपएहि जहण्णं, तव्विवरीयं ति उक्कोसं ॥१२७१॥

मालोहड उक्कोसे, आवत्ती चउलहु मुणेतव्वा ।

दाणं आयामं तू, जहण्णमालोहडमियाणि ॥१२७२॥

एत्थ तु मासलहुं तू, आवत्ती दाण होति पुरिमहुं ।

इय मालोहड भणितं, अच्छेज्जं अहुण वोच्छामि ॥१२७३॥

तिविहं पुण अच्छेज्जं, पभू य सामी य तेणए चेव ।

एककेवके चतुलहुगा, दाणं पुण एत्थमायामं ॥१२७४॥

अणिसिहुं पि य तिविहं, साहारण चोल्लए य जड़े य ।

तिविहे वि य अणिसहे, चउलहुगा दाणमायामं ॥१२७५॥

साहारणमणिसहुं, दाइयमादीण जं तु होज्जाहि ।

खीरे आपण संखडि, दिहुंतो गोट्ठिभत्तेण ॥१२७६॥

सो चोल्लगो वि दुविहो, छिणमछिणो समासतो होति ।

परिछिणं चिय दिज्जति, एसो छिणो मुणेतव्वो ॥१२७७॥

अच्छिणपरिमाणो, सो वि णिसहो तहेव अणिसहो ।

णीसहो तेसि चिय, णेतूण समप्पितो जो तु ॥१२७८॥

आणेति भुत्तसेसं, जं गहियं एय होति अणिसहुं ।

छिणम्मि चोल्लगम्मी, कप्पति घेत्तुं णिसहेयं ॥१२७९॥

अणिसहमणुणायं, कप्पति घेत्तुं तहेव अहिहुं ।

चोल्लग अणिसहेयं, जहुणिसहुं अतो वोच्छं ॥१२८०॥

रायकुलातो भत्तं, णीयं जहुस्स तं ण कप्पति तु ।

णिवपिंडमंतराया, अदिण्णगहणादिदोसा य ॥१२८१॥

आच्छेदम्

अनिसृष्टम्

जहुो व पतोसगतो, परिपाडे वसहिमादि भंजिज्ञा ।
ठोंबस्स संतिओ वि हु, अद्विहो कप्पति घेतुं ॥१२८२॥

अणिसटु भणियमेयं, एत्तो अज्ञोयरं पवकखामि । अध्यवपूरकम्

अहियं उदरं अज्ञोयरो तु जं सगिहमेगम्मि ॥१२८३॥

अहिगं तु तंदुलादी, छुभति अज्ञोयरो उ सो तिविहो ।

जावंतिय पासंडे, साहू अज्ञोयरे चेव ॥१२८४॥

जावंतियम्मि लहुतो, आवत्ती दाणमेत्थ पुरिमटुं ।

पासंडी साहूण य, मासगुरु दाण भत्तेककं ॥१२८५॥

एसो अज्ञोयरयो, सोलस वी उगमस्स दोसेते ।

णव कोडीउ भवंतिह, किं भणियं होति कोडि ? त्ति ॥१२८६॥

कोडिजंते जम्हा, बहवो दोसा उ सहियए गच्छुं ।

कोडि त्ति तेण भण्णति, णव कोडीओ इमा ताओ ॥१२८७॥

हणण हणावण अणुमोदणं च पयणं पयावणऽणुमोया ।

किणण किणावण अणुमोयणं च कोडीउ णव एया ॥१२८८॥

णव चेव अद्वारसगं, सत्तावीसा तहेव चउपणा ।

णउती दो चेव सया, तु सत्तरा होन्ति कोडीणं ॥१२८९॥

ता चेव य णव कोडी, रागदोसेहिं गुणिय अद्वरस ।

अण्णाण मिच्छ अविरति, तिहि गुणिए सत्तवीसा तु ॥१२९०॥

पुढवादीछसु संजय, छहिं गुणिया होति एस चतुपणा ।

खंतीमादीदसहिँ उ, गुणिया णउती तु बोद्धवा ॥१२९१॥

णउती तिहि गुणिया तू, दंसणणाणेहिँ तह चरित्तेण ।

सत दोन्नि होन्ति सयरा, कोडीणं एस वित्थारो ॥१२९२॥

संखेवेण दुहा ऊ, उगमकोडी विसोहिकोडी य ।

उगमकोडी छविह, विसोहिकोडी अणेगविहा ॥१२९३॥

‘कोटि’

शब्दस्थार्थः

कोटयः

हण्णतियं पथणतियं, उगमकोडी तु छविवहा एसा ।
 अहवा वि इमा छविवह, उगमकोडी मुणेयव्वा ॥१२९४॥
 आहाकम्मुहेसिय, चरिमतियं पूति मीसजायं च ।
 बादरपाहुडिया वि य, अज्ञोयरए य चरिमदुगे ॥१२९५॥
 एसा विसोहिकोडी, छविवहभेया समासतोऽभिहिता ।
 एत्तो छदा सुखं, वोच्छामो आणुपुव्वीए ॥१२९६॥
 उगमकोडी अवयव, लेवालेवे य अक्यकणे या ।
 कंजिय आयामे चातुलोयसंसद्घूती य ॥१२९७॥
 सुककेण वि जं छिकं, असुइण तं धोव्वए जहा लोओ ।
 इय सुककेण वि छिकं, धोव्वइ कम्मेण भाणं तु ॥१२९८॥
 लेवालेवे त्ति जं बुत्तं, जं पि दव्वमलेवडं ।
 तं पि वेत्तुं ण कप्पेति, तक्कादी किमु लेवडं ? ॥१२९९॥
 कंजियमादीगहणं, कम्हा तु कतं तु ? भण्णती सुणसु ।
 साहुस्स उ आहेतुं, जं कीरइ आहकम्मं तं ॥१३००॥
 इय णाडमाह कोयी, साहुणिमित्ता य ओयणो उ कतो ।
 ण उ कंजियमादीणि, तो वज्जो ओयणो एगो ॥१३०१॥
 ण उ कंजियमादीणि, तो तगहणे कते तमेवं तु ।
 जदि वि ण दिढ्ठा आहा, ओदणमढ्ठा तह वि वज्जे ॥१३०२॥
 सेसा विसोहिकोडी, ठवितगमादी तु जइ वऽणाभोगा ।
 गहिता हवेज्ज छुद्धा, अणम्मी भत्तपाणम्मि ॥१३०३॥
 ताहे तु जहासत्ति, विग्निचितव्वं तमणपाणं तु ।
 दव्वादिकमेणं तू, इमेण वोच्छं समासेण ॥१३०४॥
 दव्वे तं चिय दव्वं, खेते पदेसेसु जेसु तं पडियं ।
 काले अकालहीणं, जावऽणा भिकख पाऽबकमति ॥१३०५॥
 भावे अरन्तदुद्धो, असढो जं पासती तगं छुहे ।

अणलखियमीसदव्वे, सव्वविवेगोऽवयवे सुद्धो ॥१३०६॥

अह पुण ण संथरेज्जा, ताहे परिठावणा तु तम्मतं ।

इत्थं चउभंगो तू, सुकर्खोल्लणिवाययो इणमो ॥१३०७॥

सुकर्खे सुकर्खं पडियं, सुकर्खे उल्लं तु उल्लं सुकर्खं तु ।

उल्ले उल्लं च तहा, एस चउत्थो भवे भंगो ॥१३०८॥

सुकर्खे सुकर्खं पडियं, पढमगभंगो विगिंचति सुहं तु ।

बितियम्मि दवं छोहुं, गालेति दवं करं दारं ॥१३०९॥

ततियम्मि करं छोहुं, उर्लिलपइ ओदणादि जं तरति ।

चरिमे सव्वविवेगो, दुलभदवे वा वि तम्मतं ॥१३१०॥

एव विगिंचित्तऽसहो, जेसु पदेसुं तु सुज्ञए साहू ।

मायादी ण वि सुज्ञे, तम्हा असहेण होयव्वं ॥१३११॥

एवं गवेसणाए, उगमदारं समासतो भणितं ।

उप्पायणमहुणा तू, समासओ हं पवकखामि ॥१३१२॥

सोलस उगमदोसे, गिहिणो उ समुद्धिए चियाणाहि ।

उप्पायणाएँ दोसे, साहूतु समुद्धिए जाण ॥१३१३॥

णामं ठवणा दविए, भावे उप्पायणा मुणेयव्वा ।

दव्वे सचित्तादिविहाण, चित्ते दुपयादि तिविह इमा ॥१३१४॥

आयासुयमादीहिं, वालचिय-तुरंगबीयमादीसु ।

सुय-आस-दुमादीणं, उप्पायणया तु सचित्ता ॥१३१५॥

कणग-रययाइयाणं, जहेद्वधातुविहिता तु अचित्ता ।

मीसा उ सभंडाणं, दुपया तुप्पायणा दव्वे ॥१३१६॥

भावे पसत्थ इयरा, कोहादुप्पायणा तु अपसत्था ।

कोहादिजुया धायादिणं च णाणादि तु पसत्था ॥१३१७॥

अपसत्थियभावुप्पायणाएँ एत्थं तु होति अहिगारो ।

सा सोलसहा तु इमा, धायादीया मुणेयव्वा ॥१३१८॥

उत्पादनाया
निक्षेपाः

षोडशउत्पा- धाती दूती णिमित्ते, आजीव वणीमए तिगिच्छा य ।
 दनादोषः कोहे माणे माया, लोभे य हवंति दस एते ॥१३१९॥
 पुच्चिं-पच्छासंथव, विज्ञा मंते य चुण्ण जोए य ।
 उप्पायणारुँ दोसा, सोलसमे मूलकम्मे य ॥१३२०॥

धात्रीदोषः धारयति धीयए वा, धयंति वा तमिति तेण धाती तु ।
 जहविभवं आसि पुरा, खीराई पंच धातीओ ॥१३२१॥

पञ्च धात्र्यः खीरे य मज्जणे मंडणे य कीलावणंकधाती य ।
 धाइत्तं कुणमाणो, एगयरं धातिपिंडो तु ॥१३२२॥
 तं दुविहं धातित्तं, करणे कारावणे य बोद्धव्यं ।
 तं पुण दारगमादी, पडुच्च धाति व्व कुज्जाहि ॥१३२३॥
 पंचविह धातिपिंडे, आवत्ती चउलहू मुणेयव्वा ।
 दाणं आयामं तू, दूतीपिंडं अतो वोच्छं ॥१३२४॥

दूतीदोषः सम्माम परग्गामे, दुविहा दूती तु होति णायव्वा ।
 एककेक्का वि य दुविहा, पागड छण्णा य णायव्वा ॥१३२५॥
 पागड णिस्संको च्चिय, अप्पाहेन्तो व भणति इयरो वा ।
 सेज्जातरखंतिया तू, धूया वा अण्णगामम्मि ॥१३२६॥
 भिकखादी वच्चतो, अप्पाहणि ऐति खंतियाईंणं ।
 सा ते अमुगं माया, सो व पिया पागडं भणति ॥१३२७॥

छण्णा पुणाइ दुविहा, दूती एत्थं तु होति णायव्वा ।
 लोउत्तरे तत्थेगा, वितिया पुण उभयपक्खे वि ॥१३२८॥
 लोउत्तर संघाडग, संकंतो सावछणवयणेहिं ।
 कह पुण छण्णं ? सेज्जायरीय अप्पाहिओ गंतुं ॥१३२९॥

संघाडयपच्चयट्टा, बेती दूति त्ति अम्ह ण वि कप्पे ।
 अविकोतिया सुया ते, जा बेइ इमं भणसु खंती ॥१३३०॥
 सा वि य भणती होतू, वारिज्जिहिती अयाणिया सा उ ।

लोउत्तरछण्णेसा, उभयच्छण्णं अतो वोच्छं ॥१३३१॥
 जामाइतित्थजत्तागतस्स उवादिपोक्षेण कर्तं ।
 सो आगतो त्ति धूया, उभयच्छण्णं इमं भणति ॥१३३२॥
 एव भणेज्जहि खंती, तं किर तह चेव चिंतियं जं तु ।
 जह ण वि संघाडो से, अणो व वियाणति कोति ॥१३३३॥
 उभयच्छण्णा एसा, सग्गामे अभिहिता भवे दूती ।
 एमेव परग्गामे, दुह दूती कह पुण करेज्जा ? ॥१३३४॥
 गामाण दोण्ह वेरं, सेज्जायरिधूय तत्थ परग्गामे ।
 सामत्थं गामस्स य, जह एयं हणिमोँ परग्गामं ॥१३३५॥
 खंतो तु तत्थ पच्छा, भिकखायरियाएँ तो तु सेज्जतरी ।
 अप्पाहेती खंतं, मम धूय भणेज्जस्त्र एवं ॥१३३६॥
 जह गामोँ पडिउकामो, सा उ भणेज्जासु मा कुण पमायं ।
 तीय कहियं तु तस्सा, तेण वि गामस्स तं कहियं ॥१३३७॥
 ते य ठिय एगपासे, इतरे पडिता करं तहिं जुद्धं ।
 सेज्जातरिपति-पुत्ता, जामाता चेव वहिओ उ ॥१३३८॥
 वेति जणो केणेयं, कहियं ? ति वेति सेज्जयरी ।
 जामाति-पुत्त-पतिमारण खंतेण मे सिद्धं ॥१३३९॥
 जम्हा एते दोसा, दूतित्तं खूण कष्पती तम्हा ।
 दूतीपिंडे चउलहु, आवत्ती दाणमायामं ॥१३४०॥
 णियमा तिकालविसयम्मि णिमित्ते छविहे भवे दोसा ।
 सज्जं तु वहमाणो, आतुभए तत्थिमं णातं ॥१३४१॥
 आकंपिया णिमित्तेण भोइणी केणती तु लिंगीणं ।
 भोइयचिरगयपुच्छा, केवतिकालेण एज्जाहि ? ॥१३४२॥
 कल्लं चिय एति त्ती, इयरी पडिभणति पच्चयो को उ ? ।
 तुह गुज्जन्नदेस तिलओ, सुविणाती पच्चए कहए ॥१३४३॥

निमित्तदोषः

तीय कथं आउत्तं, पेसविओ परिजणो य पञ्चोणी ।
 इतरो वि अविदिओ च्छ्य, पविसिस्सं भोइओ चिन्ते ॥१३४४॥
 घरवित्तंता मित्तं, दिट्ठो उवणिंगओ य परिविंगो ।
 कह तुझ्मे जायं ? ती, पेसविआ भोतिणीए तु ॥१३४५॥
 एुट्ठाय आदिअत्तेणं, तीय य सिट्टुं सलाहमाणीए ।
 समणे तीय भविस्सं, जाणइ तिलओ य जे सट्ठो ॥१३४६॥
 कोबो बलवागब्बं, व पुच्छितो पंचपुण्डमाहंसु ।
 फालण दिट्ठो जदि णेव तो तुहं अवितह कतेवं ॥१३४७॥
 तम्हा ण वागरेज्जा, णिमित्तपिंडेस वणिंगओ तु मए ।
 तीतणिमित्ते चउलहु, आवत्ती दाणमायामं ॥१३४८॥
 पदुपण्डणागए या, चउगुरुगा दाण होयऽभत्तटुं ।
 आजीवपिण्डमेत्तो, समासओ हं पवकखामि ॥१३४९॥

आजीवदोषः: जाती कुल गण कम्मे, सिप्पे आजीवणा उ पंचविहा ।
 सूयाए असूयाए, व कहेइ अप्पाणमेकेके ॥१३५०॥
 जाती कुल गण कम्मे, सिप्पे आजीवणा तु पंचविहा ।
 एकेके चतुलहुगा, आवत्ती दाणमायामं ॥१३५१॥
 जाती माहणमादी, मातिसमुत्था व होति बोधव्वा ।
 तहियं सूयाए तू, जाणावेमेहि अप्पाणं ॥१३५२॥
 होमाइवितहकहणे, णज्जति जह सोत्तियस्स पुत्तो त्ति ।
 वसितो वेस गुरुकुले, आयरियगुणे व सूएति ॥१३५३॥
 सम्ममसम्मा किरिया, अणेण ऊणाहिया व विवरीया ।
 समिहा-मंता-५५हुति-ठाण-जाय-काले य घोसादी ॥१३५४॥
 वेति फुडं चिय सुकयं, असोहणं वा वि ते कतमितं ति ।
 तहितं भद्वगपंता, दोसा इणमो भवंती तु ॥१३५५॥
 भद्वो अम्ह सपकखो, एस त्ती भिकखु देज्जहेयस्स ।

पंतो ओभामेती, मुहमंगलि कुणति भिक्खद्वा ॥१३५६॥
 उग्गाईयं तु कुलं, पितुवंसादि व्व तत्थ वि तहेव ।
 मल्लसरस्स तमादिण, जाएई मंडलपवेसं ॥१३५७॥
 देउलदरिसण-भासाउवणयणे मण्डवाइ सूएति ।
 जंतुप्पीलणमादि तु, कम्मं तुण्णादियं सिष्पं ॥१३५८॥
 अहवा जं सिक्खज्जइ, आयरितुवदेसतो तयं सिष्पं ।
 जं कीरती सयं तू, तं कम्मे तेसु सव्वेसु ॥१३५९॥
 कत्तरिपयोयणद्वा, वत्थू बहुवित्थेरसु तह चेव ।
 कम्मेसु य सिष्पेसु य, सम्ममसम्मेसु सूतिअतरा ॥१३६०॥
 सव्वेसु भहर्पता, णियमा दोसा हवंति विण्णेया ।
 आजीवगपिंडेसो, एत्तो तु वणीमगं वोच्छं ॥१३६१॥
 किं भणियं वणीमे ? च्चि, भण्णति वणि जायणम्मि धातू तु । वनीपकदोषः
 वणिमगो पायप्पाणं, वणिमो ती भण्णए तम्हा ॥१३६२॥
 ते पंचहा वणीमग, जायणवित्ती तु होन्ति बोद्धब्बा ।
 समणा माहण किवणे, अतिही साणा य पंचमया ॥१३६३॥
 समणे माहण किवणे, अतिही साणे य जाण पंचसु वि ।
 पत्तेयं चउलहुगा, आवत्ती दाणमायामं ॥१३६४॥
 मयमादिवच्छगं पिव, वणेति आहारमादिलोभेण ।
 अप्पाण समण-माहण-किमिणा-उतिहि-साणभत्तेसु ॥१३६५॥
 णिग्गंथ सक तावस, गेरुय आजीव पंचहा समणा ।
 तेसि परिएसणाए, लोभेण वणेइ को अप्पं ? ॥१३६६॥
 तच्चणिणयादि दहुं, भुंजते दातु पीति अणुकूलं ।
 साहु तुमे विष्प ! कयं, दाउं जं देसि एतेसि ॥१३६७॥
 भुंजति चित्तकम्मट्टिय व्व कारुणय दाणरुइणो वा ।
 अवि कामगद्भेसु वि, ण वि णासइ किं पुण जतीसु ? ॥१३६८॥

मिच्छत्तथिरीकरणं, उग्गमदोसा व ते पुण करेज्जा ।
 चटुकारऽदिण्णदाणा, पञ्चतिथग मा पुणो एंतु ॥१३६९॥
 एमेव माहणेसु वि, दिज्जंतं दिस्स वेति अणुकूलं ।
 दोष्णं भणियं दाणं, समणाणं माहणाणं च ॥१३७०॥
 लोगाणुग्गहकारिसु, भूमीदेवेसु बहुफलं दाणं ।
 अवि णाम बंभबंधुसु, किं पुण छक्कमणिरएसु ? ॥१३७१॥
 किमणा उ कुट्टि-कर-पाय-अच्छिमादीसु जुंगिया जे तु ।
 दहूण तेसि देन्तं, तस्स अणुकूलं इमं भणति ॥१३७२॥
 किमणेसु दुब्बलेसु य, अबंधवा-ऽयंक-जुंगियंगेसु ।
 पूयाहज्जे लोए, दाणपडायं हरति देन्तो ॥१३७३॥
 ते च्छिय एत्थ वि दोसा, कोई पुण देति दाणमतिहीणं ।
 तत्थ वि अणुप्पयं तू, दाणपतिस्सा इमं भणति ॥१३७४॥
 पाएण देति लोगो, उवगारी परिचिए व झुसिए वा ।
 जो पुण अद्वाखिणं, अतिहिं पूएति तं दाणं ॥१३७५॥
 कोइ पुण साणभत्तो, भत्तं साणादियाण दिज्जंतं ।
 तस्स य पियं ति भासति, तुमेगो जाणसी दाउं ॥१३७६॥
 अवि णाम होज्ज सुलभो, गोणादीणं तणादि आहारो ।
 छिच्छिकारहयाणं, ण य सुलभो होति सुणयाणं ॥१३७७॥
 केलासभवणा एते, आगया गुज्जगा महिं ।
 चरंति जकखरुवेण, पूयापूय हियाहिय ॥१३७८॥
 पूयंति पूयणिज्जा, पूयाएँ हियाय आगया इहइं ।
 लोगस्स हिता एते, पूझ्य अहवा हिया होन्ति ॥१३७९॥
 अहवा वि पूयपूया, हिताहिता पूतिता हिता होन्ति ।
 अपूतिता य अहिता, तम्हा खलु पूयणिज्जेते ॥१३८०॥
 एमादी अणुकूले, भणिते सच्चेसि माहणाईणं ।

दाता चिंतेति ततो, मज्जत्थो एस समणो त्ति ॥१३८१॥

एतेण मज्ज भावो, विद्धो लोए पणामहज्जमिम् ।

एकेके पुव्वुत्ता, भहग-पंताइया दोसा ॥१३८२॥

दाणं ण होति अफलं, पत्तमपत्ते य सणिउञ्जन्तं ।

इय विभणिए वि दोसा, पसंसिमो किं पुण अपत्ते ? ॥१३८३॥

वणिमगपिंडो भणितो, एत्तो वोच्छं तिगिच्छपिंडं तु ।

सा दुविहा तु तिगिच्छा, सुहुमा तह बायरा वेव ॥१३८४॥

सुहुमाए मासलहुं, आवत्ती दाण होति पुरिमहुं ।

बादरतेगिच्छाए, चउलहुगा दाणमायामं ॥१३८५॥

भिकखादिगतं संतं, पुच्छति रोगी तु ओसहं किंचि ।

भणई किमहं वेज्जो ?, पढमतिगिच्छा भवे एसा ॥१३८६॥

वेज्जो त्ति पुच्छियव्वो, अत्थावत्तीइ सूतियं एयं ।

अबुहाण बोहणं वा, अयाणमाणाण कतमेतं ॥१३८७॥

वेति व एरिस दुकर्खं, अमुएणं ओसहेण पउणं भे ।

सहसुप्पद्यं च रुयं, वारेमो अट्टमादीहिं ॥१३८८॥

एसा वितिय तिगिच्छा, दो वेयाओ तु सुहुमतेगिच्छं ।

बादरतेगिच्छं पुण, सतमेव करेति वेज्जत्तं ॥१३८९॥

संसोहण संसमणं, णिदाणपरिवज्जणं च जं जत्थ ।

आगंतुधातुखोभे, व आमए कुणति किरियं तु ॥१३९०॥

अस्संजयतेगिच्छे, कीरंते तह य सुहुमकदणमिम् ।

तहियं तु अणेगविहा, दोसा इणमो पसज्जन्ति ॥१३९१॥

अस्संजमजोगाणं, पसंजणं कायघाओ अयगोलो ।

दुब्बलवग्घाहरणं, अच्चुदए गिण्हणुहुहो ॥१३९२॥

जम्हा एते दोसा, तम्हा कायच्चिया ण हु तिगिच्छा |दारी|

भणितो तिगिच्छपिंडो, एत्तो कोहादि वोच्छामि ॥१३९३॥

चकित्सा-
पिण्डः

कोधादयो
दोषाः

कोहादीणं कमसो, आहरणा होनितमे समासेणं ।

हत्थप्पं गिरिफुल्लिय, रायगिहं चेव चंपा य ॥१३९४॥

कोधे क्षपकः णगरम्मि हत्थकप्पे, करडुगभत्ते उ खमओँ दिङ्गतो ।

कोसलदेसे गिरिफुल्लिगामे वणकोट्टकारम्मि ॥१३९५॥

माने क्षुलकः साहूण समुल्लावे, को णु हु अज्जं पए तु साहूणं ।
आणेज्ज इट्टगातो ?, खुड्डाऽऽह तहिं अहं आणे ॥१३९६॥

घत-गुलसंजुत्ता वि य, जह आणिय इट्टगातु खुड्डेणं ।

सेढंगुलिमादीहिं, णाएहिं एत्थ भत्तड्डं ॥१३९७॥

मायाथामा- रायगिहे धम्मरुयी, असाढभूती तु खुड्डओ तस्स ।
वाढभूतिः रायणडगेहपविसण, संभोइय मोदए लंभो ॥१३९८॥

आयरिय उवज्ञाए, संघाडय अप्पयस्स अट्टाए ।

भुज्जो भुज्जो पविसति, काण-कुणी-खुज्जरुवेहिं ॥१३९९॥

उवरितलत्थो य णडो, पासति चिंतेति बुद्धिमं सुडु ।

होज्ज णडो सारिकवो, उवाययो एस घेत्तव्वो ॥१४००॥

चिंतिय उवायमेयं, वाहरिया देमि मोदए बहवे ।

भणिओ य तओ एज्जसु, दिणे दिणे जाहे कज्जं तु ॥१४०१॥

धूयटुंगं संदिसती, हास-खेडु-परिहास-संफासे ।

एतेण समं कुब्बह, जह भज्जति एस अचिरेण ॥१४०२॥

जदि णामं गिण्हेज्जा, तो बेज्जह मुयसु एय पव्वज्जं ।

ताहि तहक्य खुभितो, रथहरणं लिंग मुयसु त्ति ॥१४०३॥

गुरु सिट्ठ मोत्तुमातो, दिणा बीयाय भणिय जेणं च ।

एसुत्तमपगतीओ, जत्तेणं उवयरेज्जाह ॥१४०४॥

रायगिहे य कयायी, णिम्महिलं णाडगं णडाऽगच्छी ।

ताव विरहम्मि मत्ता, उवरिगिहे दो वि पासुत्ता ॥१४०५॥

वाघाएण पविट्ठो, दिट्ठ विचेला विरागमावणो ।

आयरियगुरुसमीवं, पट्ठित दिट्ठो णडेणं च ॥१४०६॥

इंगितणाए धूयाखरंट पेसियय जीवणं देहि ।
 देमि त्ति रद्गपालं, णाडग णचीय कुसुमपुरे ॥१४०७॥
 कडगादिअत्थदाणं, बहुपडितं तत्थ(नच)गम्मि णचंते ।
 भरहो य वणादीया, भरहिढ्डी तत्थ य णिबद्धा ॥१४०८॥
 इवखागवंस भरहो, आयंसधरे य केवलालोओ ।
 हत्थे गहिओ मा कुण, किं भरहो णियत्तो ? पञ्चाह ॥१४०९॥
 ण हु तं पड़खउ एवं, वेलंबो होति जति णियत्तामि ।
 पंच सता तेण समं, पव्वइता णाडए डहण ॥१४१०॥
 एमादि मायपिंडो, ण कण्पती णवरि कारणे कण्पे ।
 गेलण्ण-खमग-पाहुण-थेरादड्डेवमादीसु ॥१४११॥
 मायापिंडो भणितो (दारं), एत्तो वोच्छामि लोहपिंडं तु ।
 सो कोहपिंडमादिसु, सव्वत्थङ्गुपाति अहव इमो ॥१४१२॥
 लब्धंतं पि ण गिण्हति, अण्णं अमुंगं ति अज्ज घेच्छामि ।
 भद्रसं ति व काउं, गिण्हति खद्दं सिणिद्धादी ॥१४१३॥
 तत्थोदाहरणमिणं, चंपाएँ छणम्मि को वि खमतो तु ।
 गेण्हति अभिग्गहं तू, सीहेसरमोदए घेच्छं ॥१४१४॥
 भिकख पविढ्डो य तयो, पडिसेहे अण्ण लब्धमाणं पि ।
 सीहेसरमलहंतो, संकिस्सति भावतो अह सो ॥१४१५॥
 सीहेसरगतचित्तो, विसरिसचित्तो य धम्मलाभो त्ति ।
 वेईं सीहेसरए, सूरत्थमिए वि हिंडइ तु ॥१४१६॥
 सहुङ्गुरत्त केसरभायणभरणं च पुच्छ पुरिमहृ ।
 उवओग चन्दजोयण, साहु त्ति विग्निचणे णाणं ॥१४१७॥
 कोहादीणं कमसो, एमेते वणिया उ आहरणा ।
 एतेसि चिय कमसो, आवत्ती दाण वोच्छामि ॥१४१८॥
 कोहे माणे चतुलहु, आवत्ती दाण होइ आयामं ।
 मायाए मासगुरु, आवत्ती दाण भन्नेकं ॥१४१९॥

संस्तवदोषः

लोभे चउगुरुगा तू, आवक्ती दाण होयऽभत्तहुं । दारं ।
 संथुणण संथवो तू, शुणणा वंदणगमेगहुं ॥१४२०॥
 दुविहो य संथवो खलु, संबंधी वयणसंथवो चेव ।
 एककेक्षो पुण दुविहो, पुच्छि पच्छा य णायव्वो ॥१४२१॥
 संबंधे पुच्छ दुविहो, इत्थी पुरिसे य होति णायव्वो ।
 एमेव य पच्छा वी, आवक्ती दाण वोच्छामि ॥१४२२॥
 इत्थीए चतुगुरुगा, पुरिसेसु चतुलहू मुणेतव्वा ।
 चउगुरुए तु चउत्थं, चउलहुए दाणमायाम् ॥१४२३॥
 वयणे वि पुच्छ दुविहो, इत्थी पुरिसे य होति णायव्वो ।
 एमेव य पच्छा वी, आवक्ती दाण वोच्छामि ॥१४२४॥
 इत्थीए मासगुरुं, आवक्ती दाण होति भत्तेकं ।
 पुरिसे मासलहुं तू, आवक्ती दाण पुरिमहुं ॥१४२५॥
 संबंधे पुच्छसंथवो, माय-पियादी तु होति णायव्वो ।
 सासुय-ससुरातीओ, संबंधीसंथवो पच्छा ॥१४२६॥
 आयवयं च परवयं, णाउं संबंधती तयणुरुवं ।
 मम माता एरिसिया, ससा व धूया व णत्तादी ॥१४२७॥
 अद्धी दिढ्ठीपण्हय, पुच्छा कहणं ममेरिसी जणणी ।
 थणखेवो संबंधो, विहवासुण्हाय दाणं च ॥१४२८॥
 एमेव य पुरिसेसु वि, पियभातादीहिं होति संबंधो ।
 एमेव पच्छसंथव, अद्धिति दिढ्ठादि पुच्छादी ॥१४२९॥
 पच्छासंथवदोसा, सासुय विहवादिधूयदाणं च ।
 भज्जा मम एरिसिया, सज्जं घातो व भंगो वा ॥१४३०॥
 संबंधे संथवेसो, एत्तो वोच्छामि संथवं वयणे ।
 पुच्छि पच्छा व तहा, संथुणणे कुणति दाताए ॥१४३१॥
 गुणसंथवेण पुच्छं, संतासंतेण जो थुणेज्जाहि ।
 दातारमदिण्णमिमि, सो वयणे संथवो पुच्छि ॥१४३२॥

सो एसो जस्स गुणा, पयरंति अवारिया दसदिसासु ।
 इहरा कहासु सुव्वति, पचकखं अज्ज दिछो त्ति ॥१४३३॥
 गुणसंथवेस पच्छा, संतासंतेण जो थुणेज्जाहि ।
 दातारं दिष्णम्मी, सो पच्छासंथवो वयणे ॥१४३४॥
 विमलीक्य णे चकखूं, जहत्थतो वियरिया गुणा तुज्ज्ञ ।
 आसि पुरा णे संका, इदाणि णीसंकियं जायं ॥१४३५॥
 तत्थ वि भइग-पंता, दोसा तह चेव होंति णायव्वा ।
 भणिएस संथवो तू, (दारं) विज्ञा-मंते अतो वोच्छुं ॥१४३६॥
 विज्ञा-मंते चतुलहु, आवक्ती दाण होति आयामं ।
 विज्ञा-मंतविसेसं, उल्लिंगेऽहं समासेण ॥१४३७॥
 विज्ञा-मुंतविसेसो, विजित्थी पुरिस्तो होति मंतो तु ।
 अहव ससाहण विज्ञा, मंतो पुण पढियसिद्धो तु ॥१४३८॥
 विज्ञाए उ णिदरिसण, जह कोई भिच्छुवासयो पत्तो ।
 साहूण पिंडियाणं, अह उल्लावो इमो तत्थ ॥१४३९॥
 इय पंतभिच्छुवासो, साहूण ण देति तत्थ भणएको ।
 जइ इच्छह विज्ञाए, घय-गुल-वत्थाणि दावेमि ॥१४४०॥
 पेच्छामो त्ति य भणिए, गंतुं विज्ञाभिमंतिओ वेति ।
 किं देमि ? त्ती घत-गुल-वत्थाणि दिष्ण साहरणं ॥१४४१॥
 अणेहि य सो भणिओ, किह ते दिष्णं ति भत्त-पाणादी ? ।
 तो वेति तगो रुद्धो, केण हितं ? केण मुद्धो मि ? ॥१४४२॥
 पडिविज्ज थंभणादी, सो वा अणो व से करेज्जाहि ।
 पावाजीवी मायी, कम्मणकारी य गहणादी ॥१४४३॥
 मंतम्मि उदाहरणं, पाडलिपुत्ते मुरुंडराइस्स ।
 उप्पण सीसवेदण, पालित्तयकहण ओमज्जे ॥१४४४॥
 जह जह पदेसिणी जाणुयम्मि पालित्तयो भमाडेत्ति ।

विद्या-मन्त्र-
दोषो

विद्या-मन्त्रयो-
विशेषः

विद्यायां सिक्ष-
पासकः

मन्त्रे पादलिप-
मुरुण्डराजौ

तह तह सीसे वियणा, पणस्सति मुरुङ्डरायस्स ॥१४४५॥
 मंतेण अभिमंतिय, तह चेव दवाव दिज्ज कोयिं तु ।
 तत्थ वि ते च्छिय दोसा, पडिमंतादी इमे होन्ति ॥१४४६॥
 पडिमंतथंभणादी, सो वा अण्णो व से करेज्जाहिं ।
 पावाजीवी मायी, कम्मणकारी य गहणादी ॥१४४७॥
 विज्जा-मंताभिहिया,(दारं) अहुणा वोच्छामि चुण्ण-जोगादी ।
 वसिकरणादी चुण्णा, अन्तद्वाणंजणादीया ॥१४४८॥
 चुण्णे जोगे चउलहु, आवत्ती दाणमेत्थ आयामं ।
 णिदरिसणं दुण्हं पी, उल्लिङ्गेऽहं समासेण ॥१४४९॥
 दिङ्टौ चुण्ण-जोगे, जह कुसुमपुरम्मि केति आयरिया ।
 जंघावलपरिहीणा, ओमे सीसस्स तु रहम्मि ॥१४५०॥
 कहयंति चुण्ण-जोगा, अंतद्वाणादि तत्थ दो खुड्हा ।
 पच्छण्णठिय णिसामे, अवधारे अंजणं एकं ॥१४५१॥
 वीसज्जिया वि साहू, गुरुहिं देसंत खुड्हुग णियत्ता ।
 आयरिएहिं य भणिता, दुट्ठु कयं जं णियत्ता भै ॥१४५२॥
 भिक्खे परिहायंते, थेराणं ओमे तेसि देंताणं ।
 किं ओम गुरुणं तू, कुच्छामो ? खुड्ह सामत्थे ॥१४५३॥
 कुणिमो अंतद्वाणं, दव्वे मेलेत्तु अञ्जियंजणया ।
 सह भोज्ज चंदगुत्ते, ओमोदरियाएँ दोब्बल्लं ॥१४५४॥
 चाणक पुच्छ इट्टालचुण्ण दारपिहणं तु धूमो य ।
 दहुं कुच्छ पसंसा, थेरसमीवे उवालंभो ॥१४५५॥
 एवं वसिकरणादिसु, चुण्णेसु वसीकरेत्तु जो तु परं ।
 उप्पाएती पिंड, सो होती चुण्णपिण्डो तु ॥१४५६॥
 जे विज्ज-मन्तदोसा, ते च्छिय वसिकरणमादिचुण्णेहिं ।
 एगमणेगपयोसं, कुज्जा पत्थारयो वा वि ॥१४५७॥

भणिएस चुण्णपिण्डो, (दारं) अहुणा बुच्छामि जोगपिंडं तु ।

तहियं जोग अणेगा, इणमो तू संपवकखामि ॥१४५८॥

योगः

सूभग-दोभगकरा, जोगा आहारिमा य इयरे य ।

आधंस धूववासो, पायपलेवायिणो इतरे ॥१४५९॥

तत्थाहरणं इणमो, अणहारिमपादलेवजोगम्मि ।

आभीरगविसयम्मी, जह कत मुण तावसेहिं तु ॥१४६०॥

णदि कण्ह वेण्ण दीवे, पंच सया तावसाण णिवसंति ।

पञ्चदिवसेसु कुलवइ, पालेवे लिंप पाए तु ॥१४६१॥

पाउगदुरुहृ सलिलुप्परेण उत्तरित एति णगरं ति ।

आउहृ लोग पूया, पञ्चकखा तेते देव ति ॥१४६२॥

जण सावगाण खिंसण, तहियं तू वइरसामिमाउलया ।

आयरियअज्जसमिता, तेसिं च णिवेदियं तेहिं ॥१४६३॥

तेहि भणिया य वच्चह, ते मातिद्वाणि पायलेवेणं ।

णतिमुत्तरंति सगिहे, णेउसिणोएण धोञ्चवह णं ॥१४६४॥

तेहि य सगिहे णेउं, पाय बला धोयऽणिच्छमाणाणं ।

किं जाणति लोगो ? ती, दिण्णं विणएण बहुफलयं ॥१४६५॥

पडिलाभिय वच्चता, णिबुहु णदिकूल मिलिय समिया य ।

विम्हिय पंच सता तावसाण पञ्चज्ज साहा य ॥१४६६॥

एमादीजोगेहिं, आउहावेतु एसती पिण्डं ।

सो ण वि कप्पे (दारं) एत्तो, वोच्छामी मूलकम्मं तु ॥१४६७॥

दुविहं तु मूलकम्मं, गब्भादाणे तहेव परिसाडे ।

मूलकम्म

दुविहे वि मूलकम्मे, पच्छित्तं होति मूलं तु ॥१४६८॥

आदाणे अहिगरणं, पडिबंधो छोभगादिदोसा य ।

पाणवह साडणम्मि, छोभग पडिणीय उहुहो ॥१४६९॥

इय मूलकम्मेण, पिंडो उप्पादिओ ण कप्पति तु ।

उप्पातणेस भणिया, गवेसणा घेव य समत्ता ॥१४७०॥दारं।

ग्रहणैषणा

एवं तु गविद्वस्सा, उग्गमउप्पायणाविसुद्धस्स ।
 गहणविसोहिविसुद्धस्स होति गहणं तु पिंडस्स ॥१४७१॥
 उग्गमदोस गिहीतो, उप्पायण होइ समणउत्थाणा ।
 गहणेसणाए दोसे, आयपरसमुद्धिए वोच्छं ॥१४७२॥
 दोण्णि वि समणसमुत्था, संकित तह भावतोऽपरिणयं च ।
 सेसा अटु वि णियमा, गिहिणो तु समुद्धिए जाण ॥१४७३॥
 सा गहणेसण चतुहा, णामं ठवणा य दब्बे भावे य ।
 दब्बे वाणरजूहं, सब्बं वत्तब्ब वित्थरयो ॥१४७४॥
 दब्बम्मि एस भणिता, भावे गहणेसणं तु वोच्छामि ।
 दसहिँ पदेहिं सुद्धं, संकितमादी इमेहिं तु ॥१४७५॥
 संकित मविखत णिकिखत, पिहित साहरण दायगुम्मीसे ।
 अपरिणय लित्त छहुय, एसणदोसा दस हवंति ॥१४७६॥
 संकाए चउभंगो, पढमो गहणे य भोयणे चेव ।
 बितिओ गहणे ण भोयणे, ततिओ पुण संकितो भोगे ॥१४७७॥
 शङ्काचतुर्भङ्गी णीसंकिओ तु चरिमे, किह पुण संका हवेज्ज ? जह कोई ।
 भिकख पविद्वो लद्धम्मि, हिमभिकखं विर्गिचेति ॥१४७८॥
 किणु हु खद्वा भिकखा, लद्वा ? ण य तरति पुच्छिउं तहियं ।
 हिरिम इति संकाए, भुंजति इह संकितो चेव ॥१४७९॥
 बीएण गहिय संकिय, विगडन्तऽन्ने य णवरि संघाडे ।
 पगयं पहेणगं वा, सोउं णिस्संकिओ भुंजे ॥१४८०॥
 णीसंकगाहि तइओ, विगडेन्तो णिसम्ममणसंघाडं ।
 संका पुणाइ जारिस, लद्व मए अमुगगेहम्मि ॥१४८१॥
 महती भिकखा तारिस, एतेहि वि लद्व किण्ण होज्जाहि ? ।
 णीसंकिअ काऊणं, भुंजति तं संकिओ चेव ॥१४८२॥
 पढमो दोसु वि लग्गो, ब्रितिओ पुण गहणे भोयणे तइतो ।

ग्रहणैषणा
दशधा

शङ्कितदोषः

शङ्काचतुर्भङ्गी

जं संकितमावणो, पणुवीसा चरिमए सुद्धो ॥१४८३॥
 छउमत्थो सुतणाणी, गवेसती उज्जुयं पयत्तेण ।
 आवणो पणुवीसं, सुतणाणपमाणतो सुद्धो ॥१४८४॥
 साहू सुतोवयुत्तो, सुतणाणी जइ वि गिणहइ असुद्धं ।
 तं केवली वि भुंजति, अपमाण सुयं भवे इहरा ॥१४८५॥
 सुत्तस्स अष्टपमाणे, चरणाभावो ततो य मोक्खस्स ।
 मोक्खाभावाओ चिय, पयत्तदिक्खा णिरत्थाय ॥१४८६॥
 सोलस उग्गमदोसा, णव एसणदोस संकमेतूण ।
 पणुवीसेए दोसा, संकियमासंकिओ वोच्छं ॥१४८७॥
 जइ संका दोसकरी, एवं सुद्धं पि होति तु असुद्धं ।
 णीसंकमेसियं ति व, अणेसणिज्जं पि णिहोसं ॥१४८८॥
 भण्णति संकियभावो, अविसुद्धो अपडितेकतरपक्खे ।
 एसिं पि कुणयङ्गेसिं, अणेसिमेसिं विसुद्धो तु ॥१४८९॥
 णिसंक काउ तम्हा, भोत्तव्वं संकियं भणितमेयं ।दारं।
 मविखतमिदाणि वोच्छं, मविखत जं होति संसत्तं ॥१४९०॥
 दुविहं च मविखतं खलु, सच्चित्तं चेव होइ अच्चित्तं ।
 सच्चित्तं तत्थ तिहा, पुढवी आऊ य वणकाए ॥१४९१॥
 पुढवीससरक्खेण, हत्थे मत्ते व सुक्खे पणगं तु ।
 आवत्ती दाणं पुण, णिव्वितियं होति दातव्वं ॥१४९२॥
 कहममविखयमीसे, लहुगो णिम्मीसे होन्ति लहुगा तु ।
 लहुमासे पुरिमहुं, चतुलहुए होति आयामं ॥१४९३॥
 ससणिछुदउल्ले या, पुर-पच्छाकम्म मविखयं चतुहा ।
 उवकुट्ठ-पिट्ठ-कुक्कुसमविखतमेवादि वणकाये ॥१४९४॥
 ससणिछ्द हत्थमत्ते, पणगं आवत्ती दाण णिव्विगहं ।
 उदउल्ले मासलहुं, आवत्ती दाण पुरिमहुं ॥१४९५॥

प्रक्षितदोषः

पुरकम्म पच्छकम्मे, आवत्ती चतुलहू मुणेतवा ।
 दाणं आयामं तू, बणकाय अतो तु वोच्छामि ॥१४९६॥
 उकट-पिटु-मकिखय, परित्तहत्थे य मत्त सच्चित्ते ।
 मासलहू आवत्ती, दाणं पुण होति पुरिमहृ ॥१४९७॥
 एते चेव उ मकिखए, हत्थे मत्ते य होन्तङ्णन्तेसु ।
 आवत्ती मासगुरुं, दाणं पुण होति भत्तेकं ॥१४९८॥
 छिंदती एव सागं, छिंदती एव जं रसोलितं ।
 उकटमकिखतेतं, परित्तङ्णंतेण वा होज्जा ॥१४९९॥
 सेसेहि तु काएहिं, तीहि वि तेज-समीरण-तसेहिं ।
 सच्चित्तमीसएण व, मकिखत्त ण विवज्जए किंचि ॥१५००॥
 सच्चित्त मकिखयम्मि उ, हत्थे मत्ते य होति चउभंगो ।
 पढमम्मि दो वि मकिखय, हत्थो वितियम्मि ण वि मत्तो ॥१५०१॥
 ततिए मत्तो मकिखतो, ण वि हत्थो चरिमहृ ण एको वि ।
 आदितिए पडिसेहो, चरिमो भंगो अणुण्णातो ॥१५०२॥
 अच्चित्तमकिखत दुहा, गरहितदव्वेण वा वि इतरेण ।
 गरहित होति दुहा तू, लोगे तह उभययो वा वि ॥१५०३॥
 मंस-वस-सोणिया-ऽसव-लसुणादी गरहिएस लोगम्मि ।
 मुत्तपुरीसादीहिं, गरहियमेयं भवे उभए ॥१५०४॥
 दुविहे तु गरहिए तू, आवत्ती चउलहू मुणेतवा ।
 दाणं आयामं तू, अगरहितेत्तो पवकखामि ॥१५०५॥
 अगरहिय कूरकुसणं, गोरस-घत-तेल्लमादीहिं जं तु ।
 संसत्तमसंसत्तं, दुविहे पि य होति णायव्वं ॥१५०६॥
 अच्चित्तमकिखयम्मी, चउसु वि भंगेसु होति भयणा तु ।
 अगरहिएण तु गहणं, पडिसेहो गरहिए होति ॥१५०७॥
 संसज्जिमेहिं वज्जं, अगरहिएहिं पि गोरसदवेहिं ।
 मधु-घत-तेल्ल-गुलेहि य, मा मच्छि-पिवीलियाघाओ ॥१५०८॥

गोरससंसत्ते या, घत-तेल्ल-गुलादि-कीडिसंसत्ते ।
 चतुलहुगा आवत्ती, दाणं पुण होति आयामं ॥१५०९॥
 लोइयगरहित मज्जा-मंस-वसादीहिं मविख्यं जं तु ।
 नवरं पुराण भाविअ, देसिं व पदुच्च गहणं तु ॥१५१०॥
 दोहिं पि गरहिएहिं, मुत्तुच्चाराइ होइ अग्गहणं ।
 मविखत भणितं एयं, एत्तो वोच्छामि णिकिखतं ॥१५११॥
 णिकिखतं ठवियं ति य, एगटुं ठाणमगणा एत्थं ।
 तं तिविह होति ठाणं, सच्चित्तं मीस अच्चित्तं ॥१५१२॥
 एत्थं चतुभंग भवे, सच्चित्तादी अणेगह इमो तु ।
 सच्चित्तं सच्चित्ते, सच्चित्त मीसे वडचित्ते वा ॥१५१३॥
 मीसं वा ससच्चित्ते, मीसं मीसे व होति णिकिखतं ।
 चित्तेणं मीसेण य, एवेक्षो होति चउभंगो ॥१५१४॥
 अहुणा चित्ताचित्ते, चित्तं चित्तमिम होति णिकखेवो ।
 चित्तं वा अच्चित्ते, अच्चित्त चित्तोभयमचित्तो ॥१५१५॥
 अहुणा मीसं मीसे, मीसमचित्ते अचित्त मीसमिम ।
 अच्चित्तं अच्चित्ते, ततिएसो होति चतुभंगो ॥१५१६॥
 चतुभंगेसेतेसुं, संजोगाऽणेगहा मुणेयव्वा ।
 पुढवादिएसु छसु वि, काएसु सठाण परठाणे ॥१५१७॥
 सच्चित्तपुढविकाए, सच्चित्तो चेव पुढवि णिकिखत्तो ।
 सच्चित्ते अच्चित्तो, अच्चित्ते वा वि सच्चित्तो ॥१५१८॥
 अच्चित्ते अच्चित्तो, सट्टाणे एस होति चउभंगो ।
 परठाणे पंचऽणे, आजमादीसिमे होनित ॥१५१९॥
 सच्चित्तपुढविकाओ, सच्चित्ताउमिम होति णिकिखत्तो ।
 सच्चित्तो अच्चित्ते, अच्चित्तो चेव सच्चित्ते ॥१५२०॥
 अच्चित्तो अच्चित्ते, एवं सेसेसु तेउमादीसुं ।
 संजोगा णेतव्वा, पंचसु परठाणे चउभंगो ॥१५२१॥

निक्षिप्तदोषः

एमेव आउ-तेऊ-वाउ-वणस्सति-तसाण चतुर्भंगा ।
 एकेके विष्णेया, छ च्चतुर्भंगाण संजोगा ॥१५२२॥
 चित्ते सच्चिच्चत्तेण, ते छत्तीसं हवंति संजोगा ।
 अच्चिच्चत्तमीसएण वि एवतिया चैव संजोगा ॥१५२३॥
 मीसे अच्चिच्चत्तेण वि, एवतिय च्चिय हवंति संजोगा ।
 तिष्ण वि छत्तीसा तू, मिलिया अट्टक्करसयं तु ॥१५२४॥
 अहवण सच्चिच्चत्तमीसा, य एगयो एगयो य अच्चिच्चत्तो ।
 एत्थं चतुर्भंगो तू, तत्थाऽऽदितिए कहा णत्थि ॥१५२५॥
 जं पुण अच्चिच्चदब्बं, णिकिखप्पति चेयणेसु कायेसु ।
 तहिं मग्गणा तु इणमो, अणंतर परंपरा होति ॥१५२६॥
 चित्तपुढविइ अणंतर, ओगाहिमगाइ होति णिकिखत्तं ।
 होती परंपरं पुण, पिहडगयं जं तु पुढविठियं ॥१५२७॥
 उद्गमणंतर णवणीयमादि पारंपरं तु णावादी ।
 ते उ अणंतर पारंपरे य दुयगा इमे सत्त ॥१५२८॥
 विज्ञायमुम्मुर्गालमेव अप्पत्तपत्तसमजाले ।
 बोलीणे सत्त दुगा, एते तु अणंतर परे य ॥१५२९॥
 विज्ञाउत्ति ण दीसति, अग्गी दीसति य इंधणे छूहे ।
 छारुम्मीसा पिगल, अगणिकणा मुम्मुरो होति ॥१५३०॥
 णिज्जाला हिलिहलया, इंगाला ते भवे मुणेतव्वा ।
 होति चउत्थो भंगो, ते जालाऽपत्तपिहडं तु ॥१५३१॥
 पंचम पत्ता पिहुडं, छट्टम्मि य होति कण्णसमजाला ।
 सत्तमए समतीया, अणंतरा होति सत्तसु वी ॥१५३२॥
 पारंपर पिहुडादिसु, अगणीघट्टादि तत्थ दोसा तु ।
 भयणा तु जंतचुल्लिसु, इणमो तु तहिं मुणेयव्वा ॥१५३३॥
 पासोलित्त कडाहे, परिसाडी णत्थि तं पि य विसालं ।
 सो वि य अचिरच्छूढो, उच्छुरसो णाइउसिणो य ॥१५३४॥

गहणमघट्टिय कणो, घट्टित छारादिपडण अग्निवहो ।
 उसिणोदगस्स गुलरसपरिणामिय गहणऽणच्चुसिणे ॥१५३५॥
 दुविह विराहण उसिणे, छडुण हाणी य भाणभेदो य ।
 अच्चुसिणातो ण घेष्पति, जंतोलित्तेस जयणा तु ॥१५३६॥
 वाउकिखत्ताणंतर, पष्पडिगादी तु होति णायब्बा ।
 वत्थ दतिपूरिओवरि, पतिट्टिय परंपरं होति ॥१५३७॥
 हरियादि अणंतर पूरियाइ पारंपरे पिहुडमादी ।
 गोणादिपिड्ड पूवाढणंतरे भरगकुतिगितरं ॥१५३८॥
 सब्बं ण कप्पएयं, णिकिखत्त समासतो समक्खातं ।
 पुढवादीणं एत्तो, आवत्ती दाण वोच्छामि ॥१५३९॥
 पुढवादी जाव तसे, अणंतवणकाय मोत्तु णिकिखत्ते ।
 संति अणंतर लहुगा, परंपरे होति मासलहुं ॥१५४०॥
 चतुलहुए आयामं, मासलहू दाण होति पुरिमहुं ।
 एयं सच्चिच्चत्तम्मि, भणियं मीसे अतो वोच्छं ॥१५४१॥
 एतेसु चेव पुढवादिएसु मीसे अणंतरे लहुओ ।
 होति परंपरे पणं, दाणं एत्तो तु वोच्छामि ॥१५४२॥
 लहुमासे पुरिमहुं, पणगे पुण दाण होति णिच्विगति ।
 वणकायमणंतेसुं, आवत्ती दाण वोच्छामि ॥१५४३॥
 वणकायअणंतेसुं, णिकिखत्त अणंतरे तु चतुगुरुगा ।
 होति परंपरि गुरुओ, दाणं तु अतो तु वोच्छामि ॥१५४४॥
 चतुगुरुए तु चउत्थं, गुरुमासे दाणमेगभत्तं तु ।
 आवत्ती दाणं पि य, पिहियम्मि अतो उ वोच्छामि ॥१५४५॥
 पिहियाणंताऽणंतर, परंपरे चेव होति गुरुपणं ।
 लहुपणं तु परित्ते, दोसु वि दाणं तु णिच्विगती ॥१५४६॥
 आवत्ती दाणे वा, पुढवादीणिकिखवंत भणियं तु ।
 एत्तो समासयो च्चिय, पिहितद्वारं यवकखामि ॥१५४७॥

पिहितद्वेषः

सच्चित्तादिसु अच्चित्पिहिय चतुर्भंग तह य संजोगा ।
 जह भणिया णिकिखते, तह चेव य होन्ति पिहिते वि ॥१५४८॥
 सच्चित्त मीस एको, एकं तोऽच्चित्त एत्थ चउभंगो ।
 आदिदुवे पडिसेहो, ततिए भंगम्मि मग्गणया ॥१५४९॥
 अच्चित्त सचित्तेण, अतिरं सतिरं च जं भवे पिहितं ।
 पुढवादिएसु छस्तु वि, लोटादी अतिर पुढवीए ॥१५५०॥
 पच्छिय-पिहुडादिऽतिरं, ओगाहिमगादिऽण्ठंतरं होति ।
 वद्धणियादि परंपर, अगणिकाए इमं होति ॥१५५१॥
 अतिरं अंगाराई, तहियं पुण संतरो सरावादी ।
 तत्थेव अतिर वायू, परंपरो वत्थिणा पिहिते ॥१५५२॥
 अइरं फलादिपिहियं, वणम्मि इतरं तु पच्छि-पिहुडादी ।
 कच्छवसंचारादी, अतिरतिरं पच्छियादीहिं ॥१५५३॥
 तइए भंगे मग्गण, भणिएस चउत्थभंगभयणा तु ।
 अच्चित्त अच्चित्तेण, पिहिए का भयण ? सुणसु इमा ॥१५५४॥
 चतुर्भंगो पिहिएणं, गुरुयं गुरुएण लहुअ (गुरुअ) लहुएणं ।
 लहुयं गुरुएण तहा, लहुयं लहुएण चरिमो तहिं गज्जो ॥१५५५॥
 पुढवादीणं कमसो, आवत्ती दाण जह तु णिकिखते ।
 आयविराहण गुरुयं, ति कातु णवरं तु चउगुरुया ॥१५५६॥
 एत्थ उ दाण चतुर्थं, एत्तो वोच्छामि साहरणदारं ।
 साहरणं उक्किरणं, विरेयणं चेव एगटुं ॥१५५७॥
 मत्तेण जेण दाहिति, तत्थ अदेजं तु होज्ज जं दब्बं ।
 तं साहरितुं अणहिं, मत्तेण दैः साहरणा ॥१५५८॥
 सा पुण छसु णातब्बा, सचित्तमीसा तहेव अच्चित्ता ।
 एत्थ वि जह णिकिखते, भंगा संजोग तह चेव ॥१५५९॥
 सच्चित्तमीस आदिलएसु दुसु णत्थ मग्गण विवेगो ।
 ततियम्मि मग्गणा तू, छसु भोमादीसु साहरणे ॥१५६०॥

संहृतदोषः

मत्तेण जेण दाहिति, तत्थ अदेजं तु होज्ज जं दब्बं ।
 तं साहरितुं अणहिं, मत्तेण दैः साहरणा ॥१५५८॥
 सा पुण छसु णातब्बा, सचित्तमीसा तहेव अच्चित्ता ।
 एत्थ वि जह णिकिखते, भंगा संजोग तह चेव ॥१५५९॥
 सच्चित्तमीस आदिलएसु दुसु णत्थ मग्गण विवेगो ।
 ततियम्मि मग्गणा तू, छसु भोमादीसु साहरणे ॥१५६०॥

चरिमे भंगे भयणा, जं दुहमच्चित का तहिं भयणा ? ।

भण्णइ सुणसू तहियं, चउभंगो होति इणमो तू ॥१५६१॥

सुकके सुकं पढमं, सुकके उल्लं तु वितियओ भंगो ।

उल्ले सुकखं तइओ, उल्ले उल्लं चउत्थो तु ॥१५६२॥

एककेकके चउभंगो, सुकादीएसु चउसु भंगेसु ।

थोवे थोवं थोवे, बहुयं बहु थोव बहु बहुगं ॥१५६३॥

जत्थ तु थोवे थोवं, सुकखे उल्लं च छुभति तं गज्जं ।

जति तं तु समविखत्तुं, थोवाहारं दलइ मत्तं (अन्नं) ॥१५६४॥

सेसेसू तीसुं पी, दाता भंगेसु होति णातव्वो ।

थोव बहुं बहुग थोवो, बहु बहुगो चेव इणमो तु ॥१५६५॥

उकखेवे णिकखेवे, महल्लभाणम्मि लुद्ध वह डाहो ।

छकायवहो य तहा, अचियत्तं चेव वोच्छेदो ॥१५६६॥

थोवे थोवं छूदं, सुकखे उल्लं तु उल्ले सुकखं तु ।

बहुगं तु अणाइणं, कडदोसो सो त्ति कातूणं ॥१५६७॥

साहरणेयं भणियं, आवत्ती दाण जह तु णिकिखते ।

दायगदारं अहुणा, समासओ हं पवकखामि ॥१५६८॥

बाले बुडे मत्ते, उम्मते वेविए य जरिए य ।

अंधेल्लए पगलिए, आरुडे पाउयाहिं च ॥१५६९॥

हत्थंदु-णियलबद्धे, विवज्जिए चेव हत्थ-पाएहिं ।

तैरासि गुविणी बालवच्छं शुंजंति शुसुलेंती ॥१५७०॥

भजजेन्ती य दलेन्तो, कंडेन्ती चेव तह य पीसेन्ती ।

पिज्जंती रुचंती, कत्तंती पगडूमाणी (पमइमाणी) य ॥१५७१॥

छकायवग्गहत्था, समणद्वा णिकिखवित्तु ते चेव ।

ते चेवागाहेन्ती, संघट्टेताऽरभंती य ॥१५७२॥

संसत्तेण तु दव्वेण लित्तहत्था य लित्तमत्ता य ।

दायकदोषः

ओयत्तेन्ती साहरणं च देन्ती य चोस्त्रियं ॥१५७३॥
 पाहुडियं च ठवेन्ती, सपच्चवाया परं च उहिस्स ।
 आभोग अणाभोगेण दलंती वज्जणिज्जा उ ॥१५७४॥
 एतेसि दायगणं, गहणं केसिंचि होति भइयब्बं ।
 केसिंची अग्गहणं, तप्पडिवक्से भवे गहणं ॥१५७५॥
 एते दायगदोसा, एतेहिं दिज्जमाण ण वि कप्पे ।
 जे तु अकारणे गेण्हे, पच्छित्तं तेसि वोच्छामि ॥१५७६॥
 बाले बुहु मत्ते, उम्मते वेविए य जरिए य ।
 एतेसि मासलहुं, आवत्ती दाण पुरिमहुं ॥१५७७॥
 अंधेल्ल-पगलियादी, जाव तु दारं तु बालवच्छ त्ति ।
 पत्तेयं चतुगुरुगा, दाणं पुण होयऽभत्तहुं ॥१५७८॥
 भुंजण-घुसुलेन्तीए, आवत्ती चतुलहू मुणेयब्बा ।
 दाणं आयामं ती, भज्जणमादी अती बोच्छं ॥१५७९॥
 भज्जन्ती य दलेन्ती, जाव तु छवकायवग्गहत्थ त्ति ।
 समणद्वा ते चैव तु, णिक्रिखव आगाह घट्टन्ती ॥१५८०॥
 एत्थ तु विसरिसदाणं, पच्छित्तं होति कायणिप्पणं ।
 सेसेसुं दारेसुं, चतुलहुगा दाणमायामं ॥१५८१॥
 एते दायग भणिता, एत्तो उम्मीसयं पवक्खामि ।

उन्निमश्रदोषः तं तिह सचित्त मीसग, अच्चित्तेणं च उम्मीसं ॥१५८२॥
 जह चैव य संजोगो, कायाणं हेढओ तु साहरणे ।
 तह चैव य उम्मीसे, होति विभागो णिरवसेसो ॥१५८३॥
 चोएति को विसेसो, साहरणुम्मीसयाण दोण्हं पि ?।
 भण्णति साहरणं तू, भिकखद्वा भत्तयं रेये ॥१५८४॥
 उम्मीसं पुण दायब्बयं च दो वेते मीसितुं देज्जा ।
 शीय हरियाइएहिं, जह ओदण कुसणमादीर्ण ॥१५८५॥
 तं पि य सुकखे सुकखं, भंगा चत्तारि जह तु साहरणे ।

अप्पबहुए वि चउरो, तहेव चाइणऽणाइण्ण ॥१५८६॥

अपरिणतदोषः

उम्मीस भणियमेयं, एत्तो वोच्छामि परिणयं दुविहं ।

दब्बे भावे य तहा, दब्बे पुढवादि छककं तु ॥१५८७॥

जीवत्तम्मि अविगते, अपरिणयं परिणयं गते जीवे ।

दिंडंतो दुद्ध दही, इय अपरिणयं परिणयं चेव ॥१५८८॥

दब्बे अपरिणयम्मी, पच्छित्तं होति कायणिष्टण्णं ।

भावे अपरिणतं पुण, एत्तो वोच्छं समासेण ॥१५८९॥

सज्जिङ्गल्लगादिणं तू, अहवा अणोहिं होति सामण्णं ।

तत्थेगस्स परिणतो, भावो देमि त्ति साहुस्स ॥१५९०॥

सेसाण ण वि परिणयो, अपरिणयं भावतो भवे एयं ।

अहवा वि दाणमण्णं, अपरिणयं भावतो होति ॥१५९१॥

संघाडग हिंडंतो, एगस्स गणम्मि परिणयं एसी

बितिएण तु परिणमती, तं पि अघेत्तव्व मा कलहो ॥१५९२॥

पढमिल्लुग भावम्मी, अप्परिणयगेष्हणे तु लहुमासो ।

तस्सावत्ती भवति, दाणं पुण होति पुरिमहुं ॥१५९३॥

भणित अपरिणयमेयं, एत्तो वोच्छामि लित्तदारं तु ।

लिपदोषः

लित्तम्मि जत्थ लेवो, लब्भति कुसणाभिदव्वस्स ॥१५९४॥

तं खलु ण गेणिहयव्वं, मा तहियं होज्ज पच्छकम्मं तु ।

तम्हा उ अलेवकडं, णिष्पावादी गहेतव्वं ॥१५९५॥

इति उदिते चोएई, जदि पच्छाकम्मदोस एवं तु ।

तो ण वि भोत्तव्वं चिय, जावज्जीवाए भणति गुरु ॥१५९६॥

को कल्लाणं नेच्छति, आवस्सगजोग जदि ण हायंति ।

तो अच्छतु मा खुंजतु, अह ण तरे तत्थ भंगड्हा ॥१५९७॥

संसद्वहत्थ-मत्तै, सब्बम्मी सावसेस भंगड्हा ।

गहणं तु सावसेसे, सेसयभंगेसु भयणा यु ॥१५९८॥

संसक्तहत्थ-मत्ते, लित्ते लहुगा तु दाणमायामं ।
 अवसेस लित्ते उ, दाणं पुण होति पुरिमडं ॥१५९९॥

लित्तं ति गतं एयं, एत्तो वोच्छामि छड्डियं अहुणा ।
 तं पि तिह छड्डियं तू, सचित्त मीसं च अच्चित्तं ॥१६००॥

छड्डिए चउलहुगा तू, आवत्ती दाण होति आयामं ।
 अहव सचित्तादीणं, आवत्ती कायणिप्पणं ॥१६०१॥

सच्चित्त मीसए या, चउभंगो छड्डणम्मि इत्थ भवे ।
 चउभंगे पडिसेहो, गहणे आणादिणो दोसा ॥१६०२॥

उसिणस्स छड्डणे देन्तओ व डज्जेज्ज कायडाहो वा ।
 सीयपडणम्मि काया, पडिए महुबिंदुआहरणं ॥१६०३॥

छड्डिय भणियं एयं, गहणेसण एस परिसमत्ता तु ।
 गहितस्स अतो विहिणा, वासेसण पत्तमहुणा उ ॥१६०४॥

सा चतुहा णामादी, सब्बं वणेत्तु एत्थ दारम्मि ।
 एतसेवोवणयं, वोच्छामि इमं समासेण ॥१६०५॥

मच्छत्थाणी साहू, मंसत्थाणी य भत्तपाणं तु ।
 रागादीण समुदयो, मच्छियथाणी मुणेतव्वो ॥१६०६॥

जह ण छलिओ तु मच्छो, उवायगहणेण एव साहू वि ।
 अप्पाणमध्यण चिय, अणुसासे भुंजमाणो उ ॥१६०७॥

बायालीसेसणसंकडम्मि गेण्हंतो जीव ! ण सि छलितो ।
 एण्हिं जह ण छलिज्जसि, भुंजंतो राग-दोसेहिं ॥१६०८॥

घासेसणा तु भावे, होति पसत्था य अप्पसत्था य ।
 अपसत्था पंचविहा, तच्चिवरीता पसत्था तु ॥१६०९॥

संजोइय अइबहुयं, संगाल सधूमयं अणद्वाए ।
 पंचविह अप्पसत्था, तच्चिवरीता पसत्था तु ॥१६१०॥

संजोयणेत्थ दुविहा, दव्वे भावे य दव्वे बहियंतो ।
 भिकखं चिय हिण्डता, संजोए बाहिरेसा तु ॥१६११॥

छद्मितदोषः

ग्रासैषणा

संयोजनादोषः

खीर-दहि-कहुरादिण, लंभे गुड-सालि-कूर-घतमादी ।
 जातिक्ता संजोए, हिण्डंतंतो अतो वोच्छं ॥१६१२॥
 अंतो तिह पादम्मी, लंबण वयणे य होइ बोद्धवं ।
 जं जं रसोवकारि, संजोययए तु तं पाए ॥१६१३॥
 वालुंक-वडग-वाइंगणादि संजोए लंबणेण समं ।
 वयणम्मि छोहु लंबण, तो सालणगं छुभे पच्छा ॥१६१४॥
 दब्बम्मि एस संजोयणा तु संजोए जं तु दब्बाइ ।
 रसहेउं तेहिं पुण, संजोयण होति भावम्मि ॥१६१५॥
 संजोएन्तो दब्बे, राग-होसेहिं अप्पगं जोए ।
 राग-होसणिमित्तं, संजोययए तु तो कम्मं ॥१६१६॥
 कम्मेहिंतो य भवं, संजोययए भवातु दुक्खेण ।
 संजोययए अप्पं, एसा संजोयणा भावे ॥१६१७॥
 रसहेउं पडिकुहो, संजोयो कप्पए गिलाणद्वा ।
 जस्स व अभत्तछंदो, सुहोइओ अभावितो जो य ॥१६१८॥
 अहव ण जाई दब्बं, पत्ते य घयादिगा वि मेलंति ।
 सत्तुगमादीहि समं, मा होतु विगिचणीयंति ॥१६१९॥
 अंतो बहि चउगुरुगा, बितियाएसेण बाहि चउलहुगा ।
 चउगुरुगेऽभत्तटं, चउलहुगे होति आयामं ॥१६२०॥
 संजोयण भणिएसा, अहुण पमाणं भणामि आहारे ।
 जावतियं भोक्तव्वं, साहूहिं जावणद्वाए ॥१६२१॥
 बत्तीसं किर कवला, आहारो कुच्छिपूरओ भणिओ ।
 पुरिस्सस महिलियाए, अद्वावीसं भवे कवला ॥१६२२॥
 चउवीस पंडगस्सा, ते ण गहित जेण पुरिस-इत्थीणं ।
 पव्वज्ज ण पंडस्स उ, तम्हा ते ण गहिता एत्थं ॥१६२३॥
 एत्तो किणावि हीणं, अद्धं अद्धद्धगं च आहारं ।
 साहुस्स वेन्ति धीरा, जायामार्यं च ओमं च ॥१६२४॥

प्रमाणदोषः

पकामं च णिकामं च, जो पणियं भत्त-पाणमाहारे ।
 अतिबहुयं अतिबहुसो, पमाणदोसो मुणेयव्वो ॥१६२५॥

बत्तीसाउ परेण, पकाम णिच्चं तमेव तु णिकामं ।
 जं पुण गलंतणेहं, पणीतमिति तं बुहा बेंति ॥१६२६॥

अतिबहुयं अतिबहुसो, अतिप्पमाणेण भोयणं भुत्तं ।
 हादेज्ज व वामेज्ज व, मारेज्ज व तं अजीरंतं ॥१६२७॥

णियगाहारादीयं, अइबहुयं अइबहुसो तिण्णि वारा उ ।
 तिण्ह परेण तु जं तु, तं चेव अतिप्पमाणं तु ॥१६२८॥

अहवा अतिप्पमाणो, आतुरभूतो तु भुंजए जं तु ।
 तं होति अतिप्पमाणं, हादणदोसा उ पुच्चुत्ता ॥१६२९॥

जम्हा एते दोसा, अतिरित्ते तेण होति चतुलहुगा ।
 आवत्ती दाणं पुण, आयामं होति णायव्वं ॥१६३०॥

दोसा अतिप्पमाणे, तम्हा भोत्तव्व होति केरिसयं ? ।
 भण्णति सुणसू जारिस, भोत्तव्वं होति साहूहिं ॥१६३१॥

हियाहारा मियाहारा, अप्पाहारा य जे णरा ।
 ण ते विज्ञा चिगिच्छेति, अप्पाणं ते चिगिच्छगा ॥१६३२॥

हितमहितं होति दुहा, इह परलोगे य होति चउभंगो ।
 इहलोग हितं ण परे, किंचि परे ऐय इहलोए ॥१६३३॥

किंचि हितमुभयलोए, णोभयलोए चतुत्थओ भंगो ।
 पढमगभंगो तहियं, जे दव्वा होनित अविरुद्धा ॥१६३४॥

जह खीर-दहि-गुलादी, अणेसणिज्जा व रत्तदुष्टे वा ।
 भुंजंते होति हियं, इहइं ण पुणाइ परलोए ॥१६३५॥

अमणुणेसणसुखं, परलोगहितं ण होति इहलोगे ।
 पत्थं एसणसुखं, उभयहियं होति णातव्वं ॥१६३६॥

अहितोभयलोगम्मी, अपत्थदव्वं अणेसणिज्जं च ।

अहवा वि रत्तदुट्ठो, भुंजति एत्तो मियं वोच्छं ॥१६३७॥
 अद्भुतसणस्स सञ्चञ्जनस्स कुज्जा दवस्स दो भाए ।
 वायुपवियारणद्वा, छब्भागं ऊणगं कुज्जा ॥१६३८॥
 सीयो उसिणो साहारणो य कालो तिहा मुणेयव्वो ।
 एएसुं तीसुं पी, आहारे होतिमा मत्ता ॥१६३९॥
 एगो दवस्स भागो, अवद्वितो भोयणस्स दो भागा ।
 वहूंति व हायंति व, दो दो भागा तु एककेकके ॥१६४०॥
 एत्थ तु ततियचतुर्था, दोण्णि वि अणवद्विता भवे भागा ।
 पंचम छट्ठो पठमो, वितिओ य अवद्विता भागा ॥१६४१॥
 एयं तु मियं भणियं, एत्तो वी हीणगं भवे अष्टं ।
 एय पमाणाऽभिहितं, संगालादी अतो वोच्छं ॥१६४२॥
 संगाले चउगुरुगा, आवत्ती दाण होयऽभत्तहूं ।
 चउलहुगा तु सधूमे, आवत्ती दाणमायामं ॥१६४३॥
 णिकारण भुंजन्ते, एत्थ वि लहुगा तु दाणमायामं ।
 वितियादेसे लहुओ, आवत्ती दाण पुरिमहूं ॥१६४४॥
 ण वि भुंजइ कारणतो, एत्थ वि लहुगा उ दाणमायामं ।
 सेंगालादिण कमसो, सरूचमिणमो पवकखामि ॥१६४५॥
 जह इंगाला जलिया, डहंति जं तत्थ इंधणं पडियं ।
 इह चिय रागिंगाला, डहंति चरणिधणं णियमा ॥१६४६॥
 रागेण सइंगालं, जं आहारेइ मुच्छिओ साहू ।
 सुहु सुसंभित णिढं, सुपक सुरसं अहो सुरहिं ॥१६४७॥
 रागगीपज्जलिओ, भुंजतो फासुयं पि आहारं ।
 णिहद्विंगालणभं, करेति चरणिधणं खिष्टं ॥१६४८॥
 भणितं संगालेयं, अहुणा वोच्छं सधुमगं पगते ।
 केवलवियणं तं तु, धूमायंतं तहा छगणं ॥१६४९॥

अज्ञारदोषः

धूमदोषः

जह वा वि चित्तकम्मं, धूमेणोरत्तयं ण सोभइ उ ।
 तह धूमदोसरत्तं, चरणं पि ण सोभए मइलं ॥१६५०॥
 दोसेण सधूमं तू, जं आहारेति साहु णिंदंतो ।
 विरसभलोणं कुहितं, रोरो भोक्त्वेति णं एयं ॥१६५१॥
 दोसग्नी वि जलंतो, अप्पत्तियधूमधूमियं चरणं ।
 अंगारमेत्तसरिसं, जा ण भवति णिङ्गहति ताव ॥१६५२॥
 रागेण सङ्गालं, दोसेण सधूमगं मुणेयवं ।
 राग-होससहगतं, तम्हा तु ण होति भोक्त्ववं ॥१६५३॥
 आहारंति तवस्सी, विगतिगाल च विगयधूमं च ।
 ज्ञाण-ज्ञायणणिमित्तं, एमुवएसो पवयणस्स ॥१६५४॥
 भणितं सधूममेयं, एत्तो वोच्छामि कारणहारं ।
 कारणदोषः तं पुण पडिक्कमंतो, चरिमुससगे विचिन्तेति ॥१६५५॥
 भोक्त्वव कारणम्भी, किं अत्थ अहव नत्थि जइ अत्थी ।
 तो भुंजेज्जा साहु, के पुण ते कारणा ? सुणसु ॥१६५६॥
 छहिं कारणेहिं साहु, आहारंतो उ आयरति धम्मं ।
 छहिं चेव कारणेहिं, णिज्जूहंतो यु आयरति ॥१६५७॥
 वेयण वेयावच्चे, इरियट्टाए य संजमट्टाए ।
 तह पाणवत्तियाए, छट्टं पुण धम्मचिन्ताए ॥१६५८॥
 णत्थि छुहाएँ सरिसिया, वियणा भुंजेज्ज तप्पसमणट्टा ।
 छादो वेयावच्चं, ण तरति काउं अयो भुंजे ॥१६५९॥
 इरियं च ण सोहेती, खुहितो भमलीय पेच्छ अन्धारं ।
 थामो वा परिहायइ, पेहादी संजमं ण तरे ॥१६६०॥
 आयु-सरीर-प्पाणादि छविहे पाण ण तरती मोत्तुं ।
 तद्वारणट्टतेणं, भुंजेज्जा पाणवत्तीयं ॥१६६१॥
 धम्मज्ञाणं ण तरति, चिन्तेउं पुच्चरत्तकालम्भि ।
 अहवा वी पंचविहं, ण तरति सज्जाय काउं जे ॥१६६२॥

एतेहिं कारणेहिं, छहिं आहारेति संजतो णियमा ।
 छहिं चैव कारणेहिं, णाहारेती इमेहिं तु ॥१६६३॥
 आतंके उवसग्गे, तितिकखया बंभचेरगुत्तीए ।
 पाणिदया-तवहेऊ, सरीखोच्छेयणद्वाए ॥१६६४॥
 आयंको जरमादी, तम्मुप्पणे ण खुँजे भणितं च ।
 सहमुप्पइया वाही, वारेज्जा अद्वमादीहिं ॥१६६५॥
 राया सण्णायादी, उवसग्गो तम्मि वी ण खुँजेज्जा ।
 सहणद्वा तु तितिकखा, बाहिजंते तु विसएहिं ॥१६६६॥
 भणितं च जिणिदेहिं, अवि आहारं जती हु वोच्छिदे ।
 लोगे वि भणिय विसया, विणिवत्तंते अणाहारे ॥१६६७॥
 तो बंभरकखणद्वा, ण वि खुँजेज्जा हि एवमाहारं ।
 पाणदय वास महिया, पाउसकाले व ण वि खुँजे ॥१६६८॥
 तवहेतु चउत्थादी, जाव तु छम्मासिओ तवो होति ।
 छटुं णिच्छण्णभरो, छडेतुमणो सरीरं तु ॥१६६९॥
 असमत्थों संजमस्स उ, कतकिञ्चोवकखरं व तो देहं ।
 छडुभि त्ति न खुँजइ, सब्बह वोच्छेय आहारं ॥१६७०॥

घासेसणा सम्मता ॥ मूलाह—
 सोलस उग्गमदोसा, सोलस उप्पादणाएँ दोसा तु ।
 दस एसणाएँ दोसा, संजोयणमादि पंचैव ॥१६७१॥
 सीयालीसं एते, सब्बे वी पिंडिता भवे दोसा ।
 जेहिं अविसुद्ध पिंडे, चरणुवघातो जतीण भवे ॥१६७२॥
 एतहोसविमुक्तो, भणिताऽहारो जिणेहिं साहूणं ।
 धम्मावस्सगजोगा, जेण ण हायंति तं कुज्जा ॥१६७३॥
 उग्गममादीणं तू, कारणपञ्जन्तपत्थडो एस ।
 लकखण आवत्ती दाणमेव कमसो समकखायं ॥१६७४॥

पिंडपत्थारो । अहुणा गाहत्थो—

गाथाया अर्थः अहुणा गाहाणं तू , वोच्छामी अवखरत्थमिणमो तू ।
उहेस कम्म मोक्षुं, चरमतियं होति सेसं तु ॥१६७५॥
पासंडाणं पढमं, बितियं समणाण ततिय साधूणं ।
चरिमतियं एवं तू , कम्मं ती आहकम्मं तु ॥१६७६॥
पासंड मीसजाए, साहूमीसे य सघरमीसे य ।
बायरपाहुडिया तू , विवाह उस्सक ओसका ॥१६७७॥
आहड सपच्चवायं, विराहणा जत्थ होति आयाए ।
लोभेण जो उ एसति, सो होती लोभपिंडो तु ॥१६७८॥
सब्बेसु वि एतेसु, उहेसिगमादिलोभपञ्जन्ते ।
पत्तेयं पत्तेयं, सोही एत्थं तु भत्तहु ॥१६७९॥३५॥
अतिरं अणंतणिकिखत्त-पिहिय-साहरिय-मीसियादीसुं ।
संजोग सझंगाले, दुविह णिमित्ते य खमणं तु ॥३६॥
अतिर णिरंतर भण्णति, अणंतकायो तु होति वणकायो ।
पूवलिमादी किंची, णिकिखत्तं होति एत्थं तु ॥१६८०॥
पिहितं अणंतकाए, साहरियमणंतमीसियं वा वि ।
आदिगगहणेणं पुण, अपरिणएऽणंतकाए वि ॥१६८१॥३७॥
कम्मुहेसिय-मीसे, धायादि-पगासणादिएसुं च ।
पुर-पञ्चकम्म-कुच्छिय-संसत्तालित्तकरमत्ते ॥३७॥
जावंतिकम्म पढमे, जावंतियमीसजायमादिल्ले ।
पंचविह धातिपिंडे, खीरादी अंकपञ्जन्ते ॥१६८२॥
आदिगगणेणं पुण, दूतीपिंडे णिमित्ततीए य ।
आजीव वणिमपिंडो, बादरतेगिच्छणाहिं च ॥१६८३॥
कोहे माणे य तहा, संबंधी वयणसंथवे थीसु ।
विज्ञा मंते चुणे, जोगे एमेते आदिपदा ॥१६८४॥

पादोकरण पगासे, दब्वे कीए य आयपरकीए ।
 भावे तु आयकीते, लोइयपामिच्छिएसुं च ॥१६८५॥
 लोइयपरियहे वी, परगासे आहडम्मि णिरवाते ।
 पिहिउभिभणसचिते, तह य कवाडे य णायब्वे ॥१६८६॥
 मालोहडमुक्कोसे, अच्छेज्जे तह य होति अणिसहे ।
 एमेते तु पगासणमादिपदा होति णायब्वा ॥१६८७॥
 पुरकम्म पच्छकम्मे, कुच्छियदब्वेण मकिखयं जं तु ।
 संसत्तदब्वलिते, हत्थे मत्ते व णातब्वं ॥१६८८॥
 एतेसु जहुहिटो, कम्मादिसु लित्तपज्जवसिएसु ।
 पत्तेयं पत्तेयं, सोही एत्थं तु आयामं ॥१६८९॥३७॥
 अतिरं परित्तणिकिखत्त-पिहिय-साहरिय-मीसियादीसु ।
 अइमाण-धूम-कारणविवज्जए विहियमायामं ॥३८॥
 अतिर णिरंतर भणितं, परित्तकाए उ होति णिकिखत्तं ।
 परितेण य जं निहितं, साहरियं वा परित्तेण ॥१६९०॥
 मीस परित्तेण चिय, आदिग्गहणा परित्तलिते वि ।
 परितेसु छड्डियम्मि वि, आदिग्गहणा तु एमेते ॥१६९१॥
 अइमाण सधूमे या, आहारे कारणे विवच्चासो ।
 कारणविवज्जओ तू, केरिसओ होतिमं बोच्छं ॥१६९२॥
 आहारेति अकज्जे, ण समुद्दिसे एव कारणे जो तु ।
 एस विवज्जो भणितो, सब्बत्थ वि सोहि आयामं ॥१६९३॥३८॥
 अज्जोयर-कड-पूतिय-मायाणंते परंपरगए य ।
 मीसाणंताणंतरगतादिए चेगमासणगं ॥३९॥
 पासंडज्जोयरओ, साहूअज्जोयरो य णायब्वो ।
 होति कडो चउहा तू, जावंतियमादि विन्नेयो ॥१६९४॥

आहारे पूतियम्मी, मायापिंडे य होति णायव्वे ।
 सच्चित्तऽणंतकाए, परंपरे जं तु णिकिखत्ते ॥१६९५॥
 मीसाणंतअणंतरणिकिखत्ते चेव होति णायव्वे ।
 आदिग्गहणे पिहिते, साहरिए मीसए चेव ॥१६९६॥
 गहिताणंतपरंपरमीसऽतिरं पिहियमादि बोद्धव्वं ।
 एव जहुहिंडेसु, सव्वत्थ वि सोहि भत्तेकं ॥१६९७॥३९॥
 ओह-विभागुहेसोवकरण-पूतीअ-ठविय-पागडिए ।
 लोउत्तर-परियट्टिय-पमिच्च-परभावकीए य ॥४०॥
 ओहुहेसविभागे, उहेस चउव्विहे तु णातव्वो ।
 उवगरणपूतिए या, चिरठविए पागडे चेव ॥१६९८॥
 लोउत्तरपामिच्चे, परियट्टिय उत्तरे य णायव्वे ॥
 परभावकीय मंखादिएसु सव्वेसु उहिंडो ॥१६९९॥
 पत्तेयं पत्तेयं, सोही एत्थं तु होति पुरिमडुं ।
 सग्गामाहडमादी, पत्ते एयं पवकखामि ॥१७००॥४०॥
 सग्गामाहड-दहर-जहण्णमालोहडोतरे पढमे ।
 सुहुमतिगिच्छा-संथवतिग-मकिखय-दायगोवहए ॥४१॥
 सग्गामाहडदहर, उठिभणे अहव गट्टिसहिए तु ।
 मालोहडे जहण्णे, उयरो अज्ज्ञोयरो होति ॥१७०१॥
 पढमो जावंतज्ज्ञोयरो तु एसो य हो मुणेतव्वो ।
 सुहुमतिगिच्छा संथव, वयणे तू होति णायव्वो ॥१७०२॥
 कहममकिखय पुढवी-आऊ-उदउल्लमकिखए जं तु ।
 वणकायपरित्तेण, उकुट्टे मकिखयतिगेण ॥१७०३॥
 दायगउवहय एत्तो, दायग बालादियऽप्पभृ जे य ।
 एतेसेत्थऽहिंगारो, ते य इमे होंति बालादी ॥१७०४॥

बाले दुहृ मत्ते, उम्मत्ते वेविए य जरिए य ।
 एते देंति तु जं तू, तं होती दायगोबहयं ॥१७०५॥
 एतेसु जहुद्वेसाऽऽहडमादीसु जरियन्तेसु ।
 पत्तेयं पत्तेयं, सोही एत्थं तु पुरिमहृ ॥१७०६॥४१॥
 पत्तेयपरंपरठविय-पिहिय-मीसे अणंतरादीसु ।
 पुरिमहृं संकाए, जं संकइ तं समावज्जे ॥४२॥
 वणकायपरित्तेण, सच्चित्तपरंपरं तु णिकिखत्ते ।
 तेणेव य पिहियं तू, परंपरं होति विष्णेयं ॥१७०७॥
 एमेव य साहरिए, सच्चित्तपरंपरे परित्तमिम ।
 मीसपरित्त अणंतर, णिकिखत्ते होति णायव्वं ॥१७०८॥
 आदिगगहणेणं तू, पिहिए उ अणंतरे तु मीसम्मि ।
 एमेव य साहरणे, मीसेसु अणंतरे होति ॥१७०९॥
 सव्वेसु जहुद्वेसु सोहि पुरिमहृमेत्थं पत्तेयं ।
 संकाए जं संकति, तस्सेव य होति पच्छित्तं ॥१७१०॥४२॥
 इत्तरठविए मुहुमे, ससणिष्ठ सरकख मकिखए चेव ।
 मीसपरंपरठवियादिएसु चितिएसु वा विगती ॥४३॥
 इत्तरठवणा भत्तो, पाहुडिया सुहुम तह य ससणिष्ठे ।
 आयू मकिखयमेयं, ससरकखं पुढविए होति ॥१७११॥
 पुढवी आउक्काए, तेऊ वाऊ परित्तवणकाए ।
 वेइंदिय तेइंदिय, चउरो पंचिदिएसुं च ॥१७१२॥
 एतेसुं पुढवादिसु, मीसे उ परंपरे उ णिकिखत्ते ।
 पत्तेयं पत्तेयं, लहुपणगं दाण णिव्विगती ॥१७१३॥
 वणकायअणंतमीसे, णिकिखत्ते परंपरं तु सोहीमा ।
 गुरुपणगं आबत्ती, दाणं पुण होति णिव्विगति ॥१७१४॥

बितियाणंताऽणंतरणिक्रित्वते गुह्यपणग आवत्ती ।
 दाणं णिच्विगती ऊ, परंपरे होति एमेव ॥१७१५॥
 बितियपरित्ताणंतरणिक्रित्वते लहुगपणगमावत्ती ।
 दाणं णिच्विगयं तू, परंपरे होति एमेव ॥१७१६॥४३॥
 सहसाऽणाभोगेण व, जेसु पडिक्कमणमाहियं तेसु ।
 आभोगओविबहुसो, अतिष्पमाणे वणिच्विगती॥४४
 सहसा-अणाभोगा तू, पुच्छुत्ता जेसु जेसु डाणेसु ।
 सच्चेसु वि तेसु भवे, पडिक्कमण पुच्छविहियं तु ॥१७१७॥
 तेसु त्ति कारणेसुं, आभोगे इत्थ जाणमाणो उ ।
 बहुसो होति पुणो पुणौ, अतिष्पमाणे वि एमेव ॥१७१८॥
 सच्चत्थ तु णिच्विगइं, सोही आभोगतो मुणेतच्चा ।
 बहुसो वि सोहि एसा, अतिष्पमाणे वि णातच्चा ॥१७१९॥४४
 धावण-डेवण-संघरिस-गमण-किछु-कुहावणादीसु ।
 उक्कुट्टि-गीत-छेलिय-जीवरुयादीसु य चउत्थं ॥४५॥
 धावण गतिमतिरित्ता, वाडित्ति व डेवणं तु...डुवणं ।
 संघरिसौं जमलिओ तू, को सिघगति त्ति वच्चति तु ॥१७२०॥
 किछु होयद्वावय, चउरंगा जूयमादि णायच्चा ।
 वहादि इंदजालं, खेड्हा उ कुहावणा एसा ॥१७२१॥
 आदिगहणेणं तू, समासओं पहेलिया कुहेडादी ।
 उक्कुट्टि पुकारो, गीतं पुण होइ कंठं तु ॥१७२२॥
 छेलिय सेष्टा भण्णति, संगारो कीरती तु सासणा ।
 जीवरुअ मयूरादी, कोइलमादी व णातच्चं ॥१७२३॥
 धावणमादिपदेसुं, सच्चेसु अहकमेण विणेयं ।
 पत्तेयं पत्तेयं, सोही साहुससऽभश्छु ॥१७२४॥४६॥

तिविहोवहिणो विच्चुतविस्सरितापेहिताणिवेदणएं ।
णिविवितियं पुरिमेकासणाइ सलम्मि चायामं ॥४६॥

तिविहो तु होति उवही, जहणओ मज्जिमो य उक्षोसो ।

चतुविह छविवह चतुभेदयो य कमसो मुणेयव्वो ॥१७२५॥

मुहपोत्ति पायकेसरि, पत्तद्ववणं तु गोच्छओ चेव ।

एसो जहणओ तू, मज्जिमगमतो पवकखामि ॥१७२६॥

पठलय रयतरणं वा, पत्ताबंधो य चोलपट्टो य ।

मत्तय रयहरणं वा, मज्जिमओ एस णातव्वो ॥१७२७॥

पच्छादतिग पडिगगह, एसो उक्षोसओ चतुभेओ ।

ओहोवही उ एसो, तिविहो तु समासतो होति ॥१७२८॥

ओवग्गहिओ तिविहो, जहण मज्जो तहेव उक्षोसो ।

सव्वो वणेयव्वो, जह भणिओ कप्पअज्जयणे ॥१७२९॥

विच्चुत पडियं भण्णति, पुणरवि लङ्घे जहणमादीसु ।

सोही पमायमूला, णिवियमादी य इणमो उ ॥१७३०॥

णिविगति जहणम्मि, मज्जिमए सोहि होति पुरिमडुं ।

एकासणमुक्षोसे, सव्वम्मि य होति आयामं ॥१७३१॥

तिविहोवहि विस्सरिए, ण वि पडिलेहेइ तत्थ सोहि इमा ।

णिवितितं पुरिमेकासणं तु सव्वम्मि चाऽयामं ॥१७३२॥

तिविहोवहि विस्सरिए, आयरियादीण जो तु ण णिवेदे ।

सोही णिवितियादी, आयामंता मुणेयव्वा ॥१७३३॥४६॥

हारियधोतुग्गमियाणिवेदणादिणभोगदाणेसु ।

आसणमायामचतुत्थयाइं सव्वम्मि छडुं तु ॥४७॥

जहणोवहि हारेतो, सोही इकासणं तु दातव्वं ।

मज्जिमए आयाम, उक्षोसे होयऽभत्तडुं ॥१७३४॥

जघन्य
उपधिः

मध्यम
उपधिः

उत्कृष्ट
उपधिः

सब्बोवहि हारेती, सोही छटुं तु होति णायब्बं ।
 एत्तो धोए वोच्छं, सोही उ जहण्णमादीणं ॥१७३५॥
 धोए जहण्णेकासण, मज्जमए सोहि होति आयामं ।
 उक्कोसेऽभत्तडुं, धोए सब्बमिं छटुं तु ॥१७३६॥
 तिविहोवहिमुग्गमितुं, आयरियाणं तु जो ण णिवेदे ।
 आसणमायामचतुत्थयाइं सब्बमिं छटुं तु ॥१७३७॥
 उवही जहण्णमादी, गुरुहिं अविदिण जो तु परिभुजै ।
 सोहिकासणमादी, छटुंता होति सब्बमिं ॥१७३८॥
 अणणुण्णाय गुरुहिं, उवहि जहण्णादि देति अण्णस्स ।
 सोहिककासणमादी छटुंतो होति जीएणं ॥१७३९॥४७॥
 मुहण्णंतय र्यहरणे, फिडिए णिविगतियं चउत्थं तु ।
 नासिय हारविए वा, जीएण चउत्थछट्टाइं ॥४८॥
 मुहण्णंत फिडिय उगगह, सोही णिविगतियं तु दाइब्बं ।
 र्यहरणे तु चउत्थं, फिडिए सोहेस लङ्घमिं ॥१७४०॥
 मुहण्णंत पमादेणं, हारविए णासिए व भत्तडुं ।
 र्यहरणे छटुं तु, सोहेस पमादिणो जीए ॥१७४१॥४८॥
 कालङ्घाणादीए, णिविगती खमण्येव परिभोगे ।
 अविहिविग्नियाए, भत्तादीणं तु पुरिमडुं ॥४९॥
 विकहादिपमाएणं, कालादीयं करेन्ते भत्तादी ।
 सोही णिविगती तू, परिभोगे होयऽभत्तडुं ॥१७४२॥
 एवङ्घाणातीए, अप्परिभोगे वि सोहि णिविगति ।
 परिभोगेऽभत्तडो, अविहीय विगिचणे पुरिमं ॥१७४३॥४९॥
 पाणस्सासंवरणे, भूमितिगापेहणे य णिविगती ।
 सब्बस्सासंवरणे, अगहणभंगे य पुरिमडुं ॥५०॥

पाणस्सासंवरणे, सोही साहुस्स होति णिविगति ।
भूमीतिगं इमं तू, बोच्छामि समासतो इणमो ॥१७४४॥

उच्चारभूमि पठमा, वितिया पुण होति पासवणभूमी ।
तइया उ कालभूमी, सोहेत्थ अपेहणे विगति ॥१७४५॥
असणादी चतुभेदो, सब्बो वि य एत्थ होति आहारो ।
तस्स असंवरणम्मी, सोही साहुस्स पुरिमडुं ॥१७४६॥

अहव णमुक्कारादी, पच्चखाणं ण मेण्हए सब्बं ।
गहितं वा जो भंजति, सोही सब्बत्थ पुरिमडुं ॥१७४७॥५०॥

एयं चिय सामण्णं, तव-पडिमा-अभिग्गहादियाणं पि ।
णिवितियादी पक्षिखय-पुरिसादिविभागतो णेयां ॥५१॥

एयं चिय पुरिमडुं, सामण्ण विसेसियं मुणेयब्बं ।
तव पडिम अभिग्गहे या, अगहणभंगे इमं बोच्छं ॥१७४८॥

तवो बारसहा होति, पडिमा तू एगरातिया ।
दब्बाती तु अभिग्गह, अगहणभंगे तु पुरिमडुं ॥१७४९॥

गाहापच्छद्दस्स तु, इमा विभासा तु, होति णातब्बा ।
खुड्डादी पंचण्ह वि, णिविगति अन्त भत्तटो ॥१७५०॥

एयं पक्षिखए ।

चाउम्मासिय खुड्डग, भिक्खू थेरो उवज्ज्व आयरिए ।
पुरिमडुं एगभत्तं, आयाम चउत्थ छड्डता ॥१७५१॥ चाउम्मासिए ।
पतिदिणपच्चक्खाणं, जहसत्ति अगेण्हणे तु मब्भहियं ।
खुड्डादी पंचण्ह वि, एक्कासणमडुमं अंतो ॥१७५२॥ संवच्छरिए ।
फिडिए सतमुस्सारिय भंगे वेगादि वंदणादीसु ।
णिविगतिय-पुरिमेगासणादि सब्बेसु चायामं ॥५३॥

भूमित्रिकम्

फिडितुस्सगे एके, पमाइणो सोहि होति णिविगति ।
 दोहिं पुरिमहु भवे, तिहि फिडिए सोहि भत्तेकं ॥१७५६॥
 सब्बे काउस्सगे, फिडिए जुयओ पडिक्कमै जो तु ।
 सोही पच्छाऽऽयामं, उस्सारंते इमं वोच्छं ॥१७५४॥
 सतमुस्सारे एकं, काउस्सगं ति एत्थ णिविगति ।
 दोसु तु पुरिमहु भवे, एकासणयं भवे तीहिं ॥१७५५॥
 सब्बे सतमुस्सारे, आयंविल एत्थ होति सोही तु ।
 भग्ने वि य एस चिय, सोही तह वंदणमदेन्ति ॥१७५६॥५२॥
 अकरसु तु पुरिमा-ऽसणमायामं सब्बसो चउत्थं तु ।
 पुब्वमपेहितयंडिल, णिसिवोसिरणे दियासुवणे ॥५३
 ण करेतस्सुस्सगं, सोही एत्थं तु होइ पुरिमहुं ।
 दोहि य एकासणयं, तिहि अकरणे सोहि आयामं ॥१७५७॥
 सब्बं चिय आवसयं, अकरेन्ते सोहि होयऽभत्तहु ।
 काउस्सगे तह वंदणस्स सोही तहा[ऽ]करणे ॥१७५८॥
 गाहापच्छद्धेण तु, पुब्वं तु अपेहिए उ थंडिल्ले ।
 णिसिवोसिरणे सोही, साहुस्स भवे अभत्तहु ॥१७५९॥
 दियसुवणे णिकारणे, सोही साहुस्स होयऽभत्तहु ।
 कोहं परिवसमाणे, कक्कोल्लादीमतो वोच्छं ॥१७६०॥५३॥
 कोहे बहुदेवसिए, आसव-कक्कोलगादिएसुं च ।
 लसुणादी पुरिमहुं, तण्णादीबंधमुयणे य ॥५४॥
 पकिखयमतिकामन्तो, बहुदेवसिओ त्ति एस कोहो तु ।
 अहवा बहुदेवसिए, चाउम्मासादिरिते तु ॥१७६१॥
 एयं बहुदेवसियं, एत्थ उ सोही तु होइ भत्तहु ।
 आसवो वियहं भण्णति, तमाइयंते अभत्तहु ॥१७६२॥

कक्षोलयसेवंते, सोही साहुस्स होयऽभत्तद्वं ।
 पूयफल-जाईफल-लवंग-तंबोलमादिसु य ॥१७६३॥
 आदिग्रहणे जेतो, पत्तेयं एत्थ सोहऽभत्तद्वं ।
 लसुणादिन्ते पुरिमं, आदिग्रहणा पलंडुम्मि ॥१७६४॥
 तणगबंधणमुयणा, सोही एत्थं तु होति पुरिमद्वं ।
 आदिग्रहणेण पुण, हंस-मयूरादिएसुं पि ॥१७६५॥ ५४॥
 अञ्जुसिरतणेसु निविगतियं तु सेसपणएसु पुरिमद्वं ।
 अप्पडिलेहियपणए, एगासण तसवहे जं च ॥५५॥
 अञ्जुसिरं तु कुसादी, परिभोगा कारणे तु णिविगतिं ।
 सेसपणगं तु पंचह, सर्पचभेयं पुणेकेकं ॥१७६६॥
 पोत्थय-तणपणगं वा, दूसे पणगं च दुष्पडिल्लेहे ।
 अप्पडिलेहियदूसे, पंचमयं चम्मपणगं च ॥१७६७॥
 गंडी कच्छवि मुट्ठी, छिवाडि संपुडयपोत्थए चेव ।
 साली बीली कोहव, रालग रणे तणाईं च ॥१७६८॥
 अप्पडिलेहियदूसे, तूली उवहाणए य णायव्वे ।
 गंडुवहाणाऽलिंगाणि, मसूरए चेव पोत्तणए ॥१७६९॥
 पलहवि कोयवि पावार णवयए तह य दाढियाली य ।
 दुष्पडिलेहियदूसे, एयं वितियं भवे पणगं ॥१७७०॥
 गो-महिस-अया-एलग-मिगचम्मं पंचमं मुणेयव्वं ।
 अहवा वि चम्मपणगं, एयं वितियं तु विणोयं ॥१७७१॥
 तलिगा खलुग वज्ज्ञे, कोसग कत्ती य पंचमं पणगं ।
 एते पंच उ पणगा, सर्यं च भेया समक्खाता ॥१७७२॥ ५५॥
 ठवणमणापुच्छाए, णिविसणे विस्थिगूहणाए य ।
 जीएणेकासणयं, सेसगमायासु खवणं तु ॥५६॥

ठवणकुल-दाणसहृदादियाइ ताईं तु गुरुमणापुच्छा ।
 पविसइ णिविसणा तू, पडिगाहे जं तु भत्तादी ॥१७७३॥
 विरियं सामत्थं वा, परककमो चेव होइ एगढा ।
 गृहण गोबण णूमण, पलियंचणमेव एगटुं ॥१७७४॥
 एरिसमायासहिए, जीएण देज्ज एगभत्तं तु ।
 सुयववहारे अण्णह, सेसं मायं अयो वोच्छं ॥१७७५॥
 भहगं भहगं भोच्चा, विवणं विरसमाहरे ।
 आयरियाण सगासे, जसोत्थी एव चितए ॥१७७६॥
 ल्लहवित्ती महाभागो, एस साहू जिर्तिदिओ ।
 रसचागं करेइ त्ती, अंतपंतेहि लाढए ॥१७७७॥५६॥
 दप्पेणं पंचिंदियवोरमणे संकिलिडुकम्मे य ।
 दीहछाणासेविय-गिलाणकप्पावसाणेसु ॥५७॥
 दप्पो वगण-धावण-डेवणमादी तु होति णायब्बो ।
 पंचिंदियवोरमणं, उहवण विराहणेगटुं ॥१७७८॥
 कम्मं तु संकिलिडुं, करकम्मं कुणति अंगादाणे उ ।
 दीहेणऽछाणेणं, कम्म पलंबादि बहु सेवे ॥१७७९॥
 गेलणम्मि तु दीहे, आहाकम्मादि सणिहीमादी ।
 बहुअतियारणिसेवी, सोहि एत्थं तु अवसाणे ॥१७८०॥
 एयम्मि जहुहिड्डे, वोरमणादी गिलाणपञ्जंते ।
 पत्तेयं पत्तेयं, सोही तु पंचकल्लाणं ॥१७८१॥५७॥
 सव्वोवहिकप्पम्मि य, पुरिमत्तापेहणे य चरिमाए ।
 चाउम्मासे वरिसे, य सोहणं पंचकल्लाणं ॥५८॥
 पाउसकाले सव्वोवहिम्मि जयणा वि कप्पिए सोही ।
 पुरिमत्ताएँ पमाया, चरिमाएँ अपेहिते चेव ॥१७८२॥
 उवही धोयवसाणे, पुरिमत्तापेहणाएँ चरिमाए ।

पत्तेयं पत्तेयं, सोहेत्थं पंचकल्पाणं ॥१७८३॥
 चाउम्मासिय वरिसे, णिरतियारे यऽवस्स दायव्वं ।
 आलोऽयम्मि सोही, णियमेणं पंचकल्पाणं ॥१७८४॥
 किं कारणमिह सोही, णिरतियारे वि दिज्जए एवं ? ।
 चौयग ! सुहुमअतियारे, कए वि ण वि जाणति क्याति ॥१७८५॥
 अहवण संभरती तू, जह पायोसीय अदृरत्तीए ।
 वेरत्तिय पाभाइय, अग्गहणा काल अतियारं ॥१७८६॥
 सुत्तत्थपोरिसीअकरणम्मि दुष्पेह दुष्पमज्जासु ।
 एतेण कारणेण, सोही तू पंचकल्पाणं ॥१७८७॥५८॥
 छेदादिमसहहयो, मिउणो परियायगविव्यस्स वि य ।
 छेदातीए वि तवो, जीएण गणाहिवइणो य ॥५९॥
 विपुलं तवमकरेतो, किह सुज्ञति छेदमूलमेत्तणं ? ।
 गुरुआणामेत्तेणं, असहहंते तवो देयो ॥१७८८॥
 मतुओ वि छेद मूले, व दिज्जमाणम्मि होति परितुद्धो ।
 इहरा वि वंदणिज्जो, तिकखुत्तो तस्स देह तवं ॥१७८९॥
 दुविहो य गव्विओ खलु, चिरपरियाओ तहेव तवबलिओ ।
 छेदम्मि दिज्जमाणो, परियादी गव्विओ होति ॥१७९०॥
 केत्तियमेत्तं छिदिह ?, तह वि य हं तुब्भ होमि राइणिओ ।
 एसो उ गव्विओ खलु, चिरपरियादी मुणेयव्वो ॥१७९१॥
 तवबलिओ देह तवं, अहं समत्थो त्ति गव्विओ होति ।
 तम्हा तहोसहरं, विवरीयं तेसि दातव्वं ॥१७९२॥
 गणअहिवति आयरियो, तस्स वि छेदादि होति पत्तस्स ।
 अप्परिणयसेहादिसु, मा होज्जा हीलणिज्जो त्ति ॥१७९३॥
 धीबलसंघयणं वा, णातुं कालं च तिविह गिम्हादी ।
 तम्हा तहोसहरं, तवारिहं दिज्जए तस्स ॥१७९४॥५९॥०॥

जं जं ण भणियमिहर्ति, तस्सावक्तीय दाणसंखेवे ।
भिण्णादिया य वोच्छं, छम्मासन्ता य जीएण्॥६०॥

जं जं ति होति विच्छा, ण वि भणियमिहं ति जीतववहारे ।
पच्छित्तविसोही तू, तस्सावक्ती पणगमादी ॥१७९५॥
दाणं णिवितिगादी से य विसेसेणमेत्थ भणिहामि ।
संखेवो तु समासो, किह ण वि जीएण भणितमिहं?॥१७९६॥
कम्ही वा भणियं ? ती. गुरुराह णिसीह कप्प ववहारे ।
सुक्तत्थयो य भणियं, आणादि सवित्थरेणं तू ॥१७९७॥
पणगादी छम्मासावसाण आवत्तिविरयणाओ य ।
णेगविहा भणिता उ, णिसिहादिसु वित्थरेणं तु ॥१७९८॥
इह पुण जीएणं तू, णिवणावत्तिदाणसंखेवं ।
भिण्णादी छम्मासा, णेदाणजिएणिमं वोच्छं ॥१७९९॥६०॥

भिण्णो अविसिद्धो च्छिय, मासो चउरो य छच्छ लहुगुरुगा।
णिवितियादी अटुमभत्तन्तं दाणमेतोसिं ॥६१॥

पणुवीस दिणा भिण्णो, अविसिद्धो एस गुरु लहू वा वि ।
अविसेसिओ विसिद्धो, एसो तू होति णायव्वो ॥१८००॥
मासो लहुओ गुरुओ, चतुरो मासा य होन्ति लहुगुरुया ।
छम्मास्सा लहुगुरुगा, दाणं एतेसि वोच्छामि ॥१८०१॥
पणगं दस पण्णरसं, वीसा पणुवीस जाव णिविगती ।
लहुमासे पुरिमडूं, गुरुमासे दाण भत्तिकं ॥१८०२॥
चउलहुए आयामं, चउगुरुए होति दाण भत्तडूं ।
छलहुए छडूं तू, छगुरुए दाणमटुमयं ॥१८०३॥
णिविगतिगमादीयं, अटुमभत्तन्तमेय दाणं ति ।
भिण्णादीयं कमसो, छम्मासंताऽव्रसाणाण ॥१८०४॥६१॥०॥

इय सव्वावत्तीओ, तवसो णाउं अहक्षमं समए ।
 जीएण दिज्ज णिच्चीतिगाति दाणं जहाभिहितं ॥६२
 इय एतेण कमेण, एवपगारेण अहव इतिसद्वो ।
 सव्वा आवत्ती पणगादिया तु छम्मासपज्जन्ता ॥१८०५॥
 णिच्चीइगमाईओ, अट्टमपज्जन्तो होइ सव्वतवो ।
 जीएण दिज्ज दाणं, णिच्चीतिगमादिगं कमसो ॥१८०६॥
 जहभिहितं जह भणियं, तह तह देज्जाहिऽभिहितमेयं ति ।
 सामण्णेणं एयं, समासतो होति णातव्वं ॥१८०७॥६२॥०॥
 एयं पुण सव्वं चिय, पायं सामण्णयो विणिहिटुं ।
 दाणं विभागतो पुण, दव्वादिविसेसियं जाण ॥६३॥
 एयं ति जहुहिटुं, पुणसद्वो विसेसणे तु णातव्वो ।
 सव्वं पायच्छत्तं, दाणं पाएण बाहुल्ला ॥१८०८॥
 सामण्णं अविसेसित, णिहिटुं विसेसितं विणिहिटुं ।
 दाणं णिच्चितिगादी, विभागतो देज्ज वित्थरतो ॥१८०९॥
 दव्वादीया पडिसेवणा तु लतिया तु आदिसद्वेण ।
 होति विसेसणाऽवेक्खतूण दिज्जाहि ऊणं पि ॥१८१०॥
 अहवा वि समतिरित्तं, दाणं णाऊण देज्ज जीएण ।
 अहवा वि तत्तियं चिय, दिज्जाहि सुयोवदेसेण ॥१८११॥६३॥०॥
 दव्वं खेत्तं कालं, भावं पुरिस पडिसेवणाओ य ।
 णातुमितं चिय दिज्जा, तम्मत्तं हीणमाहितं व ॥६४॥
 आहारादी दव्वं, खित्तं लुकखादि काल गिम्हादी ।
 हिट्टादी भावं तू, पुरिसं गीयादि जाणित्ता ॥१८१२॥
 आउट्टिगमादीया, पडिसेवण होति तू मुणेतव्वा ।
 णाऊण जाणितूणं, इति मि ति जए त जीएण ॥१८१३॥

देज्जाही तमिमत्तं, हीणं अहितं च णातु दव्वाती ।
 हीणे दव्वादीए, हीणं देज्जाऽहिए अहियं ॥१८१४॥६४॥
 एसो तु अवखरत्थो, दव्वादीणं तु वन्नितो कमसो ।
 पुणरवि दव्वादीणं, विभागतो सूरिमाहंसु ॥१८१५॥
 आहारादी दव्वं, बलियं सुलभं च णाऊमहियं पि ।
 देज्जाहि दुब्बलं दुलभं च णाऊण हीणं पि ॥६५॥
 आहारो जेसिमादी, दव्वाणं ताइँ होंति दव्वाइँ ।
 आहारादीयाइँ, बलियाइँ जम्मि देसम्मि ॥१८१६॥
 जह अणूवदेस सालीकूरो सभावेण होति बलिओ तु ।
 सुलभो य सो तु णिचं, सेसा वट्टति एमेव ॥१८१७॥
 एयं णाऊण तहि, जं भणितं दाण जीतववहारे ।
 तं देज्ज समब्भहियं, जर्हि पुण वणवल्लकलमादी ॥१८१८॥
 कंजियरुकखाहारो, दुब्बल दुलभो य एव णाऊणं ।
 देज्ज सेत्थहीणं (?) जीतववहारभणिया उ ॥१८१९॥६६॥
 लुकखं सीतल साहारणं च खेत्तमहितं पि सीयम्मि।
 लुकखम्मि य हीणयरं, एवं काले वि तिविहम्मि॥६७॥
 लुकखं तु णेहरहितं, जं खेत्तं वायपित्तलं वा वि ।
 सीयं बलियं भण्णति, अहवा अणूवं भवे सीतं ॥१८२०॥
 साहारणं समं तू, जं ण वि णिढं ण चेव लुकखं पि ।
 एयं तिविहं खेत्तं, दाणं एतेसि वोच्छामि ॥१८२१॥
 इय एव जीतदाणं, णिढे खित्तेऽहियं पि देज्जाहिं ।
 साहारणे तम्मत्तं, लुकखे खेत्त तु हीणयरं ॥१८२२॥६९॥
 लुकखादी तिह खेत्तं, एवेयं वणितं समासेणं ।
 अहुणा तु तिविह कालं, गिम्हादि समासतो वोच्छं ॥१८२३॥

गिम्ह-सिसिर-वासासु, देज्जद्वम-दसम-बारसंताइं।
णातुं विहिणा णवविहसुतववहारोवदेसेण ॥६७॥

गिम्हासु चतुर्थं देज्जा, छट्ठं च हिमागमे ।

वासासु अद्वमं दिज्जा, तवो एस जहणओ ॥१८२४॥

गिम्हासु छट्ठं देज्जा, अद्वमं च हिमागमे ।

वासासु दसमं देज्जा, एस मज्जमओ तवो ॥१८२५॥

गिम्हासु अद्वमं देज्जा, दसमं च हिमागमे ।

वासासु दुवालसमं, एस उक्कोसतो तवो ॥१८२६॥

जहासंखेणेसो, गिम्हादितवो समासतो होति ।

एयं पुण कह दिज्जा ?, णवविहसुत्तोवएसेण ॥१८२७॥

सुतववहारेणऽहवा, णवभेदवियप्प सुहुम जाणित्ता ।

देज्जाहि तिविहकाले, ववहारो सो इमो णवहा ॥१८२८॥

अहलहुसग लहुसयरो, लहुसो त्ती होति लहुसपकखम्मि ।

अहलहुओ लहुयतरो, लहुओ त्ती लहुयपकखम्मि ॥१८२९॥

गुरुयो गुरुयतराओ, अहगुरुओ एस होति गुरुपकखे ।

णवविहववहारेसो, आवत्ती तेसि वोच्छामि ॥१८३०॥

पण दस पणरसं वा, तिविहेसो होति लहुसपकखम्मि ।

वीसा य पणवीसा, तीसा वि य लहुगपकखम्मि ॥१८३१॥

गुरुमासो चतुमासो, छम्मासो चेव होति गुरुपकखे ।

णवविह आवत्तेसा, णवविहदाणं अतो वोच्छं ॥१८३२॥

णिविगतिं पुरिमट्टुं, एक्कासणयं च लहुसपकखम्मि ।

आयंविलऽभत्तट्टुं, छट्ठं वा होति लहुपकखे ॥१८३३॥

अद्वम दसम दुवालस, गुरुपकखे एय होति दाणं तु ।

आवत्ती तवो एसो, समासतो णवहमकखातो ॥१८३४॥

णवविहववहारेसो, लहुसादि समासतो समक्खातो ।
 पुणरवि ओहेण विभागयो य गुरुमादि वोच्छामि ॥१८३५॥
 गुरुओ गुरुगतरातो, अहागुरुयो व होति ववहारो ।
 लहुओ लहुततरातो, अहालहू चैव ववहारो ॥१८३६॥
 लहुसो लहुसतराओ, अहालहूसो य होति ववहारो ।
 एएसि पच्छित्तं, वोच्छामि अहाणुपुब्वीए ॥१८३७॥
 गुरुओ य होति मासो, गुरुयतराओ य होति चतुमासो ।
 अहगुरुओ छम्मासो, गुरुपक्खे एस पडिवत्ती ॥१८३८॥
 तीसा य पण्णवीसा, वीसा वि य होति लहुयपक्खमिम् ।
 पण्णरस दस य पंचं य, लहुसगपक्खमिम् पडिवत्ती ॥१८३९॥
 गुरुयं च अट्टमं खल्ल, गुरुयतरायं च होति दसमं तु ।
 अहगुरुयं बारसमं, गुरुपक्खे एस पडिवत्ती ॥१८४०॥
 छहुं च चउत्थ वा, आर्यविल एगठाण पुरिमहुं ।
 णिवितियं दायव्वं, अहलहुसे अहव सुद्धो वा ॥१८४१॥
 ववहारो आरोवण, सोही पच्छित्तमेयमेगहुं ।
 थोवो तु अहालहुसो, पट्टवणा होति दाणं तु ॥१८४२॥
 ओहेण एस भणिओ, एत्तो वोच्छं पुणो विभागेण ।
 तिग णव सत्तावीसग, एकासीती य भेदेण ॥१८४३॥
 गुरुपक्खो लहुपक्खो, लहुसगपक्खो य तिविह एस भवे ।
 एकेको पुणो तिविहो, उक्कोसादी इमं वोच्छं ॥१८४४॥
 गुरुपक्खे उक्कोसा, मज्ज्ञ जहणो य एव लहुए वि ।
 एमेव लहुसए वी, उक्कोसो मज्ज्ञम जहणो ॥१८४५॥
 गुरुपक्खे छम्मासो, पणमासो चैव होति उक्कोसो ।
 मज्ज्ञम तु तेमासो, दुमास गुरुमासिय जहणो ॥१८४६॥

लहुमास भिष्णमासो, वीसा वि य तिविहमेय लहुपक्खे ।
 पणरस दसग पंचग, लहुसुक्षोसादि तिविहेसो ॥१८४७॥
 आवत्तितवो एसो, णवभेदो वष्णितो समासेण ।
 अहुणा उ सत्तवीसो, दाणतवो तस्समो होति ॥१८४८॥
 गुरु-लहु-लहुसगपक्खे, एकेकको णवविहो मुणेतव्वो ।
 उक्कोसुक्कोसो या, उक्कोसगमज्ञम जहणो ॥१८४९॥
 मज्ञमउक्कोसो या, मज्ञममज्ञो तहा जहणो य ।
 होति जहणुक्कोसो, जहणमज्ञो दुहजहणो ॥१८५०॥

गुरुपक्खो—

उक्कोसुक्कोसो या, उक्कोसगमज्ञमो जहणो य ।
 मज्ञमउक्कोसो तू, मज्ञममज्ञो जहणो य ॥१८५१॥
 होति जहणुक्कोसो, जहणमज्ञो जहणगजहणो ।
 णवविहवहारेसो, लहुपक्खे होति णातव्वो ॥१८५२॥
 उक्कोसुक्कोसो तू, उक्कोसगमज्ञमो जहणो य ।
 मज्ञमउक्कोसो तू, मज्ञममज्ञो जहणो य ॥१८५३॥
 होति जहणुक्कोसो, जहणमज्ञो जहणगजहणो ।
 णवविहवहारेसो, लहुसगपक्खे मुणेतव्वो ॥१८५४॥
 बारसम दसम अट्टम, छप्पणमासेसु तिविह दाणेदं ।
 चउतेमासे दसमअट्ट, छट्ट उक्कोसगाति तिहा ॥१८५५॥
 एमेवुक्कोसादी, दुमास गुरुमासिए तिहा दाणं ।
 अट्टम छट्ट चउत्थं, णवविहमेयं तु गुरुपक्खो ॥१८५६॥
 दसमं अट्टम छट्टं, लहुमासुक्कोसगादि तिह दाणं ।
 अट्टम छट्ट चउत्थं, उक्कोसादेय तिह भिष्णे ॥१८५७॥
 छट्ट चउत्थाऽयामं, उक्कोसादेय दाण वीसाए ।
 लहुपक्खम्मी णवगो, बीओ एसो मुणेयव्वो ॥१८५८॥
 अट्टम छट्ट चउत्थं, एवुक्कोसादिदाण धणरसे ।

छटु चउत्थाऽयाम्, दससू तिविहेत दाण भवे ॥१८५९॥
 खमणाऽयामेककासण, तिविहोककोसादि दाण पणगेयं ।
 लहुसेस ततियणवगो, सत्त्वीसेस वासासु ॥१८६०॥
 सिसिरे दसमादी पुण, चारणभेदेण सत्त्वीसे य ।
 ठायति पुरिमहुम्मी, अहुोककंती य तह चेव ॥१८६१॥
 अहुममादी गिम्हे, चारणभेदेण सत्त्वीसेण ।
 तह चेव अहुोककंती, ठायति णिव्वीतिए णवरि ॥१८६२॥
 अहुणा उ चारणा तु, उक्कोसुककोसगादि गुरुगादी ।
 वासासु सिसिरे या, गिम्हे य समासतो वोच्छं ॥१८६३॥
 अहगुरुए वासासु, उक्कोसुककोसए य बारसमं ।
 उक्कोसमज्ञ दसमं, उक्कोसजहण्णमहुमगं ॥१८६४॥
 अहगुरुए सिसिरेसुं, उक्कोसुककोसए य दसमं तु ।
 उक्कोसमज्ञम अहुम, उक्कोसजहण्ण छटु ॥१८६५॥
 अहगुरुए गिम्हासुं, उक्कोसुककोसमहुम दिज्जा ।
 उक्कोसमज्ञ छटु, उक्कोसजहण्ण चउत्थं ॥१८६६॥

अहागुरुपक्खे—

गुरुयतरा वासासुं, मज्ञिमउक्कोसए य दसमं तु ।
 मज्ञिममज्ञे अहुम, मज्ञजहण्णेण छटु तु ॥१८६७॥
 गुरुततरा सिसिरेसुं, मज्ञिमउक्कोसमहुमं देज्जा ।
 मज्ञिममज्ञे छटु, मज्ञजहण्णे चउत्थं तु ॥१८६८॥
 गुरुततरा गिम्हेसुं, मज्ञिमउक्कोसे देज्ज छटु तु ।
 मज्ञिममज्ञ चउत्थं, मज्ञजहण्णेण छटु तु ॥१८६९॥
 गुरुततरासि आयामं । गुरुअतरपक्खे—
 गुरुए वास जहणे, उक्कोसे अहुमं तु देज्जाहि ।
 छटु जहणमज्ञे, होइ चउत्थं दुहजहणे ॥१८७०॥

गुरु सिसिरेऽत्थ जहणे, उक्कोसं देज्ज छट्टभत्तं तु ।
 जहणयमज्ज्ञे चउत्थं, दुहयो जहणेण आयामं ॥१८७१॥
 गुरुए गिम्ह जहणे, उक्कोसा देज्ज तू चउत्थं तु ।
 जहणयमज्ज्ञाऽयामं, एक्कासणयं दुहजहणे ॥१८७२॥
गुरुपक्खे ॥

लहुए वासारत्ते, उक्कोसुक्कोसगम्मि दसमं तु ।
 उक्कोसमज्ज्ञमङ्गुम, उक्कोसजहणेण छट्टं ॥१८७३॥
 लहुए उक्कोसुक्कोसतम्मि सिसिरद्विम अट्टमं दिज्जा ।
 उक्कोसमज्ज्ञ छट्टं, उक्कोसजहणेण चउत्थं ॥१८७४॥
 लहुपक्खे उक्कोसे, गिम्हम्मी देज्ज छट्टभत्तं तु ।
 मज्ज्ञमगं तु चउत्थं, उक्कोसजहणमायामं ॥१८७५॥
लहुयपक्खे ॥

लहुयतरे वासासुं, मज्ज्ञमउक्कोसमट्टमं दिज्जा ।
 मज्ज्ञममज्ज्ञे छट्टं, मज्ज्ञजहणेणभत्तट्टं ॥१८७६॥
 लहुयतरा सिसिरेसुं, मज्ज्ञमउक्कोस देज्ज छट्टं तु ।
 मज्ज्ञममज्ज्ञ चउत्थं, मज्ज्ञजहणेणमायामं ॥१८७७॥
 लहुयतरा गिम्हेसुं, मज्ज्ञमउक्कोस देज्जभत्तट्टं ।
 मज्ज्ञममज्ज्ञायामं, मज्ज्ञजहणेण भत्तेकं ॥१८७८॥
लहुअतरपक्खे ॥

अहलहुया वासासुं, जहणउक्कोस छट्ट देज्जाहि ।
 मज्ज्ञमगम्मि चउत्थं, जहणगजहणमायामं ॥१८७९॥
 अहलहुयग सिसिरेसुं, जहणउक्कोस देज्जभत्तट्टं ।
 मज्ज्ञमगे आयामं, जहणगजहणे भत्तेकं ॥१८८०॥
 अहलहुगे गिम्हासुं, जहणगुक्कोस देज्ज आयामं ।
 एक्कासणगं मज्ज्ञे, पुरिमट्टं दुहजहणम्मि ॥१८८१॥
अहालहुयपक्खे ॥

लहुसग वासासुककोसगम्मि उकोसमट्टमं देज्जा ।
 उककोसमज्ञा छट्टुं, उकोसजहणए चउत्थं ॥१८८२॥
 लहुसग सिसिरासुककोसगं तु उकोस छट्टु देज्जाहि ।
 मज्ञमगं तु चउत्थं, उकोसजहणमायामं ॥१८८३॥
 लहुसग गिम्हासुककोसगम्मि उकोस देज्जऽभत्तट्टुं ।
 मज्ञमगं आयामं, उकोसजहण भत्तेकं ॥१८८४॥

लहुसपवर्खे ॥

लहुसतरा वासासुं, मज्ञुकोसेण छट्टभत्तं तु ।
 मज्ञममज्ञ चउत्थं, मज्ञजहणेण आयामं ॥१८८५॥
 लहुसतरा सिसिरासुं, मज्ञुकोसेण देज्जऽभत्तट्टुं ।
 मज्ञममज्ञाऽयामं, मज्ञजहणेण भत्तेकं ॥१८८६॥
 लहुसतरा गिम्हेसुं, मज्ञुकोसेण देज्ज आयामं ।
 मज्ञममज्ञेकासण, मज्ञजहणेण पुरिमट्टुं ॥१८८७॥

लहुसतरपवर्खे ॥

अहलहुसय वासासुं, जहणमुकोस देज्जऽभत्तट्टुं ।
 मज्ञमगं आयामं, भत्तेकं दुहजहणेण ॥१८८८॥
 अहलहुसग सिसिरासुं, जहणमुकोस दिज्ज आयामं ।
 जहणगमज्ञेकासण, जहणजहणेण पुरिमट्टुं ॥१८८९॥
 अहलहुसग गिम्हासुं, जहणमुकोस देज्ज भत्तेकं ।
 मज्ञमगं पुरिमट्टुं, दुहयो जहणेण णिविगर्ति ॥१८९०॥

अहालहुसपवर्खे ॥

एतेहिं ठाणेहिं, आवत्तीओ....सदा णियमा ।
 वोढच्चा सच्चाओ, असहुस्सेककेकहासणया ॥१८९१॥
 जाव ठियं एकेकं, तं पि य हाविज्ज असहुणो ताहे ।
 दाऊं सद्वाणोवं, परङ्गाणं देज्ज एमेव ॥१८९२॥

एवं ठाणे ठाणे, हेडाहुत्तो कर्मेण हासेत्ता ।
 णेतव्वं जाव ठितं, णियमा णिव्वीयियं एकं ॥१८९३॥

णवविह ववहारेसो, आवत्तीदाणसहितकालजुतो ।
 बुद्धीओ विष्णोओ, विभागतो एसमक्खातो ॥१८९४॥

अहव तिमो लहुसादी, तिविहादि समास वित्थरे वोच्छं ।
 हीणो मज्जुक्कोसो, तिविहेसो होति णायव्वो ॥१८९५॥

लहुसगपकखे पणं, दस पणर तिविह एय णातव्वं ।
 वीसा य भिण्णमासो, लहुमासो तिविह लहुपकखे ॥१८९६॥

गुरुमासो चउमासो, छम्मासो चैव एस गुरुपकखे ।
 णवविह आवत्तेसा, दाणं णवहा तिमं वोच्छं ॥१८९७॥

णिव्विगतिय पुरिमडुं, एकासण लहुसए य दाणं ति ।
 आयाम चउत्थं वा, छटुं तू लहुगपकखम्मि ॥१८९८॥

अद्वम दसम दुवालस, गुरुपकखे एय होति दाणं तु ।
 णवविहदाणं एसो, अहवाऽवत्ती इमा णवहा ॥१८९९॥

पण दस पणरसं वा, लहुगुरुगा लहुसए तु पकखम्मि ।
 वीसा य भिण्णमासो, लहु गुरु लहुओ य मासेको ॥१९००॥

गुरुमासो दुष्ण मासा, लहुगुरुगा तिम चउक लहुगुरुगा ॥
 पंचग छम्मासा या, लहुगुरुगा एस णवहा तु ॥१९०१॥

आवत्तितबो एसो, णवभेदो वण्णितो समासेणं ।
 अहुणा तु सत्त्वीसो, दाणतबो तस्सिमो होति ॥१९०२॥

लहुसग लहुगुरुपकखो, एककेकको णवविहो मुणेतव्वो ।
 दुहयो जहणो जहणगमज्जो य जहणगुककोसो ॥१९०३॥

मज्जिमजहणं तू, मज्जिममज्जं तु मज्जिममुक्कोसं ।
 उक्कोसगे जहणं, उक्कोसगमज्ज उक्कोसं ॥१९०४॥

लहुसगपकखे वेयं, णवभेद समासतो समक्खायं ।
 लहुपकखे वि णवविहं, गुरुपकखे वी मुणेयव्वं ॥१९०५॥

वासासु अहालहुसो, दुहयो जहणेण देवज भत्तेकं ।
 जहणगमज्ञायामं, जहणगुककोसए चउत्थं ॥१९०६॥
 लहुसतर मज्जमजहणयम्मि वासासु देवज आयामं ।
 मज्जममज्जे चउत्थं, मज्जमउककोसए छट्ठं ॥१९०७॥
 लहुसग उककोसजहणगम्मि वासासु देवजभत्तट्ठं ।
 उककोसमज्ज छट्ठं, उककोसुककोसमट्टमगं ॥१९०८॥
 अहलहुए वासासुं, जहणजहणे तु देवज आयामं ।
 जहणगमज्ज चउत्थं, जहणउककोसए छट्ठं ॥१९०९॥
 लहुयतरा वासासुं, मज्जजहणम्मि हवयभत्तट्ठं ।
 मज्जममज्जे छट्ठं, मज्जमउककोसमट्टमगं ॥१९१०॥
 लहुए वासासुककोसगम्मि जहणे तु देवज छट्ठं तु ।
 उककोसमज्जमट्टम, उककोसुककोसए दसमं ॥१९११॥
 गुरुपक्खे जहणम्मि, जहण होती चउत्थभत्तं तु ।
 हीणगमज्जे छट्ठं, जहणउककोसमट्टमगं ॥१९१२॥
 गुरुअतरा वासासुं, मज्जजहणेण देवज छट्ठं तु ।
 मज्जममज्जं अट्टम, मज्जमउककोसए दसमं ॥१९१३॥
 अहगुरुए वासासुं, उककोसजहणमट्टमं देज्जा ।
 उककोसमज्ज दसमं, उककोसुककोस बारसमं ॥१९१४॥
 अहलहुसग सिसिरेसुं, जहणजहणेण होति पुरिमट्ठं ।
 हीणगमज्जेकासण, जहणउककोस आयामं ॥१९१५॥
 लहुसतरा सिसिरेसुं, मज्जजहणेण भत्तमेकं तू ।
 मज्जममज्जाऽयामं, मज्जमउककोसए चउत्थं ॥१९१६॥
 लहुसग सिसिरुक्खोसे, जहण एयं तु देवज आयामं ।
 मज्जमगं तु चउत्थं, उककोसुककोस छट्ठं तु ॥१९१७॥
 अहलहुयग सिसिरेसुं, दुहाजहणेण देवज भत्तेकं ।
 जहणगमज्जाऽयामं, जहणमुककोसए चउत्थं ॥१९१८॥

लहुसतरा सिसिरेसुं, मज्जजहणेण देज आयामं ।
 मज्जिममज्ज चउत्थं, मज्जिम उक्कोसए छट्ठं ॥१९१९॥
 लहुए सिसिरुक्कोसे, होति जहणं चतुत्थभत्तं तु ।
 उक्कोसमज्ज छट्ठं, उक्कोसुक्कोसमट्टमगं ॥१९२०॥
 गुरुए सिसिर जहणे, जहणएणं तु देज आयामं ।
 जहणगमज्ज चउत्थं, जहणउक्कोसए छट्ठं ॥१९२१॥
 गुरुयतरा सिसिरेसुं, मज्जजहणेण देजभत्तट्ठं ।
 मज्जिममज्जे छट्ठं, मज्जिमउक्कोसमट्टमगं ॥१९२२॥
 अहगुरुए सिसिरेसुं, उक्कोसजहणएण छट्ठं तु ।
 उक्कोसमज्जिमट्टम, उक्कोसुक्कोसए दसमं ॥१९२३॥
 अहलहुसग गिम्हासुं, जहणजहणेण होति णिविगति ।
 हीणगमज्जे पुरिमं, जहणउक्कोस भत्तेकं ॥१९२४॥
 लहुसतरा गिम्हेसुं, मज्जजहणेण होति पुरिमट्ठं ।
 मज्जिममज्जेक्कासण, मज्जिमउक्कोसमायामं ॥१९२५॥
 लहुसग गिम्हुक्कोसे, जहणगे होति भत्तमेकं तु ।
 उक्कोसमज्ज आयंविलं तु उक्कोसए चउत्थं ॥१९२६॥
 अहलहुयग गिम्हेसुं, पुरिमट्ठं होति दुहजहणेणं ।
 मज्जजहणेक्कासण, जहणउक्कोसमायामं ॥१९२७॥
 लहुयतरा गिम्हेसुं, मज्जजहणेण भत्तमेकं तु ।
 मज्जिममज्जाऽयामं, मज्जिमउक्कोसए चउत्थं ॥१९२८॥
 लहुयग गिम्हुक्कोसे, जहणएणं तु होति आयामं ।
 मज्जिमगं तु चउत्थं, उक्कोसुक्कोसए छट्ठं ॥१९२९॥
 गुरुए गिम्ह जहणे, जहणयं होति भत्तमेकं तु ।
 हीणगमज्जाऽयामं, जहणउक्कोसए चउत्थं ॥१९३०॥
 गुरुअतरा गिम्हेसुं, मज्जजहणेण होति आयामं ।
 मज्जिममज्ज चउत्थं, मज्जिमउक्कोसए छट्ठं ॥१९३१॥

अहगुरुए गिम्हासुं, उक्कोसजहणए चउत्थं तु ।
 उक्कोसमज्ज्ञ छ्डं, उक्कोसुक्कोसमट्टमगं ॥१९३२॥
 णवविह ववहारेसो, आवत्ती-दाणसहियकालजुओ ।
 बुद्धीए विण्णेयो, विभागतो एसमकखातो ॥१९३३॥६७॥०॥
 हट्टगिलाणाभावम्मि देज्ज हट्टस्सण तु गिलाणस्स ।
 जावतियं वा विसहति, तं देज्ज सहेज्ज वा कालं ॥६८॥
 भावं पडुच्च अहियं, देज्जाही हट्ट-बलिय-णिरुयस्स ।
 गिलाणस्स तु ऊणतरं, ण व देज्ज सहेज्ज वा कालं ॥१९३४॥
 असुभ सुभो वा भावो, लेस्साभेदेण होति णायव्वो ।
 तिव्वो तिव्वतरो वा, तिव्वतमो एव मंदो वि ॥१९३५॥
 पणए वि सेवियम्मी, चरिमं भाओ उ केइ पावंति ।
 चरिमाओ वा पणगं, एवमिणं भावणिएफण्ण ॥१९३६॥

भावे त्ति गतम् ।

पुरिसं पडुच्च अहियं, ऊणं वा दिज्ज अहव तम्मत्तं ।
 ते पुण पुरिसादीया, इमे समासेण णायव्वा ॥१९३७॥६८॥
 पुरिसा गीतागीता, सहासहा तह सदासदा केति ।
 परिणामाऽपरिणामा, अतिपरिणामा अवत्थूण ॥६९॥
 केयी पुरिसा गीता, केयि अगीयत्थ होति णातव्वा ।
 धिति-संघयणादीहिं, केइ सहा केइ तू असहा ॥१९३८॥
 मायावी होन्ति सदा, असदा पुण उज्जुपण्ण णेतव्वा ।
 परिणामादी इणमो, समासतोऽहं पवकखामि ॥१९३९॥
 परिणामा अपरिणामा, अतिपरिणामा य वत्थु चरिमदुए ।
 अंवादीदिङ्गता, होति विभागो इमो तेसि ॥१९४०॥
 जो दव्वखेत्तकयकालभावयो जं जहा जिणकखार्य ।
 तं तह सदहमाणं, जाणसु परिणामगं साहुं ॥१९४१॥

परिणामक-
अपरिणामक-
अतिपरिणा-
मकाः

जागति दब्व जहटिय, सच्चित्ताचित्त मीसर्य वेव ।
 कप्पाकप्पं च तहा, जोगं वा जस्स जं होति ॥१९४२॥
 खेते जं कायवं, अद्वाणे जयण एव सहहति ।
 काले सुभिकख-दुष्भिकखमादिसू जो जहा कप्पो ॥१९४३॥
 भावे हट्टगिलाणं, आगाहे जं जहा व कायवं ।
 तं सहहति करेति य, एसो परिणामओ साहू ॥१९४४॥
 जो दब्वखेतकयकालभावयो जं जहा जिणकखायं ।
 तं तह असहहंतं, अप्परिणामं वियाणाहि ॥१९४५॥
 जो दब्वखेतकयकालभावयो जं जहा जिणकखायं ।
 तल्लेसुसुत्तमती, अतिपरिणामं वियाणाहि ॥१९४६॥
 परिणमति जहत्थेणं, मती तु परिणामगस्स कज्जेसु ।
 वितिए ण तु परिणमती, अहितमती परिणमे तितिए ॥१९४७॥
 दोसु तु परिणमति मती, उस्सग्गदबवाययो तु पदमस्स ।
 वितियस्स तु उस्सग्गे, अतिअववाए तु ततियस्स ॥१९४८॥
 अंबादीदिर्द्वेहिं परिकखा तेसि होति कायवा ।
 जह कोयि गुरुहिं तू, भणितो अंबाणि आणेहि ॥१९४९॥
 परिणामगोऽत्थ भणती, किं सच्चित्तेऽचिते व आणेमि ? ।
 भावतो केवइए वा ?, किं टाले(?)भिण्णऽभिण्णे वा ? ॥१९५०॥
 वेति गुरु लछ चिय, पुणो व वोच्छिसू अहव वीमंसा ।
 भणिओ सि ती एवं, अप्परिणामो इमं वेति ॥१९५१॥
 किं ते पित्तपलावो ?, मा वितियं एरिसाइं जंपाहि ।
 मा णं परो वि सोच्छिति, अहं पि णेच्छामि एयस्स ॥१९५२॥
 अतिपरिणामो भणति, कालो सिं अतिच्छए अहो ताव ।
 किं एच्चिरस्स बुत्तं ?, इत्थऽम्ह विण तरिमो भणितुं ॥१९५३॥
 वेत्तूण भारमागतो, भणती अण्णे वि किं नु आणेश्चि ? ।
 तो दो वि गुरु भणती, उवालभन्तो इमं तहितं ॥१९५४॥

णाभिष्पायं गिण्हसि, असमते चेव भाससि वयणे ।
 सुक्कंबिललोणकए, तिणे अहवा वि दोच्चंगे ॥१९५६॥

एमेव य रुक्खे वी, भंजितु आणेह बेति अपरिणतो ।
 णिष्फावादी रुक्खे, भणामि ण दुमे अहं हरिए ॥१९५७॥

एमेव य वीयाइं, आणेती आणिए शुरु भणति ।
 अंबिलि विद्धत्थाणि व, भणामि ण वि रोहणि समत्थे ॥१९५८॥

र्थुअँ ॥६९॥

तह धितिसंघयणोभयसंपणा तदुभएण हीणा य ।
 आयपरोभयणोभयतरगा तह अण्णतरगा य ॥७०॥

धितिदुब्बल देहे बली, धितिबलिओ देहदुब्बलो कोइ ।
 कोयी दोहि वि बलिओ, दोहिं पी दुब्बलो कोइ ॥१९५९॥

दोहि वि बलिए सव्वं, धितिहीणे जत्थ चिढ्हति धिती से ।
 आसज्ज व देहबलं, देज्जा लहुयं उभयहीणे ॥१९६०॥

अहवा पंच विकप्पा—

केयी पुरिसा पंचह, आयतरादी इमे उ णायव्वा ।
 पढमो आयतरो तू, णो परयो परतरे बितिओ ॥१९६१॥

उभयतरो तू ततिओ, णोभयह चउत्थओ उ णायव्वो ।
 अण्णयरो परयो तू, पंचमओ होइ णातव्वो ॥१९६२॥

आयतर-परतराणं, को णु विसेसो ? त्ति एत्थ चोदेति ।
 आततरो चउत्थादी, जं दिज्जति तं तु णित्थरति ॥१९६३॥

वेयावच्चकरो तू, गच्छस्म उवग्गहम्मि वड्हति तु ।

एसो तु होति परतरो, चतुर्भंगो एव णायव्वो ॥१९६४॥

वेयावच्चतराणं, एकं सकेति दो ण णित्थरति ।

पंचमगो तू पुरिसो, अण्णतरो एस णातव्वो ॥१९६५॥

र्थ० ॥७०॥

कप्पट्टियादयो वि य, चतुरो जे सेतरा समक्खाता ।
सावेकखेतरभेयादयो य जे ताण पुरिसाण ॥७६॥

कप्पट्टिता परिणता, कडजोगी चेव होन्ति तरमाणा ।
पटिपक्खेण वि चतुरो, अकप्पट्टियमादि णातव्वा ॥१९६५॥

पतिद्वा ठवणा ठवणी अवत्था संठिती ठिती ।
अवत्थाणं अवत्था या, एगद्वा चिद्वणा ति य ॥१९६६॥

सामायिए य छेदे, णिविसमाणा तहेव णिविडे ।
जिणकप्पे थेरेसु य, छविवह कप्पट्टिती होति ॥१९६७॥

सो पुण ठिती मज्जायाणासो कप्पो य होति कतिहा उ ? ।
भण्णति सो दसभेदो, इणमो वोच्छं समासेण ॥१९६८॥

आचेलकुहेसिय, सेज्जायर रायपिंड कितिकम्मे ।
बत जेढु पडिकमणे, मासं पज्जोसवणकप्पे ॥१९६९॥

कतिहिं ठिता अठिता वा, सामायिककप्पसंठिती णियमा ? ।
कतिडाणपतिद्वो वा, छेदोवद्वाणकप्पो उ ? ॥१९७०॥

चतुहिं ठिया छहिं अठिया, सामातियसंजया मुणेयव्वा ।
दससु वि णियमा तु ठिता, छेगोवद्वा मुणेतव्वा ॥१९७१॥

सेज्जातरपिंडे या, कितिकम्मे चेव चाउजामे य ।
पुरिसज्जेढु य तहा, चत्तारि अवट्टिया कप्पा ॥१९७२॥

आचेलकुहेसिय, रायपिंडे तहा पडिकमणे ।
मासं पज्जोसवणाकप्पे तङ्गवट्टिता कप्पा ॥१९७३॥

दसठाणठितो कप्पो, पुरिमस्स य पच्छिमस्स य जिणस्स ।
आचेलकादीसुं, तेसि तु पर्लवणा इणमो ॥१९७४॥

दुविहा होंति अचेला, संताचेला असंतचेला य ।
तित्थगरःसंतचेला, संताचेला भवे सेसा ॥१९७५॥

संतेहिं वि चेलेहिं, किह पुण समणा अचेलया होन्ति ? ।

आचेलक्यम्

भण्णति सुणसू चोदग !, जह संतेहिं अचेला उ ॥१९७६॥
 सिस्सावेदियपोत्ति, णतिसंतरणम्मि णगयं वेन्ति ।
 जुण्णेहिं णगिय म्हि, तुरसालिय ! देहि मे पोत्ती ॥१९७७॥
 जुण्णेहिं खंडिएहि य, असव्वतणुपाउएहिं ण य णिच्चं ।
 संतेहिं वि णिगंथा, अचेलगा होंति चेलेहिं ॥१९७८॥
 एवं दुग्गयपहिया, वऽचेलया होंति ते भवे बुद्धी ।
 ते खलु असंततीए, धरंति ण तु धम्मसद्वाए ॥१९७९॥
 सति लाभम्मि साहू, गेण्हन्तऽसहट्टणाइं ताइं तु ।
 ताणि वि खण्डियमादी, धरेन्ति तह धम्मबुद्धीए ॥१९८०॥
 आचेलुक्को धम्मो, पुरिमस्स य पच्छिमस्स य जिणस्सा ।
 मज्जमगाण जिणाणं, होति सचेलो अचेलो वा ॥१९८१॥
 पडिमाए पाउया वा, णऽतिक्रमंते तु मज्जमा सगणा ।
 पुरिमचरिमाण सहणट्टणा तु भिण्णाणिमो मोत्तुं ॥१९८२॥
 णिरुवहयलिंगभेदो, णिकारणयो ण कप्पये कातुं ।
 किं पुण तं णिरुवहयं ?, भण्णति अहजायलिंगं तु ॥१९८३॥
 जम्मं दुविहं होति, मातूकुच्छिम्मि पढम जं जम्मं ।
 भवसंसारचउके, णिप्पिफडितो वितिय पव्वज्जं ॥१९८४॥
 तस्स इमे भेदा खलु, खंधदुवारे य समणे पाउरणे ।
 गकलझंसे पट्टे, लिंगदुवे या इमा भयणा ॥१९८५॥
 णिकारणयो—

लहुओ लहुओ लहुगा, तिसु चतुरुरुगा य होंति बोद्धवा ।
 गिहिलिंग अण्णलिंगे, दोमु वि मूलं तु बोद्धवं ॥१९८६॥
 कुच्विज्ज कारणे पुण, भेदं लिंगस्समेहि कज्जेहिं ।
 गेलण्ण रोग लोए, सरीरवेयावडियमादी ॥१९८७॥
 अहवा इमेहिं कारणेहिं—

आसज्ज खेत्तकर्प, वासाठाई अभाविए असहू ।
 काले अद्वाणमिम य, सागरि तेणे य पंगुरण ॥१९८८॥
 असिवे ओमोयरिए, रायहुट्टे पवायिदुट्ट वा ।
 आगाहे अण्णलिंग, कालकखेवो व गमण वा ॥१९८९॥
 अचेल त्ति गतं ।

संघससोह विभागे, समणा समणी य कुल-गणस्सेव ।
 कडमिह ढिए ण कर्पति, अट्टियकर्पे जमुहिस्स ॥१९९०॥

औदेशिकम्

आयरिए अभिसेगे, भिकखुम्मि गिलाणगम्मि भयणा उ ।
 तिकखुत्तडविपवेसे, तियपरियट्टे तओ गहण ॥१९९१॥
 उद्देसिय त्ति गतं ।

तित्थगरपडिकुट्टो, आणा अण्णाय उग्गमो ण सुज्ज्ञे ।
 अविमुत्ति अलाघवया, दुल्लभसेज्जा ठितुच्छेदो ॥१९९२॥
 पुरपच्छमवज्जेहिं, अवि कमं जिणवरेहिं लेसेण ।
 भुत्तं विदेहगेहिं य, ण य सागरियस्स पिण्डो तु ॥१९९३॥
 दुविहे गेलण्णम्मी, णिमंतणा दब्बदुल्लभे असिवे ।
 ओमोयरिय पयोसे, भए व गहण अणुणातं ॥१९९४॥
 तिकखुत्तो सकखेत्ते, चउहिसिं मग्गिऊण कडजोगी ।
 दब्बस्स य दुल्लभया, सागरियसेवणा दब्बे ॥१९९५॥
 सेज्जायरे त्ति गयं ।

केरिसयो तू राया ?, भेया पिंडस्स के व ? सिं दोसा ? । राजपिण्डः
 केरिसयम्मि व कज्जो, कर्पति ? काए व जयणाए ? ॥१९९६॥
 मुदिए मुद्दभिसित्ते, मुदिओ जो होति जोणिसुद्दो तु ।
 अभिसित्तो व परेहिं, सयं व भरहो जहा राया ॥१९९७॥
 पठमगभंगे वज्जो, होतुवमा वा वि जे भणिय दोसा ।
 सेसेसु होयपिंडो, जहिं दोसा तं विवज्जेज्जा ॥१९९८॥
 असणादीया चउरो, वत्थे पादे य कंबले चैव ।
 पाउंछणए य तहा, अद्विहो रायपिंडो तु ॥१९९९॥

अट्टविह रायपिंडं, अण्णयरायं तु जो पडिग्गाहे ।
 सो आणा अणवत्थं, मिच्छत्त विराहणं पावे ॥२०००॥
 दोसा इमे ईसरतलवरमाडंबिएहिं सत्थवाहेहिं ।
 णिन्तेहिं अइन्तेहि य, वाघातो होति साहुस्स ॥२००१॥
 ईसर भोइयमादी, तलवरपट्टेण तलवरो होति ।
 वेट्टणवट्टो सेट्टी, पच्चंतणिवो उ माडंबी ॥२००२॥
 जा णिन्तऽइन्त ता अच्छतो तु सुक्तादि-भिक्खपरिहाणी ।
 इरिया अमंगलं ति य, पण्हाहणणा इहरहा तु ॥२००३॥
 लोभे एसणघातो, संका तेणे णपुंस इत्थी य ।
 इच्छंतमणिच्छंते, चातुम्मासा भवे गुरुगा ॥२००४॥
 अण्णत्थ एरिसं दुल्भभं ति गेण्हेज्जऽणेसणिज्जं पि ।
 अण्णेण वि अवहरिए, संकिज्जति एस तेणो त्ति ॥२००५॥
 संका चारिय चोरे, मूलं णिस्संकिए य अणवट्टो ।
 परदारि अहिमरे वा, णवमं णीसंकिते दसमं ॥२००६॥
 अलभंता य वियारं, इत्थिणपुंसा बला वि गिण्हेज्जा ।
 आयरिय कुल गणे वा, संघे वा कुज्ज पत्थारं ॥२००७॥
 अणे वि अत्थ दोसा, गोम्मियआइणरयणमादी य ।
 तण्णीसाए पविसे, तिरिक्खमणुया भवे दुट्ठा ॥२००८॥
 गोम्मियगहणा हणणा, रणो य णिवेइयम्मि जं पावे ।
 आदीणरतणमादी, सत गेण्हेयरो व तण्णीसा ॥२००९॥
 चारियचोराभिमरा, कामी व विसंति तत्थ तण्णीसा ।
 वारणतरच्छवग्घा, मेच्छा य णरा व घाएज्जा ॥२०१०॥
 दुविहे गेलणम्मी, णिमंतणा दब्बदुल्भमे असिवे ।
 ओमोयरिय पदोसे, भए व गहणं अणुण्णायं ॥२०११॥
 तिक्खुत्तो सकखेत्ते, चउहिसिं मणितूण कडजोगी ।
 दब्बस्स य दुल्भभता, जतणाए कप्पती ताहे ॥२०१२॥
 रायपिंडे त्ति गतं ।

कितिकम्मं पि य दुविधं, अब्भुद्वाणं तहेव वंदणयं । कृतिकर्म

समणेहि य समणीहि य, जहारिहं होति कायव्वं ॥२०१३॥

सव्वाहिं संजईहिं, कितिकम्मं संजताण कातव्वं ।

पुरिसुत्तरिओ धम्मो, सव्वजिणाणं पि तित्थमिम ॥२०१४॥

तुच्छत्तणेण गव्वो, जायइ ण य संकते परिभवेण ।

अणो वि होज्ज दोसो, धियासु मा हुज्जहज्जासु ॥२०१५॥

अवि य हु पुरिसपणीतो, धम्मो पुरिसो य रविखतुं सत्तो ।

लोगविरुद्धं चेयं, तम्हा समणाण कातव्वं ॥२०१६॥

किइकम्मो त्ति गयं ।

पंचज्जामो धम्मो, पुरिमस्स य पच्छमस्स य जिणस्स । व्रतानि

मज्जमयाण जिणाणं, चातुज्जामो भवे धम्मो ॥२०१७॥

पुरिमाण दुविसोज्जो, चरिमाणं दुरणुपालयो कप्पो ।

मज्जमयाण जिणाणं, सुविसोज्जो सुरणुपालो य ॥२०१८॥

जहुच्छत्तणेण हंदी, आइकखविभागउवणया दुकखं ।

सुहसम्मुयदंताण य, तितिकख अणुसासणा दुकखं ॥२०१९॥

पुरिमाण—

मिच्छत्तगोवियाणं, दुवियहुमतीण ठाणसीलाणं ।

आइकिखतु अइदुकखं, उवणेउं वा वि दुकखं तु ॥२०२०॥

दुकखेहिं भच्छियाणं, तणुधितिअबलत्तयो य दुतिकखं ।

एमेव दुरणुसासं, माणुकडयाय चरिमाणं ॥२०२१॥

एते चेव य ठाणा, सपणउज्जुत्तणेण मज्जाणं ।

सुहुदुहउभयबलाण य, विमिस्सभावा भवे सुहुमा ॥२०२२॥

वए त्ति गयं ।

पुव्वतरं सामइयं, जस्स कयं जो व तेसु वा डवितो । पुरुषज्येष्ठः

एस कितिकम्मजेह्वो, ण जाति-सुययो दुपकखे वि ॥२०२३॥

सा जेसि तुवद्वया, जेहि य ढाणेहिं पुरिमचरिमाणं ।
 पंचायामे धम्मे, आएसतिगं चिमं सुणसु ॥२०२४॥
 दस चैव छच्च चतुरो, एते खलु तिणिं होन्ति आदेसा ।
 कतरे हवन्ति दस तू ?, भण्णति सुणसु इमे ते तू ॥२०२५॥
 ततो पारंचिया बुत्ता, अणवद्वप्पा य तिणिं तु ।
 दंसणम्मि य बन्तम्मि, चरित्तम्मि य केवले ॥२०२६॥
 अहवा चियत्तकिच्चै, जीवकायं समारभे ।
 सहे य दसमे बुत्ते, जस्सोवद्वावया भवे ॥२०२७॥
 एते दस तू बुत्ता, अण्णादेसेण होंति छतु इमे ।
 तिणिं वि पारंचेकं, अणवद्वप्पा वि तिणेकं ॥२०२८॥
 दसणब्रन्ते तइए, चरित्तवंते भवे चउत्थं तु ।
 पंचम चियत्तकिच्चो, छट्ठो सो होउब्रद्वप्पो ॥२०२९॥
 एसो बितियाएसो, ततियाएसो इमो मुणेतव्वो ।
 चत्तारि व उवद्वप्पा, कयरे तु ? इमे मुणेतव्वा ॥२०३०॥
 पारंची अणुवद्वा, दंसण चरणे सुते पदिड्डा तु ।
 दंसणचरित्तवंता, तो दोणिते भवन्ती तु ॥२०३१॥
 चियत्तकिच्चो सेहो य, चत्तारेते हवंतुवद्वप्पा ।
 एते तिणादेसा, उवठवणाए मुणेतव्वा ॥२०३२॥
 केवलगहणं कसिणं, जति वमती दंसणं चरित्तं वा ।
 तो तस्स उवद्वया, देसे वंतम्मि भयणा तु ॥२०३३॥
 एमेव य किंचि पर्द, सुयं च असुयं च अप्पदोसेणं ।
 अविकोविए कहेन्तो, चोइय आउहू सङ्घो तु ॥२०३४॥
 सो पुण दंसणवंतो, अणभोगेणं त अहव आभोगा ।
 अणभोगेणं तहियं, कोयी सङ्घो तु संवेगा ॥२०३५॥
 दद्वण णिणहगे तू , एते साहू जहुत्तकारि त्ति ।
 णिकखंतो अणभोगा, दिङ्गो अणेहिं साहूहिं ॥२०३६॥

भणिओ य णिष्हगाणं, कीस सगासे तुमं सि णिकर्वतो ? ।

तो बेति ण याणामि, एय विसेसं अहं भंते ! ॥२०३७॥

एवमणाभोगेणं, मिच्छत्तगतो पुणो वि सम्मतं ।

जो पडिवण्णो सो तू, आलोतियणिन्दितो सुद्धो ॥२०३८॥

सो चेव य परियायो, णत्थ उवट्टावणा पुणो तस्स ।

तं चिय पच्छित्तं से, जं चिय सम्मं तु पडिवज्जे ॥२०३९॥

जो पुण जाणंतो च्छिय, गतो तु होज्जाहि णिष्हएसुं तु ।

पुणरागतो य सम्मं, तस्स उवट्टावणा भणिया ॥२०४०॥

छण्हं जीवनिकायाणं, अणपज्जो तु विराहओ ।

आलोतियपडिकंतो, सुद्धो हवति संजतो ॥२०४१॥

छण्हं जीवणिकायाणं, अपज्जो तू विराधयो ।

आलोतियपडिकंतो, मूलच्छेज्जं तु कारए ॥२०४२॥

खेत्तादिअणपज्जो, अणभोगेणं व जो गतो मिच्छं ।

सो तु अपायच्छित्तो, विराहती तस्स दिन्तो तु ॥२०४३॥

जं जो तु समावण्णो, जं पायोमं व्व जस्स वत्थुस्स ।

तं तस्स तु दायव्वं, असरिसदाणा इमं हीति ॥२०४४॥

अपच्छित्ते य पच्छित्तं, पच्छित्ते अतिमत्तया ।

धम्मस्साऽसायणा तिव्वा, मग्गस्स य विराहणा ॥२०४५॥

उसुत्त ववहरेतो, कम्मं बंथति चिक्कणं ।

संसारं च पवट्टेति, मोहणिज्जं व कुच्वती ॥२०४६॥

उम्मगदेसए मग्गदूसए मग्गविप्पडीवाए ।

परं मोहेण रंजेन्तो, महामोहं पकुच्वती ॥२०४७॥

एवं तु उवट्टवितो जो पढमयरं तु अहव सामतिए ।

ठवितो सो जेह्यरो, कप्पपकप्पटिताणं च ॥२०४८॥

पुरिसजेट्टे च्छि गर्तं ॥

सपडिकमणो धम्मो, पुरिमस्स य पच्छिमस्स य जिणस्स । प्रतिकमणम्

मञ्ज्ञमगाण जिणाणं, कारणजाए पडिकमणं ॥२०४९॥
 गमणागमणविहारे, सायं पादो य पुरिमचरिमाणं ।
 णियमेण पडिकमणं, अतियारो होउ वा मा वा ॥२०५०॥
 अतियारस्स तु असती, णणु होति णिरत्थयं पडिकमणं ।
 भण्णति एवं चोदग !, तत्थ इमं होति णातं तु ॥२०५१॥
 जह कोयि डंडिओ तू, रसायणं कारवेति पुत्तस्स ।
 तत्थेगो तेगिच्छी, बेती मञ्ज्ञं तु एरिसयं ॥२०५२॥
 जति दोसे होअगतं, अह दोसो णत्थि तो गयो होति ।
 वितियस्स हरति दोसं, ण गुणं दोसं व तदभावा ॥२०५३॥
 दोसं हंतूण गुणे, करेति गुणमेव दोसरहिए च्चि ।
 तइयसमाहिकरस्स तु, रसायणं डंडियसुतस्स ॥२०५४॥
 इय सइ दोसं छिंदति, असती दोसम्मि णिज्जरं कुणति ।
 कुसलतिगिच्छरसायण, उवणीयमिणं पडिकमणं ॥२०५५॥
 पडिकमणे च्चि गतं ।

मासकल्पः जिणथेरअहालंदे, परिहारिग अज्ज मासकप्पो तु ।
 खेत्ते कालमुवस्सयपिंडगहणे य णाणत्तं ॥२०५६॥
 एतेसिं पंचण्ह वि, अण्णोण्णस्सा चतुप्पएहिं तु ।
 खेत्तादीहि विसेसो, जह तह वोच्छं समासेण ॥२०५७॥
 णत्थि तु खेत्तं जिणकपियाण उडुबद्धे मासकालो तु ।
 वासासुं चउमासा, वसही अममत्तपरिकम्मा ॥२०५८॥
 पिंडो तु अलेवकडो, गहणं तू एसणाहुवरिमाहि ।
 तत्थ वि कातुमभिगग, पंचण्हं अण्णयरियाए ॥२०५९॥
 थेराण अत्थि खेत्तं, तु उगगहो जाण जोयण सकोसं ।
 णगरे पुण वसहीए, कालो उडुबद्धे मासो तु ॥२०६०॥
 उससगेण य भणितो, अववाएणं तु होज्ज अहिओ वि ।
 एमेव य वासासु वि, चतुमासो होज्ज अहिओ वा ॥२०६१॥

अपमन्त्र-अपरिकम्मो, उवस्सओ एत्थ भंगया चतुरो ।
 उस्सगेण पढमो, तिणि तु अववायओ भंगा ॥२०६२॥

भत्तं लेवकडं वा, अलेवकडं वा वि ते तु गेणहंति ।
 सत्तहि व एसणाहिं, सावेकखो गच्छवासो च्च ॥२०६३॥

अहलंदियाण गच्छे, अप्पडिबद्धाण जह जिणाण तु ।
 णवरं काले विसेसो, उदुमासो पणग चतुमासो ॥२०६४॥

गच्छे पडिबद्धाण, अहलंदीण तु अह पुण विसेसो ।
 जो तेसि उग्गहो खलु, सो साऽऽयरियाण आहवति ॥२०६५॥

एगवसहीए पणग, छवीहीओ य गाम कुच्चवंति ।
 दिवसे दिवसे अणं, अडंति वीहीं तु णियमेण ॥२०६६॥

परिहारविसुद्धीण, जहेव जिणकप्पियाण णवरं तु ।
 आयंबिलं तु भत्तं, बोद्धव्वो थेरकप्पो तु ॥२०६७॥

अज्ञाण परिग्गहियाण उग्गहो जो तु सो हु आयरिए ।
 कालतो दो दो मासा, उदुबद्धे तासि कप्पो तु ॥२०६८॥

सेसं जह थेराण, पिंडो य उवस्सयो य तह तासि ।
 सो सव्वो वि य दुविहो, जिणकप्पो थेरकप्पो य ॥२०६९॥

जिणकप्पियऽहालंदी, परिहारविसुद्धियाण जिणकप्पो ।
 थेराण अज्ञियाण य, बोद्धव्वो थेरकप्पो तु ॥२०७०॥

दुविहो उ मासकप्पो, जिणकप्पो चेव थेरकप्पो य ।
 णिरणुग्गहो जिणाणं, थेराण अणुग्गहपवत्तो ॥२०७१॥

उदुवासकालऽतीए, जिणकप्पीण तु गुरुगो गुरुगा य ।
 होंति दिणम्मि दिणम्मी, थेराण ते च्चिय लहू उ ॥२०७२॥

तीसं पदाऽवराहे, पुट्ठो अणुवासियं अणुवसंतो ।
 जे तत्थ पदे दोसा, ते तत्थ ततो समावणो ॥२०७३॥

पणरसुग्गमदोसा, दस एसणदोस एय पणुवीसं ।
 संजोयणाइ पंच य, एते तीसं तु अवराहा ॥२०७४॥

एतेहिं दोसेहिं, संपत्तीए वि लग्गती णियमा ।
 दिवसे दिवसे सो ऊ, कालातीते वसंतो तु ॥२०७५॥
 वासावासपमाणं, आयारउदुप्पमाणियं कर्ष्णं ।
 एयं अणुम्मुर्यतो, जाणसु अणुवासकप्पो तु ॥२०७६॥
 आयारपकप्पम्मी, जह भणितं तीय संवसंतो वि ।
 होति अणुवासकप्पो, तह संवसमाण दोसो तु ॥२०७७॥
 दुविहे विहारकाले, वासावासे तहेव उदुबद्धे ।
 मासातीतेऽणुवही, वासाईते भवे उवही ॥२०७८॥
 उब्बद्धिएसु अद्वसु, तीतेसुं वास तत्थ ण वि कर्ष्णे ।
 घैत्रूणं उवहिं खलु, वासासु तु तीते कप्पति तु ॥२०७९॥
 वासउदुअहालंदे, इत्तरिसाहारणोग्गहपुहत्ते ।
 संकमणद्वा दव्वे, गच्छे पुण्फावकिणा तु ॥२०८०॥
 वासासु चउम्मासो, उउबद्धे मासो लंद पंच दिणा ।
 इत्तरिओ रुखखमूले, वीसमणद्वा ठियाणं तु ॥२०८१॥
 साहारणा उ एते, समग्डियाणं बहूण गच्छाणं ।
 एकेण परिग्गहिता, सव्वे वोहत्तिया होन्ति ॥२०८२॥
 संकमणऽणोणस्सा, सगासे जति उ ते अहीयंते ।
 सुत्तत्थतदुभयाइं, सव्वो अहवा वि पडिपुच्छे ॥२०८३॥
 ते पुण मंडलियाए, आवलियाए व तं तु गिणहेज्जा ।
 मंडलियमहिजंते, सच्चित्तादी तु जो लाभो ॥२०८४॥
 सो तु परंपरणं, संकमती ताव जाव सद्वाणं ।
 जहियं पुण आवलिया, तहियं पुण ठाति अंतम्मि ॥२०८५॥
 ते पुण जहा तु एक्काये, वसहीए अहव पुणकिणा तु ।
 अहवा वि तु संकमणे, दव्वसिसणमो विही अणो ॥२०८६॥
 सुत्तत्थतदुभयविसारयाण थोवे अ संभतीभैदे ।
 संकमणद्वा दव्वे, जोगे कर्ष्णे य आवलिया ॥२०८७॥

पुच्छिताण खेत्ते, जति आगच्छेज्ज अण्ण आयरिओ ।
 बहुसुय बहुआगमिओ, तस्स सगासम्म जति खेत्ती ॥२०८८॥
 किंचि अहिजजेज्जाही, थोवं खेत्तं च तं जइ हवेज्जा ।
 ताहे असंथरंता, दोण्णि वि साहू विवज्जेन्ति ॥२०८९॥
 अण्णोण्णस्स सगासे, तेसि पि य तत्थऽहिज्जमाणाणं ।
 आभवणा तह चेव य, जह भणियमणंतरे सुत्ते ॥२०९०॥
 एवं णिच्चाघाए, मास चतुम्मासिओ तु थेराणं ।
 कप्पो कारणयो पुण, अणुवासो कारणं जाव ॥२०९१॥
 एसो तु मासकप्पो, थेरकप्पो य वणिओघेण ।
 अहुणा ठियमठियं तू, थेराणं इणमु वोच्छामि ॥२०९२॥
 सो थेरकप्पो दुविहो, अद्वितकप्पो य होति ठितकप्पो ।
 एमेव जिणाणं पी, ठितमठितो होति कप्पो तु ॥२०९३॥

मासकप्पेति गतम् ।

पञ्जोसवणाकप्पो, होति ठितो अद्विओ य थेराणं । पर्युषणाकल्प
 एमेव जिणाणं पी, दुह ठियमठिओ य णातच्चो ॥२०९४॥
 चातुम्मासुक्कोसो, सत्तरि राईदिया जहणेणं ।
 ठितमद्विय एगतरे, कारणवच्चासितण्णयरे ॥२०९५॥
 थेराण सत्तरी खलु, वासासु ठितो उ दुण्णि मासो तु ।
 वच्चासिओ तु कज्जे, जिणाण णियमट्ट चतुरो वा ॥२०९६॥
 दोसासति मञ्ज्ञमया, अच्छंती जाव पुच्छकाढी तु ।
 विहरंति य वासासु वि, अक्षहमे पाणरहिए य ॥२०९७॥
 भिण्णं पि वासकप्पं, करेति तणुयं पि कारणं पप्प ।
 जिणकप्पिया वि एवं, एमेव महाविदेहे वि ॥२०९८॥
 एयं ठियम्मि मेरं, अद्वियकप्पे य जो पमाएति ।
 सो वद्वति पासत्थे, डाणम्मि तगम्मि वज्जेज्जा ॥२०९९॥

पासत्थसंकिलिं, ठाणं जिणवुत्त थेरेहि य ।
 तारिसं तु गवेसंतो, सो विहारे ण मुज्ज्ञति ॥२१००॥
 पासत्थसंकिलिं, ठाणं जिणवुत्त थेरेहि य ।
 तारिसं तु विवज्जंतो, सो विहारे तु मुज्ज्ञति ॥२१०१॥
 जो कप्पठितीमेयं, सद्वहमाणो करेति सद्वाणे ।
 सो तारिसं तु गवेसेज्जा, जतो गुणाणं अपरिहाणी ॥२१०२॥
 दितमठियम्मि दसविहे, ठवणाकप्पे य दुविहमण्णयरे ।
 उत्तरगुणकप्पम्मि य, जो सरिकप्पो स संभोगो ॥२१०३॥
 ठवणाकप्पो दुविहो, अकप्पठवणा य सेहठवणा य ।
 पढमो अकप्पएणं, आहारादीणि गिण्हावे ॥२१०४॥
 अद्वारसेव पुरिसे, वीसं इत्थीण दस णपुंसे य ।
 दिक्खेति जो ण एते, सेहटवणाए सो कप्पो ॥२१०५॥
 आहारउवहिसेज्जा, उग्गमउप्पायणेसणासुद्दं ।
 जो परिगिण्हति णिययं, उत्तरगुणकप्पओ स खलु ॥२१०६॥
 सरिकप्पे सरिछंदे, तुल्लचरित्ते विसिद्धतरए वा ।
 साहूहिं संथवं कुज्जा, णाणीहिं चरित्तगुत्तेहिं ॥२१०७॥
 सरिकप्पे सरिछंदे, तुल्लचरित्ते विसिद्धतरए वा ।
 आइएज्ज भत्तपाणं, सएण लाभेण वा तुससे ॥२१०८॥
 इय सामाइयछेदे, जिणथेराणं ठिती समक्खाता ।
 एतो णिव्विसमाणे, णिव्विड्यावि वोच्छामि ॥२१०९॥

परिहारकल्पः परिहारकप्पं वोच्छामि, परिहरितव्वं जहा विदू ।
 आदी मज्जावसाणे य, आणुपुच्चि जहक्कमं ॥२११०॥
 भरहेश्वयवासेसु, जदा तित्थगरा भवे ।
 पुरिमा पच्छमा चैव, परिहारी तेसु होन्ति तु ॥२१११॥
 मज्जिमाण ण संती तु, तित्थेसुं परिहारिया ।
 ण यावि य विदेहेसु, विज्जंतो परिहारिया ॥२११२॥

केवतियकालसंजोगो, गच्छो तू अणुसज्जती ।
 तित्थंकरेसु पुरिमेसु, तहा पच्छिमएसु य ॥२११३॥
 पुञ्चसयसहस्राति, पुरिमस्सङ्गुसज्जती ।
 जम्हाण पडिवज्जंति, दोण्ह गच्छा परेण तु ॥२११४॥
 देसूणपुञ्चकोडीओ, दो सा दोण्ह भवंति तु ।
 दो सा एगूणतीसा तु, तेण ऊणा ततो भवे ॥२११५॥
 वीसगसो य वासाइ, चरिमस्सङ्गुसज्जए ।
 जाव देसूणगा दोण्णि, सया वासाण होंति तु ॥२११६॥
 पञ्चज्ञा अद्विवासस्स, उवढा णवमम्मि उ ।
 एगूणवीसपरियाए, दिड्विवाओ य तस्स तु ॥२११७॥
 उहिस्सति वरिसेण य, तस्स य सो तु समप्पती ।
 णव वीसा य मेलीणा, ऊणतीसा भवंति तु ॥२११८॥
 इति एगूणतीसाए, सयमूणं तु पच्छिमे ।
 एसो दोस तु एतेण, ऊणाइ दो सयाणि उ ॥२११९॥
 पालतित्ता सयं ऊणं, डाणं ते तु पच्छिमे ।
 काले देसेन्ति अण्णेसि, इति ऊणा उ बे सता ॥२१२०॥
 पडिवज्जंति जिणिदस्स, पायमूलम्मि जे विज ।
 ढावयंति उ ते अण्णे, नो तु ढावितडावगा ॥२१२१॥
 सब्बे चरित्तमंता य, दंसणे परिणिड्विया ।
 णवपुञ्ची जहणेण, उक्कोस दसपुञ्चिया ॥२१२२॥
 पंचविहे बवहारे, कप्पे ते दुविहम्मि य ।
 दसविहे य पच्छित्ते, सब्बे ते परिणिड्विता ॥२१२३॥
 अत्तणो आउगं सेसं, जाणित्ता ते महासुणी ।
 परककमं बलं चिरियं, पञ्चवाए तहेव य ॥२१२४॥
 जति जीतपञ्चवाया, ण होंति तेसि तु अण्णतरा ।
 तो तं पडिवज्जंती, वाघाएणं तु तेण वी ॥२१२५॥

पडिवज्जंते वीसग्गसो कहं देसूणा दो सया भवंति ?
 वीसाए परेण वि एयमग्गं, पञ्चज्ञाऽ सिलोगा ३ ।
 वाससयाउया मणुस्सा जम्मातो, सेसं तहेव सवं ॥
 तथ जे उसभसामिस्स तित्थे पुच्चसतसहस्रसा ते देसूणा दो
 पुच्चकोडी भवंति । कहं ? अट्टवासपरियातो, सिलोगा ३ ।
 ते पुच्चकोडी आउया मणुस्सा जम्माओ८ पञ्चइता, २९वासाए
 दिट्ठिवाओ व समप्पति, सो उसभसामिकालपडिवण्णो, एसा
 एगा पुच्चकोडी देसूणा । एयस्स मूले एवं च अणो पडिव-
 जति तस्स वि [एगा पुच्चकोडी देसूणा । एवं] देसूणाओ
 दो पुच्चकोडीओ । एतस्स अणो मूले ण पडिवज्जंति । उस-
 भसामिस्स आउयं ८४ [लबखपुच्चाणि ।]
 आषुच्छिऊण अरहंते, मग्गं देसिति ते इमं ।
 पमाणाणि य सव्वाणि, मग्गहे य बहुविहे ॥२१२६॥
 उवहीगमणप्पमाणाणि, पुरिसाणं च जाणिउ ।
 दवं खेतं च कालं च, भावं अणो य पञ्चवे ॥२१२७॥
 संसट्टमाइयाणं, सत्तण्ह एसणाण तु ।
 आदिलाहिं दोहिं तु, अगग्हो गह पंचहिं ॥२१२८॥
 तथ वि अण्णयरीए, एगीए अभिग्गहं तु कातूणं ।
 उवहिणो अग्गहो दोसुं, इयरो एगतरीय तु ॥२१२९॥
 अइरुग्गयम्मि सूरम्मि, कप्पं देसेन्ति ते इमं ।
 आलोइयपडिवकंता, ठावयंति तयो गणे ॥२१३०॥
 सत्तावीसं जहणोणं, उकोसेणं सहस्रसो ।
 णिग्मंथसूरा भगवंतो, सव्वग्गेण वियाहिया ॥२१३१॥
 सयग्गसो य उकोसा, जहणोण ततो गणा ।
 गणो य णवगो बुत्तो, एमेया पडिवत्तीओ ॥२१३२॥
 एगं कप्पट्टियं, कुज्जा, चत्तारि पारिहारिया ।
 अणुपारिहारिया चेव, चतुरो एतेसि ठावए ॥२१३३॥

ण तेसि जायते विग्धं, जा मासा दस अट्ठय ।
 ण वेयणा ण वाऽऽयंको, ण वायणे उवहवा ॥२१३४॥

अट्ठारससु पुण्णेसु, होज्जा एते उवहवा ।
 ऊणिए ऊणिए यावि, गणे मेरा इमा भवे ॥२१३५॥

जन्तिएण गणो ऊणो, तन्तिए तत्थ पक्रिखवे ।
 एगं दुवे अणेगा वा, एस कप्पे तु ऊणिए ॥२१३६॥

एते अणूणिए कप्पे, उवसंपज्जति जो तहिं ।
 एगे दुवे अणेगे वा, तेसि कप्पो इमो भवे ॥२१३७॥

अच्छंति ता उदिकखंता, जाव पुण्णा तु ते णव ।
 पच्छा पडिवज्जंति, जं कप्पं तेसि अंतिए ॥२१३८॥

पमाण कप्पद्वितो तत्थ, ववहारं ववहरित्तए ।
 अणुपरिहारियाणं पि, पमाणं होति सेव तु ॥२१३९॥

आलोयण कप्पठिए, पच्चकखाणं तहेव वंदणयं ।
 तं च वर्हते ते तू, उज्जाणी एव मण्णंति ॥२१४०॥

अणुपरिहारी गोवालगच्चगावीण णिच्चमुज्जुत्ता ।
 परिहारियाण मग्गतो, हिंडिती णिच्चमुज्जुत्ता ॥२१४१॥

पडिपुच्छं वायणं चेव, मोत्तूणं णत्थि संकहा ।
 आलावो अत्तणिहेसो, परिहारियस्स कारणे ॥२१४२॥

परिहारियाण उ तवो, वासामुकोस मज्जिम जहण्णो ।
 बारसम दसम अट्ठम, दसमऽट्ठम छट्ठ सिसिरेसु ॥२१४३॥

अट्ठम छट्ठ चउत्थं, गिम्हे उकोस मज्जिम जहण्णो ।
 आयंविलपारणगं, अभिगहिताएसणाए तु ॥२१४४॥

अणुपरिहारीया पुण, णिच्चं पारिंति ते उ आयामे ।
 कप्पद्विए वि ते च्चिय, आणिंति अभिग्गहीताहिं ॥२१४५॥

परिहारिय पत्तेयं, अणुपरिहारीण तह य कप्पठिए ।
 पंचण्ह वि तेसि तू, संभोगेको मुणेतव्वो ॥२१४६॥

परिहारिएसु बूढे, अणुपरिहारी ततो वहंती तु ।
 कप्पट्टियो य पच्छा, वहंती बूढेसु तेसुं तु ॥२१४७॥
 परिहारिया वि छम्मासे, अणुपरिहारिया वि छम्मासे ।
 कप्पट्टितो वि छम्मासे, एते अट्टारस तु मासा ॥२१४८॥
 अणुपरिहारिया चेव, जे य ते परिहारिया ।
 अण्णमण्णेसु ठाणेसु, अविरुद्धा भवंति ते ॥२१४९॥
 गतेहिं छहिं मासेहिं, णिव्विद्वा भवंति ते ।
 अणुपरिहारिया पच्छा, परिहारं परिहरंति तु ॥२१५०॥
 गएहिं छहिं मासेहिं, णिव्विद्वा भवंति ते ।
 वहंती कप्पट्टितो पच्छा, परिहारं अहाविहिं ॥२१५१॥
 एतेसि जे वहन्ती, णिव्विसमाणा हवंति ते णियमा ।
 जेहिं बूढं पुण ते सि, हवंति णिव्विद्वकाइथा ॥२१५२॥
 अट्टारसहि मासेहिं, कप्पो होति समाणितो ।
 मूलद्ववणा एसा, समासेण वियाहिता ॥२१५३॥
 एवं समासिए कप्पे, जे व सि जिणकप्पिया ।
 तमेव कप्पं ऊणा वि, पालए जावजीवियं ॥२१५४॥
 अट्टारसहि पुण्णेहिं, मासेहिं थेरकप्पिया ।
 पुण गच्छं णियच्छंति, एसा तेसि जहाविही ॥२१५५॥
 ततिय चउत्था कप्पा, समोअरंते तु वितियकप्पम्मि ।
 पंचमछट्टितीसुं, हेड्विल्लाणं समोयारे ॥२१५६॥
 सामाडेदो णिव्विस, णिव्विद्व एते जिणथेरे ओयरंति ॥
 अहुणा जिणकप्पटिती, सा पुबं मासकप्पसुत्तम्मि ।
 भणिया स चेव इहं, णवरमसुण्णत्थ भणति इमं ॥२१५७॥
 गच्छम्मि य णिम्माया, धीरा जाहे य मुणितपरमत्था ।
 अगगह अभिगगहे या, उवेंति जिणकप्पिगविहारं ॥२१५८॥
 णवपुव्विव जहणेण, उकोसेण तु दस असंपुण्णा ।
 चोहसपुव्वी तित्थं, तेण तु जिणकप्पण पवज्जे ॥२१५९॥दारं

वइरोसभसंवयणा, सुत्तस्सऽत्थो तु हाति परमत्थो ।
 संसारसंभवो वा णातो तो मुणियपरमत्थो ॥२१६०॥ दारं ।
 अग्गहो तत्तियातीया, पडिमाहिं गहण भत्तपाणस्स ।
 दोहिं तु उवरिमाहिं, गेण्हंती वत्थपायाइ ॥२१६१॥ दारं ।
 दध्वे अभिगग्धा पुण, रतणावलिमाइगाइ बोद्धव्वा ।
 एतेषु विदितभावो, उवेति जिणकप्पियविहारं ॥२१६२॥
 दुविहा अतिसेसा वि य, तेसि इमे वण्णिया समासेण ।
 बाहिर अबिभतरगा, तेसि विसेसं पवकखामि ॥२१६३॥
 बाहिरओ सरीरस्सा, अतिसेसो तेसिमो तु बोद्धव्वो ।
 अच्छहपाणिपाया, वइरोसभसंघतण धीरा ॥२१६४॥
 वग्गुलिपकखसरिसयं, पाणितलं तेसि धीरपुरिसाणं ।
 होति खतोवसमेणं, लङ्घी तेसिं इमाऽऽहंसु ॥२१६५॥
 माएज्ज घडसहस्रं, धारेज्ज व सो तु सागरा सव्वे ।
 जो एरिसलङ्घीए, सो पाणिपडिग्गही होति ॥२१६६॥ दारं।
 अबिभतर अतिसेसो, इमो उ तेसिं समासयो भणितो ।
 उदही विव अकखोभा, सूरो इव तेयसा जुत्ता ॥२१६७॥
 अव्वावण्णसरीरा, व....गंधा ण होति से सरीरस्स ।
 ख....म वि ण कुच्छ तेसिं, परिकम्मं ण वि य कुच्वंति ॥२१६८॥
 पाणिपडिग्गहिया तू, एरिसया णियमसो मुणेतव्वा ।
 अतिसेसे बोच्छामि, अणे वि विसेसतो तेसिं ॥२१६९॥
 दुविहो तेसऽतिसेसो, णाणातिसयो तहेव सारीरो ।
 णाणादिसयो ओही, मणपञ्जव तदुभयं चैव ॥२१७०॥
 अहवाऽभिणिबोहीयं, सुतणाणं चैव णाणअतिसेसो ।
 तिवलीअभिणच्चा, एसो सारीर अतिसेसो ॥२१७१॥
 रतहरणं मुहपोत्ती, जहणमुवगरण पाणिपत्तिस्स ।
 उक्षोसं कप्पतियं, सव्वो वि य एस पंचविहो ॥२१७२॥

जिनकल्पः

पडिगहधारि जहणो, णवहा उकोस बारसविकप्पो ।
 तेसिं एयाणि चिय, अतिरेगे पायणिज्जोगो ॥२१७३॥

रुद्धणह णियणमुंडो, दुविहो उवही जहणओ तेसिं ।
 एसो लिंगो तेसिं, णिवाघाण णेतव्वो ॥२१७४॥

रतहरण मुहपोत्ती, संखेवेण तु दुविह उवही तु ।
 वाघात विगतलिंगे, आरेसासु व होति कडिपट्टो ॥२१७५॥

सत्त य पडिगहम्मी, रतहरण चेव होति मुहपोत्ती ।
 एसो तु णवविकप्पो, उवही पत्तेयबुद्धाण ॥२१७६॥

एगो तित्थयराण, णिवरममाणाण होति उवही तु ।
 तेण पर णिरुवही तू, जावज्जीवाए तित्थगरा ॥२१७७॥

एसा जिणकप्पठिती, ठाणासुण्णत्थया समव्वाता ।
 वित्थरयो पुण णेया, जह भणितं मासकप्पम्मि ॥२१७८॥

णिज्जुत्तीए ॥

स्थनिरकल्पः अहुणा थेरथिती तू, सा वि य भणिता तु पुच्चमेवं तु ।
 दारमसुण्णत्थमियं, णवरं संखेवतो वोच्छं ॥२१७९॥

संजमकरणुज्जोया, णिप्फायग णाण-दंसण-चरित्ते ।
 दीहो य बुढुवासो, वसहीदोसेहि य विमुक्तो ॥२१८०॥

दीहो चिवुढुवासा, थेरा ण तरंति जाहे कातुं जे ।
 अब्भुज्यमरणं वा, अहवा अब्भुज्यविहारं ॥२१८१॥

दीहं च आउगं तू, बुढावासं तयो वसे ।
 उग्गमादीहिं दोसेहिं, विप्पमुक्ताए वसहीए ॥२१८२॥

मोतुं जिणकप्पठिति, जा मेरा एस वण्णिता हेढ्ठा ।
 एसा तु दुपदज्जुत्ता, होति ठिती थेरकप्पम्मि ॥२१८३॥

दुपदं ती उस्सग्गो, अववाओ चेव होंति दीणेते ।
 एतेहिं होति जुत्तो, णियमा खलु थेरकप्पो तु ॥२१८४॥

पलंबाओ जाव डिती, उस्सग्गववाइयं करेमाणो ।

अववाए उस्सग्गं, आसायण दीहसंसारो ॥२१८५॥
 अह उस्सग्गेऽववायं, आयरमाणो विराहओ होति ।
 अववाए पुण पत्ते, उस्सग्गणिसेवओ भइओ ॥२१८६॥
 कह होती भतियब्बो ?, संवयणधितिजुतो समग्गो तु ।
 एरिसतो अववाए, उस्सग्गणिसेवओ सुद्धो ॥२१८७॥
 इयरो उ विराहेई, असमत्थो जेण परिसहे सहितुं ।
 धितिसंघतणेहिं तू, एगतरेण व सो हीणो ॥२१८८॥
 इति सामाइयमादी, छविवह कप्पट्टिगी समकखाया । दारं ।
 विरियं दारं अहुणा, इणमो वोच्छं समासेण ॥२१८९॥
 परिणत गीतत्था तू, विपकखभूया अपरिणया होंति ।
 कडजोगी क्यजोगी, चतुत्थमादीहिं णायब्बा ॥२१९०॥
 अकडजजोग्गा जोग्गवियचतुत्थादीहिं होन्ति णायब्बा ।
 धितिसंवयणादीहिं, तरमाणा होंति णायब्बा ॥२१९१॥
 धितिसंघयणेण तू, एगयरजुया उ होंति अतरा उ ।
 अहवा दोहि वि जुत्ता, अतरगुरुरिसा मुणेयब्बा ॥२१९२॥
 एतेषां कल्पस्थितादीनाम ॥ ॥७१॥७२॥

ज जह सत्तो बहुतरगुणो व्व तस्साहियं पि देज्जाहि
 हीणतरे हीणयरं, झोसेज्ज व सब्बहीणस्स ॥७३॥
 कप्पट्टियमातीणं, पुरिसाणं जाव उभयहा अतरो ।
 जो जह सत्तो उ भवे, तस्स तहा होति दायब्बं ॥२१९३॥
 बहुतरगुणसमग्गो तू, धितिसंघतणादि जो तु संपण्णो ।
 परिणय कडजोगी वा, अहवा वि हवेज्ज उभयतरो ॥२१९४॥
 एयगुणसमग्गस्स तु, जीयमया अहियगं पि देज्जाहि ।
 हीणस्स तु हीणतरं, मुंचेज्ज व सब्बहीणस्स ॥२१९५॥
 ॥७२॥७२॥

एत्थ पुण बहुतरा भिक्खुणात्ति अक्यकरणाणभिगयाय
जंतेण जीतमट्टमभत्तमविगतिमादीयं ॥७३॥

जीतयन्त्रविधिः एत्थं इमम्मि जीए, बहुतरया भिक्खुणो भवती तु ।
अक्यकरणा उ जे तू, अणभिगया चैव णायवा ॥२१९६॥
चस्सहेण थिराथिर, गहिया तू एत्थ तू समासेण ।
जंतयविहीकमेण, जीयाभिमण्ण देज्जाहि ॥२१९७॥
कतकरण अक्यकरणा, क्यकरणा गच्छवासि इयरे य ।
अक्यकरणा तु णियमा, णायवा गच्छवासी तु ॥२१९८॥
ते अभिगत अणभिगता, अणभिगता थिराऽथिरा व होज्जाहि ।
कत अभिगत जं सेवे, अणभिगते अत्थिरे इच्छा ॥२१९९॥
अहवा णिरवेक्खयरा, दुविहा पुरिसा समासतो होंति ।
णिरवेक्खो जिणमादी, ते णियमा होंति कतकरणा ॥२२००॥
सावेक्खा होंति तिहा, आयरिय उवज्ञ भिक्खुणो चैव ।
कतकरणमकतकरणा, आयरिया चेवुवज्ञाया ॥२२०१॥
भिक्खू गीयाऽगीया, गीयत्थ थिराऽथिरा य बोद्धवा ।
कतकरण अकतकरणा, एकेका होन्ति ते दुविहा ॥२२०२॥
अगीया वि थिराऽथिर, क्याऽक्या चैव होंति एकेका ।
कतकरण अकतकरणा, केरिसया होंति ? सुणसु इमे ॥२२०३॥
छट्टऽट्टमाइएहि, कतकरणा ते तु उभयपरियाए ।
अभिगत कतकरणत्त, जं जोग तवारिहा केवी ॥२२०४॥
णिरवेक्खा एगविहा, सावेक्खाण तु कि णिमित्तेण ।
तिविहो भेदो तु कतो, आयरियादी ? इमं सुणसु ॥२२०५॥
भण्णइ जुवरायादी, वत्थुविसेसेण दंडो जह लोए ।
तह वत्थुविसेसेण, आयरियादीण आरुवणा ॥२२०६॥
आयरिय-उवज्ञाया, दोणिं वि णियमेण होंति गीयत्था ।
गीयत्थमगीयत्था, भिक्खू पुण होंति णातवा ॥२२०७॥

कारणमकारणं वा, जयणाऽजयणा व णन्थऽगीयत्थे ।
 एतेण कारणेण, आयरियादी तिविह भेदो ॥२२०८॥
 कज्जाऽकज्ज जयाऽजय, अविजाणंतो अगीयो जं सेवे ।
 सो होति तस्स दप्पो, गीते दप्पाजते दोसा ॥२२०९॥
 अविसिद्धा आवत्ती, चरिमं सब्बेसि तेण सावेकखे ।
 चरिमं चिय कयकरणे, आयरिए अकए अणवद्वो ॥२२१०॥
 कतकरणउवज्ञाए, अणवद्वो होति मूलमकयमिम ।
 भिक्खूगीयथिरम्मी, कतकरणे मूलमेव भवे ॥२२११॥
 अकयथिरम्मी छेदो, अत्थिरकयकरणे होति सो चैव ।
 अत्थिरअकते छगुरु, अगीतथिरकरणे ते चैव ॥२२१२॥
 अगीतथिरे अकते, छल्लहुगा होति तू मुणेतव्वा ।
 अगीयअथिरकयकरण चछल्लहू चउगुरु अकते ॥२२१३॥
 एसाऽदेसो एको, अयमणो बितियओ तु आदेसो ।
 चरिमं चिय आवणे, कतकरणगुरुमिम अणवद्वो ॥२२१४॥
 अकतकरणमिम मूलं, मूलमुवज्ञाए होति कतकरणे ।
 अकतकरणमिम छेदो, इय णेयं अद्वृकंतीए ॥२२१५॥
 एमेव य अणवट्ट, आवणे होति दोणिं आदेसा ।
 णिरवेकखो ण भणिष्ठ्यं, जं दोणिं ण होति तस्सेते ॥२२१६॥
 अहुणा मूलावण्णो, सब्बे मूलं तु होति णिरवेकखे ।
 मूलं चैव गुरुस्स वि, कतकरणे अकते छेदो तु ॥२२१७॥
 कतकरणउवज्ञाए, छेदे अकतमिम होन्ति छगुरुगा ।
 इय अद्वृकंतीए, णेयं अयमणो आएसो ॥२२१८॥
 सावेकखो च्चि व काउं, गुरुस्स कडजोगिणो भवे छेदो ।
 अकतकरणमिम छगुरु, कतकरण उवज्ञे छगुरुगा ॥२२१९॥
 अकते छल्लहुगा तू, इय अद्वृकंतीए तु णातव्वं ।
 अहुणा छगुरुगे तू, आठत्तं ठाइ गुरुभिणे ॥२२२०॥

छल्लहुयाढत्तमी, ठायति लहुए तु भिण्णमासम्म ।
चतुरुरुआढत्तमी, अन्नमी ठाइ गुरुवीसे ॥२२२१॥
चतुलहुए वीसाए, गुरुमासे ठाति पण्णरसहि तु ।

(‘गुरुमासे ठाति गुरुग पण्णरसे’ इति प्रत्यन्तरे)

लहुए लहुपण्णरसे, गुरुभिण्णे ठाति गुरुदसहिं २२२२॥
लहुभिण्णे दसलहुए, गुरुवीसा अंते ठाति गुरुपणए ।
लहुवीसा आढत्तं, अंतमी ठाति लहुपणए ॥२२२३॥
पण्णरसहिं गुरुएहि, अंतमी अट्टमम्मि ठायति तु ।
पण्णरसहिं लहुएहि, अंतमी ठाति छट्टम्मि ॥२२२४॥
दसगुरुए आढत्तं, अंतमी ठायती चतुर्थम्मि ।
दसलहुए आढत्ते, ठायति तु अंते आयामे ॥२२२५॥
गुरुपणए आढत्ते, एकासणयम्मि अंते ठायइ तु ।
लहुपणए आढत्ते, अंतमी ठाति पुरिमड्हे ॥२२२६॥
अट्टमभत्ताऽऽढत्तं, अंतमी ठायई अ णिविगती ।
जंतविहीपत्थारो, समासतो एसमवखातो ॥२२२७॥
एयं तु अजयणाए, साविकखाणं तु होति पच्छित्तं ।
अह गीयत्थो सेवे, कारण जतणाए तो सुद्धो ॥२२२८॥
एयं तु कारणम्मी, जतणासेविस्स वण्णियं दाणं ।
अहवा वि इमं अणं, आयरियादी जहाकमसो ॥२२२९॥
आयरिय उवज्ञाए, कतकरणे अकतकरण दुविहा तु ।
भिकखुम्मि अभिगते या, अणभिगते चेव दुविहो तु ॥२२३०॥
अभिगते कत अकते या, अणभिगते थिरे तहेव अथिरे य ।
थिर कतकरणे अकते, अथिरे कतकरणमकए य ॥२२३१॥
एते सब्बेऽवेगं, आवत्ती पंचराङ्गाऽऽवणा ।
तं पणगं अविसिंहं, चउत्थमादीहि विण्णेयं ॥२२३२॥

आतरिए कतकरणे, तं चिय पणगं तु होति दायवं ।
 अकतकरणे चउत्थं, कयकरणे उबज्ज्वे तं चेव ॥२२३३॥
 अकयम्मी आयामं, भिक्खुम्मी अभिगतम्मिम कतकरणे ।
 आयामं दायवं, अकयकरणे उ भत्तेकं ॥२२३४॥
 भिक्खुम्मी अणभिगते, थिरकयकरणे य एगभत्तं तु ।
 अकयम्मी पुरिमडुं, अणभिगए अत्थिरे कतम्मि ॥२२३५॥
 पुरिमडुो च्छिय णियमा, अत्थिरअकयम्मि होति णिविगति ।
 अहवाऽणभिगय अथिरे, इच्छाए तं च अणं वा ॥२२३६॥
 एमेव य दसरायं, सब्बे आवण्णमेममावत्ति ।
 कतकरणे आयरिए, दसरायं चेव दायवं ॥२२३७॥
 अकयकरणम्मि पणगं, कतकरणे पणगमेबुवज्ज्वाए ।
 अकतकरणे चउत्थं, एवं तु अडुकंतोए ॥२२३८॥
 ता णेयव्व कमेणं, जाव उ अंतम्मि होति पुरिमडुं ।
 इय पण्णरसाऽरद्धं, ठायइ एकासणगमंते ॥२२३९॥
 वीसाऽरद्धं ठायति, आयामे भिण्णमासभत्तद्व ।
 मासाऽरद्धं पणगे, दुमास दसराए ठायइ तु ॥२२४०॥
 तेमासे पण्णरसे, चतुमासे ठाति वीसरातम्मि ।
 पणमासे पणुवीसे, छम्मासे मासिए ठाति ॥२२४१॥
 छेदो दोमासीए, मूले तेमासियम्मि ठायति तु ।
 अणवद्व चतुमासे, पारंचिइए तु पणमासे ॥२२४२॥
 एए भणिता लहुगा, सब्बे वि तवारिहा समासेण ।
 एमेव य गुरुगा वी, णेयव्वा अडुकंतीए ॥२२४३॥
 एमेव य मीसा वी, अडुकंतीए होन्ति णेतव्वा ।
 एमेव पंचपचहिं, मासादी सातिरेगादी ॥२२४४॥

जा छम्मासा णया, तत्थ वि उग्घाय तह अणुग्घाया ।
 मीसा वि अ पेतव्वा, अहोकतीए सच्चत्थ ॥२२४५॥

अहवा वी णिव्विगती, पुरिमेक्कासण तहेव आयामं ।
 तत्तो चउत्थ पणगं, दस पण्णर धीस पणुवीसा ॥२२४६॥

मासो लहु गुरु चतु छच्च लहु गुरु च्छेद मूल अणवट्ठो ।
 पारंचिए य तत्तो, पणयादीहासण तहेव ॥२२४७॥

लहु गुरुग मीसगा वि य, तहेव एत्थं पि होन्ति णायव्वा ।
 एवं एयं दाणं, बुद्धीए होति विष्णेयं ॥२२४८॥

एमेव य समणीयं, णवरं दुगवज्जितं तु कातव्वं ।
 अणवट्ठो पारंची, एय दुगं णत्थि समणीयं ॥२२४९॥

अहवा पुरिसा दुविहा, समासतो होन्तिमे उ णातव्वा ।
 एगविहारी य तहा, गणवद्विहारिणो चैव ॥२२५०॥

गच्छाहि णिग्गया जे, पडिमापडिवण्णया य जिणकप्पी ।
 जे यावि सयंबुद्धा, इत एगविहारिणो तिविहा ॥२२५१॥

ते णिच्चमप्पमत्ता, जति आवज्जे कहंचि कम्मुदया ।
 तकखणमेव तु तं पढ्वेन्ति णियमा य सकखीवा ॥२२५२॥

संवयणधितिसमग्गा, सत्ताहिद्वियमहन्तजोगधरा ।
 सुबहुं पि हु आवणा, वहन्ति णिरणुग्गं सव्वं ॥२२५३॥

आलोयणोवयुत्ता, ते तू आलोयणाए सुज्जंति ।
 तेसि जाव तु मूलं, करेन्ति सतमेव सुज्जंति ॥२२५४॥

अणिगृहियबल-विरिया, जहवादीकारया य ते धीरा ।
 उत्तमसद्ग्रसमणाग्गया य सुज्जंति ते णियमा ॥२२५५॥

गणपडिवद्धा दुविहा, जिणपडिरुवी य होंति थेरा य ।
 जिणपडिरुवी दुविहा, विसुद्धपरिहारऽहालंदी ॥२२५६॥

ते णिच्चमप्पमत्ता, जति आवज्जे कहंचि कम्मुदया ।
 तकखणमेव हु तं पढ्वेन्ति कप्पद्वियसग्गासे ॥२२५७॥

संघयणधितिसमग्गा, सत्ताहिद्वियमहंतजोगधरा ।
 सुबहुं पि हु आवणा, वहंति णिरणुग्गहं धीरा ॥२२५८॥
 अद्विहा पट्टवणा, तेस्मि आलोयणाति मूलंता ।
 तं पट्टवेत्तु धीरा, सुज्ज्वंति विसुज्ज्वचारित्ता ॥२२५९॥
 थेरा वि विसुद्धतरा, तेसु वि जति केति किंचि आवज्जे ।
 तकखणमेव हु तं पट्टवेति णियमा गुरुसगासे ॥२२६०॥
 एत्थ य पट्टवणं पति, आयरिओ विहिमिणं अजाणंतो ।
 लंछेइ य अप्पाणं, तं पि य सीसं ण सोहेति ॥२२६१॥
 पुरिसे त्ति गतं दारं, इमं तु पडिसेवणं पवकखामि ।
 सा पुण चतुहा सेवणा, आउद्वियमादिमाहंसु ॥२२६२॥

॥ शूँ ३॥७३॥

आउद्वियाय दप्पप्पमायकप्पेहिं वा णिसेविज्ञा ।
 दब्बं खेत्तं कालं, भावं वाऽऽसेवओ पुरिसो ॥७४॥
 आउद्विया उवेच्चा, दप्पो पुण होति वगणादीओ ।
 कंदप्पादि पमाओ, अहव कसायादिओ णेओ ॥२२६३॥
 इमो—

कसाय विकहा वियडे, इंदिय णिह एमाय पंचविहो ।
 एस पमायो भणितो, कप्पं तु इमं पवकखामि ॥२२६४॥
 गीयत्थो कडजोगी, उवउत्तो जयणजुत्तो सेवेज्ञा ।
 गाहापच्छद्दस्स तु, इणमो उ समासतो बोच्छं ॥२२६५॥
 दब्बं आहारादी, खेत्तं अद्वाणमादि णातब्बं ।
 कालो ओमादीओ, हट्टगिलाणादि भावो तु ॥२२६६॥

॥ शूँक ॥७४॥

जं जीयदाणमुत्तं, एयं पातं पमायसहियस्स ।
 एत्तो चिय ठाणंतरमेगं वडैज्ज दप्पवयो ॥७५॥

जं जीतदाण भणियं, णिवीतियमादि अद्वयं अंते ।
 ततियपडिसेवणाए, पमायसहियस्स एयं तु ॥२२६७॥
 दप्पपडिसेवणाए, पुरिमहादी तु होति दायव्वं ।
 अंते दसमं दिज्जा, आउद्वीए उ वोच्छामि ॥२२६८॥
 ॥थूर्नृ॥७५॥

आउद्वियाए ठाणंतरं व सद्वाणमेव वा दिज्जा ।
 कप्पेण पडिकमणं, तदुभयमहवा विणिहिडुं ॥७६॥
 आउद्वियावराहे, एकासणमादि अंते बारसमं ।
 पाणतिपायवराहे, सद्वाणं होति मूलं तु ॥२२६९॥
 आउद्विय च्चि गतम् ॥
 कप्पेण उ सेवाए, तह सुद्धो अहव मिच्छकारं तु ।
 अहवा तदुभयमुत्तं, आलोय पडिकमाहि च्चि ॥२२७०॥
 कप्पपडिसेवणा गता ॥ थूर्नृ ॥७७॥

आलोयणकालम्मि ।व, संकेस विसोहि भावतो णातुं ।
 हीणं वा अहियं वा, तम्मत्तं वा वि देज्जाहि॥७७॥
 आलोयणकालम्मि व, गूहति अहवा वि कुञ्चती किञ्चि ।
 सो संकिलिडुचित्तो, तस्सऽहितं दिज्ज ऊणं वा ॥२२७१॥
 जो पुण आलोएन्तो, काले संवेगमुवगतो जो उ ।
 णिदणगरहादीहिं, विसुद्धचित्तो तु तस्सऽप्पं ॥ २२७२॥
 जो पुण आलोएन्तो, ण वि गूहति ण वि य णिदए जो तु ।
 सो मज्जमपरिणामो, तस्स उ देज्जाहि तम्मत्तं ॥२२७३॥
 ॥ थूर्नृ ॥७७॥

इति द्वादिबहुगुणे, गुरुसेवाए य बहुतरं देज्जा ।
 हीणतरे हीणतरं, हीणतरे जाव झोसो च्चि ॥७८॥

इति एस दव्व खेते, काले भावेसु बहुगुणेसु तु ।
 गुरुसेवा तु पहाणा, एतेसुं बहुतरं दिज्जा ॥२२७४॥
 हीणतरे हीणतरं, ति देज्ज दव्वादिमादिहीणेहिं ।
 तह तह हीणं देज्जा, झोसेज्ज व सव्वहीणस्स ॥२२७५॥

॥ शूर्हा ॥ ७८ ॥

ओसिज्जति सुबहुं पि हु, जीएणऽण्णं तवारिहं वहयो ।
 वेयावच्चकरस्स य, दिज्जति साणुगगहतरं वा ॥७९॥

झोसण खवणा मुंचण, एगद्वा तं तु मुच्चए कस्स ? ।
 अण्ण वच्चतु वहंते, जह पट्टविए उ छम्मासे ॥२२७६॥
 पंचदिणेहिं गएहिं, पुणरवि जइ सो उ अण्णमावज्जे ।
 तो से तं तहिं छुबभति, एवं झवणा तु तस्स भवे ॥२२७७॥
 वेयावच्च करेतो, जति आवज्जति तु किंचि अण्णतरं ।
 तावतितं से दिज्जति, जं णित्थरती तु सो वोडुं ॥२२७८॥
 कालं डावितु दिक्खे, णित्थणे तं तु काहिती सो तु ।
 एय तवारिह भणितं (दारं), अहुणा छेदारिहं वोच्छं ॥२२७९॥

॥ शूर्ह॑ ॥ ७९ ॥

तवगव्विओ तवस्स य, असमत्थो तवमसदहन्तो य ।
 तवसा त जो ण दम्मति, अतिपरिणाम प्पसंगी या ॥८०॥ छेदप्रायश्चित्तम्

सुबहुतरगुणबम्सी, छेदावत्तिसु पसज्जमाणो य ।
 पासत्थादी जो वि य, जतीण पडितप्पिओ बहुसो ॥८१॥

उक्कोसं तवभूमीं, समतीओ सावसेसचरणो य ।
 छेदं पणगादीतं, पावति जा धरति परियाओ ॥८२॥

दारगाहाओ तिणि ॥

तवबलिओ देह तवं, अहं समत्थो ति गच्छिओ एस ।
 तवअसमत्थ गिलाणो, बालादी अहव असमत्थो ॥२२८०॥
 जो उ ण सद्वहति तवं, अहवा वी जो तवेण ण विदम्भे ।
 अतिपरिणामो जो तू, पुणो पुणो सेवति पसंगी ॥२२८१॥
 उत्तरगुण बहुगा तू, पिंडविसोहादिगा उ णेगविहा ।
 भंसेति विणासेती, पुणो पुणो जो तु ताइं तु ॥२२८२॥
 छेदावत्तीओ वा, पकरेति पसज्जती य जो तेसुं ।
 अहुणा पासत्थादी, आदीसदेणिमाहंसु ॥ २२८३॥
 पासत्थोसण्णो वा, कुसील संसत्त अहव णीओ वा ।
 वेयावच्चकराइण, जतीण पडितप्पिओ बहुसो ॥२२८४॥
 उकोसा तवभूमी, आदिजिर्णिदस्स होति वरिसं तु ।
 मज्जिमगाण जिणाणं, अट्ट उ मासा भवे भूमी ॥२२८५॥
 चरिमस्स जिर्णिदस्सा, उकोसा भूमि होति छम्मासा ।
 एयं तू उकोसं, समतीओ चरणसेसो य ॥ २२८६॥
 एव जहुद्विद्वाणं, तवगच्छियमादियाण सव्वेसि ।
 छेदं पणगादीयं, देज्जा जा धरति परियाओ ॥२२८७॥
 छेदारिहं गयं ॥ ०२ ॥ ८२ ॥

मूलप्रायश्चित्तम्

आउद्वियाय पंचिदियघाते मेहुणे य दप्पेण ।
 सेसेसुकोसाभिकखसेवणादीसु तीसुं पि ॥८३॥
 आउद्वि उवेच्चा तू, पंचिदि वहेति मिहुण दप्पेण ।
 सेस वय मुसाऽदिन्नं, परिगग्हो चेव णादवो ॥२२८८॥
 एतेसुककोसाणि, पडिसेवयऽभिकखणं तु मिच्छा तु ।
 एतेसि सव्वेसि, मूलं तू होति दातव्वं ॥२२८९॥०३॥८३॥
 तवगच्छियादिएसु य, मूलुत्तरदोसवतियरगएसुं ।
 दंसणचरित्तवल्ले, चियत्तकिच्चे य सेहे य ॥८४॥

तवगच्छियमादीया, जावऽइपरिणाम अतिषसंगि त्ति ।
 एत जहुद्विद्वाणं, मूलं तू होति णातव्वं ॥२२९०॥
 मूलगुण उत्तरगुणे, बहुविह बहुसो य दूसे भंजति वा ।
 वतिकरमेयं होती, एरिसजुत्तस्स मूलं तु ॥२२९१॥
 णिच्छयनयस्स चरणायविघाये णाणदंसणवहो वि ।
 ववहारस्स तु चरणे, हयम्मि भयणा तु सेसाणं ॥२२९२॥
 चत्तं जेण दरिसणं, चारित्तं वा वि सो तु णातव्वो ।
 चत्तकिञ्चो वेसो, चियत्तकिञ्चो मुणेतव्वो ॥२२९३॥

अहवा—

संजम सकलं किञ्च, जेणं चत्तं स चत्तकिञ्चो तु ।
 सेहो अणुवद्विअो, मूलं एतेसि सब्बेसिं ॥२२९४॥
 ॥०४॥८४॥

अच्चंतोसण्णेसु य, परलिंगदुवे य मूलकम्मे य ।
 भिकखुम्मि य विहिततवे, अणवद्वपारंचियं पत्ते॥८५॥
 ओसण्णे पव्वाविय, संविग्गेहि व जप्पभिति तु ।
 ओसण्णयाए विहितिअो, सो भणितऽच्चंतयोसण्णो ॥२२९५॥
 गिहिलिंग अणउत्थिय, परलिंगदुवे य कुणति दप्पेणं ।
 गब्भादाणे साडण, दुविहमिहं मूलकम्मं तु ॥२२९६॥
 भिकखणसीला भिकखू, विहिततवं उवणयं तु णातव्वं ।
 तवअणवद्वं उवणय, पारंचितवं च णातव्वं ॥२२९७॥
 अतियारसेवणाए, पत्ते एयं तु होति दुविह तवं ।
 एतेसिं सब्बेसिं, दातव्वं होति मूलं तु ॥२२९८॥७ नृ॥८५॥
 छेदेणापरियाएऽणवद्वपारंचियावसाणे य ।
 मूलं मूलावत्तिसु, बहुसो य पसज्जणे भणियं ॥८६॥

छिज्जंते परियाए, जस्स तु छिणो हु णिरवसेसो तु ।

तवअणवट्टे बूढे, पारंचितवावसाणेसु ॥२२९९॥

मूलावच्चिसु एसु, पुणो पुणो सज्जए तु जो सगणे ।

सब्बेसु वि एतेसुं, मूलं तू होति दातव्यं ॥२३००॥

मूलारिहं गतम् ॥ ०५६ ॥

अणवट्टप्पो दुविहो, आसायण तह य होति पडिसेवी ।

आसायणअणवट्टं, समासयोऽहं इमं बोच्छं ॥२३०१॥

तित्थकरं संघ सुयं, आयरियं गणहरं महिद्वीयं ।

एते आसाएन्ते, पच्छित्ते मग्गणा इणमो ॥२३०२॥

पठम बिति देस सब्बे, णवमं सेसेसु चउगुरु देसे ।

पडिसेवणअणवट्टं, अहुणा उ इमं पवकखामि ॥२३०३॥

उक्कोसं बहुसो वा, पउट्टुचित्तो तु तेणियं कुणति ।

पहरति जो य सवकखे, णिरवेकखो घोरपरिणामो ॥

उक्कोसं तु बिसिट्टं, पुणो पुणो एय होति बहुगं तु ।

कोहादी व अतीव तु, पउट्टुचित्तो मुणेतव्वो ॥२३०४॥

पडिसेवणअणवट्टो, होती तिविहो इमो समासेण ।

साहम्मियऽणधम्मियतेणो तह हत्थतालै य ॥२३०५॥

साहम्मितेण दुविहं, सच्चित्तं तह य होति अच्चित्तं ।

अच्चित्तोवहि भत्ते, सच्चित्त सेहावहारो तु ॥२३०६॥

साहम्मिउवहिहरणं, वावारण ज्ञावणा य पत्थवणा ।

तं पुण सेहमसेहो, हरेज्ज अहिड दिट्टं वा ॥२३०७॥

सेहो च्च अगीयत्थो, जो वा गीतो अणिट्टिसंपणो ।

उवही पुण वत्थादी, अपरिगगह एतरो तिविहो ॥२३०८॥

अपरिगगहितो तहियं, साहम्मी मोत्तु पवसितो जस्स ।

आहरमाणो सोही, होति इमा खेत्तणिएषणा ॥२३०९॥

अनवस्थाप्य—
ग्रायश्चित्तम्

अणोवस्सयबाहिं, णिवेस वाढे य गाममुज्जाणे ।
 सीमाए जा णेय, सञ्चत्थ वि अन्तो बहिया वा ॥२३१०॥
 एतेसुं तेष्णे तेमासलहुं आइकाउ जा छेदो ।
 अटूककंती णेयं, अहिट्टेसा भवे सोही ॥२३११॥
 मासगुरुगादि दिट्टे, मूलं सेहस्स एयणिट्टाइं ।
 अभिसेयाऽयरियाणं, एककेककं ठाणगं वडे ॥२३१२॥
 एवं तुवस्सयाओ, साहम्मीणुवहिमवहरंतस्स ।
 वावारिए इदाणि, वोच्छं सयमेव गेणहन्ते ॥२३१३॥
 वावारिया गुरुहिं, वच्छ ह आणेह तिविहमुवहिं ति ।
 तं लङ्घं तत्तो चिय, तुज्ञं मज्जे य अत्तट्टी ॥२३१४॥
 लहुओ अत्तट्टंते, जति पुण आणेत्तु गुरुण न णिवेदे ।
 तो होंती चतुलहुगा, अणवट्टपो व आदेसा ॥२३१५॥
 वावारियतेष्णेयं, अणो पुण सावए णिमन्तेन्ते ।
 पडिसिद्धाऽयरियेण, दट्टूणं तत्थ गंतूणं ॥२३१६॥
 वेती ज्ञामिय उवही, अहयं च गुरुहिं पेसिओ देह ।
 तो दिष्णो तेहुवही, किह पुण सहैहिं सो णातो ? ॥२३१७॥
 सो तं धेत्तूण गतो, णवरं ते आगता गुरुसगासं ।
 पुच्छंति य ते सद्गु, उवहिं पहुत्तो व ण पहुत्तो ? ॥२३१८॥
 केवड्यं वा दहूं ?, तो विनित ण डज्जाए हु उवहि त्ति ।
 केण व णीतो उवही ?, इति सोच्चा पत्तिमध्यत्ति ॥२३१९॥
 लहुगा अणुग्गहम्मी, गुरुगा अप्पत्तिए मुणेयव्वा ।
 मूलं च तेणसहे, वोच्छेयपसज्जणा सेसे ॥२३२०॥
 एवं ताव अडज्जंते, अह सच्च ज्ञामितो भवे उवही ।
 पेसविओ य गुरुहिं, लङ्घे तहिं अंतरा जो तु ॥२३२१॥

लहु अत्तद्वेती, चतुलहुगा अह गुरुण ण णिवेद ।
तो चतुगुरुगा तहियं, अणवद्वप्पो व आदेसा ॥२३२२॥
सूत्रादेशात् ॥

एवं ज्ञामणहेतुं, अवहारो अह इयाणि पत्थवियं ।
आयरियादिण केणति, आयरियाणि तु अणेसि ॥२३२३॥
उक्कोसो सणिजोगो, पडिग्गहो अन्तरा तहिं लद्धो ।
अत्तद्वंते लहुगा, गुरुगा अदत्तेऽणवद्वो वा ॥२३२४॥
एवं ता उवहिम्मी, अहुणा भत्तम्मि तेण वोच्छामि ।
जति पविसे असंदिद्धो, ठवणकुले तो भवे लहुगा ॥२३२५॥
अज्ज अहं संदिद्धो, पुढोऽपुढो व साहए एवं ।
पाहुणगिलाणगद्वा, तं च पलोद्वन्नि तो बितियं ॥२३२६॥
मायाणिएफणि तू, एवभणंतस्स होति मासगुरु ।
अहवा आगंतूणि, णालोए तह वि मासगुरु ॥२३२७॥
कह पुण हवेज्ज णायं, साहूहिं तह य तेहिं सहृहिं ।
जह खलु पविद्धो अणो, ठवणकुलाई असंदिद्धो ? ॥२३२८॥
गुरुसंघाडम्मि गए, भणंति गुरुजोग णीयमेत्ताहे ।
णत्थ चऽणुगगहम्मी, लहुगा अप्पत्तिए गुरुगा ॥२३२९॥
वोच्छेद गुरुगिलाणे, गुरुगा लहुगा य खमगपाहुणए ॥
गुरुगो य बालवुहै, सेहे य महोदरे लहुगो ॥२३३०॥
भत्तम्मि भणियमेतं, तेणि भणियं च मेयमचित्ते ।
अहुणा सच्चित्तम्मी, सेहे सेहीय वोच्छामि ॥२३३१॥
तं पुण णिज्जंतो वा, अभिहारेन्तो व आसियाडेज्जा ।
भिकखादि पविद्धे वा, गाम बहि ठवेत्तु णिज्जंतो ॥२३३२॥
तं पुण सण्णादिगतो अद्वाणीओ व कोति पासेज्जा ।
वंदियपुढो कोती, भणे अहं पवतिउकामो ॥२३३३॥
ससहातो असहातो ?, त्ति पुच्छतो भणति ताहे ससहायो ।
सो कत्थ ? मज्जा कज्जे, छाय पिवासस्स वा अडति ॥२३३४॥

तो वेति अणपासं, इम भुंजऽणुकंपदाए सुद्धा तु ।
 धर्मं च पुद्गपुद्गो, कहेति सुद्धो असदधावो ॥२३३६॥
 सदयाए पुण दोसो, भत्तं देंतस्स अहव कहयंते ।
 आ सीआवणहेतुं, सोहि इमेहिं तु ठाणेहिं ॥२३३७॥
 भत्ते पणवण णिगृहणा य वावार जंपणा चेव ।
 पत्थवण सयंहरणे, सेहे अच्चत्त वत्तेयं ॥ २३३८ ॥
 गुरुओ चतुलहु चतुगुरु, छलहु छग्गुरुग छेदमवत्ते ।
 वत्ते भिकखुणो मूलं, दुग तु अभिसेग आयरिए ॥२३३९॥
 एवं ता जो णिज्जति, अहिहारेन्तो पुणोति जो जाति ।
 सो वि य तहेव पुद्गो, भणाइ वच्चामऽमुगमूलं ॥२३४०॥
 तह चेव भत्तपाणं, पणवणा चेव होति एत्थं पि ।
 सेसा णिगृहणाती, सव्वे वि पया ण संति इहं ॥२३४१॥
 एमेव य इत्थीए, णिज्जंतऽभिधारयंति एमेव ।
 वत्तऽवत्ताए गमो, दोसा य इमे हरंतस्स ॥२३४२॥
 आणायऽणंतसंसारियत्त बोहीय दुल्भत्तं च ।
 साहमिमयतेणम्मी, पमत्तछलणाऽहिकरणं च ॥२३४३॥
 वितियपयं वोच्छेदे, पुव्वगए कालियाणुओगे य ।
 एतेहिं कारणेहिं, कप्पति सेहाऽवहारो तु ॥२३४४॥
 एवं तु सो अवहितो, जाहे जातो सयं तु पावयणी ।
 कारणजाए य जया, होज्जाही अवहितो तेण ॥२३४५॥
 सो तं चिय धरति गणं, कालगतो गुरुमिम तं विहारेन्ते ।
 जावेक्को णिष्कण्णो, ताहे से अप्पणो इच्छा ॥२३४६॥
 अह हरिए णिकारणे, ताहे पुरिमाण चेव सो जाति ।
 अह अब्भुज्यमरणं, पडिवण्णो गुरुविहारं वा ॥२३४७॥
 अणमिम अविज्ञंते, आयरियपदारुहे तमेव गणं ।
 धारेति जाव अणो, णिम्मातो तमिम गच्छमिम ॥२३४८॥

सच्चित्ततेष्णमेयं, साहमीणं तु एवमवखातं ।
 आभवणं दोसा या, परधम्मियतेष्णे वोच्छामि ॥२३४८॥
 परधम्मिया वि दुविहा, लिंगपविद्वा तहा गिहत्था य ।
 तेसिं तिविहं तेष्णं, आहारे उवहि सच्चित्ते ॥२३४९॥
 भिक्खुमादीसंखडि, तं लिंगं काज झुंजए लुद्धो ।
 आभोगम्मि उ लहुगा, गुरुगा उद्धंसणे हौंति ॥२३५०॥
 कूरणिमित्तं चेव उ, अजियंता एते एत्थ पव्वइया ।
 अविदिष्णदाणगा खलु पवयणहीला दुरप्पत्ति ॥२३५१॥
 गिहवासे वि वरागा, धुवं खु एते अदिट्कल्लाणा ।
 गलओ णवर ण बलिओ, एतेसि सत्थुणा चेव ॥२३५२॥
 एवं ता आहारे, उवहीतेष्णं पुणो इहं होज्जा ।
 जह कोदि भिच्छुगादी, उवस्सए मोक्तु उवगरणं ॥२३५३॥
 भिक्खादिगतो तं तू, जति गिष्ठति चतुलहू भवे तत्थ ।
 गिष्ठण कटूण ववहार पञ्चकड तह य णिविसए ॥२३५४॥
 गिष्ठणे गुरुगा छम्मास कटूणे छेदो होति ववहारे ।
 पञ्चाकडम्मि मूळं, णिविसयोहावणे चरिमं ॥२३५५॥
 जम्हा एते दोसा, तम्हा अविदिष्णगं ण घेत्तव्वं ।
 उवहीतेष्णं एयं, एत्तो वोच्छामि सच्चित्ते ॥२३५६॥
 खुडुं व खुड्हियं वा, तेणेति अवत्त पुच्छतुं गुरुगा ।
 वत्तम्मि णत्थि पुच्छा, खेत्तं थामं च णातूणं ॥२३५७॥
 लिंगपविद्वाणेवं, एमेव तिहा अदिष्ण गिहियाणुं ।
 गहणादीया दोसा, सविसेसतरा भवे तेसु ॥२३५८॥
 आहारे पिड्वादी, विरल्लियं दडु खुड्हिया गेणहे ।
 गेणहंती दिड्वा वि य, ता कुसलपरंपरा छुभणा ॥२३५९॥
 तहियं होति चतुलहू, अणवट्पो व होति आदेसा ।
 एमेव य उवहिम्मि वि, सुत्तद्वी वस्थमादीया ॥२३६०॥

णीएहिं तु अविदिष्णं, अप्पत्तवयं पुमं ण दिकखेन्ति ।
 अपरिग्रहमव्वत्तो, कप्पति तु जढो सदोसेहिं ॥२३६१॥

अपरिग्रह णारी पुण, ण भवति तो सा ण कप्पति अदिष्णा ।
 सा वि य हु काइ कप्पइ, जह पडमा खुड्डमाया वा ॥२३६२॥

बितियपदं पाऽऽहारे, अद्वाणोमाइएसु कज्जेसु ।
 उवहीविवित्तमादिसु, आगाढे गहणमविदिष्णे ॥२३६३॥

सघलीसु ताव पुव्वं, बला व गेण्हंति तत्थ अदलेन्ते ।
 बलवन्ते दुद्धसुं पुण, छण्णं पी ताहे गिण्हंति ॥२३६४॥

ताहे परलिमीण वि, जाति य पुव्वं अदत्ते छण्णमिम ।
 गारत्थीसु वि एवं, आगाढे होति गहणं तु ॥२३६५॥

आहारे उवहिम्मि य, बितियपदे गहणमेतमकखायं ।
 एत्तो सचित्तगहणं, वोच्छामि अदिष्ण बितियपए ॥२३६६॥

णाऊण य वोच्छेयं, पुव्वगए कालिआणुओगे य ।
 उवयुज्जिऊण पुव्वं, होहिति जुगप्पहाण त्ति ॥२३६७॥

ताहे खुड्डग खुड्डी, हरेज्ज गिहि-अण्णतित्थियाणं वा ।
 साहमिम्मि-अण्णधमिम्मि य, एवं तेण्णं समकखातं ॥२३६८॥

गाहापुव्वद्धस्स तु, इति एसा अभिहिता इहं तेण्णा ।
 अहुणा पच्छद्धस्स तु, गाहासुत्तं इमाऽऽहंसु ॥२३६९॥

अह एत्तो वोच्छामी, हत्थायालं जहकमेणं तु ।
 कि पुण हत्थायालं ?, भण्णति इणमो णिसामेहिं ॥२३७०॥

हत्थाताले हत्थालंबे, हत्थायाणे य होति बोद्धव्वे ।

एतेसिं णाणत्तं, वोच्छामि जहाणपुव्वीए ॥२३७१॥

हत्थेणं जं तालण, हत्थायालं तगं मुणेतव्वं ।

तहियं हवति अ दण्डो, लोइय लोउत्तरो इणमो ॥२३७२॥

उगिण्णमिम्मि य गुरुओ, ढंडो पडियमिम्मि होति भतणा तू ।

एवं खु लोइयाणं, लोउत्तरियं अतो वोच्छं ॥२३७३॥

हस्ततालः

हत्थेण व पाएण व, अणवटृपो तु होति उग्गिणे ।
 पडियम्मि होति भयणा, उहवणे होति पारंची ॥२३७४॥
 वितियपय खुड्हु विणयं, गाहेन्ते अहव बोहिमादीसु ।
 सावयभये व घोरे, देज्जाही हत्थतालं तु ॥२३७५॥
 विणयगाहण खुड्हे, कणामोड-खड्हाह-चवेडादी ।
 सावेकर्वो हत्थतालं, दलाइ मम्माणि रक्खंतो ॥२३७६॥
 परपरियावणकरणं, चोदेइ असायबंधहेउ त्ति ।
 तं कह तस्साणुण्णा, तुब्मेहिं कया ? इमं सुणसु ॥२३७७॥
 कामं परपरितावो, असातहेतू जिणेहिं पण्णत्तो ।
 आयपरहियकरो तू, इच्छज्जइ दुस्सीले स खलु ॥२३७८॥
 सिपं णेउणियट्टा, वाघाते सहंति लोइया गुरुणो ।
 ते इहलोगफलाणं, महुरविवागेस उवमा तु ॥२३७९॥
 अहवा वि रोगितस्या, ओसह चाह्नहि दिज्जए पुञ्चं ।
 पच्छा ताडेतुं पी, देहहितट्टाए दिज्जति से ॥२३८०॥
 इय भवरोगत्तस्स वि, अणुकूलेण तु सारणा पुञ्चं ।
 पच्छा पडिकूलेण वि, परलोयहियट्ट कायव्वा ॥२३८१॥
 इहपरलोगे य फलं, विणीतविणयो अणुत्तरं लभति ।
 संविग्गाइगुणेहिं, इमेहिं जुत्तो महाभागी ॥२३८२॥
 संविग्गो महविथो, अमुदी अणुयत्तओ विसेसण्णू ।
 उज्जुत्तमपरितंतो, इच्छयमत्थं लभइ साहू ॥२३८३॥
 बोहिभयसावयादिसु, गणस्स गणिणो व अच्चए पत्ते ।
 इच्छंति हत्थयालं, कालाइवरं व सज्जं वा ॥२३८४॥
 एरिसए आगाहे, बोहियमादीसु जीयसंदेहे ।
 जं जस्स तु सामत्थं, सो तु ण हावेति एत्थं तु ॥२३८५॥
 कुणमाणो वि हु कडणं, कयकरणो णेव दोसमब्मेति ।
 अप्पेण बहुं इच्छति, विसुद्धमालंबणो समणो ॥२३८६॥

आयरियस्स विणासे, गच्छे अहवा वि कुल गणे संघे ।
 पंचिदियबोरमणं, पि कातु णित्थारणं कुज्जा ॥२३८७॥

एवं तु करेन्तेण, अब्बोच्छिती कथा उ तित्थमिम ।
 जति वि सरीरावायो, तह वि य आराहओ सो उ ॥२३८८॥

जो पुण सङ् सामत्थे, विज्ञातिसती व अहव सारीरे ।
 एरिसए आगाहे, हावेन्तो विराहयो भणितो ॥२३८९॥

एयं हत्थायालं, हत्थालंबं इमं मुणेतव्वं ।
 दुकखेण अभिदुयाणं, जं सत्ताणं परित्ताणं ॥२३९० ॥

असिवे पुरोवरोहे, एमादीवइससेसु अभिभूता ॥
 संजायपञ्चया खलु, अणेसु य एवमादीसु ॥ २३९१ ॥

मरणभएणऽभिभूए, ते णातुं तेहिं वा वि भणिया तु ।
 पडिमं काउं मज्जो, चिट्ठति मंते परिजवेन्तो ॥२३९२॥

एतं हत्थालंबं, हत्थायाणं अयो परं वोच्छं ।
 जो अत्थं उप्पाए, णिमित्तमादी इमं णातं ॥२३९३॥

उज्जेणी उस्सणं, दो वणिया पुच्छऊण आयरिथं ।
 ववहारं ववहरंती, तं ताहे तेसि सो साहे ॥२३९४॥

तस्स य भगिणीपुत्तो, भोगहिलासी तु मुंचए लिंगं ।
 तो अणुकंपा भणती, किं काहिसि तं विणऽत्थेणं ? ॥२३९५॥

तो वच्च ते वणीए, भणाहि अत्थं पयच्छहा मज्जं ।
 तेणाऽगंतुं भणितो, तो तेसि बेति अह इको ॥२३९६॥

कत्तो अत्थो अम्हं ?, कि सउणी रूपए इहं हगती ? ।
 बीओ चंगेरि भरेतु णिगतो णतुलयाणं तु ॥२३९७॥

गिण्हसु जावइएहिं, कज्जं तो गहित तेण जावऽद्वो ।
 वितियमिम हायणम्मो, किं गिण्हामो ? त्ति ते बेन्ति ॥२३९८॥

भणितो सउणिहयन्तो, तण कहुं वत्थ रूत कप्पासे ।
 णेहगुलधणमादी, अंतो णगरस्स ढावेहि ॥२३९९॥

हस्तालम्बः

हस्तादानम्

बितिओ य तहि भणिओ, सच्चादाणेण गिण्ह तणकडुँ ।
 णगरबहिटा ठावय, गहिए णवरि च वासासुं ॥२४००॥
 ठइएसु गेहेसुं, पलित्ते दडुँ ततो उ तं णगरं ।
 तणकट्टाणं पुंजो, अइवमहग्वो तु सो जातो ॥२४०१॥
 दडुँमियरस्स सच्चं, ताहे सो गंतु भणति आयरियं ।
 उच्छ्वाइओ अहोऽहं, किह व ण णातं समं तुब्मे ? ॥२४०२॥
 कि सउणिया णिमित्तं, हयंति अम्हं ? ति भणति णेमित्ती ।
 होति कयाइ तयऽणह, रुँ णातुं तयो खामे ॥२४०३॥
 एमादिणिमित्तेहि, उप्पाएन्तम्मि अत्थयाण भवे ।
 सो एरिसयो पुरिसो, अब्मुट्टेज्जा जइ कयाइ ॥२४०४॥
 तस्स तु ण उवद्ववणा, तम्मि खेत्तम्मि जाव संचिकखे ।
 एस चिय अणवट्टो, जऽणुवद्ववणा तहि खेत्ते ॥२४०५॥
 णेतूण अण्णखेत्तं, तस्स उवद्वावणा तु कायच्चा ।
 तहि णोवद्वा खेत्ते, किं कारण ? भण्णती सुणसु ॥२४०६॥
 पुब्बभासा भेसेज्ज, किचि गोरव सिणेह भययो वा ।
 ण सहति परिस्सहं पि य, णाणे कंडु व्व कच्छुल्लो ॥२४०७॥
 तेण तु तहितं थाणे, ण हु देन्ती तस्स भावलिंगं तु ।
 देज्जा व कारणम्मी, असिवोमादीसु तप्पिहिति ॥२४०८॥
 ण य मुच्चति असहातो तहितं पुट्टो तु भणति वीसरियं ।
 अहवा वि उत्तिमट्टे, देज्जाहो लिंग तत्थेव ॥२४०९॥
 एवं ता ओसणे, गिहत्थे पुण दब्बभावलिंगाइ ।
 दोणिं वि ण वि दिज्जंती, दिज्जेज्ज व उत्तिमट्टम्मि ॥२४१०॥
 एवं अत्थायाणे, जे पुण सेसा हवंति अणवट्टा ।
 साहम्मि-अण्णधम्मियतेणादी ते उ भयणिज्जा ॥२४११॥
 का पुण भयणा एत्थं ?, आहारे उवहितेण अचित्ते ।
 लहुगो लहुगा गुरुगा, अणवट्टप्पो व आदेसा ॥२४१२॥

कह पुण आएसेण, अणवट्ठो होइमं णिसामेह ।
 अणुवरमंतो कीरति, अहवा उस्सण्णदोसो तु ॥२४१३॥
 अहवा भिकखू पावति, एतेसु पदेसु तिविह पच्छित्तं ।
 णवमं पुण बोद्धवं, अभिसेगे सूरिणो दसमं ॥२४१४॥
 तुल्लम्भि वि अवराहे, तुल्लमतुल्लं च दिज्जए दोणहे ।
 पारंचिए वि णवमं, अभिसेगे गुरुस्स पारंची ॥२४१५॥
 अहवा अभिकखसेवी, अणुवरमं पावती गणी णवमं ।
 पावति मूलमेव तु, अभिकखपडिसेविणो सेसा ॥२४१६॥
 अत्थादाणे ततितो, अणवट्ठो खेत्तओ समकखातो ।
 गच्छे चैव वसंता, णिज्जूहिज्जंति अवसेसा ॥२४१७॥

अहवा— ॥० ग्री ॥८७॥
अभिसेओ सब्बेसु य, बहुसा पारंचियावराहेसु ।
अणवट्टपावत्तिसु, पसज्जमाणो अणेगासु ॥८८॥
अभिसेगो उवज्ञाओ, पुणो पुणो होति बहुससद्धो ऊ ।
पारंचियावराहे, आवज्जति सब्बसद्धो तु ॥२४१॥
अणवट्टपावत्ती, उ सेवए णेगसो त्ति बहुसो तु ।
यंतरगाधाए सो, अणवट्टपो त्ति कीरइ तु ॥२४२॥
जुत्तं तावऽणवट्टे, दिज्जति अणवट्टमेव अभिसेगे ।
पारंचियावराहे, पत्ते किह पावती णवमं ? ॥२४३॥
भण्णति जह णवदसमे, आवण्णस्सावि भिकखुणो मूलं ।
दिज्जति तहाऽभिसेगे, परं परं होति णवमं तु ॥२४४॥

कीरति अणवद्वप्पो, सो लिंगक्खेत्कालयो तवयो ।
लिंगेण दव्व भावे, भणियो पव्वावणाऽणश्चिहो॥८६॥

अप्पडिविरयोसण्णो, ण भावलिंगारिहोऽणवट्टपो ।
 जो जेण जत्थ दूसति, पडिसिद्धो तत्थ सो खेते ॥१०॥
 जन्तियमेत्तं कालं, तवसा उ जहणएण छम्मासा ।
 संवच्छरमुक्कोसं, आसाती जो जिणादीणं ॥११॥
 वासं बारस वासा, पडिसेवी कारणे तु सब्बो वि ।
 थोवं थोवतरं वा, वहेज्ज मुच्चेज्ज वा सब्बं ॥१२॥
 वंदति ण य वंदिज्जति, परिहारतवं सुदुच्चरं चरति ।
 संवासो से कप्पति, णालवणादीणि सेसाणि ॥१३॥
 परपकख सपकखे वा, ण वि विरयो तेणगादिदोसेहिं ।
 अप्पडिविरयो अहवा, हत्थायालादिसु पएसु ॥२४२२॥
 ओसन्नमाइया तू, अणुवरया दो सलिंगसहिया ऊ ।
 अणवट्टपा ते ऊ, कायब्बा भावलिंगेणं ॥२४२३॥ खेत्ततो गतं ॥
 कालतो अणवट्टपो, अणउवरतदोसो जन्तियं कालं ।
 सो अणवट्टो कीरति, जन्तियमेत्तं तयं कालं ॥२४२४॥ काले चिः ॥
 तवअणवट्टो दुविहो, आसायणयाय हो ति पडिसेवी ।
 एकेको वि य दुविहो, जहणओ चेव उक्कोसो ॥२४२५॥
 तवअणवट्टा ५५सायण, जहण छम्मास वरिसमुक्कोसं ।
 के पुण आसाएंती ?, जिणमादी जा महिटीयं ॥२४२६॥
 पडिसेवी अणवट्टो, जहण वरिसं तु बारसुक्कोसा ।
 किं पुण पडिसेवति तू ?, तेणादीया पदा सब्बे ॥२४२७॥
 कारणमादिपदा तू, उवरि वोच्छिसु अहुण परिहारं ।
 वंदणमादी य पदा, समासयो हं इमं वोच्छं ॥२४२८॥
 परिहरणं परिहारो, आलावणमादि दसहि तु पदेहिं ।
 सेहादिए वि वंदति, सो पुण ण वि वंदणिज्जो तु ॥२४२९॥

केरिसगुणसंजुत्तो, अणवट्ठो कीरती ? इमं सुणसु ।
 संघतण-विरिय-आगम-सुत्तत्थ-धितीय उववेयो ॥२४३०॥
 उवरिमतिगसंघयणो, सच्चगुणो केवलं अजियणिहो ।
 देज्जा से सच्चतवं, अणवट्ठं वा वि पारंची ॥२४३१॥
 णवदसपुच्चकतत्थो, सहूः इव उगमधितिकयकरणो ।
 परिणामसमग्गो त्ति य, अणवट्ठपं से दायवं ॥२४३२॥
 एवं तु गुणसमग्गो, चरित्तसेहिं तु णट्ठ भिण्णं वा ।
 पोराणियगुणसेहिं, णिरवयवं सो तु पूरेति ॥२४३३॥
 सो वंदति सेहादि वि, पग्गहिततवो जहा जिणो चेव ।
 विहरति बारस वरिसे, अणवट्ठपो गणे चेव ॥२४३४॥
 तस्स य परिहारतवं, पडिवज्जन्तस्स कीरउस्सग्गो ।
 संघाडठवणभीए, आसस असमत्थकरणं च ॥२४३५॥
 किं कारणमुस्सग्गो ?, भण्णति सेहाण जाणणट्ठाए ।
 भयजणणट्ठाय तहा, णिरुवस्सग्गट्ठया चेव ॥२४३६॥ उस्सग्गो त्ति
 कप्पट्ठितो अहं ते, अणुपरिहारी य एस गीओ ते ।
 पुच्चवं कतपरिहारो, तस्स॒सतिऽणो वि दढदेहो ॥२४३७॥

संघाडो त्ति गतम् ।

एस तवं पडिवज्जति, ण किंचि आलवति मा ण आलवहा ।
 अत्तट्ठचिन्तगस्सा, वाघातो भे ण कायव्वो ॥२४३८॥
 ताहे य परिहरिज्जति, गच्छेणं सो य परिहरति गच्छं ।
 अपरिहरंताऽरोवण. दसहिं पएहिं इमेहिं तु ॥२४३९॥
 आलावण पडिपुच्छण, परियट्ठाण वंदणग मत्ते ।
 पडिलेहण संघाडग, भत्तदाण संभुंजणे चेव ॥२४४०॥
 जा संघाडो ताव तु, लहुओ मासो तु होति गच्छस्स ।
 लहुगा य भत्तदाणे, संभुंजणे होन्तऽणुग्घाता ॥२४४१॥
 संघाडओ तु जाव उ, गुरुओ मासो दसणह तु पयाणं ।

पत्तस्स दाण संभुञ्जणे य परिहारिए गुरुगा ॥२४४२॥
 कितिकम्मं च पडिच्छति, परिण पडिपुच्छ देति य गुरु से ।
 सो वि य गुरुमुवचिट्ठति, उदन्तमवि पुच्छितो कहते ॥२४४३॥
 ठवणे त्ति गतं ॥

एवं तू ठवणाए, ठवियाए भयं तु कस्सतुववज्जे ।
 किह नु मए एककेण, णित्थरियवेत्तिओ कालो ? ॥२४४४॥
 ताहे आसासेती, आयरिओ मा हु एव तं बीभे ।
 अणुपरिहारी एस य, अहवा कप्पट्ठिती एसा ॥२४४५॥
 जं किंचि पाडिपुच्छं, तं सब्ब मए समं करेज्जाहि ।
 हिडिहिसी भिकखं पि य, अणुपरिहारीण तं सद्धि ॥२४४६॥
 एव भणिओ तु संतो, आसासती तं च ताहे णित्थरति ।
 किह पुण होआसासो?, भण्णति इणमो णिसामेहिं ॥२४४७॥
 जह कोति अगडपडिओ, जति भण्णति एस हा ! मतोवरतो ।
 तो मुंचति अंगाँ, पच्छा मरती य सो ताहे ॥२४४८॥
 अह पुण भण्णति एवं, मा बीहसु एस आणिया रज्जू ।
 उत्तारिज्जसि एवं, आसासो से हवति ताहे ॥२४४९॥
 एवं णदिबुध्यंते, राया रुट्टो व कासती होज्जा ।
 सो वि जति वणट्टो सि, त्ति भण्णए तो विराएज्जा ॥२४५०॥
 अह भण्णति मा बीभे, राया असमिकिखए अकज्जे वा ।
 ण वि किंचि करेइ त्ती, मोइज्जेहिसि व आससति ॥२४५१॥
 एवासासो तस्स वि, होती आसासियस्स संतस्स ।
 इय पडिवण्णो सो ऊ, वहइ हु उग्गं तवोकम्मं ॥२४५२॥

आसासो त्ति गतम् ॥

तो उग्गेण तवेण, सी जाहे खामदुब्बलसरीरो ।
 ण तरेज्जुद्वाणादी, काऊं ताहे इमं भण्णति ॥२४५३॥

उट्टेज णिसीएज्जं, भिकखं हिंडिज्ज भंडग पह ।
 कुवितपितबंधवो विय, तुसिणी संघाडो तो कारे ॥२४५४॥
 वितियपय अण्णगच्छा, पेसेज्जा वंदणं अयाणंतो ।
 गेलणो उभयस्स व, कुज्जा करणिज्ज जयणाए ॥२४५५॥
 गच्छल्लया गुरुस्स उ, गुरु अणुपरिहारिए समर्पेति ।
 अणुपरिहारी परिहारियस्स देन्तेस जयणा तु ॥२४५६॥
 सो वा करेज्ज तेसि, आगाह परंपरेण एमेव ।
 गुरुणो एगामिस्स व, अणऽसतीए करेज्जाहि ॥२४५७॥
 ताहे णित्थण्णतवो, कुलादिकज्जे व तप्पितो जो तु ।
 उवठावण तस्स भवे, केयी गिहिवेस कातूण ॥२४५८॥
 गिहिवेसमकाऊण, उवट्टवेन्ते उ होंति चउगुरुगा ।
 आणादिणो य दोसा, पावइ अहवा इमे दोसे ॥२४५९॥
 वरणेवत्थं एगे, एहाणविवज्जमवरे जुवलमेत्तं ।
 परिसामज्जे धम्मं, सुणेज्ज कहणा पुणो दिकखा ॥२४६०॥
 किं तस्स तु गिहिवेसं ?, किं वरणेवत्थ ? किं व जुयलं तु ? ।
 किं वा परिसामज्जे, धम्मो से कहिज्जए तस्स ? ॥२४६१॥
 ओभामिथो ण कुव्वति, पुणो वि सो तारिसं अतीयारं ।
 होति भयं सेहाण य, गिहिभूए धम्मया चेव ॥२४६२॥

अणवट्टप्पे त्ति गतम् ॥ ०३ ॥९३॥

तित्थगर पवयण सुतं, आयरियं गणहरं महिदीयं ।
 आसाएन्तो बहुसो, आभिणिवेसेण पारंची ॥९४॥

किह पुण आसाएती ?, अवण्णवायाइ वयइ जं तेसि ।
 केरिसथो तु अवण्णो ?, भण्णइ इणमो णिसामेहि ॥२४६३॥
 पाहुडियं उवजीवति, जाणंतो किं व खुंजए भोगं ? ।
 अजुतं च इत्थितित्थं, अतिक्कखड देसिया चरिया ॥२४६४॥

पाराश्चिक-
प्रायश्चित्तम्

आशातना-
पाराश्चिकः

अण्णं व एवमादी, अवि पडिमासु वि तिलोगमहियाणं ।
जति भणति कीस कीरति, मल्लालंकारमादीयं ? ॥२४६५॥
जो वि पडिरुविविणयो, तं सब्वं अवितहं अकुञ्चंतो ।
वंदणथुइमादीयं, तित्थगरासायणा एसा ॥ २४६६ ॥

तित्थगरे च्चि गतम् ॥

अकोसतज्जणादिसु, संघमहिक्खवइ संघपडिणीए ।
अण्णे वि अत्थ संघा, सियालण्ठिकठंकादी ॥ २४६७॥

पवयणे च्चि गतम् ॥

काया वया य ते च्छिय, ते चेव पमाय अप्पमाया य ।
मोक्खाहिगारियाणं, जोतिसविज्जाहिं किं व पुणो ? ॥२४६८॥
सुते च्चि गतं ।

इहिरससातगरुया, परोवदेसुज्जया जहा मंखा ।

अत्तद्वपोसणरया, आयरिया जह दिया चैव ॥२४६९॥

अब्मुज्जयं विहारं, देसेन्ति परेसि सतमुदासीणा ।

उवजीवंति य इहिं, णीसंगा मो च्चि य भण्णति ॥ २४७०॥

आयरिए च्चि गतम् ॥

गणहर एव महिडी, महातवस्सी व वादिमादी वा ।

तित्थगरपदमसीसा, आदिगगहणेण गहिता वा ॥२४७१॥

सा दुह देसे सब्वे, देसम्मी एगदेसमादीया ।

जं वयति सब्व देसो, सब्वेसिं वा वि सब्वेसो ॥२४७२॥

तित्थकरं संधं वा, देसेणं वा वि अहव सब्वेणं ।

आसाएन्ते चरिमं, सेसेसुं चतुरुरु देसे ॥२४७३॥

सब्वे वाऽसाएन्तो, पावति पारंचितं तु सो ठाणं ।

एत्थं पुण सचरित्ती, देसे सब्वे य अचरित्ती ॥२४७४॥

तित्थगरपदमसासं, एकं वी सादयंतो पारंची ।

अत्थस्सेव जिणिदो, पभवो सुत्तस्स सो जेणं ॥२४७५॥

आसायणपारंची, एमेसो वणितो समासेण । दारं ।
पडिसेवणपारंची, एतो वोच्छं समासेण ॥२४७६॥

॥ ० के ॥ ९४ ॥

जो य सलिंगे दुद्धो, कसायविसर्हिं रायवहओय ।
रायग्गमहिसिपडिसेवओ य बहुसो पगासोय ॥९५॥

पडिसेवणपारंची, तिविहेसो वणिओ तु सुत्तमि ।
दुद्धादीहिं पदेहिं, समासओ हैं पवकखामि ॥२४७७॥

दुद्धो य पमत्तो या, अणोण्णासेवणापसत्तो उ ।

एतेसि विभागं तू, वोच्छामि जहक्कमेणेव ॥२४७८॥

दुविहो य होति दुद्धो, कसायदुद्धो य विसयदुद्धो य ।

दुविहो कसायदुद्धो, सपकखपरपकखतुभगो ॥२४७९॥

कसायदुष्टः

सासवणाले मुहण्ठतए य उलुगच्छि सिहरिणी चेव ।

एते सपकखदुद्धा, एतेसि परुवणा इणमो ॥२४८०॥

सासवणाले लङ्घुं, गुरु छंदिय खइय सव्वितर कोहो ।

खामण अणुवसमन्ते, गणी ढवेत्तङ्णहि परिणा ॥२४८१॥

पुच्छंतमणकखाए, सोच्छङ्णयो गंतु कत्थ से सरीरं ? ।

गुरु पुव्वकहित दाइय, पडियरण दन्तभंजणया ॥२४८२॥

मुहण्ठतयमालोयण, आणियमुकोस गहित गुरुणा य ।

कुविएण णिसी गतुं, गलए लङ्घओ य पासुत्तो ॥२४८३॥

सम्मूढेणियरेण वि, गलए लङ्घओ उ तो मता दो वि ।

अणो पुण सिव्वंतो, अत्थमिए गुरुहिं अह भणितो ॥२४८४॥

अत्थमियम्मि वि सिव्वसि, उलुगसरिच्छच्छि तो वदे रुसितो ।

तुह उकखणामि अच्छी, खामिजंतो विण वि पसिए ॥२४८५॥

तो ढविय गणि गच्छे, भत्तपरिणं करेति अणगणे ।

जह पद्मो णवरि इहं, उलुअच्छीउ त्ति ढोंकेति ॥२४८६॥

प्रतिसेवना-
पाराञ्चिकः

अवरो वि सिहिरिणीए, छंदिय सच्चाइयं तो उग्गिरणा ।
 तत्थेव तू परिणा, ण गच्छती णवर अण्णतथ ॥२४८७॥
 जम्हा एते दोसा, तम्हा ण वि गेण्हियव्वयं गुरुणा ।
 एगस्सेव तु सच्चं, अण्णायायारसीलस्स ॥२४८८॥
 गहणम्मिम विही इणमो, जति गहिया मत्तगा तु सच्चेहिं ।
 तेसि णिर्मंतेन्ताणं, अलाहि पञ्जन्तमो बेंति ॥२४८९॥
 णिब्बन्धे थोवथीवं, सच्चेसिं गेण्हए ण एगस्स ।
 सच्चेसिं पि ण गेण्हति, वितियाएसेण गहियं पि ॥२४९०॥
 गुरुभक्तिर्मं जो य मणाणुकूलो, सो गिण्हतो णिस्समणिस्सयो वा।
 तस्सेव सो गेण्हति जेतरेसिं, अलब्भमाणम्मिम व थोव थोवं ॥
 ॥ २४९१ ॥

सति लाभम्मिम व गेण्हति, इतेरसिं जाणितूण णिब्बधं ।
 मुंचति य सावसेसं, जाणति उवयारभणियं च ॥२४९२॥
 गुरुसंसटुव्वरियं, बालाद्सतीए मण्डलिं जाति ।
 जो अण्णायरमत्तग, गिलाणभुत्तुव्वरितते वि ॥२४९३॥
 सेमाणं संसद्वं, न छुब्भई मंडलीपडिग्गहए ।
 पत्ते गहितं छुब्भई, उब्भासण लंभ मोत्तूणं ॥२४९४॥
 पाहुणगद्वा व तयं, धरेत्तु अविवाहडं विगिंचंति ।
 इति गहणभुंजणविही, अविहीगहणेण दोसेते ॥२४९५॥
 एते सपकखदुद्वा, परपकखे उदायिमारगादीया ।
 परपकखसपकखम्मिम य, पालक्कादी मुणेतच्चा ॥२४९६॥
 पालक्को तु पुरोहितो, खंदगपमुहाण जेण पंच सया ।
 पुच्चिव विराहियेणं, जंते पीलाविता जतिणो ॥२४९७॥
 मुणिसुव्वयतित्थम्मी, वाएण परातिओ स पुच्चिव तु ।
 खंदगरणो ताहे, पावो स पओसमावणो ॥२४९८॥

परपकखो परपकखे, रायादी अभमरा जहा केति ।
 वहपरिणया व वहगा, भणिता चत्तारि दुष्टेते ॥२४९९॥
 एतेसि चतुर्घं पी, पच्छित्तमहाविहिं पवकखामि ।
 जे सासवणालादी, लिंगविवेगो भवे तेसि ॥२५००॥
 जो वि सपकखो रायादियाण वहपरिणयो व वहगो वा ।
 सो लिंगतो पारंची, जो वि य परिवट्टए तं तु ॥२५०१॥
 सणी व असणी वा, जो परपकखे सपकखे दुष्टो तु ।
 तस्स णिसिद्धं लिंगं, अइसेसी वा वि से देज्जा ॥२५०२॥
 परपकखो परपकखे, रायामादीपदुष्टो जो वि भवे ।
 तस्स मदेसे ण कप्पति, कप्पइ अण्णम्मि उवसंते ॥२५०३॥
 एसो कसायदुष्टो (दारं), विसयपदुष्टं इदाणि वोच्छामि । विषयदुष्टः
 तस्स वि सपकखपरपकखयो य चतुर्भंगो तह चैव ॥२५०४॥
 संजति कप्पठिए पढमो, सेज्जातरि अण्णतित्थिणी ओओ ।
 परपकखे संजतीए, उभयपरो होति उ चतुर्थो ॥२५०५॥
 लिंगेण लिंगिणीए, संपत्ति जति णिगच्छती पावो ।
 णिरयाउगं णिबंधइ, आसायण ओ अबोही य ॥२५०६॥
 लिंगेण लिंगिणीए, संपत्ति जो णिगच्छती पावो ।
 सद्बज्जिणाणउज्जातो, संघो आसादितो तेण ॥२५०७॥
 पावाणं पावयरो, दट्टण ण वट्टए हु साहूणं ।
 जो जिणपुंगवमुहं, णमिऊण तमैव धरिसेति ॥२५०८॥
 संसारमणवयग्गं, जातिजरामरणवेयणापउरं ।
 पावमलपडलछन्ना, भमंति मुहाधरिसणेणं ॥२५०९॥
 एसो पढमगभंगो, पारंचियमेत्थ होति पच्छितं ।
 बितियगभंगम्मि तहा, अणुवरयम्मी भवे चरिमं ॥२५१०॥
 जत्थुपज्जति दोसो, कीरति पारंचिओ स तम्हा उ ।
 सो पुण सेवि असेवी, गीयमगीयो व एमैव ॥२५११॥

वसहि णिवेसण वाडग, साही तह गाम देस रज्जू य ।
 कुल गण संघे णिज्जूहणाए पारंचिओ होति ॥२५१२॥
 उवसंतो वि समाणो, वारिज्जति तेसु तेसु ठाणेसु ।
 हंदि हु पुणो वि दोसं, तट्टाणाऽसेवणा कुणति ॥२५१३॥
 जेसु विहरंति ताओ, वारिज्जति गवर तेसु ठाणेसु ।
 पढमगभंगे ताइ, सेसेसु वि ताइ ठाणाइ ॥२५१४॥
 इत्थं पुण अधिगारो, पढमगभंगेण उभयदुद्धण ।
 उच्चारियसरिसाइ, सेसाइ विकोवणट्टाए ॥२५१५॥

पुच्छदं गतम् ।

इति एस अभिहिओ तू, उभयपदुद्धो य रायवहगो य ।
 रायगमहिसिपडिसेवओ उ अहुणा इमो होति ॥२५१६॥
 रायस्स महादेवी, अहवा जा जस्स होति इटा तु ।
 सा तस्स होति अग्गा, अग्ग पहाण त्ति एगट्टा ॥२५१७॥
 तं पडिसेवति जो तू, पुणो पुणो होति बहुससहो उ ।
 लोगपगासो अहवा, सो पावति चरिमठाणं तु ॥२५१८॥
 चस्सहा अण्णाण वि, जा इटा सा हु तेसि होअग्गा ।
 जुवरायादीआणं, तेसि पि जहेव राइस्स ॥२५१९॥
 इयरमहिलासु चरिमं, ण विज्जती कीस ? एव चोएति ।
 भण्णइ बहुआऽवाया, इतरासुं अप्पणो चैव ॥२५२०॥
 रायस्स अग्गमहिसीए अप्पणो कुल गणे व संघे वा ॥
 पत्थाराइ दोसा, पागतमहिलासु तस्सेव ॥२५२१॥
 वतलोवो सरीरे वा, दोसा ण हु कुलगणादिपत्थारो ।
 एतेण कारणेण, इतरासु ण होति चरिमपदं ॥२५२२॥

दुद्धपारंचिए त्ति गतं ।

प्रमत्तपारा-
च्चिकः

दुद्धसो पारंची, भणितो अहुणा पमत्त वोच्छामि ।
 सो कलुस विकह विकडे, इंदिय णिहा य पंचविहे ॥२५२३॥

कोहाति चउह कलुसा, विकहा पुण इस्थिमादिया चउहा ।

पुव्वब्भासा वियडं, इंदिय सोयादिए पणगं ॥२५२४॥

पोगल मोदग फरसग, दंते वडसालभंजणे चैव ॥

थीणद्वीआहरणा, वोच्छामि विभागमेतेसिं ॥२५२५॥

॥ १० नृ ॥१५॥

थीणद्विमहादोसा, अणोणासेवणापसत्तो य ।

चरिमट्ठाणावत्तिसु, बहुसो य पसज्जए जो उ ॥१६॥

जह उदञ्चिम्म घए वा, थीणम्म णोवलब्भए किंचि ।

इद्धं चित्तं भण्णति, तं थीणं तेण थीणद्वी ॥२५२६॥

पिसितासि पुच्चमहियं, विविचियं दिस्स तत्थ णिसि गंतु ।

अणं हंतुं खायति, उवस्सतं सेसयं णेति ॥२५२७॥

मोदगभत्तमलङ्घुं, भंतु कवाडे घरस्स णिसि खाइ ।

भाणं च भरेतूणं, आगओ आवासए वियडे ॥२५२८॥

अवरो वि फरसमुङ्डो, मत्तियणिंडे व छिंदिउं सीसे ।

एगन्ते पचिवन्धति (य विविचति प्र०), पासुक्ताणं वियडणा य ॥

अवरो विवाडिओ मत्तहत्थिणा पुरकवाड भंतूणं ।

तसुकखणितु दन्ते, वसही बाहिं वियडणा य ॥२५३०॥

उब्भामग वडसालेण घट्टिओ कोइ पुच्च वणहत्थी ।

वडसालभंजणाऽऽण, उस्सगाऽऽलोयण पभाए ॥२५३१॥

तसोदयकालम्म, हवती जं केसवस्स अद्दबलं ।

ण वि देति अणतिसेसी, लिंगं अवि केवली होज्जा ॥२५३२॥

णातम्म पणविज्जति, मुय लिंगं णत्थि तुज्ज चारित्तं ।

देसवय दंसणं वा, गिणहसु इच्छन्ते रमणिज्जं ॥२५३३॥

अह णेच्छति तो संघो, लिंगं हरई ण हरति सि एगो ।

मा गच्छेज्ज पदोसं, छड्हेत्तऽसत्तीए पासुक्तं ॥२५३४॥

स्थानद्विनि-
द्राप्रमत्तपारा-
द्विकः

णिहपमत्तो एसो, पारंची लिंगतो समवत्तातो (दारं) ।

कुणमाण अण्णमण्ण, पारंचीयं अतो वोच्छं ॥२५३५॥

अन्यो उन्य-
पाराच्चिकः

करणं तु अण्णमण्णे, समणाण ण कण्पती सुविहियाणं ।

किह करण अण्णमण्णे ?, भण्णति इणमो णिसामेहि ॥२५३६॥

आसयपोसयसेवी, कई पुरिसा दुवेदगा होन्ति ।

तेसि लिंगविवेगो, कातव्वो होति णियमेणं ॥२५३७॥

अण्णोण्णसेवणे ति गतम् ॥

चरिमं अंतं भण्णति, तं पुण पारंचियं ति णातव्वं ।

पारंचियावराहे, पुणो पुणो सज्जए जो तु ॥२५३८॥

थीणद्विमादियाणं, सोहिं वोच्छं पुणो वि सव्वेसि ।

लिंगादीणं कमसो, एत्थ इमा होति गाहाओ ॥२५३९॥

॥ ८ ॥९६॥

सो कीरति पारंची, लिंगाओ खेत्तकालओ तवतो
संपागडपडिसेवी, लिंगाओ थीणगिद्धी य ॥९७॥

वसहिणवेसणवाडगासाहिणओयपुरदेसरज्जाओ
खेत्ताओ पारंची, कुलगणसंघालयाओ वा ॥९८॥

जत्थुप्पणो दोसो, उप्पज्जिस्सति व जत्थ णाऊणं ।

तत्तो तत्तो कीरति, खेत्ताओ खेत्तपारंची ॥९९॥

जत्तियमेत्तं कालं, तवसा पारंचियस्स उ स एव ।

कालो दुविगप्पस्स वि, अणवटुप्पस्स जोऽभिहितो १०

लिङ्गक्षेत्रादि-
पाराच्चिकाः

आसातण पडिसेवण, दुह अणवटुभिम्म जो भवे कालो ।

पारंचिए वि सो चेव होति उक्कोसग जहणो ॥२५४०॥

पारंचिया उ एते, तिणि वि सामण्णयो विणिद्वा ।

एत्तो जो जारिसतो, विसेसमेतेसि वोच्छामि ॥२५४१॥

दुष्टे य पमते या, अणोणासेवणापसते य ।
 एतेसिं तिणं पी, विसेसमेत्तो पवकखामि ॥२५४२॥
 तहियं तु विसयदुष्टो, सपकखपरपकखतो व जो होज्जा ।
 सो कीरति पारंची, खेत्तेण तू ण लिंगेण ॥२५४३॥
 अणुवरमंतो कीरति, सेसो णियमेण लिंगपारंची ।
 खेत्तेण य लिंगेण य, पारंची अभिहिता एते ॥२५४४॥
 किं एते चिय भेया, पारंचीए उयाहु अणे वि ? ।
 भण्णति तवपारंची, अणो वि हु केरिसो स खलु? ॥२५४५॥
 इंदियपमायदोसा, जो तू अवराहमुत्तमं पत्तो ।
 सब्भावसमाउद्धो, जइ य गुणा से इमे होंति ॥२५४६॥
 वङ्गोसहसंघतणो, धितीय जो वज्जुड्डुसामाणो ।
 णवमस्स ततियवत्थुं, सुत्तज्ञेहिं च जोऽहीओ ॥२५४७॥
 खुड्डुगसीहतवादीहिं भावितो जो य इंदियकसाए ।
 णिघेत्तूण समत्थो, पवयणसारे अभिगत्तथो ॥२५४८॥
 णिज्जूहितस्स असुभो, तिलतुसमेत्तो वि जस्स ण य भावो ।
 णिज्जूहणाए अरिहो, सेसे णिज्जूहणा णत्थि ॥२५४९॥
 एयगुणसंपउत्तो, पावति पारंचियं तु सो ठाणं ।
 एयगुणविष्पमुके, तारिसयम्मी भवे मूलं ॥२५५०॥
 पारंचियं तु पावति, आसाएन्तो तहेव पडिसेवी ।
 एकेको होति दुहा, जहण उकोसओ चेव ॥२५५१॥
 आसायणो जहणो, छम्मासुकोस बारस तु मासा ।
 वासं बारसवासा, पडिसेवी कारणे भतिओ ॥२५५२॥
 जति होज्जा आयरिओ, तो गणणिकखेवमित्तिरि कातुं ।
 गंतूण अणगणे, दब्बादिसुभे विगडणा तू ॥२५५३॥
 ॥ शु००॥१००॥

एगागी खेत्तवहिं, कुणति तवं सुविपुलं महासत्तो
 अवलोवणमायरिओ, पतिदिणमेगो कुणति तस्स १०
 ओलोयणं गवेसणमायरिओ कुणति णिच्चकालं पि ।
 खेत्तवहिच्छियस्सा, इमेण विहिणा पवकखामि ॥२५५४॥
 उभयम्मिम दातूण स पाडिपुच्छं, बोदुं सरीरस्स य बहुमाणि ।
 आसासतित्ताण तबोकिलंतं, तमेव गच्छं पुणरेन्ति थेरा ॥२५५
 असहुं सुत्तं दाउं, दो वि अदाउं व गच्छति पदे वि ।
 संघाडो से भत्तं, पाणं चाऽङ्गेति मग्गेण ॥२५५६॥
 पारंचितस्स तहियं, तं वहमाणस्स होज्ज गेलण्णं ।
 ताहे से पडिकम्मं, तेहिं पयत्तेण कायव्वं ॥२५५७॥
 आहरति भत्तपाणं, उव्वत्तणमाइयं पि से कुणति ।
 सतमेव गणाहिवृद्ध, वेयावच्चं जहत्थामं ॥२५५८॥
 जो उ उवेहं कुज्जा, आयरिओ केणती पमाएणं ।
 आरोवण तस्स भवे, गिलाणसुत्तम्मि जा भणिया ॥२५५९॥
 अह पुण ण तरेज्ज गुरु, गंतुं गेलण्णमादिहिं तहियं ।
 कालुण्हे दुब्बलो वा, कुलादिकज्जेण वङ्णेण ॥२५६०॥
 अभिसेयं तो पेसे, अण्णं गीयं व जो तहिं जोग्गो ।
 पुट्ठो व अपुट्ठो वा, सो वि य दीवेति तं कज्जं ॥२५६१॥
 सो य समत्थो होज्जा, संपाडेतुमिह तस्स कज्जस्स ।
 खीरादिलद्धिजुत्तो, विज्जादिगअतिसएहिं च ॥२५६२॥
 जाणंता माहप्पं, सतमेव गुरु वदंति तं जोगं ।
 अत्थि मम एत्य विसतो, अजाणए ते व सो वेति ॥२५६३॥
 अच्छउ महाणुभावो, जहासुहं गुणसयागरो संघो ।
 गुरुयं पि इमं कज्जं, मं पप्प भविस्सए लहुयं ॥२५६४॥
 अभिहाणहेतुकुसलो, बहूसु अणिराइओ विदुसभासु ।
 गंतूण रायभवणं, भणाइमं रायदारिं ॥२५६५॥

पडिहारखुवी ! भण रायखुवी, तमिच्छए संजतखुवि दहुं ।

णिवेयतित्ताण सपत्थिवस्स, जहिं णिवो तत्थ तयं पवेसे ॥२५६६॥

तं पूयतित्ताण सुहासणत्थं, पुच्छिसु राया गतकोउहङ्गो ।

पण्हे उराले असुए कयाई, स यावि आइकखति पत्थिवस्स ॥

२५६७ ॥

जारिसया सक्कादीण आयरकखाण तारिसो एसो ।

तुह राय ! दारपालो, तं पि य चक्रीण पडिखुवी ॥२५६८॥

अद्वारससीलसहस्रधारया होन्ति साहुणो अहयं ।

तं पति पडिखुवित्तं, अतियारणिसेवणापत्तो ॥२५६९॥

णिज्जूढो मि णरीसर !, खेते वि जतीण अच्छित्तुं ण लभे ।

अतियारस्स विसोहिं, पकरेमि पमायमूलस्स ॥२५७०॥

धम्मकहा आतुद्वाण पुच्छणं दीवणा य कज्जस्स ।

किं पुण हवेज्ज कज्जं ?, इमेहिं होज्जाहि एगतरं ॥२५७१॥

वायपरायणकुविओ, चैतियहव्व संजतीगहणे ।

णिव्विसयादि चतुण्ह वि, कज्जाण हवेज्ज एगतरं ॥२५७२॥

संघो ण लभति कज्जं, लङ्घं कज्जं महाणुभावेण ।

तुब्भंति विसज्जेमी, सेवियसंघो त्ति पूष्टि ॥२५७३॥

भणति य राया संघं, तुब्भं कज्जं करेमि अहमेयं ।

तुब्भे वि कुणह मज्जं, एयस्सेयं विसज्जेह ॥२५७४॥

अब्भत्थितो सर्यं वा, रणा संघो विसज्जए तुडो ।

आदी मज्जाड्वसाणे, सो यावि हवेज्ज सोहीए ॥२५७५॥

देसं व देसदेसं, सव्वं व वहेज्ज अहव मुच्चेज्जा ।

छब्भागो से देसो, दसभागो देसदेसो तु ॥२५७६॥

छम्मासपरे बारसमासाणं बारसण्ह य समाणं ।

एकके दो दो मासा, चउवीसा होति छब्भागो ॥२५७७॥

अद्वारस छत्तीसा, दिवसा छत्तीसमेव वरिसं च ।
 बावत्तरि च दिवसा, दसभागेण हवेज्जा वा ॥२५७८॥

एयासि तिष्ठं गाहाणं वकखा—
 आसायणपारंची, जहण छम्मास मासो छब्भागे ।
 छब्भागेण वरिसे, दो मासा हुंति णातव्वा ॥२५७९॥

पडिसेवणपारंची, वरिसे दो मास होन्ति छब्भागे ।
 वरिसाण बारसण्हं, मासा चतुवीस छब्भागे ॥२५८०॥

देसे त्ति गतम् ।

दसभागेणऽद्वारस, दिवसा छण्हं हवंति मासाण ।
 वरिसस्स तु दसभागे, दिवसा छत्तीसइं होंति ॥२५८१॥

वरिसाण बारसण्हं, वरिसं बावत्तरि चऽहोरत्ता ।
 दसभागेण हवंति हु, एसो खल्ल देसदेसो तु ॥२५८२॥

एवं तस्स तु संघो, तुझो देसं व देसदेसं वा ।
 मुंचेज्ज वहेज्जा वा, अहवा सव्वं व झोसेज्जा ॥२५८३॥

अहव अगीयणिमित्तं, अप्परिणामे य तस्स ववहारं ।
 णवविह पत्थारेत्ता, गेण्हसु एयं लहुसभत्ते ॥२५८४॥

हत्थं तु भमाडेतुं, दरिसेतुं णवविहं पि ववहारं ।
 ताहे भण्णति एवं, सो गेण्हसु लहुसयं एयं ॥२५८५॥

॥ सु०१ ॥ १०१ ॥

अणवट्टप्पो तवसा, तवपारंची य दो वि वोच्छिणा ।
 चोहसपुवधरमि, धरेति सेसा तु जा तित्थं ॥१०२॥

पारंचिय अणवट्टा, तवसा आरेण भहवाहूओ ।
 वोच्छिणा दो तेसि, सेसा तु धरेति जा तित्थं ॥२५८६॥

लिंगेण खेत काले, धरेन्ति पारंचियाऽणवट्टा जे ।
 लिंगेण अपुसज्जति, दब्बे भावे य जा तित्थं ॥२५८७॥

॥ सु०२ ॥ १०२ ॥

इति एस जीतकल्पो, समासतो सुविहिताणुकंपाए ।
कहितो देयोऽयं पुण, पत्तेसु परिच्छयगुणेसु ॥१०३॥

इति एस अणंतरतो, उद्दिष्टो होति जीतकल्पो तु ।

जीतं आयरणिज्जं, कल्पो पुण छविवहो इगमो ॥२५८८॥

आजीवियधरणाओ, व अहव जीतं इमं मुणेयवं ।

जीतस्स तस्स कल्पो, एत्थं जो जीतकल्पो सो ॥२५८९॥

सामत्थे वण्णणाए य, छेदणे करणे तहा ।

ओवम्मे आहिवासे य, कल्पसद्वो तु वण्णितो ॥२५९०॥

छेदणे वन्नणे चेव, कल्पसद्वो इहं कतो ।

जीयस्स वण्णणा जीतकल्पो तह छेदणं चेव ॥२५९१॥

एयस्स जीयकल्पस्स समासो इति इहं मुणेतव्वो ।

संखेवो य समासो. ओहो च्चि व होन्ति एगद्वा ॥२५९२॥

सोभणविही तु जेसिं, सोभणविहिता व सुविहिता ते तु ।

तेसि अणुकंपाए, कहितो देयो य पत्तेसु ॥२५९३॥

सुत्तेण वि अत्थेण वि, जो पत्तो स खलु जीयकल्पस्स ।

जोग्गो भणितो इयरो, होति अजोग्गो च्चि णातव्वो ॥२५९४॥

पुणसद्वो तु विसेसणे, किन्नु विसेसेति ? तिन्तिणादीयं ।

एते तु विसेसेती, विवरीया होन्ति पत्ता तु ॥२५९५॥

अहवा—

संविग्गऽवज्जभीरु, परिणामो जो य होति गीयत्थो ।

आयरियवण्णवादी, संगहसीलो अपरितन्तो ॥२५९६॥

मेहावी य बहुसुतो, गुरुअमुयी णिच्चमण्पमत्तो य ।

एमादिगुणसमग्गो, जीतस्स स होति पत्तो च्चि ॥२५९७॥

जह ताव छेज्ज णिहसे, अविकोवि मुवण्णयं मुणेतव्वं ।

तह अविकारी जो खलु, आदी मज्जे य अवसाणे ॥२५९८॥

उपसंहारः

जीतशब्द-
स्यार्थः

कल्पशब्द-
स्यार्थः

जीतकल्प-
स्याध्ययने
अधिकारी

एवं देजा सुपरिकिखयस्स णऽन्नस्स जीतववहारं ।
 अणरिहदेन्ताऽरोवण, आणादी जं च पाविहिती ॥२६९९॥

पंचमहव्यभेदो, छक्कायवहो य तेणऽणुण्णाओ ।
 सुहसीलणीयगाणं, कहयति जो पवयणरहस्सं ॥२७००॥

आमे घडे णिहितं, जहा जलं तं घडं विणासेति ।
 इय सिद्धंतरहस्सं, अप्पाहारं विणासेति ॥२७०१॥

मरेज्ज सह विजाए, काले णं आगए विदू ।
 अपत्तं तु ण वाएज्जा, पत्तं च ण विमाणए ॥२७०२॥

वितियपए वाएज्जा, अद्वाणादीहिं कारणज्जाए ।
 बहुसो तप्पिस्सति वा, वेयावच्चादिणा अम्हं ॥२७०३॥

अपगमंथ महत्थो, इति एसो वण्णिओ समासेणं ।
 पंचमतो ववहारो, नामेणं जीयकप्पो त्ति ॥२७०४॥

कप्प-वववहाराणं, उदहिसरिच्छाण तह णिसीहस्स ।
 सुतरतणबिन्दुणवणीतभूतसारेस णातव्वो ॥२७०५॥

कप्पादीए तिणिण वि, जो सुत्तत्थेहि णाहिती णितुणं ।
 णिगदिस्सति सो एयं, सीसपसोसाण ण हु अण्णो ॥२७०६॥

॥ सु०३ ॥ १०३॥

वृष्टील नगीनदास न् इति जीतकल्पसूत्रं सभाष्यं परिसमाप्तिः ॥
उ०भणुः.

संख्या १६८८. द्वागणुः ॥ समूत्रस्य भाष्यस्य गाथाः २७०९ ॥
 नः

॥ ग्रन्थाग्रम्—श्लोकसंख्या ३२०० ॥

